

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק סו

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וְשִׁאלוֹת וְתַשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל
הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר הַכְּמָה יְסַדְתֶּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים, יַעֲזוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת
לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיָה.

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וּמִשְׁלֵב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
ניצני הקודש הוצאה לאור
יבנאל ת.ד. 599
טלפקס: 151-774-419-808
דואר אלקטרוני: nizaniakodes@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות
"ניצני הקודש הוצאה לאור" - חנות

054-2287882

בני ברק - 052-7138892

הרצליה - 052-2491719

פְּתַח דְבָר

הַיְהִי חֵלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלֶּה, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לְוָקָחִים מִסְפָּרִים אֵלֶּה, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְהִי סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הָרַבָּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֵלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", מִהַמְּכַתֵּב הַרְאִשׁוֹן שְׁנִדְפַּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּכָם בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֶּף מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רְאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִי־סִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ סוֹז,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אֶחָרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֹדֵר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְנָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פִּסּוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלִבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֲפִלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בִּיּוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ? תִּבְרַךְ בְּאִפְסָן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מִעִילָא לְעִלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
?תִּבְרַךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִמְעַמַּד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ? תִּבְרַךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְעוֹ
בִּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זְוִלְתֶּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בַּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לּוֹמֵד, צָרִיף שִׁיקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֲמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שִׁיקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שִׁידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעַצְמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים, שְׁמַתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבֵּנוֹת שִׁישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים הוּא, בְּשִׁיזּוּכָה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַע וְיִבִּין בְּאֵמֶת בְּאִיזָה מְעַמֵּד וּמַצִּב אָנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֲמֵת, אָנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶת וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרִיו יְמִין וְשְׁמֵאל, וְכִמּוֹ שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שֶׁהוּא שְׁמֵאל וְכוּ'; וְלִהְשָׁלִיף מֵאֵתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יְקַבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שְׁכָל עַצְמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזוּכָה לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן כג), וגם יזכה ליצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עבשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מפיתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו' וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שפבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מפבר, מי ימחה בידם, ומזה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולגצח

נִצְחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבּוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קֵל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קֵל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן לְעֲצִמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלִיּוֹ וּבְטַעְיוֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחְבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלִוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נִצְחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שֶׁכָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵ אֶחָד מֵאֵלֶּף מֵעִמְקֵ רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוּמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצִמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוּמוֹת אַחֲרֵים מְחִיִּין אֶת עֲצִמָן בְּסִפְרִים אַחֲרֵים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלפדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ונאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפכה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הידעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות באלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אֲשֶׁר בִּנְחַל כָּרֶךְ סז

י"ג תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רְאָה, כ"ד אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים רַק הַתְחַזְקוֹת, וְאֶסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם רַק לְהַתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת חַזִּיק מִעֲמֵד, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל גְּדֹל הַחֲסָדִים וְהַרְחֻמִּים גְּמוּרִים שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁשָּׁלַח אֵלֵינוּ צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, נִחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, נִחַלָּא עֲמִיקָא וְטְמִירָא מֵהָאֵי רִישָׁא דְלָא אֶתִּידַע, וְלִית מָאן דְּקִימָא בֵּיהּ, וּמוֹצִיא מִשָּׁם לְמוֹדִים עֲמֻקִּים בְּחֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, לְהוֹרִיד וְלְהַלְבִּישׁ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת מְעִילָא לְעָלוּל, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשָׁכַל תַּחְתּוֹן, שְׁאֶפְלוּ הַרְחוּקִים בְּתַכְלִית הַרְחוּק, גַּם הֵם יוֹכְלוּ לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגַם הֵם יִרְגִּישׁוּ אֶת טַעַם זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. אֲשֶׁרְנוּ מַה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ!

זְכֹר, מִי שֶׁשָּׁיַךְ אֵלַיךְ יָבוֹא אֵלַיךְ, וּמִי שֶׁאִינּוּ שִׁיךְ אֵלַיךְ, לֹא יָבוֹא אֵלַיךְ, וְלִכֵּן מַה וְלָמָּה לְהַתְּבַלְבֵּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ג תתקעז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוּ וְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ראה לחזק עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שכל מה שעובר עליך, זהו ממנו יתברך, ותמשיך על עצמך צלו יתברך, וקיים בך (ישעיה נא, טז): "ובצל ידי פסיתך", ועל-ידי-זה כבר לא יהיו לך שום קשיים ועקמומיות עליו יתברך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה), כי יכולים לראות במפלתם של רשעים דיקא, על-ידי זכות אבות, שהן השלש תפלות שמתפללים בכל יום, שזה ממשיך על האדם את אור השכינה, ועל-ידי-זה נתפשטת כל העקמומיות שבלב, ואף שרואה עוות הדין, עם כל זאת יודע היטב, שכל מה שהקדוש-ברוך-הוא עושה — הכל לטובתו, וכזה בעצמו יפל הרשע הארור, טמא מטמא שקם עליך, ותזכה לראות במפלתו, ומה שרצה לראות בך תראה בו.

עצתי, שתלמד עכשו את המאמר הנורא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה, ותאמר עליו התפלה מלקוטי-תפלות, ואז תראה נסים גדולים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. וזה אצלי ברור.

מה אמר לך! על כל בריה עוברים צרות ויסורים, וכל זה מרב עוונותיו, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נאוף, סימן כו): על-ידי הוצאת זרע לבטלה, בורא קלפות המתלבשים בבני-אדם מתנגדים וחולקים עליו, ועושים לו יסורים. ולכן אם אתה סובל כל-כך הרבה מבני-אדם רשעים ארורים, ששופכים את דמך, תדע, שאלו הם עוונותיה המרבים, על-ידי שפגמת בבירתך, התלבשו אלו הטפות באלו האנשים, והם הם המציקים לך.

ולכן עצתי אמונה, רק תברח אליו יתברך, ותשיח ותספור לפניו

יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל לְבָבְךָ, וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפְּרִטִי פְּרִטִיּוֹת, כְּמוֹ שְׂמִסְפָּרִים לְחֹבֵר טוֹב, וְכֵמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן כו): מִי שְׂמַגִּיד רִיבּוֹ לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רוֹאֶה נִקְמָתוֹ בְּשׁוֹנְאָיו; וְלֹכֵן אֵל תִּתְנָאשׁ, אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד, אֲשֶׁר אֶהְבַּת עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂאִין לָךְ מִי שְׂיִנְחָם אוֹתָךְ, וַיִּדְבֵּר עַל לְבָבְךָ. וְלֹכֵן אֲנִי חוֹזֵר לְפָנֶיךָ אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂיֵשׁ בָּהֶם כְּדֵי לְנַחֵם אוֹתָךְ, וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי אֵין עוֹד רַחֲמֵן בְּעוֹלָם כְּמוֹ רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲנִי צָרִיכִים לְתַת כָּל יוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׂשָׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה כְּמוֹ נְשָׁמַת רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עוֹד לֹא הִיָּתְהָ בְּעוֹלָם נְשָׁמָה כְּזוֹ, שֶׁהוּא מְבִיֵן אֶת נְבוּכֵי הַנֶּפֶשׁ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וַיְכוּל לְרַדֵּת אֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָת, וְלִהְגַּבִּיהֶם עַד רוּם הַמַּעְלוֹת. וְלֹכֵן הָעֵבֹדָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ צָרִיכָה לְהִיּוֹת רַק לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיַּעַן שְׂעֵבֵר עָלֶיךָ כְּבָר מַה שְּׂעֵבֵר וְכוּ', עָלֶיךָ לְנַקֵּם מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, עַל-יְדֵי הַפְּצַת אוֹרוֹ הַגָּנוּז בְּעוֹלָם, וְלְרַדֵּת אֶל הַכִּי נְמוּכִים וְלִהְגַּבִּיהֶם, וְלַחְזֹקֵם וְלְנַחֲמֵם וְלְשַׂמְחֵם, בְּאִפְן שְׂיִהְיֶה לָהֶם גַּם-כֵּן תַּקוּן וְחֻשָּׁק וְרִצּוֹן לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִתְפַּשֵּׁט כָּל הָעַקְמוּמִיּוֹת מִלְבָּם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמָךְ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

י"ג תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׂשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת רְאָה, כ"ד אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רְגוּעַ, וְאֵל תִּמְשִׁיךְ עֲצָמָךְ אֶל הַכַּעַס, שְׂזֶה רַק יִפִּיל אוֹתָךְ בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, כִּי מִי שְׂקוֹנָה לְעַצְמוֹ מִדַּת "אָרֶךְ אַפַּיִם", שֶׁהִיא הַמַּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סְבָלָנוֹת, כְּמוּכָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ

ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), שְׁזֵה בָּא עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, אֲזַי יֵשׁ לוֹ כַח הַגְדָּל וְכַח הַצּוּמַח, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְעַקֵּר אוֹתוֹ.

וְלָכֵן קָנָה לְעֲצֻמָּה אֶת הַמַּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סְבָלְנוּת, וְאִף פָּעַם אֵל תַּהֲיֶה כַּעֲסָן, וְאִז תִּנְצַח, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קדוּשִׁין מ.א.): רַגְזוֹן אֵין לוֹ אֶלָּא רַגְזָנוּתָא; מָה נִשְׁאַר מִכַּעֲסָן? רַק הַכַּעַס... כִּי עַם כַּעַס אֵין פּוֹעֲלִים כָּלוּם, רַק מְעַצְבֵּן אֶת הָאָדָם, וְהוֹרֵס לוֹ אֶת הַבְּרִיאוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עַרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפֹּסֵת שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחַל".

מָה אָמַר לָךְ, אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְתָּרֵם בְּעִבּוּר הַדְפֹּסֵת סִפְרֵי שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחַל", שֶׁהֵם מִכְתָּבִים אָשֶׁר זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכַתֵּב לְבַחְוָרִים וְלְאַבְרָכִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל הַמִּכְתָּבִים זֶה סִיעָתָא דְשִׂמְיָא גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי מְרַב טְרֻדוֹתֵי הַמְרַבּוֹת חֲטָפְתִּי עֵט וְעַת לְכַתֵּב לְכָל מִבְקְשֵׁי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁלַח לִי דְבוּרִים חַמִּים מִהֶאֱמָרוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁזְּכַנִּי רַבְּנוּ ו"ל, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), כִּי יֵשׁ נְשִׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ, שֶׁצָּרִיכִים לְהַחְיֹת וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּכָל מִינֵי מְטַעְמִים הַמְשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְתַהֲלָה לְאֵל, אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת מְקַבְּלִים חַיּוֹת מִסִּפְרֵי שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחַל", וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפֹּסֵתָם, כִּי בְּזֵה הוּא מְצִיל נַפְשׁוֹת שְׁבוּרוֹת מְרַדֵּת שַׁחַת, וְגִדְל הַזְּכוֹת שֶׁל מִי שִׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפֹּסֵתָם, אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

וְאֵנִי חוֹזֵק בְּזֵה, שְׁמִי שִׁינְדְפִיס כְּרַךְ אֶחָד, אוֹ יְהִיָּה לוֹ אֶפְלוֹ חֵלֶק

בהדפסת כרך אחד, יראה ישועה גדולה, שדוד הטבע ממש, כי זכות הרבים תגן עליו.

אודות שאלתך וכו', ראוי לך ללמד עכשו את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד, ולומר עליו התפלה מלקוטי-תפלות, ושם תראה את מעלת השמחה, ואיך שכל היהדות תלויה אף רק בשמחה, ולכן אשרי ואשרי מי שעושה כל מיני פעלות להיות תמיד בשמחה, ויהיה שרוי במצב-רוח של שמחה, כי באמת אחרי ישוב הדעת אמתי, רואים ומבינים, שעם עצבות ודכאון לא מגיעים לשום דבר, רק מסבכים את החיים יותר ויותר, כי ברגע שאדם עצוב, אזי אין לו שום ישוב הדעת, ורעים ומרים לו החיים, ונעשה עצבני וכו', ורב עם אשתו וילדיו וכו', ולכן אשרי מי שעושה כל מיני פעלות להיות בשמחה, ותאמין לי, בשביל מחלת העצבים מתר לשמע קלטת של נגונים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג תתקפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, ואל תפגס בלחץ בשום פנים ואפן, כי זה לא פדאי, כי הלחץ שהאדם מביא את עצמו לזה, יכול להרס לו את כל הבריאות, ולכן תקח את כל הענינים בנגל, אסור לקחת שום דבר אל הלב, וזה כל ענין ההתבודדות, ושיחה בינו לבין קונו, שגלה לנו רבנו ז"ל, שכל מה שפואב לו יספר את זה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה יצא מהלחץ — זה הדחק.

עליך להבין, שהכל זה מהקדוש-ברוך-הוא, ואין מציאות של

טז אֲשֶׁר י"ג תתקפא — י"ג תתקכב בַּנְחַל

טבע, מקרה ומזל, ולכן כל מה שאתה צריך תפנה רק אליו ותברך, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג תתקפא.

בעזרת השם ותברך, יום ששי — ערב-שבת קדש לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לזכר את דברי רבנו ז"ל שאמר (ת"י-מוהר"ן, סימן תקא): נאהר בטחון, רק בטחון, הינו אף שיש עוד עבודות, וצריכים לעשות כל מיני עבודות בעבודת השם ותברך, אבל אחר כל העבודות צריכים להיות חזק עם בטחון.

ודע לך, כי בטחון תלוי באמונה, יכולה להיות לאדם אמונה, אבל לא בטחון, כי מחזיק את עצמו שאינו שונה שיתנו לו, אבל בטחון אי אפשר, כי אם על-ידי אמונה, אני בוטח שהקדוש-ברוך הוא יעזר לי, ויתן לי את משאלות לבי לטובה — זה בטחון, אבל גם מתפלל באמונה, וזה א"ב ביהדות: אמונה, בטחון, וצריכים את שניהם דיקא, כדי שיהיה לו קיום להחזיק מעמד בזה העולם.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג תתקכב.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מתפלא עליך, שאיני שומע ממך כלל, ונפשי

קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וּבִפְרִט שְׁעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִסְרָתִי אֶת נִפְשִׁי בְּעַבְוֹרְךָ,
וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּרוּר, שְׁנִעֲנִשְׁתִּי בְּעֵנֶשׁ כְּבֹד, רַק מִפְּנֵי שֶׁהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ
מִהַפֶּח יְקוּשׁ שְׁחֻכָּה לְךָ, וְאֲנִי סוֹבֵל כְּכֹר מִזֶּה חֲמֵשׁ שָׁנִים רַק בְּשִׁבְלִי
זֶה שֶׁהִצְלַתִּי אוֹתְךָ, וְעַל-כֵּן מִהֲרָאוּי וְהִנְכוּן שֶׁתִּכְתַּב לִי מִפְּעַם לְפַעַם
עַל-כָּל-פְּנִים אֵיזָה מִכְּתָב וּתְחַיִּינִי.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִהַפְּצַת
הַסְּפָרִים, סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְעוֹד מְעַט כְּכֹר נִהְיָה
שָׁם, וְהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם פּוֹרְחִים, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְהַכֹּל כְּצֹל
פּוֹרַח. וּבְזֶה שְׁמִכְנִיסִים בְּאָדָם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, עַל-יְדֵי
הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵין לְתֵאָר
וְאֵין לְשַׁעַר מַעְלַת הָעֵנֶן, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם רַק מְעִין בְּהֵם, וּבְאֹתוֹ רָגַע
שְׁמַעִין, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְנִקְשַׁרְתׁנָּה וְשָׁמְתוּ אֶל הַדְּבוּרִים,
וְזוֹ כְּכֹר זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד לְנִשְׁמָה, כִּי אַחַר שְׁבַעִים שָׁנָה, כְּשֶׁאָדָם
יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, אִזׁ תִּהְיֶה לוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה עַל הַדְּקָה וְעַל הַרְגָּע
הַזֶּה שֶׁרַק חָשַׁב מִמֶּנּוּ יְתִבְרָךְ, כִּי לֹא יִשְׁאַר מִהָאָדָם רַק מָה שֶׁחֹשֵׁב
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים, הֵם תְּמִיד דְּבָקִים
בּו יְתִבְרָךְ, וְהֵם בְּטָלִים וּמְבֻטָּלִים לְגַמְרֵי לְגַבֵּי גְלוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא. וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים.

לְזֹאת אֲמַרְתִּי לְבוֹא אֵלֶיךָ בְּשׁוּרוֹתִים אֵלוֹ לְזָרְזֶךָ, שֶׁתִּקַּח
קוּנְטְרָסִים בְּכַמִּיּוֹת גְּדוּלוֹת, וּבְכָל יוֹם תְּפִיץ אוֹתָם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל,
כִּי אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדָל הַזְּכוּת הַזֶּה, וּבִפְרִט
"מְצִיאַת-הַזְּוֹג" לְבַחֲוִרִים, אֲשֶׁר הֵם כָּל-כֶּף שְׁבֻרִים וְכֵן בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיהֶן מָה שֶׁעוֹבֵר בְּמְצִיאַת-הַזְּוֹג, וּכְשֶׁמְפִיצִים
אֶת הַקּוּנְטְרָס "מְצִיאַת-הַזְּוֹג", אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר מָה נַעֲשֶׂה בְּזֶה,
אִיךָ שְׁמַחֲיִים בַּחֲוֵרֵי יִשְׂרָאֵל; אֲשַׁרִּי מִי שְׁיִזְכָּה לְהַפִּיצָם, וְאִזׁ טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים!

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתִבְרָךְ, וְתִדַּע כִּי הוּא יְתִבְרָךְ מְחִיָּה
וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר —
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְדַבֵּר זֶה צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּכָל

יום ניוס, ולא מספיק שיוֹדְעִים, כי הנה יודעים את זה, והנה כבר שוכחים את זה, על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להכניס בעצמך למוֹדִים אלו, ומוֹבֵא בְשַׁעַר הַגְּלוּלִים, פֶּרֶק כ"ט: המלכות נקראת עֶקֶב הָאָדָם; ויש לומר, כי הנה המלכות היא הספירה האחרונה, כידוע, והיא המדה האחרונה, ומנחת בבחינת עֶקֶב, שְׁאָדָם דָּשׁ ומזלזל בָּזָה, כי ענין האמונה נראה כמדרגה קטנה, ועל-כן אין האדם שם לב לזה, וזה מנח בבחינת עֶקֶב, וכשֶׁאָדָם זוֹכָה לְבַטֵּל את עצמו לגמרי, על-ידי-זה הוא נעשה בחינת עֶקֶבִים, שֶׁהַכֹּל דְּשִׁים עליהם, ואז דִּיקָא מְשִׁיג את האמונה הקדושה, כי כל מה שֶׁהָאָדָם זוֹכָה לְבַטֵּל את עצמו יותר, כְּמוֹ-כֵן מאירה בו האמונה הקדושה. ולכן ראה, אהובי, אחי היקר! לְבַטֵּל את עצמך לגמרי, וחדש ימך בקדום, ותלך להפיץ בכל יום קונטרסים, ולכל הפחות כמספר רפ"ח, כדי להגביה את הרפ"ח נצוצות שֶׁנִּפְּלוּ בְשַׁעַת הַשְּׂבִירָה, ויקים בדך (במדבר יז, כג): "כי פר"ח מטה אהרן" וכו', ועל-ידי-זה תזכה לפרח פֶּפֶרֶח.

הכפל הדבר, ראה לכתב לי מכתב בכל שבוע, ותספר לי בפרטיות, כי נפשי קשורה בנפשך, וכן תפיץ בכל יום קונטרסים כמנין רפ"ח, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקפג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ראה להחיות את עצמך עם כל נקדה ונקדה שיש בך, ובכך ש
שזכית להיות על ציון רבנו ו"ל אתה ואשתך, מי האמין דבר כזה?!
ואם היו מספרים לך לפני כמה חודשים, שאתה ואשתך תזכו לנסע
לציון רבנו ו"ל, לא היית מאמין כלל, ועל-כן מזה אתה יכול לראות
את גדל חסדיו ותברך, שעושה עמך בכל פעם, וזה צריך לחזק
אותך לחזר יותר ויותר אליו ותברך.

ראה להיות רק בשמחה, כי השמחה היא היסוד בעבודת השם
תברך בגשמיות וברוחניות, וכשאדם שמח, אזי נפתחים לו המזיני,
וזוכה להשיג רוחניות חיות אלקותו ותברך, שאינו מקנא בשום
בריה שבעולם רק בהקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כי מה לו עם
אחרים?! ובאמת זה עקר עבודת האדם, שצריך להיות משפיע ולא
מקבל, כי כשאדם מקבל, אז תמיד חסר לו משהו, אבל כשהוא
נעשה משפיע, על-ידי-זה הוא אינו צריך את אף אחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך ברוחניות ובגשמיות, ותזכה
לשלם את כל חובותיך.

נא ונא ראה להמשיך להפיץ את הקוונטרסים החודשים, אשר
הם דרך לגאולה, כי בחסדו ותברך בני-אדם מתעוררים מאד להשם
ותברך על-ידי-זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקפד.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

רָאָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמָךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁגִלָּה לְנוֹ רַבְּנוֹ ו'ל'. וּבְאֵמַת אֲמוּנָה נִקְרָאת מְלָכוּת,
וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם מַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּאֲמוּנָה, כֵּן נִמְשָׁכֶת עָלָיו
הָאֵרֶת הַמְּלָכוּת.

בְּשִׁבְת־קֹדֶשׁ זֶה בְּרַכְנוּ חֲדָשׁ אֱלֹהִים, וְכָל כְּוִנַּת אֱלֹהִים הִיא "אֲנִי
לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי", אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא וְאֲתַעְרוּתָא דְלַעֲיִלָא, אֲשֶׁר בְּאֵמַת
צְרִיכִים זֶה לְזֶה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְעוֹרֵר מִלְּמַטָּה, עַל־יְדִי־זֶה בָּא עָלָיו
אוֹר וְהָאֵרֶה נִפְלְאָה מִלְּמַעְלָה, וְכִפִּי הָאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא, כֵּן נִמְשָׁכֶת
עָלָיו אֲתַעְרוּתָא דְלַעֲיִלָא, בְּסוּד: "אֲנִי לְדוּדֵי", כִּפִּי שְׁאֲנִי נִמְשָׁךְ
לְדוּדֵי, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא, כְּמוֹ־כֵן "וְדוּדֵי
לִי", שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְשָׁךְ אֵלַי בְּאֲתַעְרוּתָא דְלַעֲיִלָא.

וּבְאֵמַת הָעֵקֶר הוּא אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא, וְזֶה אֲשֶׁר חֲדָשׁ אֱלֹהִים —
מְזֹלוּ מְזֹל בְּתוּלָה, אֲשֶׁר הִיא בְּחִינַת אֵשׁה, שְׁכַשְׁאָדָם מִיִּשְׂרָאֵל הוּא
בְּבַחֲיִנַת אֵשׁה, בְּחִינַת מְקַבֵּל, עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת, אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא,
עַל־יְדִי־זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפַע גָּדוֹל, וְזֶה סוּד "אֵשׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה
זָכָר" (וַיִּקְרָא יֵב, ב), וַיִּקְרָא אִם נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל מְקַדִּימִים לְאֲתַעְרוּתָא
דְלִתְתָא, עַל־יְדִי־זֶה נִמְשָׁכֶת עֲלֵיהֶם הַשְּׁפָעָה מְרַבָּה בְּבַחֲיִנַת זָכָר,
שֶׁהֵם מְשַׁפְּיעִים לְאַחֲרִים, וְלֹא צְרִיכִים כָּכֹר אֶת אַחֲרִים, וְזֶה גַם אֲשֶׁר
הַצְּרוּף שֶׁל הַחֲדָשׁ הַזֶּה יוֹצֵא מִפְּסוּק (דְּבָרִים ו, כה): וַצְּדָקָה' תְּהִיָּה'
לְנוֹ' כִּי' — סוֹפֵי תְּבוּת: הַהוּ"י, שְׁמֵקָדִים הַנִּקְבֹּת קֹדֶם לְזָכָרִים, כִּי
ה"ה הֵן כְּנֻגָד בִּינָה וּמְלָכוּת אִימָא וּבְרַתָא, ו"י הוּא כְּנֻגָד אַבָּא וּבֵן
זְעִיר אֲנִפִּין וְאַבָּא, וְעַל־כֵּן הַחֲדָשׁ הַזֶּה הַנִּקְבֹּת קֹדֶם, בְּסוּד אִימָא
וּבְרַתָא, לְהוֹרֹת שְׁצִרִיכִים אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא קֹדֶם, וְכַשְׁאָדָם מִתְעוֹרֵר
מִעֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדִי־זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו אוֹר נִפְלְאָ וְנוֹרָא מְאֹד.
וְהָאֲרַכְנוּ הַרְבֵּה בְּזֶה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁיִּדְפֹּס בְּ"תוּף
הַנַּחֲל", כִּי בְּחִסְדוֹ יִתְבָּרֵךְ זְכָנֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִם תְּלַמִּידִים
טוֹבִים, אֲשֶׁר הֵם רוֹשְׁמִים בְּכָל שָׁבוּעַ כָּל מֵה שְׁאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים,
וַיִּדְפֹּס בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּסִפּוֹר "תוּף הַנַּחֲל", שֶׁהַסִּפּוֹר הַזֶּה הוּא מֵה
שֶׁהַתְּלַמִּידִים שׁוֹמְעִים מִמֶּנִּי אַרְבַּע פְּעָמִים בְּכָל שִׁבְת־קֹדֶשׁ וּבַעֲת
רְצוֹן.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְהַשְׂמֵחָה תִּכְנִים
בָּךְ יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלֹא תִהְיֶה שְׁבוּר מְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ — אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְׂמֵחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, כִּי הַשְׂמֵחָה מְגַלָּה אֵיךְ שֶׁהָאָדָם הוּא בְּחִינַת זְכָר, בְּחִינַת
מְשִׁיעַ, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם עֲצוּב, הוּא בְּבְחִינַת נְקִיבָה, בְּחִינַת מְקַבֵּל,
שְׁכָל מַה שְּׁנוֹתְנִים לוֹ עֲדִין חֶסֶד לוֹ, וְהָאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ
לְהִיּוֹת מְשִׁיעַ וְלֹא מְקַבֵּל, וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, כִּי עַל-יְדֵי
שְׂמֵחָה נַעֲשֶׂה הָאָדָם מְשִׁיעַ וְלֹא מְקַבֵּל.

נא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן בְּבִיתְךָ עִם אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, כִּי
הַסְבָּלָנוֹת הֵיא הַעֲקָר בְּחַיִּים, וּבְלִי סְבָלָנוֹת אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת
הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְשִׁבְרִים
וְגִלִּים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר שְׁכַמְעַט וְיִתְפּוֹצֵץ לְגַמְרִי, וְלִוְלֵי עֲצוֹת רַבָּנוּ ז"ל,
הֵיִינוּ נְאֻבְדִים לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקָּנוּ,
אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֲלֻקָּנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, מְרַבֵּי נִפְלָא
כְּזֶה, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבָּנוּ ז"ל?! וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה כָּל
יְמֵי חַיֵּינוּ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתּוֹב לִי בְּכָל שְׁבוּעַ מִכְתָּב, וּמְמַשׁ תְּחִינָיו.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בראש השנה ובכל החגים בארצנו הקדושה ביבנאל "עיר ברסלב", ואקנה לראותך בקבוץ הקדוש שלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקפו.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך.

ראה להיות רגיל ללכת בכל יום למקנה, כי המקנה מטהרת ומזככת את האדם בגשמיות וברוחניות, ובשעה שאדם טובל פה בגשמיות, בו ברגע נטבלת נשמתו למעלה ברוחניות, ועל-כן מקנה היא בבחינת בינה, וכשאדם נכנס לתוך מימי המקנה, על-ידי-זה נכנס בבינה, להתבונן ברוחניות אלקותו ותברך, ועל-כן מקנה מסגלת להמתקת הדינים ולטהר ולזכך את האדם.

מוהרנ"ת ז"ל מסר את נפשו מאד על טבילת מקנה והבטיח, אשר כל מי שיהיה חזק בטבילת מקנה בשביל הקדוש-ברוך-הוא לטהר את נשמתו, יש לו תקנה לתקן את הכל, אפלו שעשה מה שעשה, בודאי אתה צריך לשמור את עצמך מפריתות, כי צריכים מאד מאד לברח ולפרש בעת נדה, כי הוא עון חמור מאד, אבל העבר אין, ותקבל על עצמך תשובה ללמד בכל יום שעור בהלכות נדה בקצור שלחן ערוך, והיום כבר הדפיסו הרבה ספרים בהלכות אלו, וטוב לעיין בכל הספרים, אבל איך שהוא, ראה להיות זהיר בטבילת מקנה, והקדוש-ברוך-הוא עוד יעזר לך, שתזכה לנסע אל ציון רבנו ז"ל.

בשנות המחלוקת הזו מוהרנ"ת ז"ל הולך למקנה באמצע הלילה כשכלם ישנו, כי ביום ארבו עליו המתנגדים, ורצו לזרק את בגדיו לתוך האש, ועל-כן היה נרכו לילה באמצע הלילה, והמקנה היתה מאד קרה, והיה בלן יהודי תמים וישמו יוסיל בעדער (יוסף הבלן), והוא ראה את המסירות נפש, שמוהרנ"ת ז"ל עושה בטביל טבילת מקנה במים קרים באמצע החרף, על-כן היו הוא ואשתו מכינים לו קערת מים חמים להחם עצמו בהם, וכשנודע למתנגדים מה שעשו, סלקו אותם באמצע החרף משרתם, והשליכו אותם מדירתם, כל-כף גדולה היתה רשעות המתנגדים הרשעים. ואשתו באה בקובלנא אל מוהרנ"ת ז"ל: "בטביל שעשינו לכם טובה, מגיעה לנו רעה כזו, שנשאר בלא פרנסה? ! ענה ואמר לה מוהרנ"ת ז"ל בזו הלשון: כסף לתת לך — אין לי, אבל אם תשלחי אלי את בניך, אלמד עמהם תורה, וכן היה; ששלחה את שני בניה אל מוהרנ"ת ז"ל, וזכו להתעלות בעבודת השם בתברך, והם היו: ר' משה ברסלבר, ור' זנוויל מברסלב, ששניהם היו עובדי השם גדולים, ר' זנוויל שמש הרבה את מוהרנ"ת ז"ל, ור' משה קבל הרבה רוחניות ממוהרנ"ת ז"ל, והוא אחר-כך קרב הרבה אנשים, וגם ר' ישראל קארדוונער קבל ממנו הרבה מאד, והכל בזכות המקנה, שהשתדלו בעבור מוהרנ"ת ז"ל.

על-כל-פנים איך שהוא, ראה להיות זהיר בטבילת מקנה, והיום אין כבר צורך במסירות נפש, כי יש הרבה מקנאות, ואתה יכול ללכת קדם אור היום בשעה שאין שם בני-אדם, כי טבילת מקנה מאד מאד נחוצה לאדם, ואי אפשר להניח תפלין בלי טבילת מקנה.

ולמוהרנ"ת ז"ל היה נכד וישמו ר' מיכלע, הוא היה בנו של ר' יצחק, והיה רגיל לומר בזו הלשון: די קאפיל קלעבט זיך נישט צו אויף מיין קאפף אן מקנה (הכפה שלי לא יכולה להשאיר על הראש בלי טבילת מקנה)... כל-כף החדיר את טבילת המקנה באנשי שלומנו. ואנשי שלומנו מספרים, אשר לעת זקנתו גרר את עצמו עד המקנה, ולקח לו כשעתים בכל יום המקנה, עם כל זאת לא

פָּסַק מִטְּבִילַת מִקְוֵה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁיֵהֶיָה חֲזַק בְּכָל יוֹם בְּטְבִילַת מִקְוֵה!
הַקְּרוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ לְהֵיוֹת עִמָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּיַבְנָאֵל
"עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ה אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל צְעָרֵי מִצְעָרְךָ הַקָּשָׁה — אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי כָל-כֶּף מְסִרְתִּי אֶת נַפְשִׁי, שְׁיֵהֶיָה שְׁלוֹם
בְּבֵיתְכֶם וְכוּ' וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הַכֹּל עֲלֵה לְרוּחַ, הַכֹּל בְּשִׁבִיל עֲקֻשְׁנוֹתְךָ,
שְׁאֵתָה כָל-כֶּף עֲקֻשָׁן, עַד שְׁאֵינְךָ רוֹצֵה לְפִיִּס אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְיֹתֵר מִזֶּה
אֶת הוֹרִיָה, הֲלֹא אֲמַרְתִּי לְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, כִּי אֲשֶׁה מְאֹד קְרוֹבָה אֶל
הַהוֹרִים שְׁלָה, וְסוֹף כָּל סוֹף הֵם הַהוֹרִים, וְהֵם הוֹלִידוּ אוֹתָהּ, וְהִיא
קְרוֹבָה אֲלֵיהֶם, וְעַל-כֵּן אִם הִבְעַל מְבִיָּה וּמְחַרְף וּמְגַדְף אוֹתָם, טְבָעִי
הַדָּבָר שֶׁהָאִשָּׁה תִּבְרַח, וְעַל-כֵּן בִּקְשָׁתִיךָ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, שְׁתַּעְצֹר
אֶת רוּחְךָ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס, וְכֶךָ תִּהְיֶה לְךָ אֲשֶׁה, וְעַכְשָׁו אֵתָה לֹא
יְכוּל לְעַצֹר אֶת כַּעֲסְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּא עֲלֶיךָ מֵה שְׁבָא, שְׁאֵתָה נִשְׁאָר
בְּלִי אֲשֶׁה, וְזֶה גוֹרֵם לְךָ מֵה שְׁגוֹרֵם — פְּגַם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטּוּלָה, אֲשֶׁר מוֹבָא בְּשַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים, פֶּרֶק ל': חֲמֵרַת הַמוֹצִיא
שְׁכַבַּת זֶרַע לְבִטּוּלָה, שְׁכַמְעֵט אֵין לוֹ תְּשׁוּבָה, וְהוּא רַע מִכָּל עֲבֻרוֹת
שְׁבִיתוּרָה. וְהַטַּעַם הוּא — מִפְּנֵי שֶׁהוּא יוֹצֵא מִדּוֹכְרָא בְּלִי צִיּוּר
נוֹקְבָא, וְאֵז מְזַדְמָנַת נַעֲמָה אִמֵּן שֶׁל שְׂדִים אוֹ לִילִית, וְנוֹטְלַת אוֹתָהּ
הַנְּשֻׁמָּה, וּמְכַנִּיסָה אוֹתָהּ בְּרַחֲמָהּ, וְשֵׁם מִצְטַיֶּרֶת בְּבַחֲיִנַת גּוֹף,
וְנַעֲשִׂית שֵׁם אוֹתָהּ הַנְּשֻׁמָּה שֶׁד, וְאֵין לְךָ עֲבָרָה חֲמוּרָה כְּזוֹ, עֵינֵן שֵׁם;
כִּי בְּמִקּוֹם הַנְּשֻׁמָּה שְׁתַּחֲלַבֵּשׁ בְּגוֹף, וְיֻכַּל לְהֵיוֹת מְלֹאָךְ, הֵינּוּ הַיְנִיָּה

אָשֶׁר י"ג תתקפח בנחל כה

אַדְנִי, לְקֹשֶׁר עוֹלָם הִזָּה וְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד הָעוֹלָה צ"א כְּמִנְיֵן מְלֶאכֶּה, עַל-יְדֵי-זֶה הַטְּפָה נִכְנָסֶת אֶצֶל הַקְּלָפוֹת, וְנַעֲשֶׂה מִזֶּה שֵׁד, וְכָל טְפָה וְטְפָה שְׂיֻצָּאת לְבִטְלָה נִבְרָא מִזֶּה שֵׁד, וְהֵם הַשְּׂדִים וְהַרוּחִין הַמְּצַעְרִים אוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה יְכוּלִים לְכַלּוֹת אֶת כָּל הַמְּשַׁחִיתִים הָאֵלֹהִים, כַּמּוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמ"א), עַיִן שֵׁם; וְרְאוּי לֵךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת כָּל חֹדֶשׁ אֶלּוּל, וְלוֹמַר עַל זֶה הַתְּפִלָּה מִ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת", פֶּן וְאוּלַי תִּזְכֶּה לְקַרְעַת הַגִּזְרֵי דִין שְׁעָלֶיךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה; אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר זֹכֶה לְלַכֵּת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר תְּקוּן פְּגַם-הַבְּרִית — הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא לְהַפְּיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֹדְשִׁים, הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כִּנְגַד זֶה שְׁפִזֵּר זֶרַעוֹ לְבִטְלָה, שְׁגָרַם צָרוֹת רַבּוֹת וּכְפִירוֹת וְאִפְּיִקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם, כִּנְגַד זֶה יְגַלֶּה וַיִּפְרָסֶם אֲמוּנָה בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת הַמַּלְכוּת; אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַקּוּנוֹ בַּחַיִּים חַיִּיתוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְּלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה

וּמִהֵנָּה וּמִמָּקוֹמַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַכְנִיֵס
בְּעֶצְמוֹ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

אודות מה שפגמת, כבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
א', סימן י"ד בסופו): "אם תוציא יקר מזולל" — יקר אותיות קר"י,
כְּשֶׁרוֹצִים לְתַקֵּן אֶת פְּגַמֵי הַבְּרִית, עָלָיו לְקַרֵב רְחוּקִים אֶל הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא. וְעַקֵּר הַקְּרוֹב רְחוּקִים הוּא עַל-יְדֵי הַפְּצַת תּוֹרָה, בְּבַחֲנֵת
(משלי ה, טז): "יפוצו מעינותיך חוצה", חוצה דיקא, לגלות לאותן
שֶׁבַחֻץ גַּם-כֵּן תּוֹרָה, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם
גְּלוּי אֱמוּנָה בְּמִדְרָגָה גְּדוּלָה מְאֹד; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַפְּיֵץ
אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הוּא תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד בְּשִׁבְלֵי
פְּגַם-הַבְּרִית, כִּי עַל-יְדֵי פְּגַם-הַבְּרִית בְּרָא מְשַׁחֲיִתִּים וּקְלָפוֹת, שֶׁהֵם
נוֹקְמִים בּוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׁמִפְיָצִים אֱמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְתַקְּנִים אֶת
הַחֲטָא הַזֶּה. וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְהַפְּיֵץ אֶת
הַקּוֹנְטְרַסִּים, וְאֵל תַּתְּבִישׁ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַבּוֹשָׁה הִיא עַקֵּר
הַתְּשׁוּבָה, כִּי עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק הַבּוֹשָׁה, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה סוֹכֵל
בְּזִיוּנוֹת, תִּדַע שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתְךָ, לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹתֶיךָ, וּבְאִמַּת הַכֹּל דְּמִיּוֹן,
כִּי מִי שְׁמַאֲמִין בְּהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם.

מה אמר לך, ידידי היקר! בנה העולם צריכים להתעורר
בתשובה בכל יום ויום מחדש. ואנשי שלומנו מספרים, כי היה
בעיר נעמרוב איש, והיו קוראים אותו: ר' עקיבא וועלוול. הוא היה
למדן גדול, ומתמיד בש"ס ופוסקים, ומחמת שבעיר נעמרוב היו
גרים הרבה מאנשי שלומנו, נתעוררה בו תשוקה לנסע פּעַם אֶל
מוהרנ"ת ז"ל. והגיע אצלו בפּעַם הראשונה בערב יום כּפּוֹר בַּעַת
הַסַּעֲדָה, שְׁמוֹהֶרְנֵ"ת ז"ל דִּבֵּר אֶז מַעֲבֹדַת הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל, שְׁנִכְנַס
בְּמָקוֹם שְׁנִכְנַס, וְעָמַד בְּמָקוֹם שְׁעָמַד וְכוּ' וְכוּ', וְדִבֵּר בְּהַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוּלָה מְאֹד, וְהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ הִפְּכוּ אֶת ר' עַקִּיבָא וְוַעֲלוּוֹל לְגַמְרֵי,
וְקָרְבוּ אוֹתוֹ אֶל מוֹהֶרְנֵ"ת ז"ל, וְהָיָה מְאֹד פְּרוּף וְדְבוּק אַחֲרֵי
מוֹהֶרְנֵ"ת ז"ל. וְהוּא הָיָה אֶצֶל מוֹהֶרְנֵ"ת ז"ל כָּל הַשְּׁבוּעַ שְׁקָדָם

אֲשֶׁר י"ג תתקפט בנחל כז

ההסתלקות ונשאר גם בעת ההסתלקות, וזכה למה שזכה; כי האדם הזה נתעלה ביותר בתורה ובתפלה וביראת שמים, והיה מתלמידיו המבוקשים של מוהרנ"ת ז"ל. ויש הרבה ספורים מר' עקיבא וועלוול הזה, אשרי מי שזוכה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לו כל הימים.

מה שאתה כל-כך מפליג בספרי שאלות ותשובות "אשר בנחל", תאמין לי שעוד יבוא דור, שיהיה להם לחזוק ולחיות גדולה הספרים האלו, והמסתכל בהם בעין האמת, יש לו כבר עכשיו חזוק.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקפט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך להיות יחד עם אנשי שלומנו היקרים, וכן אתה זוכה להפיץ את מעינות החכמה חוצה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה להתעלות יותר ויותר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד, שתהיה לכם הצלחה בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי זֶה כַּמָּה שָׁלֹא
רְאִיתִיךָ, וְלֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי זֶה הָעֵקֶר
בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מִמְּעַמְד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.
וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שְׁמִחָה. וְלִזְכוּת לְשִׁמְחָה אֵי אֶפְשָׁר, כִּי אִם עַל-יְדֵי
שְׂדָנִים אֶת עֲצָמָם תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וּמוֹצְאִים בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת
(עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב; וּבַחֵלֶק ב', סִימָן י").

אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ בִּיבְנָאֵל
עִיר בְּרֶסֶלֶב, וְנַעֲשֶׂה שָׁם אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ. וּמְאֹד רְצִיתִי
שֶׁתְּצַטְרֵף וְתִהְיֶה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אָשֶׁר י"ג תתקצב בנחל כט

מאד מאד אָני משתוקק לשמע הטוב ממך, כי זה כפּה שלא ראיתיך ולא שמעתי ממך, ואיני יודע מה אתך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותתמיד בכל יום בלמוד התורה הקדושה, ואל יחסר לך יום מבלי למוד ח"י פרקים משניות, אשר זה מכניס התמדה רבה בלמוד, פי על-ידי שמרגילים את עצמו לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, נכנסת באדם תשוקה עצומה ללמד, ולהיות ולטיל בכל מקומות התורה הקדושה, פי הבקיאות פותחת את המוח גם להבין בעיון, ובאפן שהאדם יזכה ללמד בעיון, עליו קדם ללמד הרבה בקיאות, שיהיה בכל מקומות של התורה הקדושה, וזה יפתח לו שערים חדשים בעיון התורה.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

אקווה להקדוש-ברוך-הוא להיות בראש השנה הקדוש והנורא ביבנאל "עיר ברסלב", ומצפה לראותך שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקצב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד בשמחה, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותהלה לאל, יש לנו רבי גדול כזה, המחיה אותנו כל-כף על-ידי למודיו הקלים והנעימים.

בסעודה ראשונה של שבת-קדש, דברנו הרבה בענין התורה (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב), שפירש שם רבנו ז"ל על פסוק (תהלים צה): "היום אם בקולו תשמעו", שהעקר בזה העולם הוא רק היום, ולא להתבלבל — לא מאתמול, ומכל שכן מהמחר, רק לחשב שאין לו רק היום הזה, וכשאדם הולך בדרך זו, אזי מצליח דרכו, כי איך שיהיה, יום אחד האדם יכול לסבל את עצמו, וזהו שכתוב בפירשת השבוע: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקלה", הינו שהקדוש-ברוך-הוא נתן לפני כל אחד ואחד את "היום", והבחירה היא ביד האדם להפוך את היום לברכה — אם יזכה לשמע בקולו יתברך, או, חס ושלום, להפוך את היום לקלה, אם לא ישמע לקולו יתברך, וצריכים להכניס ידיעה זו היטב בלבנו, כי על כל אחד עוברים כל מיני חלישות הדעת וכל מיני צער ויסורים ומכאובים, והכל נמשך מפני שאינו רוצה למצא את הטוב הגנוז שביום הזה, כי בכל יום יום יש בו טוב (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימנים לג, פד).

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שיש לנו תורות ושיחות נפלאות כאלו, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקצג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, איך שאתה מתחזק את עצמך ברוחניות ובגשמיות, ומה שלום תורתך, איך אתה מתמיד בלמוד התורה הקדושה; כי באמת אין לנו טוב מתורה,

אֲשֶׁר י"ג תתקצד בַּנְחַל לֹא

ובפֿרֿט בִּימֵי הַנְּעוּרִים, שָׁאז הוּא הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְהַשְׁלִים אֶת עֲצֻמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כְּשֶׁבָחֹר צָעִיר מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּעוֹדוֹ צָעִיר בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיךְ כָּל יְמֵי חַיָּו, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כִּפֵּי הַהִתְחַלָּה בִּימֵי הַנְּעוּרִים, וּבִפְרֶט בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַתְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְרְאוּי לָנוּ לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַנִּפְלֵא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, כִּי הוּא יְסוּד גְּדוֹל בְּהַתְמַדָּה, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לִזְמַר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָסֶת בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִיּוֹת בְּכֹל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְיִכּוּלִים לְחַלֵּק אֶת הַח"י פְּרָקִים לִג' פְּעֻמִּים בַּיּוֹם: ו' פְּרָקִים קִדְּם הַצְּהָרִים, ו' פְּרָקִים אַחֲרֵי הַצְּהָרִים, ו' פְּרָקִים בְּלִילָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּנֻקַּל לוֹ לְהַשְׁלִים בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְאַפְלוּ לֹא יִרְגִישׁ אִיךָ שֶׁעֲבַר הַיּוֹם עִם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה כָּל הַחֲגִים, וּבִפְרֶט יְשׁוּעָה קְבוּצָה קְדוּשָׁה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וְאֲנִי מְקַנֶּה לְרְאוּתָךְ שֵׁם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקצד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְרֵ רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב פֶּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק גַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוֵּקֵק לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִמֶּנָּה, וּבִפְרֶט בִּימֵי הַנְּעוּרִים, כִּי "טוֹב לְגַבֵּר כִּי יֵשׂא עַל בְּנֵעוּרָיו" (אִיכָה ג,

כו). ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב.): יניקותא כלילא דנורדא, עקר יפי הפרח בעודו בצעירותו, וכמו-כן עקר יפי למוד התורה הוא כשאדם בצעירותו, שאז בקל ובנגל לו לקבל עליו על תורה.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בארצנו הקדושה בראש השנה הקדוש, ולעשות שם את הקבוץ, ומאד מאד אני חפץ לראותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג תתקצה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

ראה לשמור מאד על כסף הצדקה של הקפות, כי אני צריך את זה בעבור ההוצאות לאכל לאנשי שלומנו שיבאו לקבוץ הקדוש בראש השנה, וזו הוצאה גדולה מאד, ואשתמש עם כסף הצדקה הזה.

ראה לשלם אלה דולר להרב ... שאני חייב לו, כי גם זה הוא כסף צדקה, שחלק אכל לאנשי שלומנו לחדש מנחם-אב.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה גבאי נאמן של צדקה, ואז ישפיע עליך הקדוש-ברוך-הוא שפע, כי כשהקדוש-ברוך-הוא רואה שהאדם הוא נאמן, ובפרט בכספי צדקה, אזי משפיע לו שפע בכפלים, ולא חסר לו שום דבר.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשלום עם אשתך, ותדון אותה לכף זכות, ואפלו אם היא תצעק

עֲלֶיךָ, תִּשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּגִּיב בְּשׁוּם וּכְוֹחִים, וּמִכָּל שִׁפְן צָעָקוֹת וּקְלָלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲשַׁתְּךָ הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה מְאֹד וְהִיא רַק רוֹצָה לְרֵאוֹת אִיךָ אֶתָּה קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי מְאֹד כּוֹאֵב לָהּ שְׂאִינְךָ לוֹמֵד וְאִינְךָ מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה לְמַעַן נִשְׁמַתְךָ, שְׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ עָרֵב וּבִקְרָה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיקָא, אֲשֶׁר זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי דְבַר שְׂבַמְנִין אֵינָנו בְּטֵל, וְיֵשׁ לוֹמֵר, כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, הוּא אֵךְ פֶּעַם לֹא יִתְבַטֵּל, כִּי בְדֶרֶךְ כָּל כְּשֶׁאָדָם אֵינּוּ נֹזֵהר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, הֲרֵבָה פְּעָמִים מְבַטֵּל אֵיזוֹ תְּפִלָּה — פֶּעַם מְנַחֵה וּפֶעַם מְעָרִיב וְכוּ', וְכֵן מִחֲסַר בְּבִרְכוּת, וְאֵינּוּ עוֹנֶה "אָמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא" וּקְדָשָׁה, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל זֶה כְּפִדּוּעַ, וּמַעֲלַת עֲנִיַת "אָמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא", כְּבָר מְבָאָר הֲרֵבָה בְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְחֻבֵּל שְׂיַעֲבֵרוּ הַיָּמִים יוֹם אַחַר יוֹם, לֹא לְעֲנוֹת אַחַר קְדִישִׁים וּקְדָשָׁה וּבְרָכוּ, כִּי אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה יוֹלֵד יוֹם, וְלֹא יִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ רַק מַה שְׂזַכֵּינוּ לְהַכְנִס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עָרֵב וּבִקְרָה, וְעֵינָנו קְדִישׁ וּקְדָשָׁה וּבְרָכוּ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד 'עֵין יַעֲקֹב', אֲשֶׁר הִלְמוּד הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם יְרֵאת שָׁמַיִם, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לִמּוּד זֶה, אִפְלוּ מַעַט דְּמַעַט, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ לִמּוּד בְּקִצּוֹר שְׁלִחַן עֲרוּף, בְּאִפְּן שְׁתַּהֲיֶה בְּקִי בְּהִלְכָה, לִידַע מַה מְתָר וּמַה אָסוּר, וְעַל-כָּל-פָּנִים שְׁתַּדַּע מַה לְשֹׂאֵל שְׂאֵלָה לְרַב מְבַהֵק, כִּי בְּזֶה שְׂהָאָדָם לוֹמֵד קִצּוֹר שְׁלִחַן עֲרוּף, עַל-כָּל-פָּנִים יוֹדֵעַ עַל מַה לְשֹׂאֵל.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּקְיִם אֶת כָּל דְּבָרֵי, וּבִפְרָט בְּעֵינֵי הַכְּסָפִים, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִיבִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה נִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּכֶם וּמֵה שְׁלוֹמְכֶם.

רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְלוּ
בְּדַעְתְּכֶם, אִף שֶׁהַכָּאָב שֶׁלְכֶם כָּאָב עָמֵק, עִם כָּל זֹאת אָנִי בְּשִׁלֵּי חִזְק
בְּהַטְּחָתִי, שִׁיעֹזֵר לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעוֹד תִּזְכּוּ לְבָנִים וּבָנוֹת,
וְהַעֲקָר רַק לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא
כְּלִי לְהַמְשִׁיכַת כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ, הֵרִי
הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר יִשׁוּעָה.

אֲקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת כָּל הַחֲגִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁלָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֵסֶלֶב", וּמָאד מָאד אָנִי מִשְׁתַּוְּקֵק, שְׂאֵתָה וְאֵשְׁתָּף תִּהְיוּ עִמָּנוּ
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב" לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שֶׁתִּזְכּוּ לְהוֹשִׁיעַ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא,
וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּקֶרֶב בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְדוֹן אֶת אֵשְׁתָּף לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּצְעַק עָלֶיךָ,
וּחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַקְּפִיד עַל יַעֲקֹב
אֲבִינוּ, שֶׁצָּעַק עַל רַחֵל אִמָּנוּ בְּשַׁעָה שֶׁאָמַר לָהּ (בְּרֵאשִׁית ל, ב): "הִתַּחַת
אֱלֹהִים אָנֹכִי, אֲשֶׁר מְנַע מִמֶּנּוּ פְרִי בֶטֶן" וְגו', כִּף עוֹנִים לְמַעֲוֹקוֹת? !
כְּמוֹכָא בְּמִדְרָשׁ שָׁם (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ע"א, סִימָן ז'); וְעַל-כֵּן רְאֵה
לְכַבֵּד מָאד אֶת אֵשְׁתָּף, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֶיךָ לִילֶיךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבִפְרָט
שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵינִי לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוּן הָאָדָם, כִּי
הָאָדָם חָטָא כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ מִתִּי יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת זֶה,
אֲבָל בְּזֶה שְׁזוֹכִים לְקָרֵב אֶת אַחֲרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֶת
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּזֶה נִמְחָלִים גַּם עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ
ו"ל מִהַעֲשִׂיר שְׁהִלְוָה כְּסָפִים וְכוּ', וְהַיּוֹצֵא מִדְּבָרָיו: אִם תִּגְבּוּ אֶת
חֻבוֹתַי, אֲמַחֶה גַּם אֶת חֻבוֹתֵיכֶם, כְּמוֹכָא בְּחֵי-מוֹהַר"ן (סִימָן תמז).
עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוֹבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַחֲזִיק בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל
הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

וּבְזֶה שְׂאֵתָה לֹוּמַד בְּטְבָרְיָה — מָה בְּכֶךָ, זֶה הַכּוֹלָל שֶׁלָּךְ כְּמוֹ
שִׁכְתְּבָתָּה, וּבְד' אֲמוֹת שֶׁלָּךְ תִּרְאֶה שִׁיְהִיָּה תְּמִיד רַבְּנוּ ו"ל.

רַבְּנוּ ו"ל הִיָּה לוֹ מְחַתֵּן ר' יְהוּדָה לֵיִיב מְדַאבְּרָאוּנָא, הוּא הִיָּה
אָבִיו שֶׁל ר' יִצְחָק אֵיזִיק חֲתָן רַבְּנוּ ו"ל, וְהִיָּה דָר בְּקָרִימֵינְשֶׁשְׁטָאק.
וּרַבְּנוּ ו"ל הִתְבַּטָּא פַּעַם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "רַק הַד' אֲמוֹת שֶׁל הַמְּחַתֵּן הֵן
נְקִיּוֹת" (נָאֵר דִּי פִיר אֵיילֵן פּוֹן מְחַתֵּן אִיזוּ רִיין), כִּי הוּא הִיָּה אִישׁ
צַדִּיק וְדַבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שֶׁהִיָּה מֵאֲנָשֵׁי הַמֶּשָׂא וּמִתָּן, עִם כָּל זֹאת
הַפְּלִיג רַבְּנוּ ו"ל בְּמַעַלְתּוֹ, וְאָמַר עָלָיו כַּנֵּ"ל. רוֹאִים מִזֶּה שְׂאָדָם זֹכָה
לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת עֲצָמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה אֲרַבַּע אֲמוֹתָיו הֵן נְקִיּוֹת. וּבְאֶמְת
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: כָּל אָדָם יֵשׁ לוֹ אֲרַבַּע אֲמוֹת; וְכֵן אָמְרוּ:
אֲרַבַּע אֲמוֹת שֶׁל אָדָם קוֹנוֹת לוֹ; וּמוֹכָא בְּמִקְבָּלִים, שֶׁהָאֲרַבַּע אֲמוֹת

הָאֵלוֹ הֵם ד' שְׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, שְׁאָדָם צְרִיף לְקַדֵּשׁ אֶת
עַצְמוֹ וְאֶת שְׁבָעָה גְרוֹתָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ לוֹ תְּמִיד אַרְבַּע אַמּוֹת,
כַּמּוּבָא (ע"ן בַּסֵּפֶר "נְגִיד וּמְצִיָּה" לְמַקְבֵּל ר' יַעֲקֹב צֶמַח); וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁאִתָּה
יּוֹשֵׁב בְּתַחֲנָה מְרַכְזִית עִם הַסְּפָרִים, וְיוֹשֵׁב וְלוֹמֵד, שָׁם זֶה הַד' שְׁלֶף,
וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁתַּהַיִּיגָה נְקִיּוֹת, וְשְׁתַּהַיִּיגָה ד' אַמּוֹתֶיךָ תְּמִיד עִם רַבְּנוֹ ו"ל.

אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַשְּׁמַחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׁאִתָּה זוֹכָה
לְקַיֵּם בְּכָל לַיְלָה מַה שְׁגִילָה רַבְּנוֹ ו"ל עַל מְשָׁנָה: "הַנְּעוֹר בְּלַיְלָה"
(בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב); אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלֶכֶת בְּכָל
יוֹם בְּמָקוֹם מִיְחָד, שְׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּמְשִׁיחַ אֶת כָּל צַעְרוֹ וְכָל
אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא!

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לֹא לְבַטֵּל אֶת זְמַנְךָ הַיְקָר, כִּי הַזְּמַן הוּא מְאֹד
מְאֹד יָקָר, וְחֻבֵּל שְׂיִלְף לְבִזְבוּז. צְרִיף לַעֲשׂוֹת מְשָׁהוּ, אֲבָל הַכָּל לְשֵׁם
שָׁמַיִם, וְלֹא לְלֶכֶת בְּטֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדַּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכַרְט שְׁאִתָּה זוֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים
בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל זְמַנְךָ הַיְקָר, וְאֵל תְּבַלֶּה אֶת זְמַנְךָ לְהַקְבֵּל
וְלָרִיק, רַק תְּמִיד תַּהֲיֶה עָסוּק בְּאַיְזָה עֶסֶק — אוֹ לְהַתְפַּלֵּל וְלְהַתְבַּדֵּד
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אוֹ לְלַמֵּד, אוֹ לְהַפְיֵן אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְהַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, כִּי לֹא יִשְׁאַר מֵאַתְנֹו רַק זֶה שְׁאַנּוּ זֹכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, כְּמֵאמֶר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת, פֶּרֶק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאַדָּם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אָבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ; וְדַבֵּר זֶה הוּא הַיְסוּד אֲצֵל רַבְנֵנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל מֵהַ שְׁאוּמְרִים לָךְ מִתְנַגְדִּים, כְּאֵלוֹ אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ אֵינָם לוֹמְדִים, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ לוֹמְדִים תוֹרָה יוֹתֵר מִמְּקוֹם אַחֵר, כִּידוּעַ לְמִי שְׁרוּצָה לְהוֹדוֹת עַל הָאֱמֶת.

וּבְאֵמֶת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּנַגּוּת, וְלִקְרָא לְעֶצְמוֹ 'מִתְנַגֵּד' וְכו', הוּא הֶבֶל הַבָּלִים, כִּי מִתְנַגֵּד פְּרוּשׁוֹ שֶׁהוּא מִתְנַגֵּד לְאֱלֻקוֹת, כִּי מָה חֲסִיד רוּצָה? הוּא רַק עוֹשֶׂה לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, וּמֵה שִׁיף לְהִיּוֹת מִתְנַגֵּד עַל זֶה?! וְעַל-כֵּן אִם אֶחָד אוֹמֵר שֶׁהוּא מִתְנַגֵּד, הוּא מִתְנַגֵּד עַל אֱלֻקוֹת, כִּי הַחֲסִידוֹת מְגַלֶּה אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-כֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֶצְמָךְ כָּלֵל, הַעֲקֹר רָאָה לֹא לְבַטֵּל אֶת זְמַנְךָ הַיְקָר בְּהֶבֶל וְרִיק, רַק תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְנֵנוּ ו"ל, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבִפְרִט בְּעֲנִיָּן פְּרִנְסֵתְךָ.

בְּעֵינַי שְׁאֵתָהּ שׁוֹאֵל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת, תִּדְעַ שְׁצָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁלֹא יִקְשֶׁה לּוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים, שְׁאִין אָנוּ יְכוּלִים לְהִבִּין, וְהַרְמַבֵּ"ן הַקְּדוֹשׁ מְפָרֵשׂ אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לַהוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם, לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא יִקְרַחוּ קִרְחָה לַמֶּת", שְׁהָאָדָם הוּא בְּדַגְמַת בֶּן קֶטָן, כְּשֶׁאָבָא מִכָּה אוֹתוֹ, אֵינּוּ מִבִּין מָה אָבִיו רוֹצֶה מִמֶּנּוּ, וְאִף שְׁבִוְדָאֵי כְּפִנְתֵי אָבִיו הִיא רַק לְטוֹבָה, כִּי רוֹצֶה לְהַצִּיל אוֹתוֹ, שְׁלֹא יִזְיֵק אֶת עַצְמוֹ, אֲבָל הַבֶּן הַקָּטָן אֵינּוּ מִבִּין אֶת זֹאת, עַל-כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל אָבִיו. כְּמוֹ-כֵן אֲנַחְנוּ נִקְרָאִים בְּנִים לַהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִשְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מָה שְׁעוֹבֵר בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אָסוּר לָנוּ לִפְלֵ בְּדַעַתְנוּ מִשׁוֹם דְּבָר, רַק לִידְעַ שְׁבִוְדָאֵי כְּפִנְתֵי לְטוֹבָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ מָה וּמִי וְאִימַת, וּבִפְרָט בְּעֵינַי גְּלִגּוּלִים, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם פְּרִנְסָה בְּצַמְצוּם, וְיְכוּל לְהִיּוֹת שְׁנִשְׁמוּתִיהֶן הֵן גְּלִגּוּלִים מִזְמַן הַבֵּית הָרֵאשׁוֹן, שְׁאֵז עָשׂוּ אֶת הָעֲבוּדָה זָרָה, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁנִּתְגַּלְגְּלִים עוֹד פַּעַם, אֲזִי עוֹבְרַת עֲלֵיהֶם דְּחֻקוֹת בְּפְרִנְסָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אָסוּר לְהַקְשׁוֹת שׁוֹם קִשְׁיוֹת, כִּי "צִדִּיק ה' בְּכָל דְרָכָיו, וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו" (תְּהִלִּים קמ"ה, יז).

עִם כָּל זֹאת, חֹסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׁזָכִיתָ לְהַתְּנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּבְזֶה שְׁאֵתָהּ צָרִיף לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לַהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּךְ, כִּי מָה הִיִּיתָ עוֹשֶׂה בְּלֵי רְבִנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁתִּזְכֶּה לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׁזָכִיתָ לְהַתְּנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, זֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהִבָּא, כִּי יִמָּשֵׁף עָלֶיךָ בְּאֵמַת אוֹר רְבִנוּ ז"ל, כִּי כִפִּי שְׁהָאָדָם נִמָּשֵׁף אֶל דְּבָר שְׁבִקְדָשָׁה, כֵּן הַקְּדָשָׁה נִמָּשְׁכַת עָלָיו.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עַצְמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם 'עֵינַי יַעֲקֹב' דָּף אוֹ שְׁנַי דְּפִים, אוֹ כַּמָּה דְּפִים, הַעֲקֵר שְׁלֹא יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְהִיּוֹת עַל-כָּל-פְּנִים פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ בְּשַׁעַר הַשְּׁמַיִם, וְתִתְבַּוְּדַד שֵׁם שְׁעָה אַחַת לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ב',

אֲשֶׁר י"ד אֱלֹהִים בְּנַחֵל ט

סימן ב') מְעוֹלָם לֹא זָוָה שְׂכִינָה מִכְתָּל הַמַּעֲרָבִי, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁתַּהֲיֶה פֶּעַם אַחַת בְּשָׂבוֹעַ שָׁם, וְתֵשֶׁב וְתִתְיַשֵּׁב שָׁם, וְתִבְקֶשׁ וְתִפְצִיר מִמֶּנּוּ? תִּבְרַךְ שְׂיִרְחֵם עָלֶיךָ, וְיַחּוּס וְיִמְחַל עָלֶיךָ לְצִאת מַחֲבוּתֶיךָ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא אֵל תִּפְל בְּיֹאוֹשׁ, כִּי הֵיִאוֹשׁ הוֹרֵס אֶת הָאָדָם.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִבְּטוּל זְמַן, שְׁלֹא תִלְךָ מִשְׁעָמָם, כִּי הַבְּטוּל זְמַן וְהַשְׁעָמוּם, הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. הָאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לִהְיוֹת עָסוּק בְּמִשְׁהוֹ, וְזֶה יַעֲזֹר לוֹ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה כָּל הַחַיִּים, וּבִפְרָט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא נַעֲשֶׂה שָׁם אֶת הַקְּבוּצָה, וּמְאֹד אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּהֲיֶה עִמָּנוּ בַּקְּבוּצָה יַחַד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד אֱלֹהִים.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם וְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֹאה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים אֲרָכִים (מִנְחוֹת מד.).

רֹאה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי אֵיִתָּא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (ח"ג ש.), אֲשֶׁר מְזוּזוֹת זֶה אוֹתִיּוֹת וְזוֹ מוֹ"ת, הֵינּוּ שְׁנִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ הַמּוֹת, וְיִזְכָּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל עֲלֶיךָ, שְׂתַּהֲיֶה בְּרִיא, וְתֵאָרִיךְ יָמַי וְשָׁנַי טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תַּפֵּל
בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוֹם אִפֵּן שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְחֲדָשׁ
אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת בַּיּוֹם לְדַבֵּר עִמוֹ
יְתַבְּרֶךְ, וְאֵז תִּסְפֹּר לוֹ יְתַבְּרֶךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת,
כִּי הַדְּבוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךְ, מֵאֵד מְקַבֵּל וּמְרַצֶּה בְּשָׂמַיִם.
וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מֵאֵד שְׂאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִרְגִילוּ אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר עִמוֹ
יְתַבְּרֶךְ, שְׂזוֹ נִקְרָאת הַתְּבוּדוֹת, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל
לְמַעַלָּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כָּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, וְאִם הָיָה
בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעַלְת הָעֲנִיָּן הַזֶּה, הָיָה עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד, וְזֶה הָיָה
רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן כָּל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹסְקִים בְּזֶה מֵדֵי יוֹם
בַּיּוֹמוֹ — זֶה עֲשָׂרִים דְּקוֹת, זֶה שְׁעָה, וְזֶה כָּל הַיּוֹם, הַעֲקָר שֶׁלֹּא
מִחֲסָרִים יוֹם אֶחָד בְּלֵי הַתְּבוּדוֹת.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וַרְשׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֵּן שְׁבִסוּף הַשְּׂבוּעַ תְּזַכֶּה לְסִיִּים אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׂבוּעַ שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רְשׁ"י, שֶׁהוּא מֵאֵד מְסַגֵּל לְיִרְאֵת
שָׂמַיִם. גַּם רְאֵה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם פֶּרֶק מְשֻׁנְיּוֹת, אֲשֶׁר מֵאֵד מְזַכֵּךְ אֶת
הַנֶּפֶשׁ.

אֲשֶׁר י"ד ב – י"ד ג בְּנִחַל מֵא

נָא וְנָא תְהִיָּה זְרִיז בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְאֵל תְּהִיָּה שָׁבוּר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאִי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאִי לְהַדְּלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׂבָעָה גְּרוֹת, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גְּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֲזוּ בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֶּשׁ בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעוֹ, וְשֶׁתְּהִיּוּ כָּלְכֶם בְּרִיאִים, וְתִזְכּוּ לְרֵאוֹת רַב גַּחַת מִהַיְלָדִים, וְתְהִיָּה לְכֶם שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מב אֲשֶׁר י"ד ד בְּנַחֵל

רְאֵה, אֶהְיֶיבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר! לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ לְגַמְרֵי אֵלָיו
יְתַבְרֶךְ, וְתִבְרַח מְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ רַק אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, וְתִיַחַד
לְעֲצָמְךָ מְקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִדְבֵר וְתִשִּׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר
עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק לְכַרְח
אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְסַפֵּר אֶת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵלָיו
יְתַבְרֶךְ, וְזֶה עֵקֶר הָעֲצָה שְׂיִכּוּלִים לְתֵן לְאָדָם בְּשַׁעַת צַעְרוֹ הַקָּשָׁה.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לִזְמַר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת,
כִּי אֲמִירַת מְשֻׁנּוּת לְבַד, מְטַהֶרֶת וּמְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ.

הִזָּה רְצוּי מְאֹד, שֶׁתִּבְדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ.

נָא וְנָא אַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת כָּל
אֶחָד מְנַסִּים בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרֵים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד.

תֵּאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא
לְהִתְיַאֵשׁ וּלְפַל בְּדַעְתּוֹ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה עָלָה לְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָגִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד

אָשֶׁר י"ד ד בנחל מג

בְּשִׂמְחָה, כִּי הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַשְּׂמֵחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד.

רְאֵה לֹא לְבַטֵּל אֶת זְמַנְךָ הַיְקָר, כִּי הַזְּמַן הוּא הַדְּבָר הַכִּי יָקָר לְאָדָם, כִּי עִם זְמַן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְאֹד — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְעֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּחַיָּיו — כְּשֶׁשׁוֹמֵר אֶת זְמַנּוֹ, וְאִינוֹ מְבַטְלוֹ, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מָה לַעֲשׂוֹת עִם הַזְּמַן, כִּי יֵשׁ כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר הַזְּמַן כָּבֵר אִינוֹ מְסַפֵּיק לָנוּ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתַבְרָךְ, כִּי הַדְּבוּר בְּעֲצָמוֹ הוּא הַצְּלַחָה נְצַחִית, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלַחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! מִי שֶׁרַק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם, רוֹאֶה שֶׁרְבֵנוּ ו"ל הוּא אֲצִלָּנוּ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר שֵׁם גְּנוּזוֹת עֲצוֹת נוֹרָאוֹת, עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְכָל מִי שֶׁרוֹצֶה לְצַאת מֵהַפֶּח יְקוּשׁ שְׁנֹלְכֵד בּוּ.

אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיַבְבְּנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְלַעֲשׂוֹת שָׁם קְבוּצָה, וְאֲנִי מְשִׁתַּקֵּק מְאֹד, שֶׁגַּם אַתָּה תִּהְיֶה עִמָּנוּ בְּקְבוּצַת הַקְּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְנִקְבֵּל אֶת כָּל הַמְּתַנּוֹת מִרְבֵנוּ ו"ל, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה רְבֵנוּ ו"ל מְחַלֵּק מְתַנּוֹת לְכָל אֱלוֹ שְׂבָאִים אֲצִלוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליכם עכשו בענין בתכם.

אודות רופאים, צריכים להזהר מאד מאד, ובפרט בענין שלכם,
אשר הם בעצמם אינם יודעים מה לעשות, על-כן עצתי, שתפנו אל
הרב ... כי הוא מתמצא בכל הרופאים בארץ, וכדאי להתיעץ עמו
איזה רופא לקחת, כדי לעשות את הנתוח.

אל תפחדו, כי עכשו היא בגיל צעיר, והכל יעבר בשלום,
ויבדאי אני עושה את שלי, ומבקש ומתפלל ממנו יתברך, שיחוס
וירחם עליכם, וישלח רפואה שלמה לבתכם, ותרוו רב נחת מכל
הילדים.

נא ונא אל תאבדו את הבטחון שלכם, כי גדול אדונינו ורב
להושיע, והוא יתברך בודאי יושיע אתכם, והכל יעבר בשלום.

נא ונא לחזק אחד את השני, אתה ראה לחזק את אשתך,
ואשתך תחזק אותך, ובזמן כזה אסור לזרק את האשמה אחד על
השני, כי שניכם אינכם אשמים, וצריכים רק להתחזק, ולעזר אחד
לזולתו.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, גם תבדק את
התפלין שלך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעד בתכם, שתהיה לה רפואה שלמה.

אֲשֶׁר י"ד וּ בְּנַחֵל מֵה
הַכֶּפֶל הַדְּבָר, נָא לְפָנוֹת אֶל הָרֵב ... אֲשֶׁר הוּא מְתַמַּצָּא בְּעֵנִין
רוֹפְאִים, וְכִמוֹ שֶׁהוּא יֹאמֵר לָכֶם תַּעֲשׂוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מָה עָלְתָה לָכֶם.

י"ד וּ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבִדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוֹזָה, כִּי כָּל הַפְּתָחִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין
הַמְּזוֹזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — מִמְּשִׁיךְ
עַל עַצְמוֹ חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים (מְנַחֵת מֵד).

רְאֵה לוֹמַר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזִמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁהֵם: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי ...
גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט שְׂאֵנִי זוֹכָה לְשִׁמְעַת, אִיךָ שְׂזִכִּיתָ
לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ לָזֶה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מִגְּבִיּוֹת
וּמִרִים אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַנְּפֹלֹת, וּמִחֲדִיר בְּהֵם אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזִיכָה לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּה, וְאֵינוּ נִשְׁבָּר
מִשׁוּם דְּבָר.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר, בְּדַעַת
רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ,
וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֵבֶר, וּמִכָּל שְׂפָן לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֵתִיד, וְכִךָ
מְצַלִּיחִים, וְצָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית,
מִנְחָה, מְעֵרִיב — מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּלְכּוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּבְכָל
פַּעַם תְּהִיָּה הַתְּפִלָּה חֲדָשָׁה, כְּאִלּוּ עֲדִין לֹא הִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל, וְזֶה
יִמְשִׁיךְ עֲלָיו מִחִין חֲדָשִׁים לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מִדְּבֻקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם זוֹכָה
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי עוֹבְרִים לוֹ הַחַיִּים בְּצוּרָה אַחֲרַת
לְגַמְרִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּה, וְאַל תְּהִיָּה שְׁבוּר מִשׁוּם דְּבָר
שְׂבָעוֹלָם, הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל.

אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי

אֲשֶׁר י"ד ח בְּנַחַל מִז

אָמַת כְּזָה, רַבִּי נִפְלָא כְּזָה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִדּוֹן אֶת עֲצָמְךָ
לְכַף זְכוּת, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (בְּלִקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפכ),
שֶׁצָּרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וְכֵן צָרִיכִים לְדוֹן אֶת
עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי שֶׁדָּן אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת,
יְכוּל לְצִיאַת מֵהַכַּף חוֹב וְלָבוֹא לְכַף זְכוּת בְּאַמְתָּ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵף פְּעַם
אֵל תִּתְרַגֵּז עָלֶיהָ, רַק תִּהְיֶה תָּמִיד בְּסִבְלָנוּת עִמָּה, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׂיְהִיָּה
לְכֶם אֶכֶל בְּשִׁפְעָה.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הִיא הַצְלָחָה נְצִיחִית
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, כִּי בְּרוּחָנִיּוֹת מְצִילִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וּבִגְשָׁמִיּוֹת יִתֵּן לָךְ רַבְּנוּ ו"ל חֲזָרָה שֶׁפֶע כְּפוּל, כִּי כָּל מִי שֶׁהוֹלֵךְ
לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמְּשִׁיךְ עָלָיו פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעָה.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ כְּמָה דְּבוּרִים, כִּי כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְשַׁעַר וְאֵין
לְתָאֵר כְּלָל. וְעַלֵּינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֵלְקָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם

גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, המוליכנו בדרך תם ופשוט כזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

עליך לדעת, כי בזה העולם מנסים את האדם בכל מיני נסיונות קשים ומרים, ואשרי האיש אשר זוכה להחזיק מעמד. ועקר המעמד הוא באמונה פשוטה, כי האדם צריך להרגיל את עצמו להאמין בו יתברך על כל פרט ופרט, ולידע שהוא יתברך מחיה ומתיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ועל-ידי אמונה הוא חביב להקדוש-ברוך-הוא (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ו'). וזהו עקר הנסיון של האדם, שיזכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת, כי כשאדם זוכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת, כל החיים שלו משתנים לגמרי.

אך כבר גלה לנו רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן כב): הפשע של האדם מכניס כפירה לאדם, עין שם; ועל-כן כל אדם כפי עוונותיו, כן נכנסת בו כפירות ואפיקורסות, וברגע שנוכנסת בו כפירות ואפיקורסות, הוא מתקרר לגמרי מהקדוש-ברוך-הוא וכו' וכו', וכן מתקרר גם מחייו הגשמיים, שנעשה עצלן ועצבני, עד שנופל לדכאון וכו', ונתהפך לכעסן, ותמיד מתעצבן על זולתו.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לזכות להגיע לאמונה ברורה ומזככת, ולזה זוכים על-ידי שמרגילים את עצמם לדבר אליו יתברך, הינו שתיחד לעצמך מקום פנוי שאין שם בני אדם, ותדבר אליו יתברך כאשר

יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְתִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיְךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְאִם שֶׁבְתַחֲלָה יִהְיֶה קִשָּׁה עָלָיְךָ דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ שָׂאִין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לָךְ, אֲבָל נִכוּן יִהְיֶה לְבָבְךָ בְּטוֹת, אִם תִּהְיֶה חֲזָק לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲזַי יִשְׁתַּנֶּה כָּל הַלֵּךְ מִחֲשַׁבְתְּךָ, וְיִהְיֶה לָךְ רְצוֹנוֹת וְכֹסוּפִים חֲדָשִׁים לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדַּל לְלַכֵּת לְהַתְפַּלֵּל עֲרֹב וּבִקְרָא בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהַתְפַּלֵּל בְּעֲרֹב וּבִבְקָרָא בְּמִנְיַן, וְלַעֲנוֹת "אָמֵן" יֵהא שְׁמַה רַבָּא" וּקְדָשָׁה וּבְרָכוּ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְהַעֲשֶׂרָה מְזִמּוּרֵי תְהִלִּים שֶׁגְּלוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּשִׁבְלֵי תַקּוּן פְּגָם הַבְּרִית, כִּי יֵשׁ בְּכַח וּבִסְגֻלַת הַעֲשֶׂרָה מְזִמּוּרִים אֵלוֹ, שֶׁנִּקְרְאוּ "תַקּוּן הַכְּלָלִי" לְתַקּוּן אֶת הָאָדָם.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִדַּע כִּי עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא רַק עַל-יְדֵי שִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדַּל לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.): אוּקִירוּ לְנִשְׁכִּיכוּ כִּי הִיכִי דִתְתַעֲתְרוּ (רְאוּ לְכַבֵּד אֶת נְשׁוֹתֵכֶם כְּדִי שִׁתְתַּעֲשְׂרוּ); כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ הַצְּלַחַת הָאָדָם.

נָא וְנָא אֵל תִּגְבִּיֵה אֶת יְדֶךָ עַל אִשְׁתְּךָ, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי זֶה מְנַהֵג כּוֹתֵימִים, כְּמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (שִׁלְחַן עֲרוּךְ, אֲבֹן הָעֶזְרָה רמ"א, סִימָן קנ"ד, סְעִיף ג'), וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ. רְאֵה לְהִיּוֹת בְּעַל וְאָבָא טוֹב לִילְדִיךָ, וְאֲזוּ תִרְאֶה אִיךָ יִשְׁתַּנּוּ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְטוֹבָה.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר — הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי הַסְּבָלָנוּת הִיא עֵקֶר בְּחַיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא סֹבֵלֵן תְּמִיד!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נ אָשֶׁר י"ד י – י"ד יא בְּנִחַל
י"ד י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה
לְאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר חָלִי הַעֲצָבִים
בָּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, שֶׁהוּא תְּמִיד דּוֹאֵג עַל הָעֹבֵר וְעַל הָעֹתִיד.

רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וּלְבַל יִצִּיק לְךָ הַמְצַפּוֹן מִכָּל
הָעֹבֵר שֶׁלְּךָ וְכו', וְכו', רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פֶּעַם, וְזֶה יוֹעִיל
לְךָ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְבִדּוֹק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵה לְבִדּוֹק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְעַטֵּר בְּכָל יוֹם
בַּתְּפִלִּין. גַּם רְאֵה לְהַכְנִס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עָרֵב וּבִקֵּר וּלְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֹתֵי שְׂאֲנֵי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד יא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר י"ד יב בְּנִחַל נא

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵגְזֵי הַבֵּן.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וְשִׁישְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין
כְּשֵׁרוֹת, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים רוּחַ חַיִּים לְאָדָם.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם אֵין חֲסָרָה
בָּהֶם אִיזוֹ אוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן
כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל בְּנִי, שְׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל
תְּפִלוֹ בְּדַעַתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִסּוּר לְהִמְשִׁיךְ אֶת
עֲצָמוֹ כָּל-כָּף אֶל הַצַּעַר, כִּי הַצַּעַר יָכוֹל לְהַרְגֵּ אֶת הָאָדָם וְכוּ' וְכוּ'.
וּבְיָדָי צַעֲרָכֶם הוּא צַעַר קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, אֲךָ אֵין זֶה עֲצָה לְהִמְשִׁיךְ
אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצַּעַר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁךְ
אֲחֵרָיו (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן לר).

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים
שְׁגִלָּה רַבָּנוּ י"ל, שֶׁהֵם תְּקוּנָה עַל כָּל הָעֲבָרָה, וּבְזִכּוֹת הַעֲשֵׂרָה מְזֻמְרֵי
תְּהִלִּים תִּבְשְׂרוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׁבִנְיָכֶם יִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלוֹם כְּכֹל
הָאָדָם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד יב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, ותשתדל להניח בכל יום תפלין כשרות.

גם תשתדל להתפלל ערב ובקר בבית-המדרש, ואף שקשה לך, תשתדל לעשות מסירות נפש, ללכת ערב ובקר לבית-המדרש, ולענות 'אמן' יהא שמה רבא, קדשה וברכו, ואז תראה איך יתהפך לך גורלך, ותזכה לישועה מן השמים.

נא ונא אל תפל ביאוש, כי גדול אדונו ורב להושיע. אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב תבשר לי בשורות טובות, אם תקים את דברי אלה.

הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, ותדע אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ואין בלעדיו יתברך כלל, ועל-כן מה ולמה לך להתבלבל מבני אדם, יותר טוב לך ללכת אליו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ואז תראה ישועה מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד יג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

ראה לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך. ותדע, שכל

אָשֶׁר י"ד יד בַּנְּחָל נג

הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָהּ בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כְּפִי שְׂאָדָם מְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת, כֵּן מְעַנְּגִים לוֹ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ וְלַעֲנֻגָּה, וְלִקְנוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ כָּל מִינֵי מַעֲדָנִים, וְלְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּמוֹכֵן מֵאֲלֵיו לִילָף בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְלִהְיוֹת לְאֶף וְרַק בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעַל-יְדֵי שְׂמִינַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ וְשִׂמְחָתָהּ תִּזְכֶּה שְׂיָבוֹא לָךְ שְׂפַע בְּיָמֵי הַחֹל, וְתִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד יד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאוּ לְשֹׁמֵר מֵאֵד עַל טְהוּרַת הַמְשַׁפְּחָה. וְכֵן רְאוּ לְבִדּוֹק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא תִסְרָה עַל אֵיזוֹ דְּלֶת מְזוּזָה, כִּי רַב הַדְּחָקוֹת וְהַצָּרוֹת בָּאוֹת לְאָדָם כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּבֵיתוֹ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר פְּשׁוּט בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וְשְׁעוֹר פְּשׁוּט לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם בְּשִׁלְחַן עָרוּף, וְעַל-יְדֵי לִמּוּד ש"ס וּפּוֹסְקִים יִשְׁתַּנֶּה מִזְלָךְ לְטוֹב.

רְאוּי לָךְ לְהִתְחִיל לְלִמּוּד סֵדֵר בְּש"ס כְּסִדְרָן, שְׁעוֹר פְּשׁוּט בְּגְמָרָא, וְכֵן לְהִתְחִיל סֵדֵר בְּשִׁלְחַן עָרוּף, שְׁעוֹר פְּשׁוּט בְּשִׁלְחַן עָרוּף, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כִּי אֵב הִתְשַׁמֵּ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אִיךָ אֶתָּה
מִחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! אֵין יוֹם וְאֵין לַיְלָה, שְׂאִינִי עוֹמֵד
לְפָנֶיךָ, וּמִבְּקֵשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂאֲזַכֶּה לְבָנוֹת אֶת בְּנֵי
בֵּית-הַפְּנִסֶת הַגְּדוֹל בְּיַבְנָאֵל, וְכֵן שְׂיִכְנֹנוּ שֵׁם דִּירוֹת, וְתַתְּהַפֵּךְ לְהִיּוֹת
”עִיר בְּרֶסֶלֶב” עַל אַפְּסֵי וְחַמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי, וְאִנִּי מְקַנְהָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂשִׁשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, כִּי, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי בּוֹטַח
רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

בּוֹדְאֵי עֶבֶר עָלִי מָה שְׂעֵבֶר מִרְשָׁעִים אֲרוּרִים שְׂמִסְרוּ אוֹתִי, וְהֵם
קוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר בְּשִׁקָּר יִסּוּדְתָם, כִּי הֵם
טְמֵאִים וּמְטֵמְאִים, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם שְׂיִכּוֹת אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הֵם
מְזַרְעֵ פְּסוּלִים, כִּי הִסְבָּתָא שְׁלָהֶם עֲבָרָה עַל אִסּוּר יַחּוּד, וְהִיָּתָה
הַמְזַכֵּרָה שֶׁל הַנְּצִיב הָעֵלְיוֹן הַבְּרִיטִי, שְׂבִכְלָל בְּמַחְנָה צָבָא הָרִי זֶה
אִסּוּר יַחּוּד דְּאוּרִיָּתָא, כִּי שֵׁם אֵי אֶפְשָׁר לְאַף אֶחָד לְהַכְנִס, וּמִכָּל שְׂכָן
וְכָל שְׂכָן אֶצֶל הַנְּצִיב הָעֵלְיוֹן בְּעֲצָמוֹ, גַּם הַחֲזִילִים לֹא יְכוּלִים לְהַכְנִס
מֵאִימָה וְיִרְאָה, וְהָיִי אִסּוּר יַחּוּד דְּאוּרִיָּתָא, וּמְזַרְעֵ טְמֵא זֶה נוֹלְדוּ,
וְהֵם הִלְכוּ וּמִסְרוּ אוֹתִי לְמַלְכוֹת הַמִּינּוֹת, וְגָרְמוּ לִי מָה שְׂגָרְמוּ וְכוּ'
וְכוּ', שְׂנַתְעַכֵּב הַבְּנִין, וְאִנִּי, תְּהִלָּה לְאֵל, גְּאֻזְרִתִּי בְּעֻזּוֹת דְּקִדְשָׁה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכְּנִיס בְּלִבִּי עֻזּוֹת דְּקִדְשָׁה לֹא לְהַתְּפַעֵל וְלֹא
לְהַתְּפַחֵד מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, וּבְפָרֵט מִמַּלְכוֹת הַמִּינּוֹת, וּכְבָר פִּסְק
הַגָּאוֹן הַקְדוּשׁ מִסְאֲטָמָאֵר זִי"ע, שְׂהִיוֹם הוּא יוֹם הַהִילוּלָא שְׁלוֹ,
בְּסִפְרוֹ הַקְדוּשׁ "וִיּוֹאֵל מִשָּׁה", מְאָמַר שְׁלִשָּׁה שָׁבוּעוֹת, סִימֵן קל"ב,
וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ בְּאֲמָצַע דְּבְרָיו: "מְלוּכָה שְׂנַעֲשִׂית שְׁלֹא כְּדִין נִגְדַת הַתּוֹרָה

אֲשֶׁר י"ד טז בְּנַחַל נה

הַקְדוּשָׁה, אֵין לָהּ דִּין מְלוּכָה כָּלֵל לְשׁוֹם דְּבָר " וְכוּ', עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן
בְּזֶה שֶׁמָּסְרוּ אוֹתֵי הַרְשָׁעִים הָאֵלוּ אֶל מְלָכוֹת הַמִּינּוֹת, וְגָרְמוּ לִי מַה
שֶׁגָּרְמוּ צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעַכּוּבִים, סוּפָם יִהְיֶה סוּף רַע וְמָר מְאֹד, וְאֵינִי
מִפְחָד מֵהֶם כָּלֵל, וְאֵינִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחּוּס וִירַחֵם
עָלַי, וְאֶזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל וְלִבְנוֹת אֶת יְבִנְאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", וְדִיקָא בְּעֵינָהּ זֹו, שֶׁשָּׁם הִעֲבִירוּ עַל הַדַּת הַמּוֹן בְּגִי יִשְׂרָאֵל,
דִּיקָא שָׁם אֶהְפֹּךְ אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה לְעִיר בְּרִסְלָב, שֶׁרַבְנוּ ז"ל מְגַלֶּה
לָנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּהַתְגַּלוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵינִי מִתְפַּעֵל
מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, יִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, אֲנִי בְּתַמִּי
אֵלַיךְ — לְהַמְשִׁיךְ וְלִבְנוֹת שָׁם עִיר, וְתַתְּהַפֵּךְ סוּף כָּל סוּף לְעִיר שֶׁל
תּוֹרָה וְיִרְאֶה עַל-פִּי דְעַת רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְעוֹד
תִּרְאֶה נְפִסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד טז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִדַּע שְׁגָם בְּתוֹךְ הַחֲשָׁף
שָׁם נִמְצָא אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכַמּוּבָא בְּסִפְר הַבְּהִיר: "אָמַר רַבִּי נְחוּנְיָא
בֶּן הַקְּנָה, כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר (אִיּוֹב לו. כא): "וְעַתָּה לֹא רָאוּ אוֹר בְּהִיר
בְּשַׁחֲקִים", וְכַתּוּב אֶחָד אוֹמֵר (תְּהִלִּים יח, יב): "יִשֶׁת חֲשָׁף סִתְרוֹ",
וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים צו, ב): "עֲנֵן וְעָרְפֵל סִבְיָיו", קִשְׂיָא, בָּא הַכְּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וְהַכְּרִיעַ בִּינֵיהֶם, "גַּם חֲשָׁף לֹא יַחֲשִׁיף מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם
יְאִיר כְּחֲשֻׁכָה כְּאוֹרָה" (תְּהִלִּים קלט, יב), הִינּוּ כִּי בְּפִסּוּק אֶחָד נִרְאֶה

אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם אֹר, וְלֹא רוֹאִים אֶת הָאֹר שֶׁהוּא בְּהִיר וּבְשִׁחְקִים, וּבְכַפְסוּק אֶחָד "יֵשֶׁת חֶשֶׁף סַחְרוֹ", שֶׁהַכֹּל נֶעְלַם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ, וּבְכַפְסוּק אֶחָד כְּתוּב: "עֲנֵן וְעַרְפֶּל סְבִיבֵיו", שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב עִם עֲנֵן וְעַרְפֶּל, וְעַל זֶה בָּא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וּמְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם וּמְגַלֶּה: "גַּם חֶשֶׁף לֹא יַחֲשִׁיף מִמֶּנּוּ, וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כְּחֹשֶׁכָה כְּאוֹרָה", כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא מַחֲיֶה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּמַחֲמַת שְׁלֹא כָּל אֶחָד זֹכֵה לְרֹאוֹת אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלַבִּישׁ אֶת עַצְמוֹ בְּכַמָּה וּכְמָה לְבוּשִׁים, עַד שֶׁמִּי שְׁאִינוֹ זֹכֵה, אֵינוֹ זֹכֵה לְרֹאוֹת אֶת הָאֹר שֶׁבְּהִיר הוּא בְּשִׁחְקִים, כִּי הוּא מְסַבֵּב בְּחֶשֶׁף עֲנֵן וְעַרְפֶּל, וּכְשֶׁאָדָם מִתְעַצֵּם וְשׁוֹבֵר כָּל הַמְּנִיעוֹת, אֲזִי זֹכֵה לְרֹאוֹת אֶת הָאֹר; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ, וְנִכְנָס בְּתוֹךְ הַחֶשֶׁף וְהַמְּנִיעוֹת, עֲנֵן וְעַרְפֶּל, וּמִתְחַפֵּשׂ גַּם שֵׁם אַחַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזִי יִתְגַּלֶּה לוֹ אֲשֶׁר גַּם "חֶשֶׁף לֹא יַחֲשִׁיף מִמֶּנּוּ, וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כְּחֹשֶׁכָה כְּאוֹרָה", אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא!

רָאה לְחַקֵּק בְּלִבְךָ דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, וְאֲזִי יֵאִיר לְךָ אֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֶל תּוֹךְ לְבוֹ, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד יז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ז אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּנּוּ, אִיךְ שֶׁאַתָּה מַחֲזִיק אֶת עַצְמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מְקָרָא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִבִּין מַה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד, וְתִלְמַד לְאֵט לְאֵט כְּדֵי שֶׁתִּבִּין, וְאֵין

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹנֶה דַפִּים אֶלָּא שְׁעוֹת כַּמָּה שְׁמִשְׁקִיעִים בַּתּוֹרָה,
כִּי כָּל רִגַע וְרִגַע שְׁמִשְׁקִיעִים בַּתּוֹרָה, מְקַיְמִים בְּזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה,
וּמִדְּבָקִים עֲצָמָם בְּחֻמְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא דַעְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת חֻמְתּוֹ וְדַעְתּוֹ בְּחֻמְתּוֹ וּבְדַעַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה יַחּוּד גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבְשִׁבִיל זֶה לְמוֹד
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עוֹלָה עַל כָּל הַמַּצּוֹת, כִּי בְּזֶה שְׁלוֹמֵי־דִים תּוֹרָה,
מְקַיְמִים אֶת כָּל הַמַּצּוֹת בְּיַחַד; אֲשֶׁר־י מִי שְׁעוֹסֵק בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה!

אודות שאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁאִתָּה מְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, מֶה אָמַר לָךְ,
יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי מוֹכָא בַזֶּהר הַקְדוּשׁ
(נְשֵׂא קַח): [נְכָאָה מֵאֵן דְּרַדִּיף בְּתַר חֲיָבָא, אֲשֶׁר־י מִי שְׁרֹדֵף אַחַר
חֲיָבִים וּמְחֻזְרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא בְּדַגְמַת אָדָם שְׁמַחְזִיר אֶת בְּנֵי
הַמְּלָךְ שְׁנֹאֲבָדוּ אֵלָיו, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד שְׂמִיחָה רַבָּה מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁנֶּאֱבָד
בֶּן הַמְּלָךְ, וְהַמְּלָךְ אֵינוֹ יוֹדֵעַ הֵיכֵן הוּא, אָזִי יֵשׁ לוֹ צַעַר גְּדוֹל מְאֹד
מְאֹד, וּכְשֶׁמְחֻזְרִים לוֹ אֶת בְּנָו, אָזִי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר שְׂמִיחָתוֹ,
וּכְמוֹ-כֵן כְּבִיכּוֹל אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁמְחֻזְרִים בְּנָיו בְּתִשׁוּבָה, זֶה עוֹלָה
עַל הַכֹּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ הַרְבֵּה מִתְּנוּת. וְעַל-כֵּן רָאָה
לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים בֵּין חֲבֵרֵיךְ, וְשִׁישְׁתַּדְּלוּ לוֹמַר
אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תַהֲלִים שְׁגָלָה רַבָּנוּ ז"ל.

רָאָה לְשִׂמְחַ מְאֹד, וְאֵל תִּפַּל בְּדַעְתָּךְ מְשׁוּם דְּבַר, כִּי סוּף כָּל
סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים יָפִים בְּתַיִידָךְ.

רָאָה לְקַחַת אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרַסִים מ... גְּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ז אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, ... גְּרוֹ יְאִיר.

נח אשר י"ד יט בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, מאחר שאתה זוכה לנסע אל ציון רבנו ז"ל — אין לשער ואין לתאר כָּלֵל, כי אין דבורים בפה להסביר את מעלת הענין הנורא והנשגב הזה, והוא תקון נורא ונפלא להנשמה — להיות בציון רבנו ז"ל, ואשרי מי שזוכה לבקר שם מפעם לפעם, ומכל שכן בפעם הראשונה.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני בטוח שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לדירה שלך ביבנאל "עיר ברסלב", ולא תצטרך לגור אצל אחרים.

ראה לכבד את אשתך וכן אשתך תכבד אותך, ותגורו ביחד באהבה, אחוה ורעות ובהבנה הדדית, ותאמינו לי, כי סוף כל סוף המקום יתהפך לעירה נפלאה, אף שראשיתה מצער, אף אחריתה ישגה מאד, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד יט.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר שופטים, כ"ז אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך שאתה מחיה את עצמך במקום שאתה נמצא עם דברי רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! כשמכניסים את עצמו בתורת רבנו ז"ל, מסתכלים כבר על כל העולם בצורה אחרת, כי הכל הולך כבר אחרת לגמרי לגמרי, כי רבנו ז"ל פותח לנו את העינים, שגנזפה להסתכל ברוחניות אלקותו יתברך, העקר להסתכל על עצמו, היכן אנחנו אוחזים בד' יסודות שלנו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), וכן על-ידי רבנו ז"ל נפתחות עינינו להסתכל על החיות אלקות שיש בכל דבר, ורואים בכל דבר רוחניות חיות אלקותו יתברך, שזה

השָׁכַל שֶׁבְּכָל דְּבַר (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'); וּבְאַמֶּת בְּכָל דְּבַר יֵשׁ אֵיזָה שְׁכָל לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן מִכָּל הַלְמוּדִים שֶׁאָדָם לֹא מְדַרְשׁ לְמַצֵּא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִרְאוֹת וְלִהְבִּיץ וְלִהְשָׁכִיל עֲצוֹת לְנַפְשׁוֹ (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), וְכָל זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי שְׁמִכְנִיסִים אֶת עֲצָמָם בְּתוֹךְ תּוֹרַת רַבֵּנוּ ו"ל. וְעַל־יָד לְדַעַת, כִּי פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב).

אֹדוֹת שֶׁכְּתִבְתָּ בְּעֵינֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּיָדַי אַתָּה צוֹרֵךְ, שֶׁאֶסוּר לִפְלֵ בְדַעַתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְאִם הוּא גֵר בְּעִירָה שְׂאִין שָׁם מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאוּי לוֹ לְהִתְקַשֵּׁר עִם רַבֵּנוּ ו"ל בְּמָקוֹם שֶׁהוּא שָׁם. וְכֵן עָשׂוּ גְדוּלֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁקִּשְׁרוּ עֲצָמָם אֶל רַבֵּנוּ ו"ל בְּמָקוֹם שֶׁהָיוּ שָׁם, וּבְיָדַי טוֹב וְנָעִים לְהִתְפַּלֵּל בְּקְבוּץ שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה לְהִתְקַבֵּץ בְּכָל שָׁנָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר אוּמָן.

עַל־יָד לְדַעַת, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה דְבָרִים, שְׁלוּלֵי שְׂרַבְנוּ ו"ל צָוָה אֶת זֶה, לֹא הָיוּ צָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֹאת, כִּי בְּאַמֶּת מִי שֶׁשׁוֹקֵד בְּ"לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן", אֶצְלוֹ רַבֵּנוּ ו"ל חֵי, וּמִמֶּשׁ מְרַגֵּישׁ אֵיךְ שְׂרַבְנוּ ו"ל הוּא אֲתוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, כִּי כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אֶת עֲצָמָם בְּ"לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְחוֹזְרִים עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, עַל-יְדֵי-זֶה מְרַגֵּישִׁים תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה אַחֵר רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי הוּא פּוֹתֵחַ אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמַּח, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁלּוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, מְרַגֵּישִׁים שֶׁהוּא נִמְצָא עִמּוֹ, אֲבָל עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְנַסֵּעַ עַל צִיוּנוֹ הַקְדוּשׁ, לְקַבֵּל אֶת הַתְּקוּן הַנּוֹרָא שֶׁהִבְטִיחַ, מֵאַחֵר שֶׁהוּא בְּקִשׁ אוֹתָנוּ, שֶׁנִּבְּוֵא אֶל צִיוּנוֹ הַקְדוּשׁ, וְלִקַּח שְׁנֵי עֲדִים כְּשֶׁרִים עַל זֶה, וְהִבְטִיחַ הִבְטָחָה גְמוּרָה, עַל-כֵּן צָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ לְנַסֵּעַ אֶל צִיוּן רַבֵּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְמוּרָה רַק כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת מִי שֶׁלּוֹמֵד "לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן", אֶצְלוֹ רַבֵּנוּ ו"ל חֵי. וְכֵן הוּא בְּעֵינֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר עָקַר הַקְבוּץ הוּא בְּעִיר אוּמָן, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר, אֲזוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁמְתְּקַבְּצִים עֲשָׂרָה מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ

ס אשר י"ד כ בנחל

בהתקשרות לרבנו ז"ל, שם הוא הקבוצ, ואסור לפל בדעתו בשום פנים ואפן.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות השנה בארצנו הקדושה, ולעשות שם קבוצ ביבנאל "עיר ברסלב", כי חסדו יתברך גדול עלינו ועוזר לנו, שוננסות בכל פעם משפחות חדשות לגור ביבנאל, אשר אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהמקום הנפלא הזה יתהפך להיות "עיר ברסלב", אם פי ראשיתנו מצער, אבל אני תקנה לו יתברך, שאחריתנו ישגה מאד.

נא ונא ראה להזהר בכבוד אשתך ותכבדה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בחייכם, ותרוו רב נחת מילדיכם.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד כ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, כ"ח אב ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל ביאוש ומפל שפן בחלישות הדעת וכו', וכו', פי עליך לדעת, אשר בזה העולם עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים, הנה הוא מתעלה, והנה הוא יורד, וזה סובב בכל יום ויום, ואין שום עצה אחרת רק להתחזק, וזה אנחנו מקבלים מרבנו ז"ל, ועל-כן ראה להכניס את עצמך בספרי רבנו ז"ל, ושם תמצא מרגוע לנפשך.

ואני מאד מאד מבקש אותך, שתראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, וצריכים למסור את נפשו על מדת השמחה, ואל תקל בעיניך מדת השמחה כי השמחה היא העקר

וְהִסּוּד בְּחַיִּים, וּבְלִי שְׂמֵחָה הָאָדָם אָבוּד לְגַמְרִי, וּבְפָרֵט אֶתָּה,
שְׁשָׁרְשָׁף הוּא שְׂמֵחָה, עֲלִיךָ לְעַבֵּד מְאֹד עַל שְׂמֵחָה, וְתֹאמִין לִי, אִם
הֵייתָ מְצִיית אוֹתִי בְּעֵינַי הַקְּסָטוֹת, הֵייתָ מְצִלִיחַ בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְלֹא הִיָּה
חֶסֶר לְךָ שׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְצִיית אוֹתִי עַל-כָּל-פָּנִים מְעַכְשׁוּ,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב"
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַיּוֹם הַקְּדוּשׁ, וְלִסְכוֹת, וּמְאֹד רְצִייתִי שְׂתִהְיֶה עִמָּנוּ,
וְתַחֲיָה וְתִשְׁמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאוֹרְחִים שְׂיָבוֹאוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד אֲשֶׁתְּךָ וּלְדִידְךָ, שְׂתִזְכּוּ לְצִאת מִכָּל מִינֵי
מִצָּר, וּמִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְתִהְיֶה לָכֶם שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה,
גְּאֻלָּה פְּרָטִית, שְׂתִגְאָלוּ מִכָּל מִינֵי צָרוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֵלְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְל
בְּחִלִּישׁוֹת הַדַּעַת כְּרָגַע, וְעֲלִיךָ לְהַכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִיִּדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְאִין אָדָם נוֹקֵף אֲצָבְעוֹ מְלֻמָּטָה, אֲלֹא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין עֲלָיו
מְלֻמָּעָלָה (חֲלִין ז); וְאֲפִלוּ רִישׁ גְּרִגּוֹתָא מִן שְׂמֵיָא מוֹקְמִינִין לִיה (בְּרִכוֹת
נח); וְאִין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׂמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאִין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת
חִבְרָתָהּ אֲפִלוּ כְּמֵלֵא נִימָא (יומָא לח); וְאֲפִלוּ צְפָרָא קְלִילָא מְבַלְעָדִי

שמיא לא מתצדא, אפלו צפור קלה אינה נתפסת בלי רשות מלמעלה (ירושלמי שביעית ט, א); מכל זה תבין ותשפיל אידך שהכל בהשגחה פרטית, וכל עניניך משגחים בהשגחה פרטית. ועל-כן למה לך לפל בחלישות הדעת, שעדין לא זכית למכר את דירתך, ולקנות דירה ביבנאל, עליך רק להפציר בתפלה, ולבקש ממנו יתברך ברחמים ובתחנונים, ובנדאי סוף כל סוף תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה תפלה, ובפרט תפלה עם דמעות, ואם יהיה לך חשק ורצון וכסופין חזקים, תוציא מהכח אל הפעל לבוא ולהתגורר ולהתישב ביבנאל "עיר ברסלב", ותוכל למכר את דירתך בעירך.

נא ונא חזר הרבה על השגחה פרטית, כי בזה האדם צריך לחיות כל ימי חייו, לידע שכל עניניו משגחים בהשגחה פרטית, ואין שום עצה אחרת — רק תפלה, ועוד פעם רק תפלה, ועוד פעם רק תפלה וכו' וכו', ואפלו אם נחזר בזה אלפי ורבבות פעמים, עדין לא התחלנו לחזר, כי עוברים על כל אחד ואחד בזה העולם משברים וגלים בכל יום, וחלישות הדעת וספקות ובלבולים, בפרט כהיום, אשר כל העולם כלו מלא כפירות ואפיקורסות, נאוף, שקוץ, תעוב וערם וכו' וכו', צריכים רחמים רבים להשאר באמונה פשוטה, ולהיות רגיל לדבר עמו יתברך.

על-כן ראה לקבל את דברי אלה, ותחקק בדעתך את האמונה פשוטה בו יתברך, וכן תדבר הדבורים האלו עם המקרבים שלנו, ותחזר לפניהם, ותראה להרבות תלמידים, ותקרבים אליו יתברך על-פי דעת רבנו ז"ל.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה עמנו בקבוץ הקדוש ביבנאל "עיר ברסלב", וכן תעורר את כל אנשי שלומנו בעיר אשדוד, שיבואו ויתקבצו יחד ביבנאל "עיר ברסלב", וכיחד נקבל את התקונים מרבנו ז"ל, ונקבל ממנו את המתנות, כי רבנו ז"ל מחלק מתנות בראש השנה, ואשרי מי שמתפלל עמו בראש השנה.

נא ונא ראה להיות סבלן, כי הסבלנות היא העקר בחיים,

וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְסִבֵּל, וְאִזְ יַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְרַבְּנוּ ו"ל
 סִפֵּר לָנוּ, אֲשֶׁר כְּשֶׁהָיָה עוֹד יֶלֶד קָטָן בְּגִיל ב' וּג', וְאָמוּ סָרְקָה אֶת
 שְׁעוֹרוֹתָיו, וְכָאֵב לוֹ מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לֹא צָעַק וְלֹא בָּכָה, כִּי הֵבִין
 כִּבְרֹאז, שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם צָרִיכִים לִהְיוֹת סִבְלָן. עֲמַד וּרְאֵה מִי הָיָה רַבְּנוּ
 ו"ל, וּמָה הַחֲדִיר בָּנוּ, שְׁגָם אֲנַחְנוּ גֵּלְךָ בְּדַרְכֶיךָ לְבַל נִתְרַעַם עַל דְּרָכֶיךָ
 יתְבַרְךָ, וְלְבַל נִצְעַק מִכְּאֲבִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִים בְּלִבּוֹ וְנִדְעָתוֹ אֶת
 הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, וְאִזְ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְּשׁ, וְאִזְ הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי
 מְאֻמְצִים לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְּשׁ, כִּי חֹמֶר אִסּוּר חִלוּל שְׁבַת — אֵין לְתֹאֵר
 וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכָל הַעֲנָשִׁים הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים בָּאִים עַל הָאָדָם רַק
 מִפְּנֵי חִלוּל שְׁבַת, כִּי עַל-יְדֵי חִלוּל שְׁבַת, הוּא עוֹשֶׂה חָלָל, רַחֲמָנָא
 לְצַלְן וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאִי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְּשׁ, וּכְמוֹ שְׁשֻׁבָת הִיא
 הֵבֵת זוּג שֶׁל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ-כֵן אִם תִּשְׁמְרֵי שְׁבַת
 כְּהַלְכָתָהּ, וְלֹא תַחֲלִלֵי אוֹתָהּ, חַס וְחִלְלֶהּ, תִּזְכִּי לְמִצָּא בֶּן זוּג
 מִהַשָּׁמַיִם, וְתַתְּחַתְּנִי מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהָר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁתַּצְּלִיחֵי בְּחִינֶךָ.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאִי לְשֹׁמֵר עַל כְּבוֹד עֲצֻמְךָ. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לְגוֹר עִם גֹּבֵר בְּלִי חֲתָנָה, וּמְכַל שֶׁכֶּן עֲוֹן נִדָּה הוּא עֲוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, שֶׁהוּא כְּרִיתוּת, וְהָאִשָּׁה מְחִיבָת לְלָכַת לְמַקְוֶה וְלִטְבַּל ב' וְגו' טְבִילוֹת, וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרָכָה בֵּין טְבִילָה לְטְבִילָה וְכוּ', וְעַלֶיךָ לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ הַלְכוֹת נִדָּה עַל-יְדֵי רַב הַגּוֹן, וְתִזְהָרִי מְאֹד מְאֹד בְּזוֹה, וְאִזּוּ תִרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד, וּבְשׂוּם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא לְגוֹר עִמוֹ, רַק עַל-יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשִׁין, כִּי הוּא עֲוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד.

רְאִי לְהִדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ שְׁנֵי גֵרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוִים וִירַחֵם עָלֶיךָ כְּכֹר, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְתַפְּלֶלֶת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

רְאִי לְשֹׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ד כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְחִזְקָךְ וּלְעוֹרְרָךְ, שְׁלִבְלִי תִשְׁכַּח מִה שְׁדַּבַּרְתִּי עִמָּךְ, וְתִכְרַח מִחֻבּוֹת. וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חִיב חֻבּוֹת, הוּא פְּטוֹר מִצְדָּקָה, וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר חֲסִידִים, סִימָן ש"ז: "אָדָם שֶׁחִיב לְאַחֵרִים מִמּוֹן, וְאֵין לוֹ מִשְׁלוֹ, לֹא יִקְנֶה סְפָרִים וְלֹא יִתֵּן צְדָקָה, וְלֹא יִשְׁפִּיר סוּפְרִים, וְלֹא יִתֵּן גְּרוֹת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעַל זֶה נֹאמֵר (יִשְׁעִיָּה סא, ח): "שׁוֹנֵא גִזְלֵי בְּעוֹלָה" וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; הֲרִי שְׁלָף לְפָנֶיךָ, מִה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר עִמָּךְ כָּל הַזְּמַן, שְׁכָל זְמַן שֶׁאַתָּה חִיב חֻבּוֹת לְאַחֵרִים, אַתָּה פְּטוֹר מִצְדָּקָה וּמִלְקָנוֹת סְפָרִים וּפְרָכֹת וְכוּ', רְאֵה לְשִׁלְּמֵךְ אֶת כָּל חֻבּוֹתֶיךָ, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַלַּח לָךְ, אִם לֹא תִשְׁלַם אֶת כָּל חֻבּוֹתֶיךָ, וְתִרְאֶה אֶת מַכְתָּבִי זֶה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַחֹפְצִים בְּטוֹבְתֵי וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתִקַּח מִ... גְּרוֹ יֵאִיר, קוֹנְטְרָסִים, לְמַעַן יוּכַל לְהַדְפִּיס עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, תִּתְּמֵן לִי, שְׂאֵם לֹא תִהְיֶה עֶצְלָן, רַק תִּלְךָ בְּכָל יוֹם וְתַפְיֵץ קוֹנְטְרָסִים, וְכֵן תַּעֲוִיר אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיקְחוּ מִ... גְּרוֹ יֵאִיר, אִז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ; כִּי מִי שִׁיעֵסֵק בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, נִכּוֹן לְבוֹ בְּטוֹחַ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ הַצְלָחָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה, וּבְכַפְרֵט בְּהִלְכוֹת נְדָה, שֶׁהוּא עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וּכְרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּכְדָאֵי לְלַכֵּת פַּעַם בְּחֻדָּשׁ לְשַׁעוֹר, וְעַל-כֵּל-פְּנִיִם לְקָנוֹת קִסְטוֹת מִהִלְכוֹת אֱלֹהֵי, כִּי הַיּוֹם כָּבֹד מְצוִיּוֹת כָּל הַהִלְכוֹת בְּקִסְטוֹת, וּכְדָאֵי לְשַׁמַּע אֶת הַהִלְכוֹת הָאֵלֹהֵי, כִּי הֵן הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְעֲשׂוֹת צְלוּם מִמַּכְתָּבִי זֶה, וְלַתֵּת לְיַדֵּינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר, כִּי גַם אֵלָיו נֹאמְרוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֹהֵי, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּדוּנֵנוּ אוֹתֵי לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין לִי שׁוּם כְּוִנָּה אַחֲרַת, רַק לְהַדְרִיכְכֶם לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, כ"ח אב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִידָה בְּעֵלְמָא מְסַגֶּלֶת לְזַכּוֹ וּלְטַהֵר אֶת הַנְּשָׁמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל יוֹם.

רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם שְׁעָה מִיַּחְדָּת בְּמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי אָדָם, וְתִשָּׁב שָׁם, וְתִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׁקָרָה לָךְ, וְתִבְקֹשׁ וְתִפְצִיר בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, שְׁלֹא יִהְיֶה עָלֶיךָ שׁוֹם כְּתָם וְכוּ', וְשְׁלֹא תִפֹּל יוֹתֵר בְּמָקוֹם וּבְפֶח יְקוּשׁ וְכוּ' שְׂאֵתָה נוֹפֵל וְכוּ', וְתִרְבֶּה בְּזֶה מְאֹד, הִינּוּ לְדַבֵּר בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאִף שְׁבִתְחִלָּה יִדְמָה לָךְ כְּמוֹ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶל הַקִּיר וְכוּ' וְכוּ', כָּל זֶה בָּא מִחֲמַת הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, כִּי בְּפִרוֹשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן כ"ב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה לְאָדָם, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהָאָדָם חוֹטֵא וּבְפָרֵט בְּפָגַם-הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְמַלֵּא בְּכְפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, וְזֶה עוֹקֵר אוֹתוֹ מִשְׁנֵי הַעוֹלָמוֹת, וּמְכַל שְׁכָן שְׁנִתְקַרְרָה אֲצִלוֹ הָאָמוּנָה, אֲזַי אֵינוֹ עוֹסֵק בְּתַפְלָה, עַל-כֵּן רָאָה לִהְיוֹת חֶזֶק בְּזֶה, לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם בְּשְׁעָה מִיַּחְדָּת בְּמָקוֹם שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִדְבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקֹשׁ הַרְבֵּה שְׁלֹא תִטְעֶה אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא תִטְעֶה אֶת אַחֲרִים, כִּי אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵי אֲפֹשֶׁר לְהִטְעוֹת, כִּי הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל וְרוֹאֶה הַכֹּל וְכוּ' וְכוּ'. רָאָה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכָל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מֵד.).

רָאָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל עֲרַב וּבִקֵּר בְּמִנְיָן דִּיקָא. וְאִם תִּקְוֶה אֶת

כָּל דְּבָרֵי אֵלֶּה, אֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֶפְתִּי לְרֹאוֹתְךָ, וְעַל-כֵּן-פָּנִים כָּתֵב יָדְךָ. וְתִדַּע שְׂפִתְכֵתִי לָךְ כְּבָר פְּעָמִים, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִם קִבְּלָתְךָ אֶת הַמִּכְתָּבִים, לְזֹאת רְאֵה לְהוֹדִיעַנִי תְּכַף-וּמִיד אִם קִבְּלָתְךָ אֶת מִכְתָּבִי זֶה.

רְאֵה, אֶהוֹבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הִרְעָה יְבוֹא הַטוֹב, וְאֵינִי הַבְּטַחְתִּי לָכֶם, שְׂיִהְיוּ לָכֶם בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְאֵינִי חִזֹּק בְּדְבָרֵי, רְאֵה לְסַבֵּל אֶת הַבְּזִיוֹנוֹת וְחִרוּפֵינִי וְגִדּוּפֵינִי שְׂאֵתָה סוּבֵל, כִּי הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל צָעַר וְכָל מִכְאוֹב וְכָל בְּזִיוֹן וְשִׁפְיִכוֹת דָּמִים שְׂסוּבָלִים, עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְנִתְכַפְּרִים עוֹנוֹתָיו.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְאַל תִּתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, כִּי מֵהַ יַעֲשֶׂה לָךְ אָדָם?! הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בָּמָה שְׂמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֲפִלּוּ כְּמֵלֵא נִימָא (יומא לח.); וְעַל-כֵּן מֵהַ וְלָמָּה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרֵים, אֲשֶׁר מְעִיקִים וּמְצַעְרִים אוֹתְךָ, אֵתָה תִלְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְתִדְבֵּר עִם כָּל אֶחָד מִסְדְּרֵי-דְרָךְ-הַלְמוּד, וְגַם אֵתָה תִלְמַד בְּסִדְרֵי-דְרָךְ-הַלְמוּד, וְאֲזוּ תִרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כָּתַבְתִּי לָךְ לִפְנֵי כַּמָּה שָׁבוּעוֹת מְכַתֵּב, וְשֵׁם יַעֲצָתִי לָךְ, כִּי כָּדָא
 לָכֶם לַעֲקֹר מִמְקוֹמְכֶם, וְלָנֶסֶע לְחוּץ לְאֶרֶץ, וּתְקַבֵּל עָלֶיךָ עַל רַבְנוֹת,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךְ.

אָנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא בִּיבְנֵאֵל "עִיר
 בְּרֶסֶלַב", וְתִהְיֶה עִמָּנוּ בְּקִבוּץ הַקְּדוּשׁ, וְרַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן אֶז מִתְּנוּת,
 וְגַם אֶתָּה תִקְבַּל מִתְּנָה מִרַבְּנוּ ז"ל.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת מְכַתְּבִי זֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

מִדֵּי כָּתַבִּי מְכַתֵּב לְבַעֲלֶךָ, אָמַרְתִּי לְרוּץ דְּבָרֵי אֵלֶּה גַם אֵלֶיךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹחַ חִזּוֹן חִזּוֹק, כִּי אָנִי חִזּוֹק בְּדְבָרֵי שְׁאִמְרִיתִי
 לָכֶם שִׁיְהִיוּ לָכֶם יְלָדִים.

רְאֵי לֹא לְאַחַר אֶת טְבִילַתְךָ, כְּדֵי לֹא לַצַּעַר אֶת בְּעֲלֶךָ, וּבְעַת
 שְׁאֵת בְּמִים תְּטַבְּלִי ב' וְג' פְּעָמִים, וְאַחַר-כֵּן תַּעֲשִׂי אֶת הַבְּרָכָה, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב בִּשְׁל"ה הַקְּדוּשׁ (שֶׁעַר הָאוֹתִיּוֹת); וְכֵן תְּטַבְּלִי עוֹד כַּמָּה טְבִילוֹת,
 וְתִבְקְשִׁי אֶז הַרְבֵּה מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְבָנִים זְכָרִים, כִּי הַתְּפִלָּה
 לְאִשָּׁה בַּמְקוֹנָה, מְאֹד מְסֻגָּלָת. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר חֲסִידִים, סִ' שַׁצ"ד:
 "נָשִׁים רְגִילוֹת לְטַבֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּמִים טְהוֹרִים", וּמִנְהִיגָנוּ לְטַבֵּל
 תְּשַׁע טְבִילוֹת, הֵינּוּ תְּשַׁע פְּעָמִים, וְתִבְקְשִׁי אֶז הַרְבֵּה מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ.
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל-בְּיָדֵי אִי יִשְׁמַע אֶת
 תְּפִלַּתְךָ, נָא וְנָא אֵל תַּעֲכָבִי אֶת הַטְּבִילָה כָּלֵל, כִּי זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד
 מְאֹד לְאִשָּׁה שֶׁמְעַכְבֶּת אֶת הַטְּבִילָה מִבְּעֲלָהּ. אָסוּר לָךְ לִפְלֹ בְּדַעְתְּךָ

כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְתוֹלִידֵי בֶן נַחֲמֵד, וְתִקְרָאֵי אוֹתוֹ עַל שְׁמִי.

גַּם רָאִי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבַת־קִדְשׁ שְׁבָעָה גֵרוֹת כְּנָגֵד הַשְּׁבָעָה רוֹעִים, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, כְּנָגֵד זְכוֹר וְשְׁמוֹר, וּבָעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם, וּבִפְרֹט עַל בָּנִים.

וְכֵן רְצוּי מְאֹד שֶׁתֵּאֱפִי בְּעֶצְמִי חִלוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת־קִדְשׁ, בְּאִפְּן שְׁתוּכְלִי לְקַיֵּם מִצְוֹת חֻלָּה, וְגַם אֲזוּ בְּעֵת הַפְּרִשְׁת הַחֻלָּה תִּבְרָכִי, וְתִבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַפְּרִשְׁת חֻלָּה מִן הָעֶסֶה, גַּם־כֵּן מְסַגֶּלֶת לְבָנִים, וְנִשְׁמַעַת וְנִתְקַבֶּלֶת אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַשְּׁלֵשׁ מִצְוֹת הָאֵלוֹ הֵן מְסַגֶּלוֹת מְאֹד מְאֹד לְאִשָּׁה. וְכִידוּעַ מִהֶסְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הַשְּׁלֵשׁ מִצְוֹת הָאֵלוֹ: חֻלָּה, גִּידָה, גִּיר — רֵאשִׁי תְּבוּת: חַנּוּה, וְכִמוֹ שֶׁחַנּוּה הַתְּפִלָּה הַרְבֵּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל יְלָדִים, כִּף גַּם אֶת בְּעִזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, יַעֲנוּ לָךְ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִזְכִּי לְבֵן נַחֲמֵד.

נָא וְנָא רָאִי לְכָבֹד אֶת בְּעִלְךָ, וְאֵל תִּשְׁפִּילֵי אוֹתוֹ, בְּאִפְּן שְׁיִוְכַל לְלַמַּד תּוֹרָה.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה כָּל הַחַגִּים, וְתִבְאֵי עִם בְּעִלְךָ לִיבְנָאֵל וּבִפְרֹט עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁאֲזוּ נוֹתֵן רִבְנוּ ז"ל מִתְּנוּת לְכָל הַמְּקַרְבִּים שָׁלוֹ, וְגַם אֶת תְּקַבְּלֵי, בְּעִזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, מִתְּנָה נִפְלְאָה. וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: שָׂרָה, רַחֵל, חַנָּה, נִפְקְדוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא זְמַן פְּקִידַת עֲקָרוֹת, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה הַמִּתְּפַלֶּלֶת אֲזוּ הַרְבֵּה עַל יְלָדִים.

רָאִי לְכָתֹב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי זֶה.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הָעֶקֶר הוּא הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֹל מֵה שְׁאַדָּם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאַמוּנָה, כְּמוֹ-כֵן נוֹשַׁע עִם בָּנִים, כְּמוֹ שְׁאַמֵּר רַבֵּנוּ וַיֵּל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן לד): אַמוּנָה גִימְטְרִיָּה בָּנִים. וְכֵדָאֵי הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְהַצְלִיחַ דְרָכְכֶם.

גַּא רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן תְּבַדֵּק אֶת כָּל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ.

רְאֵה שְׁכַבְּתֶךָ יִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית, וְתַכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְאִז תִּרְאוּ בְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד כט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מְנַהִיגוּ בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְפַל מַשׁוּם דְּבַר שְׁפָעוּלָם, אֲפִלוּ מִכָּל הִירִידוֹת, חַס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ',

גם-כן אסור לפל בְּדַעְתּוֹ, רק צְרִיכִים לִידַע, שְׁהוּא יתְבַרֵךְ אֹתוֹ, עֲמוּ וְאַצְלוּ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (ויקרא טז, טז): "הִשְׁכֵּן אִתָּם בְּתוֹךְ טַמְאֹתָם" וכו', כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתֵּר אֶצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכִים לְחַפֵּשׂ אַחֲרָיו, וְתַכְף-וּמְיָד כְּשִׁזְזִים לְמַצָּא אוֹתוֹ, וּמֵאִירָה וּמִבְּהִיקָה לְפָנָיו אִיזוּ הָאָרָה, זֶה כְּבָר מְשַׁמַּח אֶת הָאָדָם, לִידַע שְׁגַם בְּמִקּוּמוֹ נִמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלוֹת.

וְצְרִיכִים לְהִשְׁתַּטַּח בְּכָל יוֹם בְּפִשׁוּט יְדִים וְרַגְלִים וְלִבְכוֹת לְפָנָיו יתְבַרֵךְ: "אָבִי שְׁבַשְׁמִים, פֶּתַח לִי שַׁעַר בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר, בְּעֵת שְׁגִרְמָתִי לְעֶצְמִי נְעִילַת כָּל הַשְּׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים, שְׁטַמְטַמְתִּי אֶת מַחִי וְדַעַתִּי וְלִבִּי וְכוּ' וְכוּ', עַל-יְדֵי שְׁלֹא שְׁמַרְתִּי עַל הַז' שְׁעָרִים: הָעֵינַיִם, הָאָזְנַיִם, הַחֹטֵם וְהַפֶּה" וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי שְׁיִתְפַּלֵּל וַיִּבְקֶשׂ מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ עַל קִדְשַׁת שְׂבַעַת הַנְּרוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יִטְהַר מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ, וַיִּזְכֶּה לְהִשְׁיֵג רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו.

אודות הלמודים ששאלת, בתשעה באב דרפנו ללמד הרבה מדרש רבה מדרש איכה, ומשלש, שאז מתחיל זמן מנחה קטנה, אחר התפלה יכולים כבר להתחיל ללמד ספרי רבנו ז"ל המחיים ומחזקים הרבה.

אודות בגדים לבנים לשבת, כן היא האמת, כי צריכים לילך בבגדים לבנים בשבת, והוא ענין גדול מאד מאד, אף מחמת שאין נוהגים עכשו וכו' וכו', ואיני יודע את הטעם וכו' וכו', ומשום "לא תתגדודו" (דברים יד, א), לזאת גם אנחנו לא הולכים, אכל ביבנאל "עיר ברסלב" תקנת, ששם גלף כל אנשי שלומנו בבגדים לבנים, כמו שהזכירנו האריז"ל, ועל-כן נכון לעורר את כל אנשי שלומנו אשר באים לשבת-קדש ביבנאל "עיר ברסלב", שילבשו בגדים לבנים. ותהלה לאל, שם אין לנו להתביש מאף אחד.

נא ונא ראה להיות סבלן, ואז תעבר את העולם בשלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּבִפְרָט עִם יְלָדִים
צָרִיכִים סְבָלָנוּת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְחַנֵּךְ וּלְגַדֵּל אֶת
הַיְלָדִים בְּלִי סְבָלָנוּת, כִּי הַיְלָדִים קוֹפְצִים עַל הָרֹאשׁ, וְכֹמֵעַט
שִׁיתְּפוּצִיו הַעֲצָבִים מֵהֵם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זֶה לְעַמַּת זֶה אִם יֵשׁ
סְבָלָנוּת לְגַבֵּי הַיְלָדִים, וּמְחַנְכִים אוֹתָם, וּמְדַבְּרִים עִמָּם כְּמוֹ
שִׁמְדַבְּרִים אֶל מְבַגְּרִים, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם נֹעֲשִׂים מְמַשְׁמָעִים וּמְצָלִיחִים
עִמָּהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדְכֶם, שִׁתְּצָלִיחוּ עִם יְלָדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכָבוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ שְׂבָעָה גְּרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְּרוֹת
שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּבְעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת לְבִקְשׁ הַרְּבִיָּה עַל בְּעִלְךָ שִׁיחֵיָּהּ

אֲשֶׁר י"ד לב בנחל עג

בְּרִיא, וְשִׁתְּהִיָּה לוֹ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי הִתְּפַלֶּה שְׁהֶאֱשָׁה מִבְּקִשְׁתָּ בְּעֵת
הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מֵאֵד מִקְּבֵלַת וּמִרְצָה בְּשָׁמַיִם.

רְאֵי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית
אֲצִלְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֵלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שֶׁבֶת-קִדְשׁ, וְאֲזוּ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ.

אִם תִּקְנִים שְׁנֵי דְבָרִים אֵלּוּ, אֲזוּ יִשְׁתַּנֶּה כָּל מִזְלְךָ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין
מִמְּשִׁיכִים חַיִּים וְאֵרִיכוֹת יָמִים לְאָדָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, כ"ח אב ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש שבִּעָה גרות, ולהוסיף שְׁנֵי גרות של שְׁמֵן זית, ולבְקֹשׁ בַּעַת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת כֹּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בַּעַת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים. וּבְפֶרֶט הַתְּפִלָּה שֶׁמְבַקְּשִׁים עַל יְלָדִים, הִיא מְתַקְּבֶלֶת מְאֹד.

ראו לשמור שבת-קדש, ולענג את השבת ובזכות שמחת שבת וענג שבת, ישפּע עליכם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כְּשֵׁרוֹת, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל עליך ועל הילדים, שכלכם תהיו בריאים, ותהיה לכם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

המאחל לכם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ד לד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ערב ראש חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שלום ובְּרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב

אֲשֶׁר י"ד לד בַּנְחֵל עה

מִמֶּךָ, וּבִפְרֵט בְּזֶה שְׁאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת הַקוּנְטְרָסִים, וְאַתָּה מְעַרְיָךְ אֶת הָעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִיר אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים הַדוֹר הַזֶּה נִקְרָא עֲקֵבָתָא דְמִשְׁיַחְא, וְהוּא בְּחִינַת עֲקֵב מִמֶּשׁ, שְׁדוּרְכִים עָלָיו. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִנְחִים בְּעֵקְבִים, וְנִדְוָשִׁים מִכְּלָיוֹת אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּיֹת מִיִּצְרוֹ הֶרַע הַמִּתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וּבִנְאוּף, וְהַקוּנְטְרָסִים הָאֵלוּ הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְדְבָרֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע וְתַלְמִידָיו, וְדְבָרֵי הָאֲרִיז"ל, וּפְסוּקֵי תנ"ךְ וּמֵאמְרֵי חז"ל בְּגִמְרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֶהר הַקְדוּשׁ, וְהַכֹּל בָּנוּי עַל הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן יֵשׁ בְּכַחַם לְעוֹרֵר וּלְהַחֲיוֹת אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּלְהַמְשִׁיכּוֹ אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וּלְהַדְבִיק אֶת נַפְשׁוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיעַ, שְׂאֵז גַּם הוּא יִנְשַׁע בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי כְּשֶׁמְפִיעִים רוּחַנִיּוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְהַפְּכֵנוּ לְגִשְׁמִיּוֹת, וְעַל-כֵּן כָּל אֵלוּ שְׁיַעֲסֵקוּ בְּהַפְצַת הַקוּנְטְרָסִים, מִבְּטַח לָהֶם, שְׁתִּהְיֶה לָהֶם פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְבְרִיּוֹת, אֲדַרְבֵּה הֵם בְּבַחֲבִינַת נוֹתָנִים וְלֹא בְּבַחֲבִינַת מְקַבְּלִים, וְכִשְׁהוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזֹאת, לֹא חָסַר אֵף פַּעַם שׁוֹם דְּבָר. וּבְאֵמַת אֲשֶׁרִי מִי שְׁרוּדְךָ אַחַר הַחֲיָבִים, כַּמּוּבָא בְּזֶהר הַקְדוּשׁ (נִשְׂא דָךְ קַחַח): זַכָּאָה מָאן דְּאֶחִיד בְּיָדָא דְּחֲיָבָא, וְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע בְּהֵם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים כְּכֹר בְּעָרְבֵי רֵאשׁ חֲדָשׁ אֵלוּל, שְׁהֵם יְמֵי הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, יְמֵי חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, שְׁאֲדָם צְרִיף לְעִשׂוֹת לְעִצְמוֹ חֶשְׁבוֹן. וּמוּבָא מִהַקְדָּמוֹנִים, דְּלִכְּן תִּקְנֵנוּ לָנוּ אֲנָשֵׁי כְּנֻסַת הַגְּדוּלָה לְקִרְא דִּינֵי מְלַחְמָה סְמוּךְ לְיָמִים הַקְדוּשִׁים, שְׂזוֹ כָּל פְּרִשַׁת שׁוֹפְטִים, שְׁמִדְבָר מְכָל עֲנִיָּי מְלַחְמָה. וְכַמּוּבָא הַרְבֵּה בְּמִסְכַּת סוּטָה, שְׁכָּל זֶה רוּמֵז אֶל מְלַחְמַת הַיִּצָּר, וְכֵן דִּינֵי מְלוּכָה מְרַמְזִים עַל מְלֻכוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַתְּעוֹרֵר עֲכָשׁוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הִיא הַבּוּשָׁה, לְהַתְּבַיֵּשׁ מְלִפְנֵי יְתִבְרָךְ. וְכַשְׂאֲדָם בְּעֲנֻה יְתֵרָה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח לְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל זִוְלָתוֹ, וּדְבוּרָיו נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים לְעַם יִשְׂרָאֵל.

עו אָשֶׁר י"ד לה בַּנְחֵל

רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעֲוֹלָם לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה, כִּי בְּזֶה
שְׂאֵדָם מִכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, נִדְבַק בְּחֵי הַחַיִּים,
אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ,
שְׁנָה נִגְדָה הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאִז
יְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר גְּדוֹל.

רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם זְמַן פְּנוּי לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי
חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי הַתְּבוּדוֹת וּבְלִי חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, כִּי
כְּשֶׁאָדָם דָּן וְשׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ פֶּה לְמִטָּה, אֵין לוֹ מִשְׁפָּט וְדִינִים
לְמַעַלָּה; וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁשׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ!

רָאָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ רַק בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִידַע שֶׁהוּא
יִתְבַּרְךָ מִשְׁגִּיחַ עָלֶיךָ, וְאִז תַּחֲיֶיהָ חַיִּים אֲמֵתִיִּים, חַיִּים נִצְחִיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עַל אֵף שְׁכַתְּבָתִי לָךְ אֶתְמוּל גַּם־כֵּן
מִכְתָּב, עִם כָּל זֹאת עֲכָשׁוּ קַבְּלָתִי עוֹד מִכְתָּב, וְאַמְרָתִי לְרוּיָן שׁוֹרוֹתִים
אֱלוּ, כִּי אַתָּה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינַי, מֵאַחַר שְׁאַתָּה מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים
בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה; הֵן שְׁאַתָּה לוֹמֵד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו
וּמְקַרֵּב רְחוּקִים, וְהֵן שְׁאַתָּה מֵאִיר בָּהֶם, שְׁגָם הֵם יִלְכוּ לְהַפְצָה.

לְזֹאת אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּתֵּן דְּגִשׁ גְּדוֹל לְכָל
הַלוֹמְדִים בְּשַׁעוֹרְךָ, שְׁגָם הֵם יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֹדְשִׁים,
אֲשֶׁר הֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל וּמִכָּל סְפָרֵי תְּלִמְיָדֵי
הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע וּמִכְתָּבֵי הָאֲרִיז"ל וְסְפָרֵי הַזֵּהָר

והתקונים ומאמרי חז"ל בגמרא ומדרשים, ובזה שמפיצים אותם, עוזרים לעוד מאחינו בני ישראל לצאת מהצרות והמצוקות שעוברות עליהם; כי בעוונותינו הרבים, עוברים בזה העולם על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואין לה בית שלא תהיה שם איזו צרה, ואין להם מי שינחם אותם, מי שינדבר אליהם, והקונטרסים האלו הם כמים קרים על גפם עיפה, ועל-כן אשרי מי שזוכה להפיצם.

עליך לדעת, כי בעוונותינו הרבים, יש עוונות שחייבים עליהם פרישות, כגון: נדה, רחמנא לישזבן, אשר הזהר הקדוש מחמיר על זה מאד מאד ואמר, שעון זה מסלק את השכינה מהעולם, ובעוונותינו הרבים, הערב-רב שנתערבו בעם ישראל התירו העריות, והורידו לגמרי את ענין הצניעות מעם ישראל, עד שעקרו לגמרי את הלכות נדה, רחמנא לצלן, ועוברים בכריתות, וכאים על אשת איש וכו', וכל מיני עריות רחמנא לצלן וכו', ומתבוללים עם עכו"ם וכו' וכו', פידוע לה דבר זה, וכל אלו המקרבים החדשים, שמתחילים עכשו להתקרב ולשוב בתשובה, בודאי ההכרח להם לאיזו תשובה, כי 'פטור בלא כלום אי אפשר', ועל-כן צריכים לעוררם להפיץ את הקונטרסים, על-כל-פנים שילכו ויפיצו את הקונטרסים, ועל-ידי-זה יתפרסם שם רבנו ז"ל בארצנו הקדושה, וכן יתקרבו מקרבים חדשים, ועל-ידי שמקרבים אחרים, הקדוש-ברוך-הוא כבר מוחל על עוונותיו. ועל-כן תשים דגש מאד חזק על הפצת הקונטרסים, אשר זו תשובה גדולה. ומה שסובלים לפעמים בזיונות — מה בכך?! כי על כל חטא וחטא צריכים להתענות גזמאות של תעניות לתקון הנשמות, כמובא בדברי הארז"ל, ומי יכול להתענות כל-כף, הלא ימינו ושנותינו יכלו, ועדין לא נסים להתענות, כפי רבוי עוונותינו וכו' וכו', ובפרט שיש אנשים שהיו בנוקבא דתהומא רבא וכו' וכו', וגם עכשו עובר עליהם מה שעובר, ועל כל הבושה שייסבלו, זה עקר התשובה. והעקר — לא להגיב, רק לשמע בזיונו וידם וישתק, כמובא (בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), אשר זה עקר התשובה, ואם תעשה זאת, תהיה ממזכי הרבים, אשר אין חטא בא על ידו.

עַח אֲשֶׁר י"ד לוּ בְּנַחַל

רְאֵה לְקַחַת אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים מ... גְּרוּ יָאִיר דִּיקָא, כִּי יֵשׁ אֲצִלוּ עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים, וְהוּא צָרִיף לְהַדְפִּיסָם, אִף כְּשֶׁאֵין לוֹקָחִים מִמֶּנּוּ קוֹנְטְרָסִים, הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְהַדְפִּיס אֶת שְׂאֵר הַסְּפָרִים, וְעַל-כֵּן תִּמְלִיץ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִקְחוּ מִמֶּנּוּ, אוֹ אֶתָּה תִּקַּח מִמֶּנּוּ וּתְחַלֵּקֵם בֵּין הַמְּקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם יִפְיִצוּ אוֹתָם.

נָא וְנָא לְהַמְשִׁיף בְּצַדְקָה אֶל בַּיִת חַיֵּינוּ, כִּי הֵהוּצָאָה מִרְבֵּה, וְאֵין בְּיָדֵי לְפָרְטָה אֲפִלוּ שְׁוֵה פְרוּטָה, וּבְפָרְט שְׂאֵנֵי רוּצָה עֲכָשׁוּ לִילֵף לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנָקֵי בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה גַם אֶתָּה עוֹד לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקֶךָ וְרִצּוֹנֶךָ, וְלִבּוֹא לְגוֹר וּלְהַתְגוֹרֵר בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְמַנַּע אוֹתָךְ מִזֶּה. וְהַעֲקֵר צְרִיכִים תְּפִלוֹת וּבְקָשׁוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ וּלְכָל הַמְּקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁעוֹד יִזְכוּ לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּלְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל אֶת תְּקוּנָם, וּלְעַת עֲתָה רְאֵה לְעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכָלָם יָבוֹאוּ לְהַתְּפַלֵּל עִמָּנוּ יַחַד בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה שָׁם קְבוּץ גְּדוֹל, וְאָנוּ מְקוּיִם בְּבִטְחוֹן חֲזָק, שְׁגַם רַבְּנוּ ז"ל יִתְּפַלֵּל עִמָּנוּ, וְיִתְקַנְּנוּ בְּתִקּוֹן נְצִיחִי, וְנִקְבֵּל אֶת מִתְּנוּתוֹ; כִּי רַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן מִתְּנוּת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת מִתְּנוּתוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחַיֵּינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל הִתְשַׁמֵּט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

אָשֶׁר יִיד לוֹ בְּנַחַל עֵט

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת יַחַד עִם יְדִידְנוּ ר' ...
גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִקְבֵּל אֶצְלוֹ נְקֻדַּת הַחֶבֶר, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ
ו"ל (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לז), אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת: נְקֻדַּת
הַרֵב, נְקֻדַּת הַחֶבֶר וְנְקֻדַּת עֲצָמוֹ; הֵינּוּ קִדְּם צְרִיכִים לְקַבֵּל מֵהַרֵב,
וְאַחֲר־כֵּן צְרִיכִים לְחֶבֶר, לְחֹזֵר עִמּוֹ מֵה שֶׁלְּמִדּוֹ אֶצֶל הַרֵב, וְאַחֲר־כֵּן
צְרִיכִים לְהַתְּבוּדָד בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְלִבְקֵשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ,
שְׂיִזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת כָּל מֵה שֶׁשָּׁמַע מִרַבּוֹ, וְכָל מֵה שֶׁחֹזֵר עִם חֶבְרוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְּבַטְּלוּ כָּל הַחֲרָפוֹת וְהַקְּלָפוֹת מֵעַל לְבוֹ וּמֵעַל מַחוּ,
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִהְיֶה חִזּוֹק בְּדַבָּר זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד עַל חֶלְקֶךָ, שְׂיִזְכֶּה אוֹתָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאִשָּׁה מְשֻׁכָּלֶת, וְיֵשׁ לָךְ, תְּהִלָּה לְאֵל, אַרְבַּע בְּנוֹת,
אִתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, וְתִכְבֵּד וְתִיַקֵּר מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ,
אֲשֶׁר מְאֹד הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְאָמְרוּ (בְּבֹא מִצִּיּוֹן
נְט:): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ; תִּיַקְרוּ וְתִכְבְּדוּ אֶת
נִשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּתַעֲשְׂרוּ, עֵינֵי שָׁם; וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר, אֲשֶׁר עָקַר
הַצְּלַחַת הָאָדָם תְּלוּי בְּאִשָּׁה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט).

גַּא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּעֵין יַעֲקֹב, וְתַעֲיִן
בְּחִדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ אִישׁ הָאֱלֹקִי הַחִיד"א, וְכֵן בְּחִדוּשִׁים שֶׁל הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגֻדָד, אֲשֶׁר פְּרוּשֵׁיהֶם בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמְרוּ,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלּוֹמֵד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּעֵין יַעֲקֹב עִם פְּרוּשֵׁיהֶם, שְׂאֵז
יִתְּעוֹרֵר לְבוֹ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ.

רָאָה שְׂאִשְׁתְּךָ תִּדְּלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְּשׁ שְׂבָעָה גְרוֹת, וְלִהוֹסִיף
שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׂמָן זַיִת, וּבָעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת לִבְקֵשׁ הַרְּבָה עַל יְלָדִים,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת עַל יְלָדִים, מְאֹד
מֵרָצָה וּמִקְבָּלֶת בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ערב ראש חודש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, ותכניס את השמחה בביתך, כי בבית שהשמחה שורה שם
— השכינה שורה שם; כי השמחה היא כלי לקבל בו השכינה,
ולהפוך העצבות והעצלות וכו' וכו', מגרשות את השכינה מהבית,
ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה שמח בביתך.

ראה להחיות את אשתך, ותכבדה ותיקרה מאד מאד, כמו
שהזיכרנו רבנו ז"ל (עין שיחות-הר"ן, סימנים: רסג, רסד).

אודות הפצת הקונטרסים, עליך לדעת, כי כל הגאולה תלויה
בזה, כי בעוונותינו הרבים, עוברים עכשו על עם ישראל כל מיני
נסיונות ברוחניות ובגשמיות, כי הפפירות והאפיקורסות מתפשטות
מאד בארצנו הקדושה, כי הערב-רב מחדירים על-ידי העתונים
רעים כל מיני ארס של כפירות ואפיקורסות, וצוחקים ולועגים על
כל דבר קדוש לעם ישראל, וכן ממלאים את כל הארץ זמה עם
נאוף ובעריות, אשר הקדוש-ברוך-הוא שונא את זה. וידוע, אשר
בארצנו הקדושה יש שבע אמות מזהמת הנחש, שהן ראש לכל
הקלפות, לכה אסור לעם ישראל להתחנן עם קלפות אלו, אפלו
כשיתגירו, רק לא תחיה כל נשמה וכו' וכו', שזו קלפת ישמעאל,
וכן צריכים רחמים רבים, שקלפת עשו לא יתבוללו בין עם ישראל,
כי בעוונותינו הרבים, התירו את העריות, ומתבוללים גויים וגויות
עם עם ישראל, ועלינו ללחם נגדם על-ידי הפצת מעינות החכמה

אֲשֶׁר י"ד לח בַּנְחַל פא

חוּצָה — לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר יְדוּעַ, כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ מְנַהֵיג אֶחָד, שֶׁהוּא סוֹד בְּחִינַת נְשִׁמַת מִשֶּׁה רַבְּנוּ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם. וְלִכֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְאֵל תְּתַפְעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבֶּה יְהִי לְךָ שְׁפַע גָּדוֹל. הַעֲקֹר לְךָ בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה, וְאֵל תְּתַפְעֵל מִשׁוּם בְּזִיוּנוֹת, אֲדַרְבֶּה, עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַבְּזִיוּנוֹת הֵם תִּקְוֶן גְּדוֹל, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אֲשֶׁר הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים הֵם עֲקָר הַתְּשׁוּבָה.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַסְפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתַּקּוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, כִּי כְּשֵׁשׁ דִּין לְמִטָּה — אֵין דִּין לְמַעְלָה.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאַף אֶחָד, רַק תִּקַּח אֶתְּךָ חֲבִילוֹת קוֹנְטְרָסִים, וְתַפְיֵץ אוֹתָם בֵּין חֲבֵרֶיךָ, כִּי הֵם מְסַכְּנִים גְּדוּלִים, וְסוֹבְלִים מַה שְּׁסוֹבְלִים, כִּי מַחְדִּירִים בָּהֶם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, עֵרֶם, שְׁקוּץ, תַּעוּב וְנֹאוֹף, וְאֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת, רַק לְהַכְּנִיס אֲמוּנָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

רָאָה לְקַחַת אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים מִ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי בְּזֶה תַעְזוֹר שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס עוֹד מֵאוֹת וְאַלְפֵי קוֹנְטְרָסִים.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל הַתְּשִׁמְ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַתְּ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתָּהּ,
 וּתְשַׁתְּדֵל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתָהּ, כִּי זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר — שְׂיִהְיֶה
 שְׁלוֹם בְּבֵית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנָּצֵל מִכָּל מִיַּי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.
 מָה אָמַר לָהּ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָהּ לְשַׂמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקָהּ, אֲשֶׁר
 בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָהּ, וְזָכִיתָ לְאֲשֶׁת חַיִּל וְכוּ', וְאַף שְׂכָמָה פְּעָמִים נַעֲשֶׂה
 בְּיַנְיָכֶם וּכְפֹחַ וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וּתְשַׁתְּדֵל
 לְשִׁמְחָה תָּמִיד, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ נָתַן לָכֶם מִתְּנָה שְׁנֵי יְלָדִים בְּרִיאִים,
 רְאוּי לָהּ לְשַׂמַּח עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שׁוֹמְעִים
 בְּכָל יוֹם סְפוּרִים כְּאֵלוֹ מֵה שְׁקוּרָה בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַסְּפוּרִים
 בַּעֲצָמָם מְזַעְזְעִים אֶת נַפְשׁ שׁוֹמְעִים.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַתְּקוּן לְכָל הַחַטָּאִים הוּא לְהַפְיֵץ אֱמוּנָה
 בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן תַּעֲסֵק בְּזֶה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, וְאַל תִּתְּפַעֵל
 מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר זֶה עַקֵּר תְּקוּנָתוֹ, וְזֶה עַקֵּר
 תְּקוּנָתוֹ — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל בַּעוּלָם. וְכָל מֵה
 שְׁתַּפְּיֵץ יוֹתֵר קוֹנְטְרָסִים, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָהּ, שְׂיִהְיֶה לָהּ שְׂפַע כְּפוּל, וְלֹא
 יִחְסֹר לָהּ אֶף פַּעַם כֶּסֶף.

נָא וְנָא רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם 'עֵינַי יַעֲקֹב', כִּי הַלְמוּד הַזֶּה מְכַנֵּס
 יִרְאֵת שְׂמִים בְּאָדָם, וְכֵן תְּשַׁתְּדֵל לְלַמֵּד 'קִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּד', כְּדִי
 שְׂתִהְיֶה בְּקִי בְּהַלְכָהּ, וְכֵן תְּשַׁתְּדֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וּרְש"י
 עִם הַתְּרַגּוּם.

רָאָה לְקַיֵּם "חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם" וְכוּ', וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אִיךָ הַתְּמַדָּה
 בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּשֶׁהֵייתָ בְּחוּר צָעִיר, וְעַל-כֵּן תִּתְחִיל מֵעַכְשָׁיו
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם 'עֵינַי יַעֲקֹב' וְכֵן 'קִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּד' וְחֲמֵשׁ וּרְש"י,
 וְאִם תִּזְכֶּה לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
 וְטוֹב לְחַלְקֵם לְשַׁלֵּשׁ פְּעָמִים, הֵינּוּ שְׂשֵׁה פְּרָקִים קֶדֶם הַצְּהָרִים, שְׂשֵׁה
 פְּרָקִים אַחַר הַצְּהָרִים, וְשְׂשֵׁה פְּרָקִים בְּלִילָהּ, וּבְאַפֵּן כְּזֶה לֹא
 מְרַגְּשִׁים אֶפְלוֹ שְׁזָכוּ לְסַיֵּם אֶת הַח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת.

נָא וְנָא רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁהּ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
 וְזֶה לֹא סוֹתֵר אֶת הַקְּפוּת.

אָנוּהָ שְׁשַׁלְמַתָּ כְּבֹר אֶת הָאֱלֹהִי דוֹלָר בְּעֵבוֹר חֲדָשׁ אָב לְהֵרֵב ...
שְׂאֲנִי חֵיב לוֹ, תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא
רְפוּאָה לְכֹל, וְכֹל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַמְחַלּוֹת וְהַחֲלָאִים
וְכוֹי' וְכוֹי' שְׂאָדָם סוֹבֵל, וּבִפְרִט מַחְלַת הָעֲצָבִים וְכוֹי' וְכוֹי', הַכֹּל בָּא
רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שִׂמַח, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְרַפֵּא,
וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִבְקֶשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַתְּפִלָּה הִיא
בְּפִשְׁטוּת, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמַת תִּגִּיעַ אֶל שִׁמְחָה, וְהַשִּׁמְחָה תִּבְיֵא לְךָ רְפוּאָה.

גַּא וְנֵא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ — לֹא מִהָעֵבֶר וְלֹא מִהָעֵתִיד, רַק
תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִהְיֶה סֹבֵלִן גְּדוֹל, וְאֵל תִּכְעַס וְאֵל תִּקְפִּיד עַל אֶף
אֶחָד, רַק תִּהְיֶה מְאֲרִיף אֶפֶד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאֵז תִּרְאֶה
יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְהִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי הַתְּפִלִּין
מִמְשִׁיכִים חַיִּים לְאָדָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ערב ראש חודש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אשר בו אתה מבשר לי, שזכית להיות על ציון רבנו ו"ל. מה אמר לך, ידידי היקר! אין למעלה מזה, וראוי לנו לשמח מאד מאד על שזכינו להתודע מרבנו ו"ל ומציון קדוש ונורא כזה, אשר הבטיחנו רבנו ו"ל בחייו על-ידי שני יעדים כשרים, אשר מי שיזכה לבוא על ציונו הקדוש, אפלו אם עצמו וגבהו פשעיו וחסאיו, יעשה כל מיני אפנים שבעולם להוציאו מהשאול תחתיות ומתחתיו וכו' וכו', איפה שמעו עוד דברים כאלו? איפה ראו עוד דברים כאלו?! מדוע לא ירצו כל העולם להיות על ציון רבנו ו"ל וכו' וכו'?! על-כל-פנים אנחנו את נפשונו הצלנו, ואנחנו זוכים לנסע מפעם לפעם אל ציון רבנו ו"ל.

הנה קרב ובא ראש השנה הקדוש והנורא, היום המבחר בשנה, שאז ממליכים את הקדוש-ברוך-הוא על כל העולם כלו, וראוי לנו לעשות התחלה חדשה עכשו בחדש אלול ולשוב בתשובה. ועקר התשובה — לשמע בזיונו וידם וישתק. וזה סובב על כל מיני בזיונות — בין בגשמי ובין ברוחני, הן מהשכנים והן מהקרובים.

ראה למסר את נפשך להפצת מעינות החכמה חוצה, כי בזה תלויה ביאת משיח — להפיץ ולגלות את אור רבנו ו"ל בעולם, אשר רבנו ו"ל מגלה את השגחתו יתברך הפרטי פרטית בגלוי כזה, שעדין לא היה בעולם, עד שאפלו הכי ירודים והכי מגשמים גם-כן יכולים להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי עצותיו הקדושות של רבנו ו"ל.

נא ונא אל תבלבל את עצמך בענין יבנאל, כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, אם אתה תפנס לגור ביבנאל, יעור לך הקדוש-ברוך-הוא, ויהיה לך רכב, ותוכל לנסע לארצה ולרחבה בכל ארצנו הקדושה, ולהפיץ את הקונטרסים החדשים, ולא תהיה

אָשֶׁר י"ד מא בנחל פה

שום בעיה. העקר תתפלל בכל יום אליו יתברך, שתזכה להכנס לגור ביבנאל "עיר ברסלב", ונזכה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל בארצנו הקדושה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד מא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ערב ראש חדש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדתך משום דבר כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

עליך לדעת, כי כל עבודתנו בזה העולם היא להפוך את הגשמיות לרוחניות, הינו להשרות את שכונת עזו יתברך בזה העולם, ולעשות להקדוש-ברוך-הוא דירה בתחתונים. וזה זוכים על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, כי על-ידי שהאדם מדבר עמו יתברך, על-ידי-זה עושה קן להשכינה, ובכל מקום שהולך השכינה הולכת עמו; כי בזה שאדם מדבר עמו יתברך, הוא ממשיך את אלקותו אליו, ועל-כן הזהירנו רבנו ז"ל מאד על תפלה והתבודדות. אשרי מי שיהיה חזק בתפלה והתבודדות בכל יום, ובפרט להתחיל בימי הנעורים.

ראה, אהובי, אחי היקר! להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותהיה חזק מאד בלמוד ח"י פרקים משניות בכל יום, ויכולים לקיים את זה בנגל, על-ידי שמחלקים את הח"י פרקים ביום, הינו ששה פרקים קדם הצהרים, ששה פרקים אחר הצהרים, ששה פרקים בלילה, ובאפן הזה לא ירגיש אף שעבר לו היום, וזכה לסיים את הח"י פרקים משניות.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרִשָׁה חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם,
בְּאִפְּן שְׁעַד יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, תִּזְכֶּה לְסִיַּם אֶת הַפְּרִשָׁה 'שְׁנִיַּם
מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם', וְהוּא תִקּוֹן גָּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
מִשְׁגִּיחַ עֲלֶיךָ, וְאִיךָ שֶׁהוּא בְּנֻדְאֵי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד מֵב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדְר שׁוֹפְטִים, עֶרְב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָגִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְתִדַּע כִּי
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲתָךְ, עֲמָךְ וְאַצְּלָךְ, וְתִנְצֵל אֶת כְּשָׁרוֹנוֹתֶיךָ לְתוֹרָה
וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. וּבְעִזְרַת פְּרִנְסָה וְכו', צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרֵךְ, שְׁיִזְרְהוּ אֶת הַדְּרֵךְ הַנִּכּוֹן מֵה טוֹב בְּשִׁבְלִי, הֶעָקֵר הוּא לְהִיּוֹת
מְשֻׁרָת אֲצִל רַבּוֹ ז"ל, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוֹדוֹ הַמְּלֵא רַחֲמִים
וּמְלֵא חֲסִדִּים לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עַל עַם
יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
וְצָרִיכִים לְנַחֵם וּלְהַחֲיוֹת וּלְחַזֵּק אֶת כָּל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁרֵי מִי
שְׁעוֹזֵר לְזֶה. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהַפְּיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים בֵּין
חֲבֵרֶיךָ, אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד מג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עָלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וּמוֹחֵל לְכָל
אֶחָד, אֲפִלוּ שְׁעָשָׂה מִה שְׁעָשָׂה, הֵעָקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהַחְזִיק
מֵעֵמֶד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעְעוֹלָם. רְאוּי לָךְ לְשִׁמַּח מְאֹד
מְאֹד, שְׂזָכִיתָ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְלִהְיוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ, אֲשֶׁר מִי שְׂיִהְיֶה
בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וַיֹּאמֶר שֵׁם הָעֲשָׂרָה מְזִמּוֹרֵי תְהִלִּים, אֲפִלוּ אִם עֲצָמוּ
וּגְבָהוּ פְּשָׁעֵיו, יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵיו. וְהָעֵמִיד עַל זֶה
שְׁנֵי עֲדִים כְּשֵׁרִים, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׂזָכִיתָ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל
לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רְאוּי לָךְ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל זֶה.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׂמֵאֲזוּ שְׂחִזְרַת מְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, עוֹבֵר עָלֶיךָ
מִה שְׂעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', תִּדְעַ, שְׂזוֹ הַתְּגָרוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם, כִּי הַסֵּמ"ך-
מ"ם מִתְּגָרָה בְּאָדָם בְּכָל יוֹם, לְהַפִּילוֹ וְלְהַחֲלִישׁוֹ וְלְשַׁבְּרוֹ וּלְרַחֲקוֹ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ', וְאָדָם צָרִיךְ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעְעוֹלָם, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלָדִין אֶת
עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִידַע שְׂגִדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וְהוֹלֵךְ עִמָּךְ, אֶתְךָ וְאֶצְלָךְ, כִּי בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ לֹא
הָיָה לָךְ קִיּוֹם כָּלֵל.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ תָּמִיד לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא.

אֲשֶׁרְנוּ מִה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמִה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע

פח אָשֶׁר י"ד מד בַּנְחָל

מַרְבֵּי אָמֶת כְּזָה, רַבֵּי נֹרְא וְנִפְלְא כְּזָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חַנּוּם, שְׁזָכִינוּ לְהִתְנוּדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי מָה הֵינּוּ
עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לְהִיּוֹת עִמָּה
בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי בִיּוֹתֵר הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל שְׁלוֹם-בַּיִת,
וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם הָאוֹמְרֵת אַחֲרֶיהָ, אַתָּה תִּעֲזֹב הַיֵּטֵב
בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד.

רְאֵה, אַהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר הוּא
כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַדְבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְאֵז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד מד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, עָרֵב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגַדֵּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ תָּמִיד לְגַבֵּי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע
שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּתְבַטֵּל כָּל הַגָּאוּת שְׁלָךְ, כִּי עַקֵּר הַגָּאוּת הִיא כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב אֶת
עֲצָמוֹ לְמִשְׁהוֹ וְכוּ', וְהַכֵּל בָּא לוֹ מִחֲמַת כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת
שְׂנוֹכְנֶסָה בְּלִבּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַמְּאָמִין הָאֱמֵתִי, שְׂיִודַע אֲשֶׁר אִין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נֹרְאָה,
הַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה מְאֹד, מַה שִׁיךְ לְהַתְנַאֲוֹת?! כִּי הַגָּאוּה וְהַגְּדֵלָה לְחִי

אֲשֶׁר י"ד מד בנחל פט

העולמים וכו' וכו', ומה שיקך לקחת לעצמו איזו גדלה, צריכים להיות בטל ומבטל לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה נעשים כלי להמשכת השכינה בעולם.

עליך לשמח מאד, שזכית להיות בציון רבנו ז"ל, כי היא זכות גדולה ונוראה מאד, כי בזה שזוכים להיות על ציון רבנו ז"ל, נפתח הלב לתשובה.

אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל ישתנה לטובה עם אחיותיך, ראה רק לחזק אותן, ואז תראו נוראות נפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראה לברח מעצלות ומעצבות, ותהיה תמיד שמח וברוח טובה, ואל תסתפל מכל הצרות שעוברות עליכם בענין האמא וכו' וכו', ראה לדון אותה לכף זכות, כי היא מסכנה, ומה יכולה לעשות שהיא ככה, אתה צריך לקחת את עצמך בידיך, ולהיות חזק מאד מאד, ועל-ידי-זה יהיה לך כח גם לאחיותיך.

ראה לדון את אשתך לכף זכות, ותכבדה ותיגרה מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתעבר את ההריון בשלום, ואם יהיה לכם בן זכר, תקראו אותו על שמי.

ראה, אהובי, אחי היקר! להתבודד בכל יום עמו יתברך, ותפרש את כל שיחתך אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. ועליך לדעת, כי אביך ואחיה צריכים עדין תקוה, ועקר התקוה הוא, שתפיץ את הקונטרסים החדשים בין חבריך, ואל תתפעל משום ברכה בעולם, ואל תסתפל על שום בזיון ובושה שתקבל, כי הכל לטובה, והכל לכפרת עוונות, כי כפי גדל עוונותינו, ראוי לנו שיבואו עלינו כל מיני בזיונות ושפיכות דמים.

ראה, אהובי, אחי היקר! לא להיות בתלישות הדעת, כי התלישות הדעת עוקרת את האדם. תצית לכל מה שאומרים לך, ואז תראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְחֹזֵק אֶת אַחִיּוּתִיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ עַל שְׁתִּיָּהּ,
שְׁתַּחֲזֹרְנָה בְּתִשׁוּבָה, וְיִמְחַל לָהֶן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶן,
וְתִזְכְּנֶנָּה לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָן.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תִכְף-וּמִיד מִכְתָּב, אִם קִבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי זֶה, וְכֵן
תֵּן שְׁנֵי מִכְתָּבִים אֵלָיו לְשִׁמְתִי אַחִיּוּתִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד מה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחֹזֵר אֶל הַשָּׂרָשִׁים וְכו', וְתַחֲזֹרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ חֶפֶץ חֶסֶד, וְצוּפָה וּמַבִּיט לְכָל אֵלָיו שִׁיחֲזֹרוּ
אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה, וּכְשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִיד
מְקַבְּלוֹ. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְתַעֲזְבִי כְּבָר אֶת הַמַּעֲשִׂים
הַרְעִים, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא זְמָה וְכו' וְכו', וְאִם לֹא שָׁבִים
בְּתִשׁוּבָה, הַסּוֹף הוּא מָר מָאד, וְאִף שֶׁבְּתַחֲלָה נִדְמוֹת כָּל הַתַּאֲוֹת
מִתּוֹקוֹת מְדַבֵּשׁ וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת הַסּוֹף הוּא מָר מָאד מָאד,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכו' וְכו', עַל-כֵּן רְאֵי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה,
וְתִשְׁמְרֵי עַל כְּבוֹד עֲצֻמָּה, וְתַתְּחִילִי לְשֹׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִז תִּרְאֵי אֶת
נַעַם עֲרֻבוֹת זֵיו הַיְהוּדוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתִּזְכְּרֵי לְמִצָּא בֶּן זִוְגָן וְתַתְּחַנְּנֵנִי, וְיִצְאוּ מִמֶּךָ
דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד מו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִדְעֵי שְׂאֲצָלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר כֹּל מִי שְׁחִוֹזַר בְּתִשׁוּבָה, וְתִכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבְּלוֹ, וּבְכֹפֶרֶט אֶת שְׁעַבְרַתְּ כְּכֹר כָּל-כֹּף הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת בְּחַיִּיךָ, עָלֶיךָ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְלִהְיוֹת זִיק מְעֻמָּד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב.

הַעֲקֹר רְאֵי לְבָרַח מִכָּל מִיָּנִי עֲצָבוֹן וְדַכְּאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל – בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹתֵינוּ, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה יָאִיר לְךָ הַמְּזֹל, וְלֹא תִצְטָרְכֵי עוֹד לְהַטְלִיטל כָּאֵן וְשֵׁם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂכַבְרֵךְ תִּזְכְּנֵי לְמַצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ וְתִתְחַתְּנֵנִי, וְתִבְנֵי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִצְאוּ מִמֶּךָ דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים.

הַמֵּאֲחִיל בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד מז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יָאִיר.

רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת,

ותדע כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ושומע תפלת כל פה, ועל-כן הרגל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, וכן תהיה רגיל לומר העשרה מזמורי תהלים, ויכולים לומר כמה פעמים העשרה מזמורי תהלים, כי הם תקון גדול על כל דבר, כמוכא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט), ע"ן שם.

נא ונא ראה להרגיל את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך עד עכשו, ועל-ידי-זה יתרחב לבך לבקש על להבא, ותדע כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ואף שעובר עלינו מה שעובר וכו' וכו', ואנו נופלים בכל פעם בחלישות הדעת וכו' וכו', עם כל זאת עלינו להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, כי הנה יכול להיות הרבה יותר גרוע וכו' וכו', ובאמת הכל בחסד גדול. ובזה שתרגיל את עצמך לתן תמיד תודה והודאה לפניו יתברך, על-ידי-זה באמת תנצל ממרירות ומעצבות וחלישות הדעת, ותזכה לעשות התחלה חדשה בכל פעם.

עליך לדעת, כי עלינו לעשות להקדוש-ברוך-הוא דירה בתחתונים, הינו להפך את גשמיות העולם הזה לרוחניות, שיהיה כלי להמשכת השכינה בזה העולם. הינו שהאדם צריך לראות ולהסתכל ולהתבונן ולהבין ולהשפיל, אף שהוא יתברך מתיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם כפסא לאלקותו יתברך, ובכל מקום שאדם רק מתבונן ומסתכל, ידע ויבין וישפיל, שיש שם אלקות המתיה את הדבר זה, כי בלעדי חיותו יתברך, לא הנה יכול להתקיים, ובזה שאדם יסתכל על זה, ישתנה כל הליך מחשבתו וכו', ויגבה מצב רוחו, ויהיה תמיד בשמחה.

נא ונא ראה לכתב לי מכתב, כי אני מאד משתוקק אחרך, ואיני יכול לשפח ממך אפלו יום אחד, ראה לכתב לי מכתב, וממש תחייני.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אשר י"ד מח בנחל צג

מבקש ומתפלל בעדך ובעד אשתך ובעד ילדיך, שתהיו כלכם בריאים, ותצליחו בחייכם, ותרוו רב נחת מהילדים, ותגדלו ויתחנכו לתורה ועבודת השם ותברך כרצון רבנו ז"ל.

אני מקנה להיות כל החגים בארצנו הקדושה, ומאד אני משתוקק, שתהיה עמנו בראש השנה הקדוש בקבוץ הקדוש שלנו, שאז רבנו ז"ל יהיה עמנו, ונותן אז תקונים ומתנות לכל המסתופפים בצל קורתו. והיה ראוי, שגם אתה תכניס את ראשך שם, ויהיה לך כל טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד מח.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר שופטים, ערב ראש חודש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד.

העקר בזה העולם להרגיל את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט בחיים, כי בזה שאדם נותן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה נתרחב לבו, ונעשה כלי להמשכת השכינה; כי כשאדם מלא קשיות וספקות וחלישות הדעת עליו ותברך, על-ידי-זה הוא מגרש את השכינה, רחמנא לצלן, ממנו, ואז עובר עליו מה שעובר. כי באמת אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והוא ותברך מחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, וכשאדם מבטל את עצמו לגמרי, זוכה להיות כלי להמשכת השכינה, ומרגיש כל מיני ערבות ונעם וזיו וחיות ודבקות בחי החיים וכו' וכו'. לא-כן כשאדם נעשה עצוב ועצבני, ונופל

בכפירות ואפיקורסות, שאז נחשכים לו כל האורות, ונדמה לו כאלו הכל טבע, כאלו עוב אלקים את הארץ וכו' וכו', על-ידי-זה נשבר לבבו לגמרי ומתעקם, ומלא עקמומיות, עד שיכול להתאבד, חס ושלום.

לזאת הזהירנו רבנו ז"ל הרבה, להיות רגיל לתן להקדוש-ברוך-הוא תודה והודאה על כל דבר, ועל-ידי-זה יתרחב לבו, ויזכה לראות את החסדים ורחמים גמורים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראה לחקק את דבורים אלו בתוך לבך, ואז תראה את גדל הנוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ז"ל, והוא תקון גדול על כל דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תכתב לי אם קבלת את מכתבי זה.

י"ד מט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-חודש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי מאוד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בכל יום ויום. ולדעתי, זו עצה נפלאה ונוראה בשבילך, שתכתב לי כל יום בפרטי פרטיות הכל, ועל-ידי-זה תזכה להזהר ולהשמר מכל רע וכו' וכו'.

אודות הכעס והקפדות ולהכות את הילדים, עליך לדעת, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואדם נעשה עצבני וכו' וכו', ואין לו על מי להוציא את כעסו, אזי על-פירב

הוא מוציא את כַּעֲסוֹ על יְלָדָיו, ומזהה בא שְׂמֵכָה אוֹתָם, וְהִרְבֵּה פְעָמִים בְּרָצִיחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה בָּא רַק מִחֲמַת עֲצָבִים. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הִרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר זֶה, שְׂיִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַעֲצָבִים, כִּי הַעֲצָבִים יְכוּלִים לְהַרְגֵּ אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּבִפְרָט שְׂיִכּוּלִים לְהַרְגֵּ אֶת זֹלְתָו. וּבְזֶה נִמְדְּדַת גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂיִזְכֶּה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל אֵף שְׂעוּבָר עָלָיו מֵה שְׂעוּבָר — מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאִינוּ נִשְׁבָּר. וְזוֹ גְּדֻלַּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂיִכּוּל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל אֵף גְּדֻלַּת הַמְּרִירוֹת וְהִיסוּרִים וְהַדִּינִים שְׂעוּבָרִים עָלָיו.

על-כֵּן רָאָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָהּ מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה, אֵף פְּעַם בְּחַיֶּיהָ אֵל תְּפָה אֶת יְלָדֶיהָ, רַק תִּהְיֶה אִישׁ שְׂמַח, וְתִדְּוִן אֶת אֲשֶׁתָּהּ וְאֶת יְלָדֶיהָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּךְ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, וְהַכֵּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִית, וְעַל-כֵּן מֵה שְׂיָךְ לְהַתְעַצְבֵּן עַל זֹלְתָו?! יוֹתֵר טוֹב לְרוּץ עַד הַמַּכְהוֹ וְלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשְׁבָּר, וְלִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ יְכוּל לְעֹזֵר לָךְ. וְאִם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּהַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי סוּף כָּל סוּף הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָהּ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׂעֵשָׂה עִמָּךְ, וְתָמִיד תִּמְצָא רַק הַרְחָבוֹת שְׂעֵשָׂה עִמָּךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִרְאֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַלְאָה.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמַח, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׂזֶה גוֹרֵם טְהָרַת הַנֶּפֶשׁ, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְסִיִּם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר בְּזֶה יִטְהַר אֶת נַפְשׁוֹ מִכָּל מִינֵי חַלְדָּה שְׂנִדְבָקוּ בָּהּ, עַל-יְדֵי עוֹנוֹתָיו הַרְבִּים.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עוֹן נִדָּה הוּא חֲמוּר מְאֹד מְאֹד בְּכָרִיתוֹת וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִזְהַר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּמִי שְׂנִכְשֵׁל כְּבָר בְּזֶה, עָלָיו לְעַסֵּק בְּתַקּוּנוֹ, וְעַל-פִּי דְבָרֵי הָאֲרִיז"ל צָרִיכִים לְהַתְעַנּוֹת הִרְבֵּה תַעֲנִיּוֹת עַל כָּל פְּעַם — כְּמִנְזֵן נִדָּה, הִינּוּ נ"ט תַעֲנִיּוֹת, וּמִי יֵשׁ לוֹ אֶת הַכַּחוֹת הָאֵלוֹ לְהַתְעַנּוֹת כָּל-כָּף הִרְבֵּה וְכוּ' וְכוּ'?! וְרַבְּנוּ ז"ל הִחְלִיף אֶת

התעניויות לבזיונות, על-ידי שסובלים בזיונות ושפיכות דמים, ושותקים ואין מגיבים, ואין עונים למחרפו ולמבזו, על-ידי-זה נתכפר הכל. ועל-כן הרגל את עצמך במדה היקרה הזו של סבלנות, להיות סבלן, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להפיץ את הקונטרסים החדשים, ואף שבין כך יהיו לך בזיונות, זו כפירת עוונות, כי אין לך עוד כפירת עוונות יותר מבזיונות, כי בזיונות ושפיכות דמים הם יותר מאלף תעניות, אם הוא מחזיק מעמד, ואינו מגיב ואינו עונה.

ראה לשכח את העבר, ותתחיל התחלה חדשה, ותקבל על עצמך מהיום — לא להכות את הילדים שלך, ואז תראה איך שהכל ישתנה לטובה.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, הינו שתכתב בכל יום את אשר נעשה עמך, ובסוף השבוע תשלח לי את המכתב, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ותנצל מכל רע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד נ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל החיים של האדם מלאים מרירות ויסורים, חלישות הדעת ועגמת נפש וכו' וכו', ועוברים משברים וגלים על כל אחד ואחד וכו' וכו', ועקר גדלת איש הישראלי הוא — כשזוכה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, רק מכל מה

שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמִשְׁתַּטַּח לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִסְפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, וּמְתוּנָה עַל כָּל חַטָּאָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִדְבֵּק בְּשִׂכְנֵת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמוֹרִיד עַל עֲצָמוֹ אֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! צָרְתָּךְ הִיא צָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אַךְ עִם כָּל זֹאת אִם אֲשַׁתָּךְ כָּל-כָּף מִתְעַקֶּשֶׁת לְגַט וְכוּ' וְכוּ', וּמַה גַּם שֵׁשׁ לָךְ חֲשָׁד עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אִז תִּסְפְּיִם לְזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְאַף שֶׁהִדְבַּר הַזֶּה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, וּמִמֶּשׁ הָאָדָם יָכוֹל לְהִתְפּוֹצֵץ, וְקַל לְהִגִּיד לְאָדָם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם כָּבֵד נִגְזְרָה עָלֶיךָ גְּזֵרָה שֶׁל גְּרוּשִׁין, לְמַה לָּךְ לְהִשָּׁבֵר. רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וּמַה אַתָּה צָרִיךְ לְהִרְס אֶת עֲצָמְךָ בְּיִסוּרֵי מַצָּפוֹן וְכוּ' וְכוּ', וּמַה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כָּף שָׁבוּר, עַד שֶׁתִּתְיַאֵשׁ מִהַחַיִּים?! אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית, שֶׁבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיָּבִיא לָךְ מִשְׁהוּ יוֹתֵר טוֹב, וּמִהַשְּׁמִים מְנַסִּים אוֹתָךְ, לְרֵאוֹת אִיךָ תִּחְזִיק מֵעַמֵּד. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהְיֶיךָ, אַחֵי הַיְקָר! לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאַל תִּשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם, רְאֵה לְרֵאוֹת מַה יָּבִיא הַיּוֹם וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאַיִךְ שִׁיפֵל דְּבַר — כָּךְ תַּעֲשֶׂה, אִם יִהְיֶה גְרוּשִׁין — יִהְיֶה גְרוּשִׁין וְכוּ' וְכוּ', וּבּוֹדָאִי יִהְיֶה לָךְ שְׂדוּף יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה.

אוֹדוֹת שְׁהִיִּית אֲצִל רַב, וְאָמַר לָךְ שֶׁאֵינְךָ יָכוֹל לְהוֹלִיד וְכוּ', וּכְאֵלוֹ אַתָּה צָרִיךְ לְקַחַת גְּרוּשָׁה אוֹ אֲלֻמְנָה עִם יְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל שְׁטִיּוֹת וְהִבָּל גָּמוּר, וְהָאָדָם הַזֶּה אֵינּוּ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאָלוֹ, וּבְפִרְטִיּוֹת כִּי הַיּוֹם מִתְרַבֵּים כָּל מִינֵי צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים, הַקּוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם בְּעֵלֵי מְקַבְּלִים, וּבְאַמֶּת הֵם בְּעֵלֵי 'מְקַבְּלִים'... שֶׁעָקַר כְּוָנָתָם הִיא כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל הִבָּל וּרְעוֹת רוּחַ. אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי הַכֹּל שְׁטִיּוֹת.

יְדִידֵי הַיְקָר! הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכֹל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', הַיְנוּ כִּי תִּתְהַלֵּים נִחְלָקִים לִימּוֹת הַשָּׁבוּעַ, וּבְאַפְּן הַזֶּה תִּסְיִם בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁאַתָּה רְגִיל בָּהּ, כִּי הוּא יִתְבַּרֵּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֵין שׁוֹם

מציאות בלעדיו יתברך כלל, ועל-ידי-זה תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

היה רצוי מאוד, שתבדק את התפלין שלך אם הן כשרות. ראה לבדק את המזוזות בביתך, כי רב הצרות בביתו של אדם הן כשאין לו מזוזות כשרות.

ראה להתפלל ערב ובקר במנין דיקא בבית-הכנסת, ועל-ידי-זה כל השונאים שלך יפלו ויתבטלו, ואין לה מה לפחד משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך ותתחזק, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד נא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-חודש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, אשר זה הורס את האדם לגמרי, כי החטא המגנה הזה משגע את האדם, עד שהוא נעשה רוצח ומכה את ילדיו, ואינו יכול להתאפק וכו' וכו'.

מה אמר לה, ידידי היקר! מובא בשער הגלגולים (פרק ל'): נגעי בני-אדם הם אלו השדים הנבראים מן השכבת זרע לבטלה, לפי שהראשון שחטא בזה היה אדם הראשון, לכן נקראים על שמו נגעי בני-אדם, ועוד סבה שניה, כי הם בני-אדם ממש, ואינם שדים

גְּמוּרִים וְכוּ', עֵינַי שָׁם. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה שֶׁל פְּגַם-הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, עָלָיו לְשַׁמֵּר עֲצָמוֹ מֵאֵד מֵאֵד מִכַּעַס וּמִקְפָּדוֹת, כִּי אֵלֹהֵי הַחֲצִיזוֹנִים, הַשְּׂדִים וְהַרוּחֹת וְהַמַּזְיָקִין, שֶׁנִּבְרְאוּ מֵאֵלֹהֵי הַטְּפוֹת שֶׁהוֹצִיא לְבִטּוּלָה, הֵם מְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם, וּמוֹלִיכִים אוֹתוֹ שׁוֹלֵל, וְרוֹצִים רַק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן, שֶׁמִּשָּׁם בָּא הַיְּאוּשׁ, וּמִהַיְּאוּשׁ הוּא מִתְעַצֵּב וְנֹעֵשֶׂה כַּעֲסָן גָּדוֹל, וְנִכְנָס בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה גְּדוֹלָה, וְעַל-כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפד): אֵת הַנוֹאֵף מְכִירִין עַל-יְדֵי הָאֵף וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וְהַכּוֹנֵה הִיא בְּפִשְׁטוֹת, כִּי מִי שֶׁהוּא נוֹאֵף, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הוּא בְּכַעַס תָּמִיד, וּמוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שָׁלוֹ עַל זוּלָתוֹ (עֵינַי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמט); וְלָכֵן מִי שֶׁיִּוְדַע שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה, יִדַּע שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ נִגְעֵי בְּיַי אָדָם, אֲשֶׁר הֵם אֲבִין' נִגְף לִפְלַעַל יָדָם בְּכַעַס וּרְצִיחָה וְכוּ'.

וְעַקֵּר הַתְּקוּן הוּא סְבָלְנוּת, וְלֹא לְצִאת לְהַתְּנַכַּח עִם מַחְרְפֵי וּמְבֹזֵי נַפְשׁוֹ, רַק יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ מִדַּת הַדְּמִימָה וְהַשְּׁתִיקָה, וְזֶה מוֹעִיל יוֹתֵר מִכָּל מִינֵי תַעֲנִיּוֹת. לָכֵן קִיֵּן שֶׁיִּצָּא מִהַטְּפוֹת הָאֵלֹהִים — הִנֵּה רוֹצֵחַ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְעַל-כֵּן עַקֵּר הַתְּקוּן הוּא עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ, שֶׁנִּקְרָא בְּחִינַת חֲטָט, כִּי הוּא מֵרַח וְדָאִין (סְנֵהֲדִין צג:), כִּי כָּל עֲנִינּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא אַרְיכוֹת אַפִּים וְסְבָלְנוּת, הַתְּלוּיִים בַּחֲטָט, וְלֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה. וְזֶה מְשִׁיחַ אוֹתֵיּוֹת יִשְׁמַח, אֲתָנּוֹן דְּדִין כְּדִין, וּכְפִי הַסְּבָלְנוּת שֶׁיִּסְבַּל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, כְּמוֹ-כֵן יִזְכֶּה לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְיַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַן אֶת הַחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵל תְּסַתְּפַל עַל הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁאַתָּה סוֹבֵל בְּשִׁבְלֵי זֶה, כִּי זֶה עַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁל הַחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, כִּי כְּנִגְדָּה זֶה שֶׁשָּׁפַף אֶת זֶרְעוֹ עַל הָאָרֶץ, וְהוֹצִיא אֶת זֶרְעוֹ לְבִטּוּלָה, וּבְרָא מְשַׁחֲתִים, עַל-יְדֵי-זֶה עָלָיו לְהַפִּיץ הָאֱמוּנָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל. וְזֶה נֹעֵשֶׂה עַל-יְדֵי הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים.

ק אֲשֶׁר י"ד נב בְּנַחֵל

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם תִּרְגְּלֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים עֲשׂוּרִים רְגָעִים, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יְתַבְרַךְ אֶת כָּל לִבְךָ וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתוֹצִיא מִפִּיךָ אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין שֵׁשׁ לָךְ אֱלֹוֹ יְתַבְרַךְ, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לַעֲבֹר עַל הַכָּל.

רְאֵה לְחִזְק אֶת חֲבֵרֶיךָ, וְהַדַּבֵּר עַל לְבָב — לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי סֵדֶר-דִּרְוֹן-הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל.

בְּכָל לְמוּד וְלְמוּד כְּדַאי לְלַמֵּד אֶפְלוֹ קִצַּת דְּקִצַּת, אֲכַל לְבַל יִחְסַר מִזֶּה יוֹם אֶחָד, וְאִזּוּ בְּמִשְׁךָ יָמִים וְשָׁנִים יִזְכֶּה לְסִיִּם אֶת הַכָּל. כִּי אִם מִתְחִילִים הַיּוֹם הַזֶּה דִּיִּקְא, אִזּוּ סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְסִיִּם. אֲכַל אִם יִדְחֲפוּ אֶת זֶה לְמַחֵר וְכוּ', אִזּוּ הַמַּחֵר יִדְחֵךְ אֶת זֶה לְיוֹם שְׁלֹא-חֲרִיו, וְכֵן מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ יִדְחֵךְ לְיוֹם אַחֵר, וְאִף פַּעַם לֹא יִגְמֹר אֶת זֶה. וְעַל-כֵּן אִם רוֹצִים לְגַמֵּר אִיזֶה סֵפֶר, טוֹב לְהַתְּחִיל הַיּוֹם הַזֶּה, אֶפְלוֹ קִצַּת דְּקִצַּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְסִיִּם אֶת הַכָּל.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי

אָשׁוּר י"ד נג בְּנַחֵל קא

מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּשְׁאַר אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי עַל
זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה בְּרָכוֹת וּתְפִלוֹת, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָינוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל
בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דָּבָר. וְאֵל כָּל זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי שְׁמַתְמִידִים בְּסִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנִּים חַיּוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת לְכָל הָעוֹסֵק בְּסִפְרֵיו
הַקְּדוּשִׁים, וְהַבְּעַל-דָּבָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְמַנַּע וּלְעַכֵּב
מִלְמוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲקֻשָׁן גָּדוֹל עַל לְמוּד
סִפְרֵיו ז"ל, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה מֶה שִׁיְהִיָּה
וְיִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה.

בְּעֶנְיֵן הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לְךָ לְבוֹא לְקַבּוּץ הַקְּדוּשׁ בִּיבְנֵאֵל, אֵל
תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ, כִּי בְּכָל קַבּוּץ וְקַבּוּץ — שָׁם נִמְצָא רַבְּנוּ ז"ל,
וּבְיַדָּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, תּוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת, כִּי
הַתְּפִלָּה הַיָּא כְּלֵי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְזֶה
יוֹעִיל לְךָ הַרְבֵּה לְהִתְמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשִׁיחַדֵּשׁ אֱלוֹהַּ
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם
בְּגִי'אֲדָם, וְתִשִּׁיחַ וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל לִבְךָ וְכֹל מַה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ, וְזֶה יַעֲזוֹר לְךָ לְצֵאת מִכָּל הַמְּשֻׁבְּרִים וְהַסְּפָקוֹת שֵׁישׁ לְךָ.

אוֹדוֹת הַקְּבוּץ בִּירוּשָׁלַיִם, תִּדַע כִּי בְּכָל קְבוּץ וְקְבוּץ שְׂמַתְקַבְּצִים
אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה — שָׁם נִמְצָא רַבֵּנוּ ז"ל, וְאָסוּר
לְהִתְבַּלְבֵּל מִזֶּה כָּלֵל.

אִם קָשָׁה לְךָ לָבוֹא לְכָל הַתְּפִלוֹת, הֲעֵצָה הִכִּי טוֹבָה לָבוֹא
לְתַפְּלוֹת מֵעֵרִיב הַרְאֵשׁוֹנָה, אֲשֶׁר אִזְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל פֶּעַם אַחַת, אֲשֶׁר
מַה שְׁהִצְדִּיקִים מִתִּיגָעִים מֵעֵרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד הוֹשִׁעֲנָא רַבָּא לְפַעַל
וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי פוֹעֵל בְּלִיל רֵאשׁוֹן שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה. עַל-כֵּן הוּא עֲנִין
גָּדוֹל לְהִתְפַּלֵּל בֵּין אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל-כָּל-פָּנִים תְּפִלוֹת הַמֵּעֲרִיב
הַרְאֵשׁוֹנָה, אֲבָל אָסוּר לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל זֶה כָּלֵל, כִּי הַסְּפָקוֹת
וְהַבְּלוּלִים הֵם הֵם הַיֵּצֵר הָרַע, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת דְּבוֹק בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְלַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

בְּעֵינֵיךְ שְׂאֵתָה רוּצָה לְלַמֵּד כָּל הַש"ס, הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה,
וְתִתְחִיל מִמְּסַכֵּת בְּרִכּוֹת, וְתֹאמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים, עַד שְׁתַּזְכֶּה
לְסִימָה, וְהַרְבֵּה בַּחוּרִים נִסּוּ דְבַר זֶה, וּכְשִׁזְכוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַש"ס
— נַעֲשׂוּ חֲתָנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַינִי, מִתְפַּשְׁטִים כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת, וְהַבְּעַל-דָּבָר
מִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִי שְׂמֵלִבִּישׁ, הָעֵקֶר לְעֵקֶר אֶת הָאָדָם, שְׁלֹא
יִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן הוּא מְקִים רַבָּנִים וְתַלְמִידֵי חֻכְמִים
וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְחֻבְרִים וַיְדִידִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִשְׁפָּחָה — סְבֵא
וּסְבֵתָא, אָבָא וְאִמָּא, אַחִים וְאַחֵיוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל מִדְּבָרִים נִגְדָּד רַבְּנוּ
ז"ל, הָעֵקֶר שְׂאֵתָה תִתְרַחֵק. וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל מְקַרֵּב חֲדָשׁ, וְעַל-כֵּן
רְאֵה לְדָם וְלִשְׁתֶּק, וְלֹא לְהִשִּׁיב דְּבָר, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַתְמִיד
בְּתוֹרָה, וְאִזּוּ בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן, כְּשִׁירָאוּ שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּתוֹרָה, יַעֲזֹבוּ
אוֹתְךָ.

גַּא וְנָא אֵל תְּפַל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּבָר עֵבֶר דְּבָר זֶה וַיּוֹתֵר מִזֶּה, וְגַם אֲנִי קִבְלָתִי מִכּוֹת
בְּהִיוֹתִי בְּחוּר צָעִיר, שְׂאַעְזֹב אֶת דְּבָר רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן זָרְקוּ
אוֹתִי מִהִשְׁיבָה, וְהַכֹּל — כְּדֵי שְׂאַעְזֹב אֶת דְּבָר רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ',
וְתַהֲלֵה לְאֵל, לֹא צִיִּתִי אוֹתָם, וְאֵינִי מִתְחַרֵּט עַל כֶּךָ, וְעַל-כֵּן אֲנִי
מְקַנְהָ, שְׂאֵתָה לֹא תַצְטַרֵּךְ לְכוּא לְכֹל מַה שְׁאֲנִי עֹבְרָתִי, אִם תַּצִּיֵּת
אוֹתִי — לְדָם וְלִשְׁתֶּק, וְלֹא לְהִגִּיב שׁוּם דְּבָר, רַק אֵתָה תִלְךָ בְּתַמְךָ
לְלַמֵּד וְלְהִתְפַּלֵּל וְלְהִתְבוֹדֵד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֵּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט שְׁמִתְקַבְּצִים סְבִיבְךָ בַּחֲוָרִים וְכוּ'
וְכוּ' לְשִׁמְעַת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', מִי הָאֵמִין זֹאת?! וְאֲנִי מִסְתַּפֵּל
אֲחֻרָנִית בְּשַׁעַר שְׁאֵתָה נִתְקַרְבְּתָה, וְאִיךָ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הִזָּה יִקָּר
בְּעֵינֶיךָ, עַל-כֵּן אֵל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ, אִם בָּאִים אֵלֶיךָ בַּחֲוָרִים, רְאֵה
לְדַבֵּר עִמָּם הַרְבֵּה מְאֹד, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבֵּה
תְּחִינָתָם וְתִאֲמַצֵּם שְׁיִמְשִׁיכוּ לְבוֹא אֵלֶיךָ פֶּעַם בְּשַׁבּוּעַ, וְתִרְאֶה לְהַרְבוֹת
בְּדְבוּרִים שְׁקִבְלָתְךָ בְּמִתִּיבָתָא דְרַקִּיעָא "הַיְכַל-הַקְדֹּשׁ", וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ
כָּלֵל, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אֵין אָנוּ צְרִיכִים לְהַתְבַּיֵּשׁ מִהַדְּבוּרִים שְׁלָנוּ. הֵן
אָמַת, שֶׁהַבַּעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתְלַמְּדֵי
"הַיְכַל-הַקְדֹּשׁ" עוֹבֵר מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וּבִפְרֹטִיּוֹת אֵלוֹ שְׁמִתְחִילִים לְדַבֵּר
עִם אֲחֵרִים, הַסּוֹף הוּא שֶׁהֵם רוֹאִים, שְׁגָם לָהֶם יֵשׁ כְּבֹר כַּחוֹת לְדַבֵּר
עִם אֲחֵרִים, אֲזַי עוֹזְבִים אֶת "הַיְכַל-הַקְדֹּשׁ", וּבְרִגְעַת שְׁעוֹזְבִים אֶת
הַיְכַלָּא דְמִלְכָא, הַסּוֹף — רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, כִּי מִתְחִילִים
לְהִתְדַבֵּר וְלִהְדַרְדֵּר וְלִהְדַרְדֵּר וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', כִּי פִה אוֹמְרִים: מִהֵיכִי
תִּיתִי, מִי צְרִיךְ לְסַיֵּם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת?! וּפִה אוֹמְרִים: מִי אוֹמֵר,
שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל הוּא עַל-יְדֵי סֵדֶר-דְּרַךְ-הַלְמוּד?! וּפִה אוֹמְרִים: מִי
אוֹמֵר לְךָ, שְׁצְרִיכִים לְנִסֵּעַ לְיַבְנָאֵל?! וְכוּ' וְכוּ', וְכָךְ מִתְקַרְרִים,

אָשֶׁר י"ד נו בַּנְחָל קה

וּלְבַסּוֹף רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מַה שְׁנַעֲשֶׂה וְכוּ' וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה
בְּכָר בְּרוּר וְיָדוּעַ לָךְ.

מַה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הַנְּסִיווֹת קָשִׁים מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט
לְמַקְרָבִים חֲדָשִׁים, וְעֲלֶיךָ לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם, וְזוֹ תַהֲיֶה זְכוּת גְּדוּלָּה
לָךְ, כִּי 'כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוּ' (יומא פז.), וְזִכּוֹר
תִּזְכּוּר אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶצְלָנוּ, וּבְכָר אָמַר הָאֲרִיז"ל (עֵין שֶׁעַר
הַגְּלוּלִים, פָּרָק כט): כָּל דְּבָר שֶׁל קִדְשָׁה, יֵשׁ בּוֹ רְשִׁימוֹ בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהוּלָךְ, עֵין שָׁם; הֵינּוּ אִם קִבְּלָתָ בְּ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", בְּיָדָי בְּכָל מְקוֹם
שֶׁתִּלְךָ, יֵשׁ בָּךְ הֶרְשִׁימוֹ מְ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", וּמִהֶרְשִׁימוֹ בְּעֲצָמָה אֶתָּה
יָכוֹל לְלַמֵּד עִם אַחֲרִים, וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְלִהְרִימָם וְלִהַגְבִּיהֶם,
וְלִהְחַדִּיר בָּהֶם חֲשֵׁקַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַמְשִׁיךְ בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה
חוּצָה, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְיָבִיא לָךְ
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא יַחְסֹר לָךְ אֶף פֶּעַם מְאוּם.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל
שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה מַה שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, וְתִשְׁמַר אֶת
עֲצָמְךָ מִחֻבּוֹת, כִּי הַחֻבּוֹת מְעִיקִים עַל הָאָדָם וּמְצַעְרִים אוֹתוֹ,
וּבְשִׁבּוּעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים דִּבְרַתִּי הִרְבֵּה מֵעֲנִין זֶה, כִּי רְאִיתִי אֵיךְ
שֶׁאֲנָשִׁים נִכְנָסִים בְּחֻבּוֹת עַל שׁוּם דְּבָר, רַק מִחֲמַת מַחְלָה וְכוּ', כִּי
יֵשׁ בְּגִי-אָדָם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם מַחְלָה לְלוֹת כְּסָפִים, וּלְבַסּוֹף כְּשֶׁבָּאִים
לְשֵׁלֶם, אֵין לָהֶם מִהֵיכָן לְשֵׁלֶם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר מִזֶּה עִם
הָאֲבָרְכִים מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁיִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמָם מִחֻבּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְתִקַּח קוֹנְטְרָסִים מ' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וּתְפִיצֵם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, כִּי זֶה תִּקְוֹנְךָ הַמֵּיחָד לְפָנַי הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, כִּי צְרִיכִים
לְגַלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל.

וּמְאֹד מְאֹד תִּזְהַר לֹא לְגַעַת בְּתַכְּן הַקּוֹנְטְרָסִים, הֵינּוּ שְׁלֹא
לְהַדְפִּיסֵם כְּפִי שְׁעוּלָה עַל דַּעְתְּךָ, הֵינּוּ לְקַחַת קָטַע מִכָּאן וּמִשָּׁם וְכוּ'
וְכוּ', כִּי הַכֹּל נִכְתָּב בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם וּבְרוּחַ אֱלֹקִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן
אֵין לְגַעַת בָּהֶם וּלְסִדְרָם בְּאִפְּן אַחֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְךָ מִכַּעַס וּקְפֹדוֹת, וְאֵל תִּכֶּה אֶת
לְדִידְךָ, כִּי הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה בָּאִים מִחֲמַת הַמְּזִיקִים, וְהַמְּזִיקִים בָּאִים
מִחֲמַת חֲטָא הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה וְנִאוּף וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים
לְהִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפֹדוֹת וּרְצִיחָה, וְלֹא לְהַכּוֹת אֶת אִשְׁתּוֹ,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֶת יְלָדָיו, אֲלֵא לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל בְּחַיָּו. וְעַל זֶה
צְרִיכִים לְעַבֵּד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה. וּמוּבָא בְּשַׁעַר הַגְּלוּלִים
(פָּרָק ל'): הַמְּזִיקִים נִבְרָאוּ בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת בֵּין הַשְּׂמָשׁוֹת, וְהֵן הֵן אֵלוֹ
הַטְּפִין שֶׁל קִינ, שֶׁהֵם בְּלֹתִי גּוֹפִין, כִּי לֹא נִצְטָיִר בְּנוֹקְבָא, עֵינֵי שָׁם;
וְעַל-כֵּן מִי שֶׁחֲטָא וּפְגַם בְּחֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה,
צְרִיךְ שִׁישְׁמַר עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפֹדוֹת, וּבְפִרְטוּיּוֹת בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת
בֵּין הַשְּׂמָשׁוֹת, כִּי אִזּוֹ הוּא הַזְּמַן לְהַתְּעַצֵּב וּלְכַעַס וּלְהַכְּנִס בְּרְצִיחָה,
וּבְפִרְטוּיּוֹת עַל אִשְׁתּוֹ. וְצְרִיכִים לִידַע דְּבָר זֶה מְאֹד, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
רַחֲמִים, שִׁיְהִיָּה שְׁמׁוֹר מְאֹלוֹ הַמְּזִיקִים הַמְּשַׁחִיתִים, נִגְעֵי בְּנֵי-אָדָם,

אָשֶׁר י"ד נח בַּנְחָל קז

וְהֵם מִתְאַחֲזִים בְּעוֹשֵׂיהֶם, הֵינּוּ בְּאֵלוֹ שֶׁבְּרָאוּ אוֹתָם, עַל-יְדֵי הַחֹטָא
הַמְּגִנָּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזָּהִיר וְנִזְהָר מִכַּעַס
וְרִצְיָה, בְּפָרְטִיּוֹת בְּעֶרְבֵי שַׁבָּת בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה
יִבְטְלֵם לְגַמְרֵי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְשִׁמְעַ בְּעֶצְתִּי, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינּוֹ נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוֹם דָּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב תָּמִיד, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשֵׁי-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהֵיוֹת סִבְלָן בְּבֵיתְךָ, כִּי הַסְּבָלָנוֹת הַיָּא
עָקָר בְּחַיִּים, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, אֲשֶׁר זֶה
בְּדַרְךְךָ כָּלֵל בָּא מְהַעֲצָבִים, כִּי כְּשֵׁי שֶׁלְאָדָם עֲצָבִים, הוּא מוֹצִיא אֶת
זֶה עַל יְלָדָיו. וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת יְלָדָיו, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר פֶּעַם לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "אֵי קִינֵד שְׁלֹא גִט מְעַן"?!
יְלָד מְרַבֵּיצִים?! וְכָבֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: הַבְּנִים שׁוֹטִים כְּשֶׁאֲבִיהֶם
כְּעֶסֶן (עֵין סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן קז), וְהַפְּרוֹשׁ הַפְּשׁוּט הוּא:
כְּשֶׁהָאָדָם הוּא כְּעֶסֶן, וְאִין לוֹ סְבָלָנוֹת לְיְלָדִים, אֲזִי כְּשֶׁשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ
מִשָּׁהוּ, הוּא מִתְּעַצֵּבֵן עֲלֵיהֶם וּמַכֶּה אוֹתָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְפַחְדִּים

מִמֶּנּוּ, וְאִף פַּעַם כָּבַר לֹא יִשְׁאַלוּ וְלֹא יִתְפַּתְחוּ וְכוּ' וְכוּ', וְיִגְדְּלוּ שׁוֹטִים.

הֵן אָמַת, שְׁאֵנֵי יוֹדֵעַ וּמְרַגֵּשׁ אֶת מְכַאוֹבָהּ, שְׁאֵתָהּ סוֹבֵל כָּל-כָּף מִהִילָדִים, עִם כָּל זֹאת רָאָה לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּצוּרָה שֶׁל מְבַגֵּר, כִּי זֶה מַעֲקָרֵי הַחַנוּף — לְדַבֵּר עִם יֶלֶד כְּמוֹ מְבַגֵּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַלָּה מֵחוֹ וְנִדְעָתוֹ.

נָא וְנָא רָאָה לְדוֹן אֶת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ כָּל-כָּף אֶל הַצַּעַר, כִּי 'כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן לֵד).

וְכֵן רָאָה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי הִיא הִרְבָּה סוֹבֵלָת, וּבְזָה שִׁתְּדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת וּתְשַׁמְחָהּ וּתְחַזְקָהּ, יִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית בְּרִיא.

רָאָה, אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִמָּה שְׁנֵעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, כִּי עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהוָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שְׂרוּאִים שְׁאֵלוֹ הִרְשָׁעִים וְקִלֵּי הָעוֹלָם עוֹשִׂים חֵיל, אָסוּר לְשֹׂאֵל שׁוּם קִשְׁיוֹת כָּלֵל, כִּי זֶה מַעֲקָרֵי הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה — לֹא לְשֹׂאֵל שׁוּם קִשְׁיוֹת כָּלֵל, וְלִידַע שֶׁלֹּא קִשָּׂה כָּלֵל שׁוּם קִשְׁיָה עָלָיו יִתְבָּרַךְ. וּכְשֶׁאָדָם חֵי בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִי חֲזָיו חַיִּים נִצְחָיִים, חַיִּים מְתוּקִים, חַיִּים אֲרָפִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת אוֹר הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִדַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא אִתּוֹ וְאֶצְלוֹ.

נָא וְנָא רָאָה לְחַקֵּק אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְמַלֵּא אֶת הַסְּפָרִיָּה שְׁלִי בִּיבְנָאֵל עִם כָּל מִינֵי סְפָרִים שְׂיִצְאוּ לְאוֹר, כִּי פֹה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית יֵשׁ לִי סְפָרִיָּה עֲנֻקִית, יוֹתֵר מִחֲמַשֶּׁת אֲלָפִים סְפָרִים, תְּהִלָּה לְאֵל, וְרְצִיתִי שְׂיִהְיוּ לִי כָּל הַסְּפָרִים גַּם בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַבִּיא לִי סְפָרֵי שְׂאֵלוֹת

וּתְשׁוּבוֹת וְסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים כָּלֶם, וְכֵן סִפְרִים עַל הַתּוֹרָה, וּבִפְרָטִיּוֹת מִתְכַּמֵּי הַסִּפְרָדִים, וְאֵל תְּקַמֵּץ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ עַל הַכֹּל, כִּי חָבַל לִי עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם, שְׂאֲנִי יְכוּל לְלַמֵּד בְּעוֹד וְעוֹד סִפְרִים, וְעַל-כֵּן לְמַצְוֵה רַבָּה יִחַשְׁבֵּה, אִם תִּזְמִין לִי אֶת כָּל הַסִּפְרִים וּתְבִיאֵם לִיבְנָאֵל, וְאֵינֶה סִפֵּר שְׁלֹא אֶצְטַרֵּף — תִּקְחֵנוּ בַּחֲזָרָה, אֲבָל הֵיזוֹת שְׂבִיבְנָאֵל אֵין לִי הַרְבֵּה סִפְרִים, אֲזַי תִּשְׁתַּדֵּל לְהַבִּיא לִי אֶת הַכֹּל. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָךְ חֲזָרָה הַרְחֵבֶת הַדַּעַת וּמְחִין נְקִיִּים, בְּזִכּוֹת זֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְהַשִּׁיג אֶת הַסִּפְרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְכָתֵב לִי תְּגוּבָה עַל כָּל זֹאת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם לְהֵיזוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִכַּעַס וּקְפָדוֹת בְּבִיתְךָ, וּלְבַל תִּכְעַס עַל אֲשֵׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂאֵל תִּפְּהוּ אוֹתָם, כִּי מְאֹד מְאֹד הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ וַיִּלְדוּנוּ, שְׁלֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיִּלְדִּים, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי בְּזֵה נִצְטַמְצַם מִחַס וְדַעַתָּם. וְרַבְּנוּ וַיִּלְדוּנוּ אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן קז): הַבָּנִים שׁוֹטִים כְּשִׂאֲבֵיהֶם כְּעֶסֶן, עֵינֵי שָׁם; וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּפִשְׁטוֹת, כִּי כְּשִׂאֲדָם בְּעֲצָבָנוֹת וּבְכַעַס עַל יִלְדֵי, וְהַיִּלְדִּים מִפְּחָדִים מִמֶּנּוּ, עַל-יְדֵי-זֶה אֵינִם יְכוּלִים לְשִׂאֵל אֶת אֲבֵיהֶם מֵה שְׂרָצוּ לְשִׂאֵל, וְאֲזַי הֵם נִשְׂאָרִים שׁוֹטִים; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַזְהִיר בְּזֵה מְאֹד, שְׂבִיבְתֶךָ תְּהִיָּה

קִי אֲשֶׁר י"ד ס בְּנִחַל

רק אהבה, אהבה ורעות — הן לאשתך והן לילדים. ורבנו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד.

נא ונא ראה לשמח מאד על נעם חלקך, שזכית להיות בציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה. ובודאי הקדשה הזו תלך עמך תמיד, כמו שאמר האריז"ל (עין שער הגלגולים, פרק כט): כל דבר של קדשה יש בו רשימו בכל מקום שהולך, עין שם; ועל-כן מי שזכה להיות בציון רבנו ז"ל, באיזה מקום שרק ילך — מחשבתו תהיה קשורה בציון הקדוש של רבנו ז"ל, וימשיך על עצמו הקדשה מציון רבנו ז"ל, וזה שיהי גם לציון רבי שמעון בר יוחאי, וציון האריז"ל, וציון הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, כי במקום שהאדם חושב — שם כל האדם, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), עין שם.

נא ונא ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד אשתך, שתהיו בריאים, ותרוו רב נחת מהילדים, ותגדלום ותחנכום בנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ס.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-החדש אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איה שאתה מחזק את עצמך לילך בברכי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַרְיַכַת אַפִּים, וְתִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשּׁוּם דְּבַר אֲשֶׁר קוֹרֶה עִמָּךְ, וּבִפְרָט בְּזֶה שְׁמִכְנִיסִים בְּךָ פְּחָדִים, רְאֵה לְעֵינַי בְּקוֹנְטֵרַס "אֵל תִּפְחָד", וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ הַרְבֵּה, וּבִפְרָט כְּשֶׁתִּזְכֶּה לִומר הַתְּפִלָּה הַמּוֹבֵאֵת שָׁם. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר לְהַדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת הַקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה, וְזֶה יִבְטַל מִמֶּךָ אֶת כָּל הַפְּחָדִים, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיכֶם.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ מֵאִין סוֹף עַד אִין תְּכִלִּית, לְעוֹרֵר וּלְחִזֵּק וּלְקַרֵּב אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן שׁוֹלַח לוֹ כָּל מִינֵי יִרְאוֹת נְפוּלוֹת, כְּדֵי שֶׁהָאָדָם יִחֲזֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְנַצֵּל אֶת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ עַל-יְדֵי-זֶה.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-כָּל-פְּנִים עֲשִׂים דְּקוֹת, וְתִסַּפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפְרֻטֵי פְּרֻטִיוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס עֲלֵיהֶם, וּמְכַל שְׂכָן אֵל תִּכָּה אֶת הַיְלָדִים, כִּי הִיא סִכְנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְזֶה גוֹרֵם לָהֶם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וְהֵם נֹעֲשִׂים מִבְּהָלִים וּמִבְּלָבָלִים.

רְאֵה לְלַכֵּת עִמָּהֶם רַק בְּדֶרֶךְ אֶהְבָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד סא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַטָּשָׁעַק מִחֲמִיד, וְהִנֵּה אֶכְתֹּב לּוֹ מִכְתָּב, וּמִי יוֹדֵעַ אִם יוֹעִיל. וּבְכָבֵר אָמַר הַחֶכֶם: הַהֲכָרַח לֹא יִגְנֶה, הִינּוּ אִם כִּי לֹא יִשְׁבַּח — לֹא יִגְנֶה. כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית בְּזֵה הָעוֹלָם, וְכָל הַשְּׁקָרִים יֵשׁ לָהֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה, וְהָאֱמֶת הִיא בְּתוֹךְ הָאָרֶץ, וּכְשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ כְּתִיב (תְּהִלִּים פה, יב): "אֱמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח", כִּי אֲזִי יִרְאוּ אֶת הָאֱמֶת שֶׁהִיָּתָה עֲכָשׁוּ בְּזוּיָהּ, וְהִיָּתָה מִנְּחַת עַל הָאָרֶץ, כִּי תִעָלֶה לְמַעְלָה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׂאִין אָנוּ מִתְּנַגְדִּים עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִין אָנוּ מִתְּנַגְדִּים עַל דְּרָךְ הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, הַמְּגַלֶּה לָנוּ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְאִמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּת, כִּי כָּל הַהֲתַגְלוֹת שֶׁל הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְתִלְמִידָיו וְתִלְמִידֵי תִלְמִידָיו, הִיא גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה מְאֹד, וְהַהֲתַגְלוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיא הַהֲתַגְלוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁהִיא הַתַּגְלוֹת הַדְּבוּר, שְׂאָדָם יְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל הַהֲתַגְלוֹת שֶׁל הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב זי"ע הַקְּדוֹשׁ הִיא גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, וְהַגְּלוּי שֶׁל מְשִׁיחַ יְהִיָּה לְפִתּוֹחַ אֶת הַפֶּה שֶׁל כָּל אָדָם, שְׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יוּכַל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִינּוּ לֹא מִסְפִּיק שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין וְכוּ' וְכוּ', אֶלָּא גַם יְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר, הִינּוּ כְּמוֹ בְּמִלְךָ גְּשָׁמִי, לֹא מִסְפִּיק שְׂרוּאִים אוֹתוֹ וַיּוֹדְעִים אֶת כָּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֶלָּא עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ פְּנִים אֶל פְּנִים, שְׂזֵה נִקְרָא מְקַרֵּב אֶל הַמִּלְךָ, כְּמוֹ־כֵן בְּאִין עֵרֶךְ כָּלֵל עִם מִלְכֵי הַמְּלָכִים, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי הַיְדִיעָה בְּעֶצְמָה שִׁיּוֹדְעִים מִמֶּנּוּ וּמְכִירִים אוֹתוֹ, הִיא דְּבַר גְּדוֹל

אֲשֶׁר י"ד סב בַּנְחַל קיג
מָאד מָאד, אָבֵל אֵינִי דוֹמָה מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר עִמּוֹ, שְׁאֵז מִדְרָגָתוֹ
עוֹלָה עַד אֵין סוּף.

אֲשֶׁרנִי מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁזָכִינוּ לְהִתְנַדֵּעַ
מִרְבֵּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד סב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַטְּשָׁעַק עִם מָאָה וְחַמְשִׁים דוֹלָר לְצַדָּקָה,
לְחֶלְקֵם לְעִנְיֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

רָאָה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וּבִפְרִט עֲכָשׁוּ בְּדוֹר הַזֶּה אֶחָד
הַשׁוֹאָה, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סָבֵל מַה שְּׁסָבֵל, אֲשֶׁר מִימֹת עוֹלָם עוֹד לֹא
סָבְלוּ סָבֵל קָשָׁה כְּזֶה, וּמִזֶּה נִתְהוּוּ כָּל מִינֵי סִפְקוֹת בְּאֶמּוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ
וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הַצְּנִיעוּת יְרֵדָה פְּלֵאִים, עַד שְׁגַם אֲמוֹת הָעוֹלָם, שְׁגָדְרוּ
אֶת עֲצָמָם מִעֲרִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּכֹל הַדּוֹרוֹת, אָבֵל בְּדוֹר הַזֶּה יְרָדוּ
פְּלֵאִים, כִּי הִתְפַּקְרוּת גַּם אֲצֵלָם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים בְּדוֹר הַזֶּה
דִּיקָא אֶת דְּרָכֵי הַחֲסִידוּת, לְהֵאִיר וּלְגַלּוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֶמּוּנָה פְּשׁוּטָה,
וּלְזַכּוֹתָם עִם מְצוּרוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל הֵן
בְּכַחֲנִית חֲלָשׁוֹת, כְּמוֹ אֶחָד שְׁנֵפֵל בְּחֲלָשׁוֹת, שְׁצָרִיכִים לְבוֹא
וּלְהַצִּילוֹ, וּלְתַן לוֹ עֲזָרָה רְאוּשׁוֹנָה, כְּמוֹ־כֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל
הֵן בְּכַחֲנִית חֲלָשׁוֹת, וְצָרִיכִים לְבוֹא וּלְזַכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּמְצוּרוֹת,
אֲשֶׁר זוּהֵי דְרָךְ הַחֲסִידוּת — לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֹל אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאֶף אֶחָד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּזֶה.

ועליך לדעת, כי החסידות אינה תלויה במקום אחד או בכמה מסוימת, הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע בא לעולם, והוא מתנה לכלל ישראל, ויש הרבה זרמים, ואשרי ואשרי מי שמקבל מכלם, ואינו עושה שום פרודים, כי הפרוידים והמחלקת הם מהסטרוא אחרא, וזו לא דרך הבעל-שם-טוב כלל, ובצוונותינו הרבים, מה שיש מחלקת בין החסידים, זה רק מעשה השטן, וכן המחלקת בין החסידים והמתנגדים, זה רק מעשה שטן, כדי לעורר פרוידים בין עם ישראל, ועלינו להסתפל חזרה, כי בשואה לא הסתכלו אם הוא חסיד או מתנגד, אם הוא במדרגה זו בשמירת מצוות או במדרגה זו, רחמנא לצלן, את כלם שלחו לתאי הגזים, פידוע כל זה. ועל-כן פבר הגיע הזמן, שתהיה אהבה ואחדות בין עם ישראל, ואחד לא ירצה להשתלט על זולתו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזכה לשמח יחד בשמחת כל ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד סג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ג' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד לפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה לבד יודע כמה כחות השקעתי בך וכו', ורצייתי לראות רק הטוב ממך ברוחניות ובגשמיות וכו' וכו', ועכשו בעזרתו יתברך, זכיתי לקטף את הפרות, אשר תהלה לאל, גם אתה התחלת לדבר עם בני הנעורים, אשר השמחה הזו עולה אצלי על כל השמחות, כי כשאחד מתלמידי זוכה לדבר מרבנו ז"ל, וממשיך את השרשרת, זה עקר שמחתי, כי אני מוסר את נפשי זה יותר משלשים שנה להחדיר את דעת רבנו ז"ל בעולם,

וְאֵת גִּדְּלֵי הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים וְהַמַּחְלָקֶת וְהַלְשׁוֹן-הַרְעָה וְהַרְכִּילוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכוּ' וְכוּ', שֶׁסָּבַלְתִּי בְּשִׁבְלֵי זֶה, אֲתָה לְבַד יוֹדֵעַ. וְעָכְשׁוֹ כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה, שֶׁתְּהַלֵּךְ לְאֵל, יֵשׁ לִי תִלְמִידִים, שְׂגָם הֵם עוֹסְקִים כְּבָר לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, זֶה עָקַר שְׂמֵחָתִי, אֲשֶׁר עוֹזְרִים לִי לְהַפְיֵץ וּלְגַלוֹת אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, כִּי זֶה חֻשְׁקִי כָּל הַיָּמִים, וְלִזְוֶה אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתַבְרַךְ, שֶׁאֲזַכֶּה שִׁיתְגַּלֶּה אֹר וְדַעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם עוֹד בְּיָמַי.

כִּי מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹזֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעוֹמֵד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב אֵלָינוּ, וּבִפְרֹט דְרָךְ "הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ", שֶׁעַל זֶה מִתְפַּשֵּׁט הַסֵּמ"ך-מ"ם לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבוֹ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹן-הַרְעָה וְרַכִּילוֹת וּשְׁקָרִים וְלִיצְנוּת וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאֲתָה לְבַד יוֹדֵעַ, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁאֲתָה מְדַבֵּר עִם אַחֲרִים בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְכֵן אֲתָה עוֹסֵק בְּהַפְצָה, לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, זֶה עָקַר שְׂמֵחָתִי, וְאֵין לִי שְׂמֵחָה אַחֲרַת בְּחִי יוֹתֵר מִשְׂמֵחָה זוֹ, שְׂזוֹכִים לְהַפְיֵץ אֶת אֹר וְדַעַת רַבְּנוֹ ז"ל.

עַל-כֵּן רָאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יְבוֹא הַטּוֹב, שֶׁנִּזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרַךְ בְּעֵינֵי הַבָּשָׂר, אֲשֶׁר "טוֹב הַנִּי"ה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", וְעַל-יְדֵי-זֶה שֶׁנִּזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת טוֹבוֹ וְחֲסִדּוֹ, נִפְתַּח אֶת פִּינוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, כִּי כָּל מָה שֶׁהָאָדָם זוֹכֶה לְרֵאוֹת אֶת טוֹבוֹ וְחֲסִדּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתַּח פִּיו וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר.

כִּי בְּאֵמַת כָּל הַהִתְגַּלוֹת שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע וְתִלְמִידָיו וְתִלְמִידֵי תִלְמִידָיו, הִיא הַתְּגַלוֹת נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁר עַדִּיין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁהִתְבַּטָּא פַּעַם רַבְּנוֹ ז"ל: הֲלֹא הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע הָיָה רַבִּי עַל אֲלָפֵי וְרַכְבוֹת עוֹלָמוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע, הוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁזֶה כָּלֵל הַחֲסִידוֹת, וְצָרִיכִים לְעֵיץ וְלִלְמַד בְּכָל סְפָרֵי חֲסִידוֹת בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וְאֲסוּר לְהַפְרִיד בֵּין כַּת וּבֵין

זרם לזרם, פי כלם אהובים, כלם ברורים, כלם קדושים, ולא כמו
אלו הפתאים, אשר אינם לומדים חסידות זו או חסידות זו וכו'
וכו', הכל הבל ורעות רוח, פי כלם מרועה אחד נתנו, והלואי
שיבינו כלל העולם את זה, פי בנדאי כל צדיק צדיק ינהג דרך שביל
אחר, כמובא בלקוטיהלכות, שוכר, הלכה ב', אשר כל תלמיד
ותלמיד קבל מהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע דרך באפן אחר וכו',
עין שם; וראוי להיות ולטיל בכל אלו הדרכים והנתיבות, שזה כלל
החסידות, ואי אפשר להתפאר, שחסידות זו עולה על חסידות
אחרת, פי כלם אהובים וכו' כנ"ל, וכלליות החסידות היא גלוי
אלקות בתכלית המדרגה העליונה, אבל הגלוי של רבנו ז"ל הוא
הגלוי שיגלה משיח צדקנו, שהוא הדבור, הינו החסידות הפלילית
היא לגלות את אמתת מציאותו יתברך, ולהוריד את השכינה בזה
העולם, והגלוי של משיח יהיה, שלא די שיראו ויבינו וישכילו את
אמתת מציאותו יתברך, אלא גם יפתחו את הפה וידברו אליו
יתברך, כמו שכתוב (צפניה ג'): "כי אז אהפך אל כל עמים שפה
ברורה לקרא כלם בשם ה' וגו', פי משיח נקרא על שם משיח
אלמים, שיפתח את הפה של האלמים לדבר אליו יתברך (עין
לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ס'; ובחלק ב', סימן פג) וזה כל הלמוד של
רבנו ז"ל — לפתח את הפה של כל בר ישראל, וידבר עמו יתברך
פנים אל פנים. וכשאדם זוכה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, זה
סימן שפבר נכנסה בו האלקות בלב ובמח, וזוכה להרגישו יתברך.

מה אמר לך, ידידי היקר! מוהרנ"ת ז"ל היה מדבר בכל יום
עם אנשי שלומנו מדברי רבנו ז"ל, והיו נכנסים בביתו בכל יום,
והיה מדבר עמהם מדברי רבנו ז"ל, ואם ביום אחד לא נכנסו, היה
יוצא בעצמו, ומחפש אחר אחד מאנשי שלומנו לדבר עמו, וכן
ראוי לנו גם-כן לדבר בכל יום מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל
בתמימות ובפשיטות גמורה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי, שאני

אֲשֶׁר י"ד סד בְּנַחֵל קיז
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּמִּיד תִּצְלִיחַ דְּרַכֶּךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחִנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְאֹד רָצִיתִי שְׁתַּקְּנֶה לִי סֵט "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" גְּדוֹלִים דִּיקָא, וְכֵן
"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" גְּדוֹל דִּיקָא, שְׂיִהְיֶה לִי בִּיבְנָאֵל בְּסַפְרֵיהָ שְׁלִי, כִּי
שָׁם אֵין לִי אֶת הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וּמְאֹד נִצְרָכִים
לִי בְּכָל פַּעַם שְׁאַנִּי בָּא לְשָׁם, וְאַנִּי אֲשַׁלֵּם לְךָ כַּמָּה שְׁעוּלָה.

י"ד סד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא כִּי תֵצֵא, ג' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל לְבַחְוֹר צְעִיר, שְׂיִהְיֶה חֶזֶק בְּאַמִּירַת
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, אֲשֶׁר מְטַהֵר אֶת הַנַּפֶּשׁ, וּמְכַנִּים תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה
לְלַמֵּד בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ
אֲפִלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר הוּא כָּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשְּׁפַע,
כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד) עַל פְּסוּק
(דְּבָרִים א, יא): "וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם", הֵינּוּ לְפִי הַדְּבוּר כֵּן
הַשְּׁפַע; אִם הַדְּבוּר הֵינּוּ כָּלִי הַשְּׁפַע הוּא בְּשִׁלְמוֹת וּבְמִלוּאוֹ, אֲזִי
יְכוּלִים לְקַבֵּל בּוֹ רַב שְׁפַע וְכוּ', עֵין שָׁם; וּמִזֶּה יֵשׁ לְהַתְּעוֹרֵר,
שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר אֶת הַדְּבוּר, וְלֹא לְלַכְלְכוֹ בְּלִשׁוֹן-הֶרֶע
וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וְכוּ' וְכוּ'. וּבְפֶרֶט בּוֹכוּחִים עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר

זֶה יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל לְהִתְנַכַּח עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים. וְעַל-כֵּן רָאָה לְשָׁמֹר אֶת
דְּבוּרָה, וּתְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ג' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה
הָעֵקֶר, כִּי לֹא יִשְׁאַר מֵאֵתָנוּ כְּלוּם, רַק מֵה שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל
יוֹם, כְּמֵאֵמֶר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא
כֶּסֶף וְלֹא זָהָב, וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבֶד; וְכֵן מוֹבָא (בְּתַנָּא דְּבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק טו'): לְפִי,
שְׁכָל הַמְרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵן מְלוּיִם אוֹתוֹ עַד שְׂמַגִּיעַ לְבֵית
עוֹלָמוֹ, כִּי לֹא נִשְׁאַר מֵהָאָדָם רַק מֵה שְׂזוּכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם תוֹרָה
וּתְפִלָּה; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִים בְּלָבוֹ דְּבוּרִים אֱלוֹ, שְׂזָה יְלוּהָ אוֹתוֹ כָּל
יְמֵי חַיָּו. וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ו'ל (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימֵן שֵׁנַח), אֲשֶׁר עִם שִׁיחָה
אֲחַת מְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, כְּאֲשֶׁר אֲנִי רוֹצֶה
וְאֲנִי מְכוּן לְאִישׁ כָּשֶׁר, אֲשֶׁרִי לוֹ!

רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּאֵמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי הַלְמוּד
וְהָאֵמִירָה בְּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבִפְרָט בִּימֵי
הַנְּעוּרִים כְּשֶׁמְרַגְלִים אֶת עֲצֻמוֹ לִומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת,
זֶה מְכַנֵּס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִיּוֹת בְּכָל חֲלָקֵי הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

רָאָה לְשִׁמַּח מֵאֵד מֵאֵד בְּקִיּוֹם הַמִּצְוֹת, וּבִפְרָט מִצְוֹת תְּפִלִּין, כִּי
בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימֵן ה'), כִּי הַמִּצְוֹת
הֵן קוּמָה שְׁלֵמָה, וְהֵן מְחִיּוֹת אֶת כָּל הַקּוּמוֹת — הֵן קוּמַת אָדָם, הֵן
קוּמַת עוֹלָם, הֵן קוּמַת שְׁנָה וְכוּ', עֵינֵן שָׁם; הֵינּוּ בְּזָה שְׂאָדָם מְקִיִּים

מְצוּה, הוּא מְכַנִּיס שְׁמִחָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְקַיֵּם
אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

רְאֵי לֹא לֵהִיּוֹת עֲצָבָנִית, וְאֵל תְּחַשְׁבֵי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מֵעֲצָמָךְ, וְזֶה
יַעֲזוֹר לָךְ לְהַפְטוֹר מִכָּל הַמְתַּחֲחִים. מַה וְלָמָּה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל, זְכָרִי הֵיטֵב
אֶת כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי
הָאָמִין שֶׁפַּעַם תִּתְחַתְּנִי?! וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שִׁיְהִי לָכֶם יְלָדִים
נְחֻמָּדִים?! וְעַל-כֵּן רְאֵי לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזוֹר לָךְ לְרוֹוֹת רַב נַחַת מֵהֵילָדִים.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ בְּדַרְךָ זֶה — לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִמִּילָא תִנְצְלִי מִכָּל מִיָּנִי פְּגָעִים וּמִקָּרִים
רָעִים וְכוּ', וְכוּ', כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה נִתְרַחֵב לְבוֹ וְנִדְעָתוֹ, וּיְכַבֵּר אֵינן לוֹ דְּאֲגוֹת, כִּי כָּל הַדְּאֲגוֹת
בָּאוֹת כְּשֵׁישׁ לוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ
זוֹכֵר אֶת הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְזַכֵּר אֶת כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא, עַל-יְדֵי-זֶה
הוּא נוֹתֵן לוֹ תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְאֵינן לוֹ טְעָנוֹת. וּבְכַפְרָט אַתָּה, אֲסוּר
שִׁיְהִי לָךְ טְעָנוֹת כָּלֵל וְכָלֵל! תְּהִלָּה לָאֵל, זְכִית לְבַעַל טוֹב וְיְלָדֵי
חֻמָּד, אֲזִי תִתְּנִי תְּמִיד תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תְּהִי בְּמִתְחַחִים.

רְאֵי לְקַיֵּם מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְתַעֲזְרֵי לְזוּלְתָךְ, כְּדֵי שֶׁשֵּׁם
שָׁמַיִם יִתְקַדַּשׁ עַל יְדֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד סז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בַּמִּדָּה הַיָּקָרָה שֶׁל סְבָלְנוּת, וְתִהְיֶה סְבָלָן
עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרָיָה שֶׁבְּעוֹלָם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לְעִבֵּר אֶת כָּל יוֹם וַיּוֹם בְּשְׁלוֹם.

הָעָקָר אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִהָעֶבֶר וּמִכָּל שֶׁפֶן מִהָעֵתִיד, רָאָה
לְחִיּוֹת עִם כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְאָדָם צָרִיךְ לְבּוֹא אֶל בְּטוֹל כָּזֶה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
שֶׁלֹּא יִתְבְּלָבֵל אֶפְלוֹ מִהֶהוּהָ, רַק תָּמִיד יִרְגִישׁ עַל עֲצָמוֹ אֲמַתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּחַיָּיו; כִּי יְדִיעוֹת אֱלוֹ יִכְנִיסוּ בּוֹ
סְבָלְנוּת, כִּי מָה צָרִיכִים לְהִתְעַצֵּב, הֲלֹא הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמָה שֶׁיְיָ
שֶׁאָדָם יִתְחַמֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הֲלֹא אֲנַחְנוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים בְּיָדוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן יוֹתֵר טוֹב לְבָרַח עַד הַמְּכָהוּ. וְאֵף שֶׁדָּבָר זֶה מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה לְקַיֵּם, כִּי סוּף כָּל סוּף הָאָדָם רְחוּק מֵאֲמוּנָה בְּרוּרָה
וּמְזַכֶּכֶת כְּזוֹ, עִם כָּל זֹאת מִי שֶׁרוֹצֵה לְחִיּוֹת חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים
אֲרָפִים, חַיִּים שְׁקֵטִים, וְרוֹצֵה לְטַעַם טַעַם אוֹר הַגְּנוּז, עָלָיו לְהַכְנִיֵס
אֶת עֲצָמוֹ בִּידִיעוֹת אֱלוֹ, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְצָרִיכִים רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מָה שֶׁכּוֹאֵב
לוֹ וְכוּ' וְכוּ' וּמַעִיק לוֹ וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לְסַפֵּר רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וְכוּ' וְכוּ' בְּפִרְטֵי פְרִטִיּוֹת, כִּי רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבֵּין אוֹתוֹ,
וּבְשֶׁר נִדָּם לֹא יְכוּל לְהַבִּין אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ,
אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, בְּדִרְךָ וּבִהְנִהְגָּה זוֹ, אֲזוּ תִרְגִּישׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
בְּחַיֶּיךָ, וְתִטַּעַם חַיִּים כְּאֱלוֹ, שֶׁלֹּא טַעַמְתָּ מְחִיָּךְ, כְּמוֹ שֶׁהִתְפָּאֵר פִּעַם
רַבְּנוֹ וַ"ל: אֲנִי חִיִּיתִי הַיּוֹם חַיִּים כְּאֱלֹהִים, שֶׁעַדִּין לֹא חִיִּיתִי חַיִּים כְּאֱלֹהִים

אֲשֶׁר י"ד סח בְּנַחֵל קכא

מְעוֹלָם; כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִלְךְ בְּדֶרֶךְ זו, וְרָצָה שְׁאַנְחֵנוּ גִלְף בְּדֶרֶכּוֹ.
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחַקֵּךְ בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְאִזּוּ דִיּוּקָא תְּרַגֵּישׁ נְעִימוֹת
אַחֲרַת, נְעִימוֹת עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת זִיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִירַשׁ עוֹלָם
הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה מִמֶּשׁ.

נָא וְנָא תְּדוּן אֶת אֲשַׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְתַהֲיֶה
מְרַצָּה עִם כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִזּוּ דִיּוּקָא תִצְחַק מִכָּל הָעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד סח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְחֻדָּשׁ, אֲשֶׁר זֶה
הָעֵקֶר בְּדֶרֶכֵי רַבְּנוּ ו"ל — לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא
לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֶבֶר כָּלֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן,
סִימָן כו), אֲשֶׁר אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכַחָה הִיא חֲסָרוֹן, אֲבָל אֲצֵלִי הַשְּׂכַחָה
הִיא מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי בְּלַעֲדֵי הַשְּׂכַחָה לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַגְבִּיֵה
וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל בְּעִבּוּדַת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְצָרִיכִים
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְשַׁכַּח אֶת כָּל מָה שְׁעֹבֵר עָלָיו, וּבְאִפְּנֵי הַזֶּה תְּמִיד
יַעֲשֶׂה הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה. עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לַעֲשׂוֹת בְּכָל
פַּעַם הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה וְתִשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שְׁלָךְ, וְהַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ תְּרַגֵּישׁ חַיִּים חֲדָשִׁים, חַיִּים נְעִימִים בְּחַיֶּיךָ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ טוֹב מִתּוֹרָה,
וְכָל מָה שְׂאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּתוֹרָה, יוֹתֵר מְרַגֵּישׁ עֲרֻבוֹת
נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא דַּעְתּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ

בְּדַעְתּוֹ וּבְחֻכְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ. וְעַל-כֵּן מִי שִׁיּוֹדֵעַ שְׂפָגַם הַרְבֵּה מְאֹד, עָלְיוֹ
 לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַתּוֹרָה תִּטְהַר אוֹתוֹ מִכָּל
 מִינֵי זָהָמָה וּלְכַלּוֹף, כִּי הַמְּאוּר שְׂבָה, יִחְזִירָהוּ לְמוֹטָב.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְחַיֶּה לְכָל אָדָם וּתְקַבְּלוּ
 בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת, וּבְפָרֵט אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְשָׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִמַּדַּת
 הָאֲכֻזָּרִיוֹת, לְבַל תִּפְּהַ יְלָדִים, כִּי בְּזֵה שְׂמֵכִים אֶת הַיְלָדִים, בְּזֵה מַגְלִים
 שִׁישׁ לוֹ עֲצָבִים, כִּי אַחֲרֵת לֹא הָיָה מִכָּה אֶת הַיְלָדִים, וְעַקֵּר הַהֶכְפָּא
 בָּאָה רַק מִחֻמַּת הָעֲצָבִים. וּבִאֲמַת צְרִיכִים לְדוֹן אֶת הַיְלָדִים לְכַף
 זְכוּת, וְלַהֲשִׁיב לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֲלֵיהֶם, וּלְהִבִּין אוֹתָם, וְעַל-יְדֵי-
 זֶה מִמִּילָא לֹא יִתְעַצְבֵּן עַל הַיְלָדִים.

רְאֵה לְצֵאת מַעֲצָמְךָ, וְתַהֲיֶה רְגִיל לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
 הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הֵם כְּלִים נִפְלְאִים לְקַבֵּל עַל יָדָם אוֹר וְדַעַת רַבָּנוּ
 ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהַפִּיץ בֵּין כָּל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂעַל-יְדֵי-
 זֶה יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּגֵאֻלָּה, וּמָה גַם שֶׁתַּהֲיֶה בְּטוֹחַ, שֶׁתִּבּוֹא לָךְ פְּרֻנְסָה
 בְּשִׁפְעַ עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי כָּל קוֹנְטְרָס וְקוֹנְטְרָס הוּא צָק עִם כְּסוּי... וְדַבֵּר
 זֶה בְּרוּר לְמִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מַכְנִיס לוֹ שְׂפַע, וּמָה גַם שֶׁהוּא תְּקוּן עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי אִם יֵשׁ לוֹ
 בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, זֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, כִּי עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא
 עַל-יְדֵי בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים שְׂסוּבֵל.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִזּוֹ
 טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד סט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמַח עַל שְׂקִבְלַתְךָ עַל עֲצָמְךָ לְאַרְגֵּן אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקַבּוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁלָּנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְרֹאֵה לְשִׂמְחָה עִם זֶה מָאד מָאד, כִּי רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה עַל כָּל שְׂמוּשׁ וְשְׂמוּשׁ, שְׂאָנוּ זֹכִים לְשִׂמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וּבִפְרָט בְּעֵינֵי נוֹרָא וְנִפְלְא בְּזֶה — רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנוֹרָא שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ (חֵי-מוֹתֵר"ן), שְׂכַל הָעוֹלָם עוֹמְדִים וְתַלוּיִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, וּבִפְרָט הַשָּׁנָה, שְׁנַעֲשֶׂה קַבּוּץ בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי רַבְּנוּ ו"ל יִהְיֶה עִמָּנוּ, וַיִּתֵּן לָנוּ מִתְּנוּת, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הַכְּנֻתוֹ; כִּי רַבְּנוּ ו"ל נוֹתֵן מִתְּנוּת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַקְרָבָיו.

גַּא וְנָא רֹאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבַרֵךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַרֵךְ מִחַיָּה וּמֵהוּיָה וּמִקֵּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְדַבֵּר זֶה יִכְנִיֵס בְּךָ הַצְּלָחָה בְּחַיִּים. כִּי עַקֵּר הַהַצְּלָחָה — לֹא לְהִסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מָאד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ וְחֻלְקָנוּ, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הֵיִינוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ו"ל? ! וְאֶת דְּבַר זֶה צְרִיכִים תְּמִיד לַחֲשׁב וּלְהַתִּישֵׁב, וְאֵף שֶׁהָעוֹלָם אֵינָם יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ו"ל, וְאֵינָם מְחַיִּים אֶת עֲצָמָם בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', יִהְיֶה לָהֶם אֲשֶׁר לָהֶם, וְעַלֵּינוּ לְשַׁבַּח וּלְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ו"ל.

רֹאֵה 'לְגַנּוּב' זְמַן בְּכָל יוֹם עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, שֶׁתְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּכְשֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי עוֹנָה אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תְּהִלִּים יז, ו): "אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל, הֵט אֲזַנְךָ לִי, שְׁמַע אִמְרֹתַי", שְׁדוּר הַמְּלֶכֶת מִתְּפָאֵר וְאוֹמֵר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי קָרָאתִיךָ וּבִקְשָׁתִי מִמֶּךָ כָּל מָה שְׂאָנִי צְרִיךָ, וְלָמָּה? כִּי תַעֲנֵנִי אֵל, כִּי הָרִי עֲנִיתָ לִי כְּבוֹר, וּבִשְׂבִיל שְׁעִנִּיתָ לִי כְּבוֹר,

קכד אָשֶׁר י"ד ע בַּנְחַל

לזאת אָנִי בָּא לְהַתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ עוֹד, וְעַל-כֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ: הַט אֲזוֹנְךָ לִי וּשְׁמַע אִמְרָתִי, שְׁגִם עֲכָשׁוּ תִשְׁמַע לְדַבְּוּרִים שְׁלִי", שְׁכַל זֶה הוּא עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁאָדָם צְרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּו יְתַבְּרֶךָ, וְלְהַזְכִּיר אֶת הַחֲסָדִים שְׁכָבֵר עָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לוֹ לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא; כִּי כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן קֹדֶם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ עַד עַכְשָׁו, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב לְבוֹ לְדַבֵּר וּלְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא, לֹא-כֵן אִם הָאָדָם מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יְתַבְּרֶךָ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ עֲדִין אַף פֶּעַם לֹא נוֹשַׁע, עַל-יְדֵי-זֶה קָשָׂה לוֹ לְהַתְפַּלֵּל, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת קֹדֶם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יְתַבְּרֶךָ, וְאִזּוֹ יִתְרַחֵב לְבוֹ לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאָנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַרְחָבָה בְּפִרְנֶסֶתְךָ, וְתִזְכֶּה עוֹד לְכַנּוֹת דִּינָה נְאֻה מְאֹד בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וְתַכְנִיס אוֹרְחִים תְּלַמִּידֵי חַכְמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ע.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמֵחַ, שֶׁזָּכִיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאִתָּה צְרִיךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הָעֵבֶר, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא.

תְּשׁוּאוֹת חַן לְךָ עַל זֶה שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמְךָ לְעִזּוֹר לְאַרְגֵּן אֶת

הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיַבְנָאֵל, וּבְיַבְנָאֵי תַּקְבֵּל מְרַבְּנוּ
וְ"ל בְּעֵבֹר זֶה מִתְּנֹת רַבּוֹת, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל מִחֶלֶק בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְּנֹת
לְכָל הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רֹאִים בְּזֶה הָעוֹלָם אֵיךְ שָׁכַל יוֹם
וְיוֹם עוֹבֵר, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, וְהִנֵּה הַכֹּל פּוֹרֵחַ, וּמָה נִשְׁאָר לְאָדָם?
רַק הַדְּבֹרִים שֶׁדָּבַר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַדְּבֹרֵי אַמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם שֶׁדָּבַר
עִם חֲבֵרָיו, וְהַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שֶׁזָּכָה לְסַגֵּל בְּיוֹם זֶה, וְהַמְצוּוֹת שֶׁקִּיָּם
בְּיוֹם זֶה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַתְּעוֹרֵר מִחֻדָּשׁ לְשִׁמּוֹר אֶת יְמֵינוּ, וְלִידַע
שָׁכַל יוֹם וְיוֹם הוּא יוֹם, וְלִשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְבִלּוֹת אֶת הַיּוֹם בְּהִבֵּל
נְרִיק וּבִפְטוּטֵי דְבָרִים בְּטִלִּים, אֶלָּא לְזַרְז אֶת עַצְמָנוּ מְאֹד בְּעִבּוּדַת
הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוֹדוּת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְעוֹרֵר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּתֻשׁוּבָה, הֵן בְּדַבּוּר וְהֵן עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח וְלְרַקֵּד בְּכָל יוֹם עַל
נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָנוּ, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ
וְ"ל?! וּכְבָר אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים יז, יא): "אֲשֶׁרִינוּ עִתָּה סְבִיבוֹנוּ,
עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאַרְצִי", עָלִינוּ לֹמַר: עִתָּה אֲשֶׁרֵנוּ, כִּי הָרִי
הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא מְסַבְּבִים אוֹתָנוּ, וְהֵם רוֹצִים לְהַטּוֹת אוֹתָנוּ
מֵאַרְצֵי הַחַיִּים, עַל-יְדֵי שְׁלֹא נִסְתַּפֵּל עִם עֵינֵינוּ עַל רוּחְנֵי חַיּוֹת
אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ; כִּי בְּאַמַּת עָלִינוּ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמָנוּ לְהִסְתַּפֵּל בְּכָל
דְּבָר עַל הַחַיּוֹת אֱלֹקוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבָר, כַּמּוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן א'), כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֹצֵם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שְׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְהִסְתַּפֵּל בְּכָל דְּבָר עַל הַחַיּוֹת
אֱלֹקוֹת שֵׁישׁ בְּדַבֵּר הַזֶּה, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְשַׁמַּע וְלִרְאוֹת וְלְהַרְגִישׁ
רְמִזִּים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְצַמְצֵם אֶת עַצְמוֹ מֵאֵין
סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְרַמֵּז לְאָדָם רְמִזִּים לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו
(לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), וְהַעֲקָר לְהַטּוֹת אֵינֶן קְשָׁבֵת, וְלִפְקֹחַ
עֵינָיִם לְרְאוֹת וְלְשַׁמַּע כָּל זֹאת. וְכָל זֶה אָנוּ זוֹכִים עַל-יְדֵי הַהֲתַקְרָבוֹת
אֶל רַבְּנוּ וְ"ל.

רְאֵה, אֶהְיֶיךָ, אָחִי הַיְקָר! לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא כְּלִי לְהַצְלָחָה בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין
בְּרוּחָנֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָבְךָ, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ,
וְתִתְחִיל לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְתִדְבֵר עִם אֲנָשִׁים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
וְתִבְרַךְ, וְתִתֵּן הַרְצָאוֹת, וְהַעֲקֵר שְׂתֵהִיָּה מִשְׁפִּיעַ וְלֹא מִשְׁפָּע.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד עא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם וְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם
וְכו', עִם כָּל זֹאת "בְּצַר הַרְחִבְתָּ לִּי" (תְּהִלִּים ב, ד), שְׁאֲנִי מוֹצֵא
הַרְחִבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁדְּבַרְתִּי עִמָּךְ דְּרָבְךָ הַטְּלָפוֹן, אֲשֶׁר הָאָדָם
כְּדָאִי וְרְאוּי לֹו לְהַתְּבַוֵּן וְלְהַשְׁפִּיל וְכו', מֵה קוֹרָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, אֵילוֹ
תְּאֲנוֹת דְּרָכִים וְכו' וְאֵילוֹ מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים עוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, וְאֵילוֹ
מִחֲלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עוֹבְרִים עַל יְלָדִים וְכו', הַשֵּׁם
יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא עַל-יְדֵי הַהֶפְסֵד וְהַצָּעַר
וְהַעֲגָמַת גִּפְשׁ הַזֶּה שֶׁקָּרְתָה לָכֶם, פְּטַרְתֶּם מֵעֲצָמְכֶם כָּל מִינֵי דֵינִים
וְעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים לְכַתְּחֵלָה וְכו' וְכו', הֵייתֶם
קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים מְרַב שִׂמְחָה, עַל שֶׁקָּרְתָה דְּבַר זֶה וְלֹא דְבַר אַחֵר,
חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְכֵן צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְחִיוֹת עִם
מִחְשָׁבָה בְּדֶרֶךְ כְּזוֹ, תָּמִיד לְרְאוֹת אֶת הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים
הַטְּמוּנִים בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים, וְלִידַע שֶׁהִיא יְכוֹל לֵהִיּוֹת יוֹתֵר
גְּרוּעַ, וּבְפֶרֶט שֶׁהִיא יְכוֹל לֵהִיּוֹת בְּנִפְשׁוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם,

אָשֶׁר י"ד עב בּנְחָל קכז

בְּמֵאמֶר הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ (תְּקוּוּי־זֶהר, דָּף קמג:): אֵית מָאן דְּפָרַע בְּגוּפִיָּה,
וְאֵית מָאן דְּפָרַע בְּמִמוּנִיָּה.

לְזֹאת רְאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אֲשֵׁתְךָ, וְאֵל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים, כִּי
בְּיָדָי הַכֹּל לְטוֹבָה, וּכְשֶׁאַדָּם יוֹדֵעַ, שְׂפָל מְאֹרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ,
זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד');
וּכְשֶׁאַדָּם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵף בְּדַרְךְ וּבְאִפְּן זֶה, אֲזַי מְרַגֵּישׁ עוֹלָם
הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה מִמֶּשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף יָמֵי חַיֵּינוּ וּשְׁנוּתֵינוּ הַכֹּל,
הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט נִהְיֶה שָׁם, וַיְמָה יִשְׁאַר לָנוּ? רַק מָה
שְׂזָכִינוּ לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵף שֶׁהֲרַבָּה פְּעָמִים נִדְמָה לָנוּ כְּאֵלוֹ
שׁוֹפְכִים קִיתוֹן מִים עַל פְּנֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֶה מְחַיְבִים לְדַחֵק
אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַיְכָלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל, כִּי זֶה עֶקֶר
וְיִסוּד הַתְּלִמִּיד הָאֲמִתִּי, שְׂאֵפְלוֹ רַבּוֹ דוֹחָה אוֹתוֹ וּמְגַרְשׁוֹ מֵעַל פְּנָיו,
עָלְיוֹ לְדַחֵק אֶת עֲצָמוֹ פְּנִימָה, וְזֶה מְגַלֶּה וּמוֹרָה, כִּי הוּא בְּאֲמַת רוּצָה
אֶת רַבּוֹ.

רְאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁהֵם כְּנִגְדַּת הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ
תְּחַיֵּינִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

מָאד מָאד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה מִה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכוּ'
וְכוּ'.

עֲלִיךָ לְדוֹן אֶת עֲצֻמְךָ לְכַף זְכוּת, וְלִידַע כִּי כָּל מַה שֶּׁקוֹרָה עִם
הָאָדָם — הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי כָּל מַה דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד (בְּרַחוּת
,o), וְצָרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת אִם הָאָדָם
יִשְׁפִּיל וַיִּבִּין וַיִּדַע אֵילּוּ עֲנֻשִׁים וְדִינִים נִגְזָרִים עַל כָּל אָדָם וְכוּ' וְכוּ',
וְעַל-יְדֵי כָּל צַעַר וּמִכְאוּב וְעִגְמַת נִפְשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבְזִיוֹן וְכוּ'
וְכוּ', הוּא מוֹרִיד וּמְמַתִּיק מֵעֲצֻמוֹ כָּל הַדִּינִים, הִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה
כְּשֶׁהִיָּה בָּא עָלָיו אֵיזָה בְּזִיוֹן, אוֹ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אוֹ עִגְמַת נִפְשׁ, אוֹ
אֵיזָה צַעַר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי יוֹדַע
מַה נִּגְזָר עֲלֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְתַּק הַכֹּל מִכֶּם, וְכֵן צָרִיכִים לְחַיּוֹת
אֶת הַחַיִּים, וְלִידַע כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרַחֲמָן, וּמְרַחֵם עַל כָּל
בְּרִיּוֹתָיו, וּבְזֶה נִזְכָּה לְדוֹן אֶת עֲצֻמְנוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְנִבּוֹא אֵלָיו
יְתַבְרָךְ בְּתוֹדָה וּבְהוֹדָאָה, לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב הַלֵּב לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֶךָ, שְׂזַכִּית לְשִׁמְשׁ
אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּהַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וּבְיוֹדָאֵי יְהִיָּה לָכֶם זֹאת
לְזְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד. רְאֵי לְחִזְק אֶת בְּעַלְךָ, וּבְעַלְךָ יְחִזֵּק אוֹתָךְ, וְתִגּוּרוּ
יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְלְדוֹן אַחַד אֶת הַשְּׂנִי
לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְהִיָּה לָכֶם בֵּית בְּרִיא וְסִבְלָנוֹת עִם הַיְלָדִים,
כִּי אֵל הַיְלָדִים צָרִיכִים סִבְלָנוֹת עֲצוּמָה, וְאִם אוֹמְרִים לָהֶם, צָרִיכִים
לְהַחֲזִיק בְּמַלְאָה, וְלֹא לְחַזֹּר בְּזֶה, אֲבָל צָרִיכִים גַּם לְהִשְׁמַר מְאֹד לֹא
לְהַכְּבִיד עַל הַיְלָדִים, וְהַעֲקָר הוּא סִבְלָנוֹת עֲמָהֶם, כִּי עִם יְלָדִים
צָרִיכִים סִבְלָנוֹת יוֹצֵאת מִן הַכֹּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכּוּ לַעֲשׂוֹת
תָּמִיד נַחֲת-רוּחַ לְהַצְדִּיק הָאָמֶת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ד עג
בְּנַחַל קכט
י"ד עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהִכַּל
תְּלוּי בּוֹ הוּא שִׂמְחָה, וּכְשֶׁאָדָם שִׂמַח, בְּזֶה מְגַלֶּה אֶת פְּנִימִיּוֹת נַפְשׁוֹ,
שֶׁרְצוֹנוֹ וְחֶשְׁקוֹ הוּא לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַמְתּוֹ, וּמָה שֶׁאֵינּוּ
יָכוֹל, זֶה מִפְּנֵי שֶׁיִּצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו, אֲבָל הוּא בְּעֲצָמוֹ רוֹצֵה בְּרִצּוֹן
וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל זֶה מְגַלֶּה
הַשִּׂמְחָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
שֶׁיִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל
הַהִשְׁפָּעוֹת.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
אֶת כָּל מָה שֶׁמְעִיק לְךָ, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפְּרָטִי פְּרֻטִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה נִקְרָא הַתְּבוּדָה, וְאֵל זֶה יְכוּלִים
לְזַכּוֹת — עַל-יְדֵי תַקְוָה אֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי אֲמוּנָה נִפְתָּח הַלֵּב,
וּכְשֶׁאָדָם מֵאֲמִין אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ אֵין סוֹף, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם
אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזַי פּוֹתַח אֶת פִּיו וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְזֶה הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ. כִּי עַקֵּר הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא
עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר דָּבָר
זֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיּוֹן חֲלָדָה, וּמְנַקֶּה אֶת הָאָדָם מִכָּל מִיּוֹן
לְכַלּוּכִים, וְעַל-יְדֵי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּכָל יוֹם, נִכְנָסֶת בּוֹ
תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אוֹדוֹת הַהִתְקַרְבוֹת אֵל רַבְּנוּ ו"ל, הָעֶקֶר תְּלוּי בְּלַמּוּד "לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן", כְּכָל שְׁלוֹמְדִים יוֹתֵר סֵפֶר רַבְּנוּ ו"ל, יוֹתֵר מְקַרְבִּים אֵלָיו,

קל אשר י"ד עד בנחל

כי עקר ההתקרבות אל רבנו ו"ל תלוייה בהתמדת ספרו, כי פניו, שכלו וחכמתו הם בתוך הספר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), ועל-כן מי שרוצה שתהיה לו איזו הרגשה ואיזה נעם ערבות מרבנו ו"ל, עליו להתמיד הרבה ב"לקויטי-מוהר"ן". וכבר גלה לנו רבנו ו"ל שבאים רבים על ספרו הקדוש "לקויטי-מוהר"ן", ואמר, שהספר הזה יפתח קשיות לבכם, ויעשה אתכם בעלי תשובה ותזכו להיות על ידי הספר הזה בעלי השגה ובעלי מחין גדולים, פמוכא בשיחותיו הקדושות ב"תי-מוהר"ן" (סימן שמז) — קחם נא משם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה בכל ענייניך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד עד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ד' אלול ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה טוב מאד שתתחנתנו, ולא תסתובבו כן, ותשמרי על כבוד עצמך, כי בת ישראל צריכה להיות שמונה וצנועה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, ששניכם תחזרו בתשובה אמיתית אליו יתברך, ותתחנתנו מה שיותר מהר, ותהיה אהבה ביניכם והכנה הדרית, ואחד יעזר לשני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ד עה בַּנְּחַל קלא
י"ד עה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֻט שְׂאֵתָה מִשְׂתַּוְקֵק מְאֹד לְלַחַת
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו'ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! עֲכָשׁוּ יֵצֵאתָ מֵהַחֶפֶה, רְאוּי לָךְ לְקַחַת
אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וּלְהִתְחִיל לְהַפְגִּיט בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֻשָּׁק
וּבְחֻשׁוֹקָה עֲצוּמָה, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן הַכִּי מִכְשָׁר לְזֶה, כִּי בַּחֹר
שְׂמִיחָתָן מוֹחֲלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְעַל-כֵּן אֵתָה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבִפְרֻט בְּשִׁנָּה רֵאשׁוֹנָה יְכוֹלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִם לֹא־יִקְרָא אֶת עֲצָמָם בְּיַדֵּים, וְלֹא מִבְּטָלִים
אֶת הַזְּמַן, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שְׂמִירַת הַזְּמַן, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר
אוֹרֵב מְאֹד עַל כָּל אֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְעוֹקֵר אוֹתוֹ מֵהַדַּעַת הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִבְּטֵל וּמִבְּזוֹ אֶת זְמַנוֹ
לְהִבָּל וְלָרִיק, וְעַל-כֵּן מִי שְׂרוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, עָלָיו לְשַׁמֵּר מְאֹד אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וּכְשֶׁאֵדָם
שׁוֹמֵר אֶת הַזְּמַן, אֵזִי מַצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. בְּגִשְׂמִיּוֹת
עוֹסֵק בְּאֵיזָה עֵסֶק בְּפִרְנֻסָּה, וְאֵינוֹ עֹצֵלֵן, וְאֵינוֹ מְבַלֵּה אֶת הַזְּמַן, כִּי
עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשִּׁפְעָה, וּבְרוּחָנִיּוֹת מְרַבֵּה בְּלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּה, בְּרִצּוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִין אֱלֹיו
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה
נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הוּא מִצְוֹת עֲשֵׂה בְּפָנָי עֲצָמָה, וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל בְּפִרְט אַחַר חֲתָנָתוֹ, וְלוֹקַח
אֶת עַצְמוֹ בְּיַדָּיו, וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

קלב אשר י"ד עו בנחל

ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, והקדוש-ברוך-הוא
ימשיך עליך בזכות זה שפע בפרנסה.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להיות בשמחה,
ותשמח את אשתך, ותגורו ביחד באהבה ואחווה, רעות ושלום,
ותדונו אחד את השני לכף זכות, ותכבדו זה את זה, ותהיה ביניכם
הבנה הדדית, כי זה העקר, וזה רצונו? תברך — שיגורו יחד
באהבה, אחווה ורעות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתזכו להוליד בנים חיים וקיימים, ותזכו
לשנת גאלה וישועה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד עו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ד' אלול ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה רצוי מאוד, שתבנו לכם בית חדש, ואל תפחדו להפגס בזה,
כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש שמונה גרות, ולהוסיף שני גרות
של שמן זית, ובעת הדלקת הגרות לבקש הרבה ממנו? תברך על
הצלחת בעלך והצלחת הילדים, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת
הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

ראי שהבעל יבדק את התפלין שלו אם הן כשרות, וישתדל
להניח בכל יום תפלין, כי התפלין מביאים חיים לאדם (מנחות מד.).

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר י"ד עז – י"ד עח בַּנְחָל קלג

מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְיִהְיֶה לָכֶם בֵּית חֵדֶשׁ וּפְרֻנְסָה חֵדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד עז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָיָה מְאֹד רְצוּי שְׁתִּשְׁמְעֵי בְּקוֹל הַהוֹרִים, כִּי הֵם יוֹתֵר מְבַגְּרִים, וְהֵם רוֹאִים מַה שְּׁאֵת אֵינְךָ רוֹאָה, וְעַל-כֵּן טוֹב מְאֹד לְשִׁמְעַת בְּעֵצָתָם.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מִצְוֹת פְּבוּד אָב וְאִם הִיא מִהַמְצוּוֹת הַכִּי תְּמִוּרוֹת בְּתוֹרָה, תְּמִוּרָה שְׁבִיחַמִּוּרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְעַל-כֵּן עֲלִיךָ לְצִיַּת לָהֶם.

רְאֵי לְהִיּוֹת שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, כִּי כְּשִׁזּוֹכִים לְשִׁמְחָה, אֲזִי זוֹכִים לְמַח וּלְדַעַת מִיִּשְׁבֵּת, כִּי הַשְּׁמִחָה מְכַנְּסֵת בְּאָדָם בְּשִׁחוֹן עֲצָמֵי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׁתִּזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמֵתִי.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד עח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קלד אָשֶׁר י"ד עט בַּנְחַל

רְאֵי לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד עֲצָמָךְ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד
מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זְנוּת וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מְזֵה. כָּל זְמַן
שֶׁהֵלָה לֹא הִתְגַּרְשׁ, אָסוּר לָךְ לְצֹאת עִמּוֹ כָּלֵל.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ אַרְבָּעַה גְרוּת, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי
גְרוּת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְתִבְקָשִׁי אֲזוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה
שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, מְאֹד מְרַצָּה וּמְקַבֶּלֶת בְּשָׁמַיִם.

רְאֵי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֲב הַרְחֵמֵן,
וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת כָּל פֶּה, וְאִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי טוֹב מְאֹד בְּחַיִּים,
וְעַל-כֵּן רְאֵי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שְׁנֵה טוֹבָה
וּמְתוּקָה.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְרוֹ יְאִיר.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאֲזוּ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת
בָּאוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִינִית שַׁבַּת-קִדְשׁ.

רְאֵי לְדַקְדֵּק מְאֹד לְאָכַל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד מָה
אֶת אוֹכְלֵת, וּבִפְרֵט בְּשָׂר, שִׁיְהִיָּה לוֹ הַכֶּשֶׁר מְהֵרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְמַצֹּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמִתִּי מֵהַשָּׁמַיִם
מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּקִרְוֹב בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

רְאֵי לְקַחַת אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שִׁיִּצְיֵעוּ לָךְ מֵעַת קְבֵלֶת מִכְתָּבִי
זֶה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד פ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם, שְׂאֵת עֲזֻרַת
לְבַעֲלֶךָ, שְׁיֻכַּל לִישֵׁב בְּכוֹלֵל וְלִלְמַד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת יז.), שְׁזֵה שְׂכָרָהּ שֶׁל הָאִשָּׁה, שְׂמַתְחַלֶּקֶת עִם
הַתּוֹרָה שֶׁל בַּעֲלָהּ, בְּזֵה שֶׁהִיא מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה לוֹ, הֵינּוּ בְּזֵה שְׁעֲזֻרַת
לוֹ, שְׁיֻכַּל לְלַמַּד תּוֹרָה, אֲזִי הִיא מִתְחַלֶּקֶת עִם תּוֹרָתוֹ שְׁוֵה בְּשׁוֹה.
וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקְךָ, שְׂאֵת עֲזֻרַת
לְבַעֲלֶךָ לְלַמַּד תּוֹרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְשִׁנִּיכֶם, שְׂתַּהֲיֶיהָ לָכֶם
הַרְחַבַת הַדַּעַת.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ חֲמֻשָּׁה גְּרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וְלִבְקֹשׁ בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי
בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְקַבֵּל אֶת תְּפִלַּת הָאִשָּׁה. וְכֵן רְצוּי שְׂתֵאֲפִי לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ חִלּוֹת,
וְלִקְיָם מְצוֹת חִלָּה, וּבְעַת הַפְּרֻשָּׁת חִלָּה, גַּם אֲז תִּבְקָשִׁי מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ
כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי גַם אֲז הוּא עֵת רְצוֹן בְּשָׁמַיִם. וְכֵן בְּעַת
טְבִילַת מְקֻנָּה תִּבְקָשִׁי אֲז מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי שְׁלֻשָּׁה זְמָנִים אֱלוֹהִים הֵם עֲתוֹת רְצוֹן לָאִשָּׁה, וְאֲשֶׁרִי
הָאִשָּׁה הַמְּנַצֶּלֶת אֶת הָעֲתִים הַלָּלוּ, וּמְבַקֶּשֶׁת אֲז מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּשִׁפְת
הָאֵם שְׁלָהּ כָּל מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

אוֹדוֹת הָעֲבוּדָה, שְׁמֻנְצָלִים אוֹתְךָ, וְאֵת אוֹמְרַת שְׁעַבְדְּתָּ שְׁבַע-
עֶשְׂרֵה שָׁנִים, וְהֵם אוֹמְרִים רַק חֲמֵשׁ שָׁנִים, הֲרִי יֵשׁ עוֹרֶךְ-דִּין וְאֵין

העולם הפקר, ועל-כן אל תפחד, ואם יעשו לך בעיות, תפני אל עורך-דין.

ראי לשמח מאד מאד על נעם חלקך, על המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא שלשה ילדים, וזה חלקך, ותשמחי בהם מאד מאד, ותרוי מהם רב נחת דקדשה.

ראי להתרחק מרופאים, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם ברכה והצלחה במעשה ידיכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד פא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ד' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בבטחון חזק בו יתברך, ואסור לפל גיאוש, על אף שעוברים עליך משברים וגלים, ספקות ובלבולים, תאמין לי, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ואצלו יכולים לפעל הרבה, ובפרט כשזוכים לחזר בתשובה.

עליך לדעת, כי תשובה תמיד מועלת, כי הוא יתברך אב הרחמן, ואפלו שעשה אדם החטא הכי גרוע, עדין רחמיו על כל מעשיו, והוא יתברך מקבל את כל אחד בתשובה, ועל-כן ראה לחזר בתשובה. ועקר התשובה — לקבל על עצמו לא לעשות יותר, ולהתחיל התחלה מחדש.

ראה לבדק את התפלין שלך, ויתקדק להניח תפלין כשרות.

ראה ללכת ערב ובקר לבית-הכנסת, ותתפלל במנין דיקא.

אָשֶׁר י"ד פב בַּנְחָל קלז

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵה לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּלְעֲנֹגָה בְּכֹל מִיַּי תַּעֲנוּגִים, וְלִקְנוֹת כָּל
מִיַּי מֵאֲכָלִים לְכַבּוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, כִּי כִּדְאֵי הַשַּׁבָּת לְהוֹשִׁיעַ עַל יְדֵהָ.
אֶף אַחַד שְׁלֹא יֵיָאֵשׁ אוֹתְךָ, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּיַד הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִיַּי מֵאֲמָצִים, שְׂיִהְיֶה
בְּיַנְיֹכֶם שְׁלוֹם וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שָׁמוּ שְׁלוֹם, וְהוּא
שׁוֹרֵה רַק בְּמָקוֹם שְׁלוֹם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד פב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת נַפְשִׁי וּלְבָבִי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִהֶפְצַת סִפְרֵי
רַבְּנֵי ו"ל, כִּי בְּזֶה שְׂמֵפִיצִים אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ו"ל בְּעוֹלָם, זוֹכִים
לְהַחֲדִיר אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי
ו"ל הוּא אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּהֶפְצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה
חוּצָה.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, וּבְכָל מָקוֹם שְׂאֵתָה רַק
הוֹלֵךְ, רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה אַתָּה מִמְשִׁיךְ אֶת
הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָא עוֹלָם הַעֲשִׂיָה, הַמְּלֵא קִלְפוֹת

וְעִבְיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים, וְנִכְשָׁלִים בְּכָל מִינֵי עֲבֻרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי הִסְמִיךְ-מִ"ם הַתַּפְּשֵׁט מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם בְּנֵאוֹף וּכְפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְזֶה כָּלֵל הַגְּלוּת, וְעַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְכַּפֵּס בְּעֵנֹן, וּבְתוֹף הָעֵנֻנִים אֵין לְעַמְלֵק וְהַקְּלָפוֹת שׁוֹם רְשׁוֹת לְתַפְסֵ אֶת הָאָדָם. עַל-כֵּן רָאָה לְהַתְּבוֹרֵד תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכַרְט בְּשַׁעַה שֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, תִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה חֹשׁוֹב בְּעֵינֶיךָ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי גִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַקֵּר שְׂבַח וּמַעֲלַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — כְּשִׁזּוּכָה לְהַחֲזִיק מִמַּעַמְד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר וְאֵינוֹ נוֹפֵל בְּדַעַתּוֹ. וְכָל הַלְמוּדִים הָאֵלוֹ אֲנִי מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוֹ ז"ל. וְעַל-כֵּן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרְבֵּנוֹ ז"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

חֲמַדַּת לְבָבִי! אֲתָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִיד, רָאָה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁלוּחַ הַקֵּן, אֲשֶׁר מוֹבָא בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ וּבַתְּקוּנִים, שְׁזֶה סוֹבֵב עַל גְּלוּי הַנְּשָׁמָה, הֵינּוּ כִּי הַצָּפוֹר הִיא הַנְּשָׁמָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהַגּוֹף הוּא קֵן לַנְּשָׁמָה, וְצָרִיכִים לְזַכֵּךְ אֶת הַגּוֹף מְאֹד, כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה בּוֹ הַנְּשָׁמָה. וְזֶה "שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְהַבָּנִים תִּקַּח לָךְ" (דְּבָרִים כב, ז), שֶׁצָּרִיכִים לְשַׁלַּח אֶת הַחֲכָמוֹת מִמֶּנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי תוֹלְדוֹתֵיהֶם שָׁל צְדִיקִים — מַעֲשִׂים טוֹבִים. וְזֶה "כִּי יִקְרָא קֵן צָפוֹר לְפָנֶיךָ", הֵינּוּ בְּאִקְרָאִי, בְּדֶרֶךְ מִקְרָה, כְּשֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ עַל הַדֶּרֶךְ, וְנִתְעוֹרְרָה בְּךָ תְּשׁוּקָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רָאָה לְעַמֵּד עַל הַמְּקוֹם הַהוּא, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּנֻדְאֵי שֵׁם בְּמְקוֹם שֶׁמִּתְעוֹרְרַת בְּךָ הַתְּעוֹרְרוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֵׁם הוּא הַמְּקוֹם מוֹכֵן לָךְ לְקַבֵּל אֶת הַנְּשָׁמָה.

אֲשֶׁר י"ד פג בְּנַחַל קלט

רָאָה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, כִּי הוּא תִקְוֶן
גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְנִשְׁמָה, כִּי בְּזֶה שְׂמוֹנִים עוֹד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

כָּל הַמִּכְתָּב שֶׁלְּךָ הוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה בְּעֵינַי וְכוּ', לְזֹאת אֲנִי
מֵיַעֵץ לְךָ, שְׂתַפְּנִי אֵל ... שְׁלִיט"א.

רְאֵי לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁמְרֵי אֶת כְּבוֹד עֲצֻמְךָ,
וּכְשֶׁשָּׁבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכַרְט כְּשֶׁמְרַגְלִים אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֵל אָבִיו, עַל-יְדֵי-זֶה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אָב הַרְחֻמָּן, וְשׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְעַל-כֵּן הִרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂהַכֵּל יְסִתְּדֵר לְטוֹבָה.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קמ אָשֶׁר י"ד פד בנחל

י"ד פד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ד' אלול ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שאת פותבת וכו' וכו'.

עלי לחזור עוד פעם על מכתבי שכבר כתבתי לך פעם.

תאמיני לי, אשר את הבעל הכי קשוח יכולים לסובב וכו', אם רק יש לאשה סבלנות וכו'.

עליך לדעת, כי בדרך כלל הגבר הוא גאונתי, וצריך תשומת-לב, וזקוק שיפארו ויגדילו אותו בכל יום, כמו שאשה צריכה תשומת-לב, ושהבעל תמיד יגיד לה שהיא מצלחת וכו', כמו-כן גבר גאונתי, וצריך שאשתו תמיד תשבח ותפאר אותו, ותגיד לו שבחים איך הוא הכי פקח והכי חכם... כי הרבה פעמים אדם שנראה הכי גבור והכי מצלח וכו' וכו', הוא צריך תשומת-לב, ולהגדיל אותו בדיוק כמו ילד קטן... ואף שדבר זה מצחיק מאד, אבל זו המציאות, צריכים לחזק את הבעל תמיד, ולשבחו ולפארו, ועל-ידי-זה קונים את לבו.

ראי לחזק את עצמך מאד מאד במדת הצניעות, ותבקשי הרבה ממנו יתברך על הצלחת בעלך ועל הצלחת הילדים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייך, ושיהיה שלום בביתכם תמיד.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ד פה — י"ד פו בַּנְחַל קמא
י"ד פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לְכֶם אַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת,
וְתִצְּלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִהִילָדִים, וַיְהִיָּה לְכֶם אֶף טוֹב
בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַפְּלָה וּבְקֶשֶׁה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב
מִזֶּה, כִּי מִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּתַפְּלָה, אֲזִי מַרְגִישׁ חַיִּים נְעִימִים,
חַיִּים עֲרֻבִים וּמְתַקִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאֲזוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא הַמְּתַנָּה הַכִּי יָפָה שְׁנַתָּן לָנוּ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יַדֵּי שְׁמִירַת שַׁבָּת זוֹכִים לְבִרְכוֹת וַיִּשׁוּעוֹת
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עַל-כֵּן רְאֵי אֶת וְאַחֲוֹתֶךָ וְהֵאֱמַא לְשִׁמּוֹר

שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְהַשְּׁבֵת תָּבִיא לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, רַפּוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת.
וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֵיכֶם שְׁמִירַת שַׁבַּת-קִדְשׁ.

רְאוּ לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְמִצְאָ אֶת בֶּן זִוְגְכֶם, וְתַתְּחַתְּנוּ
מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד פז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמְרֵי
שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלֹא תַחֲלִי אוֹתָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי תִרְאִי יְשׁוּעָה שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי שְׁמִירַת שַׁבַּת הִיא מְסַגֶּלֶת לְבְרָכוֹת
וּרְפּוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת וְהַצְלָחוֹת — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, אִם תִּקְבְּלִי
עַל עֲצָמְךָ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ כְּהַלְכָתָהּ. וְכֵן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד לְאַכֵּל רַק
מֵאֲכָלוֹת כְּשֵׁרִים, וְתִלְכִי רַק בְּבִגְדֵים צְנוּעִים, אֲזִי יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְצְאִי בֶן זִוּג הַמְּתָאִים לָךְ, וְתַתְּחַתְּנִי עִמוֹ, וְתוֹלִידוּ
בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

אֶקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי בְּכָל זֶה, וְאֲזִי טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד פח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
שְׂזִכִיתָ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה
כָּל חֲלֻקְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל?! וְרֵאוּי
לָנוּ לְשִׁמְחָת בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִבְטִיחַ לָנוּ הַבְּטָחָה כְּזוֹ,
שְׂאֲפֵלוּ אִם עֲצָמוּ וְגָבְהוּ פִּשְׁעֵינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, יוֹצִיאֵנוּ מִהַשְּׂאוֹל
תַּחֲתוֹת וּמִתַּחֲתוֹת, עַל-יְדֵי שְׁנִלְךָ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְנֹאמַר שֶׁם
הָעֶשְׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים. וְהִנֵּה עֲשִׂינוּ מַה שְּׁמוּטָל עֲלֵינוּ, וּבּוֹדָאי רַבְּנוּ
ו"ל יַעֲשֶׂה מַה שְּׁמוּטָל עֲלָיו.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּתְדַבֵּר עִם
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַרְבֵּה מֵעַנְנֵי שְׁמִחָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת
מִשְׁפִּיעַ וְלֹא מְשֻׁפָּע, אֶתְּהָ כִּבְרַת אֵינְךָ צָרִיף אֶת אֶף אֶחָד, רַק אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְרַבְּנוּ ו"ל, וַיּוֹתֵר מִזֶּה אֶל
תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ.

נָא וְנָא אֶל תִּטְעֶה אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, כִּי עַל זֶה צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ
רַחֲמִים רַבִּים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה
מִטְעֶה אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא),
וְעַל זֶה צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁלֹא יִטְעוּ אוֹתוֹ בְּנֵי-אָדָם, וּבְכַפְרֵט
צְבוּעִים הַמְּלַבִּישִׁים אֶת עֲצָמָם בְּאִיזָה לְבוּשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְעַדִּין הֵם
רַחוּקִים לְגַמְרֵי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהַנְצִל מִכָּל מִינֵי צְבוּעִים, וּתְדַבֵּר רַק
דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
שֶׁהֵם תַּמְצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֵינן לְךָ מִשְׁגַּח מַה הֵם פּוֹעֲלִים
בְּעוֹלָם, כִּי אֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל יוֹם הַמּוֹן מִכְתָּבִי תְּגוּבוֹת מִהַקּוֹנְטְרָסִים

בַּנְחַל

י"ד פט

אֲשֶׁר

קמד

שְׂאֵתָהּ הַפְצָתָ, וְתִהְיֶה לְאֵל, חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה עַל יָדְם, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי
חֻלְקֶיךָ !

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד פט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה
מִשְׂמַחַת, שְׁזָכִית לְהִיּוֹת עִם בְּעֵלְיָךְ עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

רְאִי גַם רְאִי מַה כַּח הַתְּפִלָּה, שְׁעַל-יָדֶי שְׂבִכִית וְהַתְּחַנְּנָת אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, עַל-יָדֶי-זֶה עָשָׂה עִמָּךְ נִסִּים נִגְלִים, שְׁזָכִית לְהִיּוֹת עִם בְּעֵלְיָךְ
עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. עַל-כֵּן רְאִי לְהִמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם, כִּי רַבְּנוּ
ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעַלְת תְּפִלַּת הָאִשָּׁה, וְאָמַר בְּפִרוּשׁוֹ, שְׂתַפְּלַת
הָאִשָּׁה מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, כִּי דִמְעָתָה קְרוּבָה אֵלֶיהָ, וְגַם
הִיא רְצִינִית, וְהַתְּפִלָּה שְׁלָהּ בָּאָה מֵהַלֵּב. וְעַל-כֵּן רְאִי לְהִמְשִׁיךְ
לְהַתְּפַלֵּל, וְגַם תְּבַקְשִׁי עָלֵינוּ, שְׁנִזְכֶּה כְּבָר לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֵל הַפְּעַל,
לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְשִׂתְּהֵפֶן יִבְנֵאל לְעִיר בְּרִסְלָב,
וְיִבֹאוּ וְיִתְגַּוְרוּ שָׁם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַהֲיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְתִקְנֵנוּ
דִּינָה בִּיבְנֵאל דִּיקָא, וְתִרוּ רַב גַּחַת מֵהִילָדִים.

נָא וְנָא רְאִי לְעוֹרֵר תְּמִיד אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיוּ בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה וְאַחְוָה, רַעוּת וְשְׁלוֹם, כִּי זֶה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמְאֵחַל בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר י"ד צ בְּנַחֵל קָמָה
י"ד צ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי טִיִּיפ מֵהַנְּגוּנִים שְׁלָךְ,
וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתִי אֶת עֲצָמִי, וְרֵאוּי לָךְ לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד עַל גְּדֹל
פְּעֻלָּתְךָ, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹד קֶסֶטוֹת, עַד שֶׁתּוֹצִיא
מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל גַּם אֶת הַקֶּסֶטָה עִם הַנְּגוּן "יֵשׁ עֵרָה" וְכוּ' וְכוּ', כִּי
עוֹד יִשִּׁירוּ אֶת זֶה הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד אֲלֵפִים וְרַבָּבוֹת מֵאַחֲנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

מֵאַחַר שְׁעוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ לָךְ כַּח הַנְּגִינָה, רָאָה
לְנֹצֵל אֶת זֶה בְּקִדְשָׁה, "כִּבְד אֶת ה' מֵהוֹנֵךְ", וַדַּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (רש"י מְשָׁלִי ג, ט): אֵל תִּקְרִי מֵהוֹנֵךְ אֶלֶּא מִגְּרוּנֵךְ, שֶׁתִּשִּׁיר
שִׁירֵי אָמוּנָה שִׁירֵי "הַיִּכְלֵ-הַקִּדְשׁ", וַיּוֹפֵץ בֵּין תַּלְמִידֵי "הַיִּכְלֵ-
הַקִּדְשׁ".

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד. הֵן
אָמַת שְׂאֵתָה מְרַגִּישׁ אֶת עֲצָמֶךָ הֵכִי נִמוּךְ וְהֵכִי יְרוּד וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל
כִּבְר אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים פֶּה, יב): "אָמַת מֵאַרְץ תִּצְמַח, וְצִדְקָה
מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף", הֵינּוּ אִם מְרַגִּישִׁים אֵיךְ מִנְחִים בְּתוֹךְ הָאָרֶץ, זֶה עָקַר
הָאָמַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה צוֹמְחִים וְגִדְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִזּוּ רֹאִים שְׁכָל מֵה
שְׁקוֹרָה עִם הָאָדָם — הַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן צִדְקָה. כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מִבְּטֵל אֶת
עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְּטֵל אֶת דַּעְתּוֹ וְחֲכָמָתוֹ
לְגַמְרֵי, וַיּוֹדַע שְׂאֵין קִשָּׁה כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף הַצִּדְקָה
עֲלָיו, וְרוֹאָה וּמִבִּין וּמִשְׁכִּיל, שֶׁהַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן צִדְקָה.

לְכֵן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאֵל תִּהְיֶה לָךְ חֲלִישוֹת הַדַּעַת
כְּרַגַּע, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקָדָם, וְתִתְחִיל לְהִתְקַרֵּב מִחֲדָשׁ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי

לא כְּדַאי לָךְ לְהִתְרַחֵק, אֲדַרְבֵּה רַבְּנוּ ו"ל אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְרַבְּנוּ ו"ל
רוֹצֵה בָּךְ, וְעַל-יְדֵי שְׁתַּכְנִיס בְּעֵצְמְךָ יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, אֲזַ תּוּכַל לְהִתְחַיֵּל
בְּכָל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ כַּמָּה דְקוֹת, כִּי
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מְאֹד יִקָּר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי
לְהִמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ
כָּלֵל, רַק מְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ וּבְעֵד אֲשֶׁתְּךָ וּבְעֵד יְלָדֶיךָ, שְׁתִּהְיֶה כְּלַכֶּם
בְּרִיאִים, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּהְיֶה עִמָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּקִבוּץ הַקְּדוֹשׁ בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר בְּנֵדַי רַבְּנוּ ו"ל יִהְיֶה
עִמָּנוּ, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה רַבְּנוּ ו"ל נוֹתֵן מִתְּנוּת לְתַלְמִידָיו, וְגַם אֶתָּה
תִּקְבַּל מִתְּנוּת יְפוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה זּוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה
חוּצָה, אֲשֶׁרִי לָךְ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקָךָ, יְהִי חֻלְקִי עִמָּךָ תָּמִיד.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִה וּמְכָל שְׂפִין בְּכַתָּב
לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֵל הָעִנְיָן הַזֶּה שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה,

לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל, דעת האמונה בעולם, פי על-ידי-זה נזכה לגאולה.

מה אמר לך, ידידי הקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, וזכינו להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל. ודבר זה צריך להחיות אותנו ולהכניס בנו תמיד שמחה וחדוה.

דוד המלך אומר (תהלים פה, י): "אך קרוב ליראיו ישעו לשכון כבוד בארצנו", הינו בזה שאדם מקרב את עצמו אל היראים האמתיים, על-ידי-זה נמשכות עליו ישועות, וזוכה להשפין את כבודו ותברך בארצנו הקדושה. וזו מעלת תלמידי "היכל-הקדש" העוסקים בעבודה הקדושה הזו — לשפן כבוד בארצנו, ולהשפין את מלא כל הארץ כבודו בתוך ארצנו הקדושה, כי על-ידי החטאים והעוונות, ובפרט על-ידי גאוף וכפירות ואפיקורסות, רחמנא לישזבן, מסלקים את הכבוד מהארץ, הינו את השכינה הקדושה, ובה שמתחברים יחד אל היראים, על-ידי-זה ממשיכים ישועה. ועקר הישועה — לשפן כבוד בארצנו, להשפין את כבודו ותברך בארצנו, ולהחדיר בעם ישראל את האמונה הקדושה, האמונה הפשוטה בו ותברך, אשר אין ערך אליה.

על-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולבל תהיה לך שום חלישות הדעת מכל מה שעובר עליך, כי גדול אדוננו ורב להושיע. ראה למסור את נפשך בכל יום לדבר עמו ותברך בתמימות ובפשטות גמורה, וכן תלמד את השעורים קבועים, כי לא ישאר מאתנו רק זה שזכינו ללמד התורה הקדושה, ותבטל את ישותך לגמרי לגבי אין סוף ברוך הוא, שתהיה נעשה כלי להמשכת אור השכינה בעולם, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא תשתדל לדבר עם אנשי שלומנו, שיהיו ביחד באהבה, אחוה ורעות, כי הבעל-דבר אורב על זה מאד מאד, ובפרט ביבנאל, שסוף כל סוף תתהפך לעיר ברסלב, וצריכים לחזק ולאמץ את אנשי

קמח אָשֶׁר י"ד צב בַּנְחָל

שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים שָׁם, שִׁישְׂאָרוּ שָׁם וְלֹא יִבְרָחוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר
הַרְעָה יִהְיֶה הַטּוֹב, שְׁנִזְנֶפֶה לְהַתְגַּלּוֹת טוֹב הַגְּנוּז.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד צב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ו' אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֲסוּר לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ כָּל-כֶּף כְּמוֹ שְׂאֵתָה
נוֹפֵל וְכוּ', וְכוּ', כִּי הַהִכָּרַח לְדַעַת, שְׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוּצָה
לְהַתְקַרֵּב אֶל הַקִּדְשָׁה, עָלְיוּ מִתְגַּרְמִים הַסְטָרָא אֶחָדָא וְרוּצִים לְהַפִּילּוּ,
וְעַל-כֵּן בִּזְהָרָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר, זֶה סִימָן שְׁנִתְעוֹרְרָת בְּתִשְׁבָּה,
וְהוּא כְּדֶרֶךְ שְׁנֵי בְּגֵי-אָדָם הַמִּתְקוּטְטִים יַחַד, וְכִשְׂאֶחָד רוּצָה שְׁתִּכְבְּרוּ
מִנְצַחַת, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְגַּבֵּר עָלָיו, הַעֲקָר לֹא לְהַתִּיאֵשׁ כָּלֵל.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל יוֹם הוּא יוֹם, וְצָרִיכִים לְמַלֵּא אֶת הַיּוֹם עִם
כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה, כִּי מָה שְׁנִשְׂאָר מִהָאָדָם הוּא רַק מָה שְׁזָכָה
לְחַטֵּף בַּיּוֹם הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִמְלֵא אֶת הַיּוֹם בְּנִקְדוֹת טוֹבוֹת
מֵאֲמִירַת "אֲמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא", בְּרַכּוּ, קִדְשָׁה, דְּבוּרִים וְכִסּוּפִים
טוֹבִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, לְדַבֵּר דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה עִם זוּלָתוֹ, וְלְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
מַעְרִיב, חֲצוֹת, מְלָה בְּמִלָּה וּמִתּוֹךְ הַסְדוּר, וְלוֹמַר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמִּטָּה מְלָה בְּמִלָּה, וּבְרַכְּתֵי-הַמְּזוֹן מְלָה בְּמִלָּה וּמִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא,
וְכֵן לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, קְצַת מְשֻׁנּוּת, קְצַת גְּמָרָא, קְצַת
שְׁלַחַן עֲרוּף, קְצַת מִדְרָשׁ, קְצַת זְהַר, קְצַת תְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', כָּל
מִינֵי לְמוּדִים טוֹבִים, לְמַלֵּא אֶת הַיּוֹם עִם נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְשְׂתַהֲיֶה

אֲשֶׁר י"ד צג בְּנַחַל קמט

חֲשׂוּבָה בְּעֵינַיִךְ כָּל נִקְדָּה וּנְקוּדָה, וְלֹא תִרְצֶה לַעֲשׂוֹת הֶרְבֵּה יוֹתֵר מִכִּתְּךָ, וְאִזּוֹ דִּיקָא תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

בְּזֶה שְׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, וְאַתָּה תוֹלֵה אֶת זֶה מִפְּנֵי שְׁהִיִּיתָ עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְכו' וְכו'... לְדַעֲתִי, הוּא לְמוֹתֵר לְהִסְבִּיר לָךְ, שֶׁהוּא כְּדֶרֶךְ אֲדָם הָעוֹבֵר גְּתוּחַ, וּמוֹצִיאִים מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הָרַע, בּוֹדְאֵי יִרְגִישׁ אַחֲר־כֶּךָ כָּל מִינֵי כְּאֻבִּים, וַיֵּצֵאוּ כָּל מִינֵי מַגְלָה וּפְצָעִים וְדָמִים רָעִים וְכו' וְכו', וְעַל דֶּרֶךְ זֶה גַם צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁאָדָם בָּא וְזוֹכֶה לְהִיּוֹת שָׁם, אִזִּי רַבְּנוּ ז"ל מְנַתַּח אֶת הָרַע מִמֶּנּוּ. וּבְשִׁבִיל זֶה נִדְּמָה לְאָדָם מֵה שֶׁנִּדְּמָה כְּמוֹ שֶׁלְּךָ וְכו', אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאִינוֹ מִתְּפַעֵל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמְשֵׁשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי נִפְשֶׁךָ קְשׁוּרָה בְּנַפְשִׁי.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִבֹאוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְקַבּוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְלִמְצוֹה גְּדוֹלָה יַחֲשֵׁב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד צג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹת, אֵיךְ שְׂאַתָּה זוֹכֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִמְדִּיד תַּחֲדַשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים, כִּי בְּפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר חֲדוּשֵׁי תוֹרָה הֵם תְּקוּן לְפָגַם הַבְּרִית, כִּי כְּנִגְדַּד זֶה שֶׁהִרְהוּר הִרְהוּרִים וְחָשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְרַעֲיוֹנוֹת מְגַנִּים, כְּנִגְדַּד זֶה יְכַנִּים אֶת דַּעֲתוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּחֲדֵשׁ חֲדוּשֵׁי דְאֹרִיָּתָא, וּבְפִרְטִיּוֹת מִי

קנ אשר י"ד צד בנחל

שזוכה להכניס את מחו ונדעתו בספרי רבנו ו"ל, שאז בודאי אין לתאר ואין לשער מעלתו בשמים.

ראה להיות תמיד בשמחה, ולחטף בכל יום נקדות טובות. ועליך לדעת, כי לא ישאר לך רק היום הזה, ועל-כן יהיה חשוב בעיניך כל למוד ולמוד שאתה זוכה ללמד בזה היום דיקא, וכן כל דבור ודבור וכסופים טובים שאתה מוציא מפיה, הכל לכל יהיה חשוב בעיניך, וכך תמלא את כל היום עם נקדות טובות.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת בזה, רבי נפלא בזה, ומה היינו עושים אם, חס ושלום, היינו מתנגדים על אור האורות הזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד צד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ו' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להיות תמיד בשמחה, כי השמחה תרחיב לך את דעתך, שלא תצטרך להסתכל על שום ברירה שבכולם, כדי שלא יהיו לך שום אכזבות, כי מי שמסתכל על אחרים, על-ידי-זה יש לו אכזבות בחיים, והעקר בזה העולם רק לדבק את עצמו בו יתברך, ואז תמיד טוב לו.

אֲשֶׁר י"ד צה בנחל קנא

רָאָה לְהַפְיֵץ אֶת אֹר פְּנֵי הַצַּדִּיק, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכָּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

וּמִי יִתֵּן, שְׂתַעֲשֶׂה שְׂרָשֶׁרֶת עִם מַפְתָּחוֹת עִם גְּלוֹי אֹר הַצַּדִּיק וּתְחַלֶּקֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכָּה לִפְתַּח פְּתַח בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְגַם פְּתַח לִישׁוּעָתְךָ.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַשְּׂעֵר וְהַפְתַּח לְהַכְנִס בּוֹ אֶל עוֹלָם הַהַצְלָחָה, וּמִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד, הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן א').

נָא וְנָא רָאָה לֹאמֵר בְּכָל יוֹם כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, כִּי הוּא עֲנִיָּן גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, הַמְתַּקֵּת הַדִּינִים, כַּמּוּכָא בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים קו, ב): "מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה', יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ", מִי שְׂרוּצָה לְמַלְל וּלְהַכְרִיחַ אֶת כָּל הַגְּבוּרוֹת מִמֶּנּוּ, יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ — שִׂיאֵמֵר אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים (עִין אַגְרָא דְּפִרְקָא, אוֹת שְׂמַח).

וּכְבָר גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ו"ל נִרְאֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת אַמִּירַת תְּהִלִּים, שְׂמֻסְגָּלַת לְתַשׁוּבָה, וְשֶׁהִיא פּוֹתַחַת כָּל מִינֵי פְתָחִים לְאָדָם (עִין לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג).

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ.

אֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְטַרֵף עִמָּנוּ לְקַבּוּץ הַקְדוּשׁ בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וּתְקַבֵּל מִתְּנוּת מִרַבְּנֵנוּ ו"ל, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה רַבְּנֵנוּ ו"ל נוֹחַן מִתְּנוּת לְכָל הַמְקַרְבִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד צה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוּ יְאִיר.

קנב אָשֶׁר י"ד צו בַּנְחָל

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרִט שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ.

רְאֵה לְהִזְהֵר מְאֹד בְּכַבּוּד אָב וְאִם וּתְצִיַת אוֹתָם, כִּי הַמְצָנָה הַזֹּאת הִיא חֲמוּרָה מְאֹד מְאֹד. וְהַקְפִּיד הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל מְצָנָה זוּ יוֹתֵר מִכָּל הַמְצָוֹת, עַד שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֹרוֹת — זוּ כַבּוּד אָב וְאִם (דְּבָרִים רַבִּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ו').

אֵל תִּפְחָד מִשׁוּם דְּבָר רַק מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ בְּעֲצָמוֹ, וְתִדַּע כִּי הוּא יְתַבְרַךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתִהְיֶה בֵּין מְזִכֵּי הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבִּים גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (אֲכוּת ה', יח), וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב מְאֹד אֶת מִי שְׂזוֹכָה לְזְכוֹת אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בֵּין מְזִכֵּי הַרְבִּים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד צו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תַצֵּא, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! צַעֲרִי גְדוֹל מְאֹד מִצַּעֲרֶךָ מִמָּה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ וְכו'.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לִי לֹא מְסַפְרִים שׁוּם סְפוּרִים, אֲנִי מְקַבֵּל אֶת כָּל דְּבָר כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְכִמוֹ שְׂאֲנִי רוֹאֶה אֶת זֶה. בְּעִנְיָן אֲשֶׁתְּךָ עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה הַשָּׂכֶל הַיָּשׁוּר, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל אִשָּׁה אֵינָה אוֹהֶבֶת כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל הוֹרִיָּה, אֲפֹלוּ שֶׁהַבַּעַל צוֹדֵק וְכו', עִם כָּל זֹאת אֵין אִשָּׁה יְכוּלָה לְסַבֵּל כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל הוֹרִיָּה, וּמְכַל שְׂכָל כְּשֶׁמְקַלְלִים

אָשֶׁר י"ד צו בְּנַחַל קִנְג

אוֹתָם, עַל-כֵּן אָמַרְתִּי לָךְ כַּמָּה פְּעָמִים, שְׁתִּשְׁמַר מְאֹד בְּכַבוֹד הוֹרֵי אִשְׁתְּךָ, וּכְשֵׁלֹא תִקְלָלָם, הַכֹּל יִהְיֶה לְטוֹבָה.

עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לֹא לִפְלֵ בִיאוּשׁ וּבַעֲצָבוֹת, לְהִתְגַּרֵּשׁ זֹו לֹא יַעֲזֶה, כִּי זֶה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת תוֹךְ שְׁעָה, וּכְבָר נִתְגַּרְשֶׁת פַּעַם אַחַת, כִּי לְהֵרֵס בֵּית זֶה לֹא לִוְקַח הֶרְבֵּה זְמַן, לְבָנוֹת בֵּית זֶה עֵקֶר הַחֲכָמָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם כָּל-כֶּף קִצְרִים, עַד שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שְׁכָל הַשְּׂבָעִים שָׁנָה הֵם כְּמוֹ רְבַע שְׁעָה, עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן תִּתְיַשֵּׁב בְּעֲצָמְךָ — הָאֵם כְּדָאֵי בְּשָׂבִיל רְבַע שְׁעָה לְהֵרֵס בֵּית? ! הָאֵם כְּדָאֵי בְּשָׂבִיל רְבַע שְׁעָה לְהִתְקוּטֵט וּלְמַרֵּר אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ וְשֶׁל אִשְׁתּוֹ? ! תִּתְאַמֵּן לִי, שְׁאִתָּה קָרוֹב לְלִבִּי מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר רְאִיתָ אֲצֵלִי נְסִים נִגְלִים מִמֶּשׁ, כִּי בְּזֶה שְׁאִשְׁתְּךָ חִזְרָה אֵלַיךָ בַּפַּעַם הַזֶּה, זֶה הָיָה גַם בְּתוֹךְ גַּס, וְתִתְאַמֵּן לִי, שְׁגַם עֲכָשׁוּ אִתָּה צָרִיךְ נְסִי נְסִים, שְׁאִשְׁתְּךָ תִּחְזֹר אֵלַיךָ, עַל-כֵּן רְאֵה לֹמַר בְּכָל יוֹם הֶרְבֵּה תִּהְיֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתְךָ, וְתִזְכֶּה כְּבָר לְבוֹא לְיִשׁוּב הַדַּעַת וְלֹא תִתְקוּטֵט, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "עַיִן יַעֲקֹב", כִּי אֲגִדּוֹת חַז"ל מְכַנְּסוֹת בְּאָדָם יִרְאֵת שְׁמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד צו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּךָ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֵלְיָהּ,

קנר אָשֶׁר י"ד צח בַּנְחָל

וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁעָבְרוּ עָלַי מְצָבִים קָשִׁים וְכוּ' וּבִלְתִּי נְעִימִים וְכוּ',
עִם כָּל זֹאת רָאִי לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְעֵבֵד עַל עֲצָמְךָ
לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׁכַּחֵי אֶת כָּל הָעֵבֶר — הֵן בְּעֵנֵן הַגְּדֵרִים
וְהֵן בְּעֵנֵן הַשְּׂמוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה, וְהַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ
וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׁתַּזְכְּרֵי לְרַפּוּאת הַנַּפְשׁ וּרְפּוּאת הַגּוּף, וְתִהְיֵי בְּרִיאָה
לְחִלוּטֵינִי.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רָאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד צח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבַרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רָאִה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַחֲיֶה עִם
הַמְּצִיאוֹת, הֵינּוּ שְׂתַדַּע שְׂזוֹ הַמְּצִיאוֹת שְׂאֵתָה כְּכָה כְּמוֹ שְׂאֵתָה, וְאֵל
תִּרְצֶה לְהַשְׁתַּנּוֹת וְכוּ', הֵינּוּ כִּי רוֹאִים בְּדַרְךָ כָּלֵל בְּנֵי-אָדָם שְׂאִינָם
יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת שְׁלָהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְרִים וּמְרוֹרִים לָהֶם
הַחַיִּים, וְתַמִּיד מְשַׁתַּדְּלִים לְהִיּוֹת כְּמוֹ אַחַר וְכוּ' וְכוּ', וּבְאֵמַת זֶה הוֹרֵג
אוֹתָם לְגַמְרֵי, וְהוֹרֵס אֶת הַמְּצַב־רוּחַ שְׁלָהֶם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אִם הָאָדָם
מְקַבֵּל הַכָּל כְּמוֹ שֶׁהוּא, אִזּוֹ חַי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים. וְלִזְכוֹת
לְזֶה אֵי אֲפָשֶׁר, כִּי אִם עַל-יְדֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לְהַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתְבַרְךָ, לִידַע שֶׁהוּא יְתְבַרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים
אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֹצֵם עֲצָמֵי
חַיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יְתְבַרְךָ, וְאִין לָנוּ שׁוֹם כַּח אֲלָא בְּפִינוּ, הֵינּוּ לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתְבַרְךָ, וְרַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת

אָשֶׁר י"ד צט בנחל קנה

הכל, כי בלי תפלה לא שונה שום דבר, ועם תפלה לא צריכים כבר שום דבר, על-כן הרגל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, ותהיה סבלן על כל מה שעובר עליך, ותהיה תמיד שמח, ותהיה עם המציאות, ואז טוב לך כל הימים.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה אתנו בקבוצת הקדוש ביבנאל "עיר ברסלב", ושם תקבל מתנות מרבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל נותן מתנות בראש השנה לכל המקרבים אליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד צט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ו' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, ותדע שאמונה הוא דבר שאין השכל יכול להשיגו, וצריכים להשליך את השכל לגמרי, כי בדבר שבשכל לא שיה אמונה, ועל-כן על אמונה מתגברת הסטרא אחרא והליצנות וכו' וכו', מאד מאד לא להאמין, ובאמת כשבר ישראל מסלק את שכלו ונדעתו וחקמתו, ומאמין באמונה פשוטה בו יתברך ומכל שפן כשמרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך בלשון שהוא רגיל בה, שנה נקרא בדברי רבנו ז"ל התבודדות, על-ידי-זה לאט לאט מוריד ממנו כל מיני מכסים והסתרות וכו' וכו', וזוהה להשגת האין סוף ברוך הוא; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכל מה שאדם מכניס את עצמו בידיעות אלו, כמו-כן מאיר לו אור נורא ונפלא מאד.

קנו אָשֶׁר י"ד ק בְּנַחֵל

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להמשיך לקרא ספר תהלים, ותתחיל מהתחלה, ותאמר בכל יום כמה מזמורים, עד שתזכה לסיים את כל ספר התהלים, ותתחיל עוד פעם, וכן תתנהג כל ימי חייך, כי התהלים פותחים את כל השערים (עין לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עג); ומקשרו ומחברו אל השער ואל הפתח ואל האות ואל הנקודה השייכת אליו וכו', עין שם.

ראה להניח תפלין בכל יום, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד), והתפלין ממשיכים לאדם מחין עלאין בדבקות הבורא יתברך שמו.

ראה לשמר שבת קדש, ואז השבת תשמר עליך, כי כל הברכות שאדם זוכה להן, הן רק בזכות שמירת שבת קדש (זהר חלק ב' פח:), ושבת היא מתנה שנתן לנו הקדוש ברוך הוא.

ראה לא להיות בטלן, רק לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולחזור בתשובה אליו יתברך, כי גדולה תשובה שמגיעת עד פסא הכבוד (יומא פו.), ועל-כן כשאחד זוכה לעשות תשובה, הוא תמיד יושב אצל הפסא הכבוד, אשרי לו ואשרי חלקו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ו' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... שיהיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיו לכם ילדים.

הנה מגיע עכשו ראש השנה הקדוש והנורא, וידוע אצלנו, שרבנו ז"ל רצה מאד שנתפלל אצלו בראש השנה, ועל-כן היה טוב

אָשֶׁר י"ד קא בְּנַחֵל קנז

וְנַעֲיִם אִם תִּתְּפַלְלוּ בְּאֵיזָה קְבוּצָה שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז רַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן מִתְּנֻחַת לְכָל הַמִּתְּפַלְלִים אֲצִלוֹ, וּבְיָדָי תִּקְבְּלוּ גַם-כֵּן מִתְּנָה מִרַבְּנוּ ז"ל — יְלָדִים. לְזֹאת רָאוּ לְבֹא אֶל אֵיזָה קְבוּצָה שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְאִם אֶפְשָׁר לָכֵם לְנַסֵּעַ לְאוּמָן בְּרוֹסְיָה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אֲבָל אִם אֵי אֶפְשָׁר, אֲזִי בְּכָל קְבוּצָה שֶׁרַק תִּבְּוֹאוּ תִּפְעְלוּ יְשׁוּעָה.

אֲנִי מִקְּוִיָּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת הַקְּבוּצָה הַשָּׁנָה בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תַצֵּא, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלַינִי, וְגוֹרֵם פְּרוּדִים וּמִחְלָקֵת וּלְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר לְקַרֵּר אֶת הָאָדָם שְׁלֵא יִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר אֶת הַדְּבוּרִים שְׁלָנוּ, רָאוּי לוֹ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל נָסַע פַּעַם עִם אֵיזָה בְּעַל-עֲגָלָה, וּבְדֶרֶךְ הַתְּחִיל לְרַדֵּת גֶּשֶׁם, וְהַבְּעַל-עֲגָלָה נָשָׂא בְּעֲגָלָתוֹ קֶמַח, וַיַּעַן שְׁלֵא הָיָה לוֹ כֶּסֶף טוֹב, הַתְּחִיל הַגֶּשֶׁם לִירֹד עַל הַקֶּמַח, וּפְחָד הַבְּעַל-עֲגָלָה מְאֹד, שְׁלֵא יִהְיֶה נֹעֵשֶׂה מִהַקֶּמַח בְּצֶק, עַל-כֵּן הִתְאַנַּח כָּל הַדֶּרֶךְ וְאָמַר: אוֹי, אֵיךְ בָּאִים כְּבָר אֶל הַקֶּרַע טְשֻׁמֶע (פְּנִדֵק), אוֹי, אֵיךְ בָּאִים כְּבָר אֶל הַקֶּרַע טְשֻׁמֶע; כִּי רָצָה לְהַגִּיעַ אֶל הַקֶּרַע טְשֻׁמֶע כְּדֵי לְכַסּוֹת הַיֵּטֵב אֶת

קנח אֲשֶׁר י"ד קא בַּנְחַל

הַקָּמַח. עָנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהַרְנָת ז"ל: הַתְּכָלִית שְׁלָךְ הִיא הַקָּרְעֻטְשָׁמַע, שְׁאֵתָה מִתְאַנַּח אִיךְ זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל הַקָּרְעֻטְשָׁמַע, אֲבָל הַתְּכָלִית שְׁלִי הִיא יוֹתֵר רְחוּקָה מִהַקָּרְעֻטְשָׁמַע... כִּי אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק אִיךְ זוֹכִים לְבוֹא אֵלָיו יְתִבְרָךְ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אֲחֵי הַיְקָר! שְׂגַם אֶתָּה תִּשְׁתוֹקֵק אֶל הַתְּכָלִית הַזֶּה לְבוֹא אֵלָיו יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּכָלִית מְכַל הַתְּכָלִיתוֹת, כְּמוֹ שְׁמוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יח), אֲשֶׁר הַתְּכָלִית הַזֶּה יֵשׁ לָהּ עוֹד תְּכָלִית, וְהַתְּכָלִית הַזֶּה יֵשׁ לָהּ עוֹד תְּכָלִית וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁהַתְּכָלִית שֶׁל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִזְכֶּה הָאָדָם לְהַכְלִיל בּוֹ יְתִבְרָךְ לְגַמְרִי, כִּי בְּאַמַּת כְּשֶׁאָדָם בָּא אֶל זֶה הָעוֹלָם, הוּא מְסַבֵּב עִם גּוּף גִּשְׁמִי וְעִם דְּבָרִים מְנַגְּדִים וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת וְהִסְתְּרוֹת גְּדוּלוֹת הַמְכַסּוֹת וּמְסַתִּירוֹת אֵת אֲמַתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מִשְׁתוֹקֵק יָמִים וְשָׁנִים אֵלָיו יְתִבְרָךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֵת כָּל הַלְבוּשִׁים וְהַכְּסוּיִים וְהַהִסְתְּרוֹת, עַד שֶׁזוֹכֶה לְעֶצֶם גְּלוּי אֱלֹקוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְגַם אִזּוֹ אֵינוֹ עוֹמֵד עַל מְקוֹם אֶחָד, אֲלֵא מִשְׁתוֹקֵק לְעֵלוֹת מְעֵלָה מְעֵלָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּשְׁתוֹקֵק לְבוֹא אֶל הַגְּלוּי הַזֶּה!

רְאֵה לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאֵל תִּתְּפַעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה מֵעַכְשָׁו הַתְּחִלָּה, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי עַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל הִיא כְּפִי שְׁלוֹמֵדִים אֵת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לִקְוֹטֵי-מוֹהַר"ן", כִּי פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְחֻקְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּבְנֵי הַנְּעוּרִים שְׁלֵא יִתְּבַלְבְּלוּ מִמְּחֻלְקָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, כְּמוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'), אֲשֶׁר מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית, הִתְּכַרַח לוֹ שִׁישְׁמַע מִחֻלְקָת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִחוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, כִּי תִדַע אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יִקָּר אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהִתְבוֹדְדוּת, וְצָרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ אֲפֹלוּ מְעַט דְּמְעַט, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא יִקָּר מְאֹד אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל-יְדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהִמְשִׁכַת הַשִּׁפְע.

אוֹדוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֵין לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל כְּלָל, בּוֹדְאֵי מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְבוֹא לְאוֹמֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲכַל אִם לֹא תִזְכֶּה, עַל-כָּל-פָּנִים רְאֵה לְזִכּוֹת לְבוֹא אֲצֵלְנוּ לִיבְנָאֵל.

רְאֵה לְהִמְשִׁיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי הַלְמוּד וְהֶאֱמִירָה בְּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, מְאֹד מְסַגֵּלֶת לְטְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה, טְהָרַת הָאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַחְבִּיא אֶת הַתְּקַרְבוֹתְךָ אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תְּפָרְסֵם אֶת זֶה, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיוּ לָךְ מְגִיעוֹת וְעַכּוּבִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! יוֹם בְּשׁוֹרָה הוּא לִי וַיּוֹם שְׂמֵחָה הוּא לִי, שְׂאֲנִי
זוֹכָה לְשִׁמְעַע שְׂאֲתָה זוֹכָה לְנִסְעַע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל. מָה אָמַר לְךָ,
יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהִסְבִּיר לְךָ אֶת גְּדֹל הָעֲנָן הַזֶּה, כִּי כָּל
זְמַן שְׂאֲנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלִבוֹשׁ הַגְּשָׁמִי, אֵין אָנוּ יְכוֹלִים לְתַאֲרַר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל אֶת מַעֲלַת הַזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל
הַכֹּל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתִבְרֵךְ, וְתִמִּיד תִּכְנִים בְּמַחְשַׁבְתְּךָ אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרֵךְ, וְתִצִּיר לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּי
יְתִבְרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲתָה נִמְצָא בְּתוֹךְ
הָאֹר. וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה), אֲשֶׁר אָדָם צָרִיךְ
לְבוֹא וּלְהִגִּיעַ אֶל בְּטוּל כְּזֶה, שְׁלֵא יִרְאֶה גַם אֶת עֲצָמוֹ בְּשַׁעַת תְּפִלָּתוֹ
וְכוּ', עֵינָי שָׁם; וְכֵן אָמַר, שְׁעַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם
מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֵךְ, יְכוֹל לְזַכּוֹת לְבוֹא לְבְטוּל כְּזֶה,
עַד שְׂיִבְטַל אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְמַחְיָב הַמְּצִיאוֹת (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן נב).

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲשֶׁרֵנוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמָה נְעִים
גּוֹרְלָנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי אֲמַת כְּזֶה, דְּבוּרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, מָה
הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו'ל?! וְרַאוּי לָנוּ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָנוּ מְאֹד
עִם דְּבוּרִים אֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם
שְׂעָשָׂה עִמָּנוּ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי לְךָ כְּמָה פְּעָמִים מִכְתָּבִים, וְלֵא כְּתִבְתָּ לִי אֵף פְּעַם
אִם קִבְּלָתָ אֶת זֶה, לְזוֹאת רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם קִבְּלָתָ אֶת מִכְתָּבִי זֶה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ד קד — י"ד קה בנחל קסא
י"ד קד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ז' אלול ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ורבנו ו"ל התבטא פעם: הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד מאד, ואין יודעים כלל וכו' וכו', נעשים דברים עליונים ונוראים בעולם, ואין יודעים כלל וכו' וכו', ויש ענין שיתהפך הכל לטובה וכו' וכו' (עין שיחות-הר"ן, סימן ג') ובאמת שיחה זו סובבת על כלליות ופרטיות ופרטי פרטיות, ומי שהולך עם שיחה זו, רואה נפלאות נוראות בחייו, כמו שאת רואה מה שקורה עמכם. פי בודאי עוד תראו נוראות נפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם בית מעצמכם, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים, ותזכו לקרב הרבה אנשים אליו יתברך, ולקיים מצוות הכנסת אורחים. העקר תראי לחזק את בעלך, שיהיה תמיד בשמחה, ותדברי עמו דבורי אמונה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתרוו רב נחת מהילדים, ותזכו לחנכם ולגדלם בנקל, ותוציאו מהכח אל הפעל את קנית הדירה ביבנאל "עיר ברסלב".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ז' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה מאד גדלה שמחתי, שזכית להוציא מהכח אל הפעל להיות

קסב אֲשֶׁר י"ד קו בְּנַחֵל

אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, כִּי מִי שֶׁבָּא אֶל רַבְּנוּ ו"ל, רַבְּנוּ ו"ל עוֹשֶׂה לוֹ נְתוּחַ שְׁפוֹתָח לוֹ אֶת כָּל הַפְּצָעִים, וּמוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדָּמִים הַרְעִים וְכָל הַמַּחְלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמְנַקֶּה אוֹתוֹ וּמְרַפָּא אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל. וּמוֹהַרְנ"ת ו"ל רָגִיל בְּמַכְתָּבָיו אֶת הַלְשׁוֹן: תְּהִלָּה לְאֵל, שְׁיֵשׁ לָנוּ רוּפָא גָדוֹל. וּבְזֶה רְאוּי לָךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, שְׁזִכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֵלָיו.

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּהַתְּבוֹדָדוֹת, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי עַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל תְּלוּיָהּ כְּפִי שֶׁהָאָדָם מִתְּבוֹדָד עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יְתַבְרַךְ, נַעֲשִׂים כָּלִים לְקַבֵּל בְּהֵם שְׁפַע זֵיו אוֹר הַצַּדִּיק, וְשְׁפַע אוֹר וְזֵיו וְחַיּוֹת דְּבִקּוֹת הַבוֹרָא יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ, עַל־כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּאֵמֶת, וְכֵן לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים, עָלָיו לְהַרְבוֹת בְּשִׂיחָה וּתְפִלָּה בִּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁזּוֹכִים לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת אֶת מַה שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ו"ל עַל־פִּי הַמַּשְׁנֶה: "הַנְּעוֹר בְּלִילָה וְהַמְהִלָּךְ בְּדֶרֶךְ יְחִידִי" וְכוּ' וְכוּ' (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב).

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְךָ וּלְדִרְךָ, כִּי בְּבִית שְׁיֵשׁ שָׁם שְׂמִחָה, הַשְׂכִּינֶה שׁוֹרָה שָׁם, אֲשַׁרִי מִי שֶׁתְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמַּח, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שֶׁאַתָּה זוֹכֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ בְּדֶרֶכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

אָשֶׁר י"ד קז בְּנַחַל קסג

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד גְּדוֹל
בְּהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּזֶה שְׁמַרְגְּלִים אֶת עֲצֻמוֹ לומר
וְלַלְמֹד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, נִכְנָסַת בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה
לְלַמֵּד שְׁאֵר חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

גַּא וְנָא רְאֵה לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְכֵן אֵל תִּקַּח עַל עֲצָמְךָ
עֲבוּדוֹת הַרְבֵּה, שְׁלֹא תִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי, כִּי צְרִיכִים לְצַמְצֵם אֶת עֲצֻמוֹ
מְאֹד, וּבִפְרָט בְּחוּר צְעִיר, צְרִיף לְצַמְצֵם אֶת הַהִתְלַהֲבוּת שְׁלוֹ, שְׁלֹא
יְהִי בְּבַחֲיַנַּת רַבּוּי אוֹר.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, אֲזַי כָּבֵר לֹא צְרִיכִים אֶת אֵף אֶחָד. וְזוֹ מַעֲלַת תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁעוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם עֲצֻמָּאִי, שְׁלֹא
יִצְטַרֵּךְ אֶת אֵף אֶחָד, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ,
אֲזַי תִּגְלֶה שְׂאִין לוֹ אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק אֶת אָבִיו בְּשָׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי
יְדִיעָה זֹאת יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, וְהַחַיִּים כָּבֵר חַיִּים
אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מִתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, וּבוֹרַח מִדֵּי
פַּעַם בְּפַעַם אֵל מְקוּם מִיָּחָד, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, שְׂאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד, וְלוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ לָזֶה, כִּי מִי שְׁמַרְגְּלִיל אֶת עֲצֻמוֹ לומר
בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, נִכְנָסַת בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

ראה להיות תמיד בשמחה, ותעבד הרבה על שמחה, כי עקר הצלחת האדם בזה העולם היא שמחה, ואשרי מי ששמח תמיד, שאז בודאי יצליח — בין ברוחניות ובין בגשמיות. נא ונא אל תסתכל על אחרים כלל, ואל תתבלבל מאחרים, ראה לצמצם את ההתלהבות שלך, שלא יהיה בחינת רבוי אור, ואז טוב לך כל הימים.

ראה לדבר עמו יתברך בכל יום, כי התפלה וההתבודדות הם היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל, אבל הכל בשכל ובדעת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ז' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואף שאני יודע שקשה וכבד לך להגיע אל מדת השמחה, מרב צרות שסבבוך, חובות ויסורים וכו', עם כל זאת עליך לדעת, כי היסוד והעקר ביהדות הוא שמחה, כי "עז וחדוה במקומו" (דברי הימים א', טז, כז), וכל מה שאדם שמח יותר, בזה מגלה את טהר נפשו, שהוא רוצה להתקרב אליו יתברך באמת, ועל-כן צריכים למסור את נפשו בכל יום על מדת השמחה. והנה ראוי לך, שתלמד בכל יום בספר הקדוש והנורא "מקור השמחה", כי הוא ספר נורא ונפלא מאד מאד, ונתחבר, בעזרתו יתברך, בנסים גדולים.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך ללמד בכל יום התורה הקדושה, כי אין לנו שיור אלא התורה הזאת, ואם לא תהיה

אֲשֶׁר י"ד קט בְּנַחֵל קסח

בְּטֹלָן, אֲזֵי תִזְכֶּה לְמֵלֵא אֶת כָּל יוֹם עִם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל יוֹם וַיּוֹם הוּא "יוֹם", כִּי כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", כִּי הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, וְהִנֵּה כְּבָר עֶבֶר הַיּוֹם, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְחַבֵּר אֶת הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, כְּמוֹכָא בְּשֵׁל"ה הַקְּדוּשׁ — לְחַבֵּר מִדַּת הַיּוֹם בְּלַיְלָה, מִדַּת הַלַּיְלָה בַּיּוֹם, לְכַלֵּל אֶת הַיּוֹם וְאֶת הַלַּיְלָה בְּאֶחָד, בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְצָרִיכִים לִידַע, אֲשֶׁר כָּל יוֹם וַיּוֹם שְׁעוֹבֵר, אִף פֶּעַם לֹא יִחְזֹר לוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְמֵלֵא אֶת כָּל יוֹם עִם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וּמֵה שָׂרֵק יְכוּלִים לְהַכְנִיס בַּיּוֹם הַזֶּה — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ!

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר מֵאַתְּנֹו רַק הַדְּבוּרִים שְׂזַכִּינוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵת מְשֻׁכָּת לְהַדְּפִיס אֶת הַסְּפָרִים. הֵן אֲמַת, שְׁעַבְרוּ עֲלֵיכֶם פְּחָדִים גְּדוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הוּא כְּדִי לְהַזְהִיר וּלְהַשְׁמֵר לְהִבָּא.

מָה אֲמַר לְךָ! בְּעִנְיַן הַיְלָדִים, עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְנַהֵל בֵּית בְּלִי סְבָלְנוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל הָאָדָם מֵהַיְלָדִים צָרוֹת וַיְסוּרִים, וּכְשֶׁהֵם יְלָדִים קְטַנִּים — הַצָּרוֹת קְטַנּוֹת, וּכְשֶׁהֵם גְּדוֹלִים — הַצָּרוֹת גְּדוֹלוֹת, וְהַעֲקָר בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא רַק סְבָלְנוֹת, וְצָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מֵאֵד לֹא לְהַתְּפָרֵץ עַל הַיְלָדִים, רַק לְלַכֵּת אִתָּם בְּצוּרָה סְבָלְנִית.

בְּנַחַל

י"ד קי

אֲשֶׁר

קסו

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכְּי לַגְּדֹל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְל, וְאִז
תִּרְוִי רַב נַחַת מֵהֵם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ וְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי צָרִיךְ
שִׁתְדַע, אֲשֶׁר כָּל יִגִיעָה וַיִּגִיעָה שְׂאֵתָה מִיִּגַע אֶת עֲצָמְךָ בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ
ז"ל, בְּשִׁבִיל הַדְּפֹסֶט וְהַפְּצַת סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, זֶה יְהִי לָךְ לְטוֹבָה
גְּדוּלָה בְּזֶה וּבָבֵא, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אִינוּ מִפְּסִיד
גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שִׁפְן בְּרוּחָנִיּוֹת.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִדּוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת,
וְתִשְׁתַּדֵּל לְמִצָּא בְּעֲצָמְךָ רַק נִקְדוּת טוֹבוֹת, כִּי אֵין זֹו עֲצָה לְהַפִּיל אֶת
עֲצָמוֹ כָּל-כָּף, וְעַל-יְדֵי שִׁתְדּוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִמְצָא בְּעֲצָמְךָ
נִקְדוּת טוֹבוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת יְהִי לָךְ רַק טוֹב. וְכִמוֹ שְׂאָסוּר
לְשָׂנֵא אֶת זוּלָתוֹ, כֵּן אָסוּר לְשָׂנֵא אֶת עֲצָמוֹ.

רְאֵה לְהִתְאַזֵּר בַּמִּדָּה הַיִּקָּרָה שֶׁל סְבָלְנוּת, לְהִיּוֹת סְבָלָן עַל כָּל
מֵה שְׁבָא עָלֶיךָ וּרְאֵה לְבָרַח רַק אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וְתִדַע שְׁכָל יוֹם וַיּוֹם
הוּא יוֹם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְעַבֵּר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם.

רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה אֲפִלוּ מְעַט דְּמְעַט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קיא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשמ"ט.

שלום רב אַל ... גרו זאיר.

מה אמר ומה אָדבר, איני יודע איך להתחיל לדבר אליך, מרב צערי ועגמת נפשי, בראותי את המכתב שכתבת דרך אשתך אל בתך שתאמר לבעלה... וכו' וכו', איזו בושה ואיזו חרפה, יהודי אָשׁר מוכר את עצמו בשם חסיד ... ואומר שמפיץ אידישקייט, ישתדל להרס את בית חתנו, רק בשביל חטא אחד שיש לחתנו — "שהוא חובש שטריימל" ... הנשמע כזאת בדורותינו אלו, אצל אנשים חסידים! כן שמענו זאת אצל המתנגדים הכי חריפים, שידוע שמתנגד פרושו, שהוא מתנגד לאלקות, שאז שיך אצלו דבר כזה לזלזל בלבוש שטריימל, שהוא לבוש של שבת-קדש, שתקן הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, וכן לבשו את זה כל תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש ותלמידי תלמידיהם עד דורותינו אלו. וזה עקר החזן והפאר של יהודי שלובש שטריימל בשבת, והמפרסמות אינן צריכות לראיה כלל.

והנה בעצם ענין שטריימל ידוע ומפרסם בעולם, שהאדמו"ר ... שליט"א, מאד מקפיד על כל אנשי שלומו החובשים שטריימל, שלא יחליפו את השטריימל בכובע פנהוג בתצרו, והוא מקפיד על זה מאד מאד וזה מפרסם בין החסידים, ויכולים לברר את זה, ועל-כן איך מלאך לבד לדבר נגד שטריימל!?

והנה מה ולמה לי להתקיר, חס ושלום, את החסידות המפארת של ... בשעה שנדמה לי, שאתה אינך בכלל חסיד של ... כי אתה שיך לתצרו של האדמו"ר ... זי"ע, שמצא אותך על הרחוב, וגדל אותך, ואיך תעז לשבור בית בישראל בשם ...!? האם אתה יודע מה זה ...!? הלא ... לומד עם חסידיו ואנשי שלומו בראש ובראשונה מצות עשה של אהבת ישראל, האם זוהי אהבת ישראל שלך!? להסית את בתך נגד בעלה, ורק בשביל חטא אחד — מפני

שהוא לובש שטרײַמל?! ... האם זוהי חסידות שקבלת?! אוי לאותה בושה אוי לאותה חרפה, שאתה קורא את עצמך חסיד, ומכל שכן חסיד ... אָשׁר ידוע, שְׁכָל ענינם הוא רק לקרב רחוקים, ולהחזיר אהבת ישראל בין אחינו בני ישראל.

עליך לדעת, כי לא אשתק על כך, כי אני נוגע בדבר, ואני מכיר את חתנך היטב היטב, הוא איש ירא שמים דחיל חטאין, מתמיד עצום בתורה הקדושה, ובכל עת שיש לו רק פנאי ללמד, הוא יושב ולומד תורה וחסידות בהתמדה מפלגת, והוא אהוב על הבריות ואהוב לשמים, על-ידי נעם הליכותיו, ומה גם בגשמיות, שכל העל של פרנסה על כתפו, וברוך השם לבתך לא חסר שום דבר, ועל-כן איך תעז להתחצף כל-כך, ולכתב מכתב מלא זלזול נגד שטרײַמל, כאלו מי יודע איזה חטא חטא חתנך שחובש שטרײַמל בשבת, והכל אתה מוכר בשם חסידות ... אָשׁר לא מיניה ולא מקצתיה ... לעולם לא היו שם נגד שטרײַמל, רק אצלם לא הולכים כך.

עליך לדעת, כי המכתב שלך יכנס אצל האדמו"ר ... שליט"א, וגם יתפרסם אצל כמה חסידים מבהקים, הנראים והנשמע כזאת, שאדם שהוא כלל אינו שיף לחסידים, ובפרט לחסידות ... המפארת, יעז לשבר בית בישראל, מפני שחתנו הולך עם שטרײַמל.

עליך לדעת, כי גם בעירנתנו יבנאל "עיר ברסלב", אני אפרסם את זאת, אתה בא למכר אידישקייט אצל החילונים, ופה בביתך אינך יכול להשתלט וכו' וכו'. לדעתי, ראה ... לשוב בתשובה אמתית, ותבקש ממנו יתברך בכל יום, שימחל לך, ושתזכה להיות באמת חסיד, כי לפי מעשיך אין זה נראה כך, ונורא הדבר שתהיה שונא שטרײַמל בתכלית השנאה, ובשביל שטרײַמל אתה מוכן לשבר בית בישראל, אוי לאותה בושה אוי לאותה חרפה! ועכשיו אנו רואים מי מעכב את ביאת המשיח.

אָשֶׁר י"ד קיא בְּנַחֵל קסט

רְאֵה לְלַמֵּד חֲסִידוֹת בְּכָל יוֹם, וְתֹאמֶר תְּהִלִּים, וְתִלְמַד חֲמֵשׁ
וְרִשׁוּי עִם הַתְּרַגּוּם, וְחֲסִים 'שְׁנַיִם מְקַרְא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ
רִשׁוּי, אֲשֶׁר זֶה מְכַנֵּס הַרְבֵּה יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְאִזּוּ אֵף פְּעַם לֹא תִצָּא
נֶגֶד יְהוּדֵי שְׁנַיִ, וּמְכַל שְׁכָן לֹא תִשְׁבֵּר בְּתִים בִּישְׂרָאֵל.

תִּצְמִיחַ לִי, אֵיךְ שְׁלֵבִי כּוֹאֵב וְדוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהוּדֵי הַנִּקְרָא
חֲרָדִי, וְקוֹרֵא אֶת עֲצֻמוֹ חֲסִיד וְכוּ', שְׂיִשְׁנֹא כָּל-כָּף שְׂטֵרֵימֶל, עַד
שְׂיִזְהִיר אֶת חֲתָנוּ וּבָתּוּ, שְׂלֹא יִכְנָסוּ אֶל בֵּיתוֹ בְּשִׁבְתָּ עִם לְבוּשׁ
שְׂטֵרֵימֶל, כִּי יִגְרְמוּ לוֹ עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְחִלּוּל הַשֵּׁם... אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה
אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה לְכַתֵּב מְלִים כְּאֵלוֹ עַל הַכְּתָב. הָאֵם זֶהוּ חִלּוּל הַשֵּׁם
שְׂיִהוּדֵי הוֹלֵךְ עִם שְׂטֵרֵימֶל בְּשִׁבְתָּ? ... אֵיךְ מִתְבַּיֵּשׁ בְּעֲצָמָךְ מִמְּלִים
כְּאֵלוֹ? ! שְׂאֵתָה בְּעֲצָמָךְ כּוֹפֶה אֶת אֲשֶׁתְךָ לְכַתֵּב מִכְתָּבֵי הַסֵּתֶה נֶגֶד
בְּתָךְ? ! שְׂמוֹ שְׁמַיִם עַל זֹאת, אֵיךְ יְהוּדֵי יָכוֹל לְחִיוֹת שְׂבָעִים שָׁנָה
בְּזֶה הָעוֹלָם, וְיִסְתַּוְּבֵב מְלֵא דְמִיוֹנוֹת, עֲלִיךָ לְצַעֵק עוֹד הַרְבֵּה אֲלֵיו
יִתְבַּרֵךְ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, אוֹלֵי יָחוּס אוֹלֵי יִרְחַם, וְיוֹצִיא אֶת הַצּוֹאֶה
מִרֵּאשֶׁף, כִּי כְּפִי הַנִּרְאֶה רֵאשֶׁף מְלֵא צוֹאֶה, כֵּן מוֹכָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִמָּן סא), שְׂמִי שְׂלוּעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, סִמָּן שְׂיֵשׁ לוֹ צוֹאֶה
בְּרֵאשׁוֹ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְהִרִי אֵם אֵתָה לוֹעֵג עַל שְׂטֵרֵימֶל, לְבוּשׁ
שְׂנִתְקַדֵּשׁ אֲצֵל רַבֵּי רַבּוֹת חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִימּוֹת הַבַּעַל-שֵׁם-
טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע וְעַד יְמֵינוּ אֵלוֹ, וְאֵתָה זְבוּב נְמָאָס, יָכוֹל לְלַעֵג מִזֶּה,
סִמָּן שְׂעֵרִין רֵאשֶׁף מְלֵא צוֹאֶה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מִכְתָּבֵי זֶה יִהְיֶה נִדְפָס כְּמוֹ שְׂאֵר הַמְּכַתְּבִים שְׂלִי,
שְׂנִדְפָסִים לְמַעַן יִשְׂמְעוּ וְיִירְאוּ, שְׂיֵשׁ עוֹד בְּדוֹר הַזֶּה אָדָם הַלוֹעֵג עַל
שְׂטֵרֵימֶל, וְהוּא קוֹרֵא אֶת עֲצֻמוֹ חֲסִיד, וּמְכַל שְׁכָן שְׂנִדְמָה לוֹ בְּדִמְיוֹן
שְׂהוּא חֲסִיד ... אֲשֶׁר יְדוּעֵ אֵיךְ הָאֲדָמוֹר ... שָׁם דְּגַשׁ עַל אֶהְבַּת
יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְאַהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי, וְאֲפִלוֹ יְהוּדֵי עִם
שְׂטֵרֵימֶל... לְדַעַתִּי, רְאוּי לָךְ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה עֲכָשׁוּ בִימֵי אֲלוּל,
וּלְהַכּוֹת בְּכָל יוֹם עַל חֲטָא אַחַר תְּפִלַּת מְנַחֶה, כִּי כָּךְ נִהְגוּ חֲסִידִים
וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה לְהוֹרוֹת לְבַעֲלֵי תִשׁוּבָה, לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם מְנַחֶה

בַּנְחַל

י"ד קיב

אֲשֶׁר

קע

מְקַדֵּם, וְאַחַר הַתְּפִלָּה שֵׁיִאָרִיכוּ בְּוִדּוּיִים שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עַצְמָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ נִצְתָּ וְשָׁכַל, וְתִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמֵתִית, וְיִכָּבַר תְּהִיָּה אֱהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם פְּרוּדִים בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה מְעַכֵּב אֶת בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

י"ד קיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׂשׂוּי עֲרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא פִי תַצֵּא, ח' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, כִּי הַשְּׁלוֹם הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוּת, וְלֹא מִצֵּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם (עַקְצִין ג, יב), וְכִשְׂיָבֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ — יִפְתַּח בְּשְׁלוֹם (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ט'), וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְרִאוֹת לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, בְּאַחְוָה וְרַעוּת.

אֵל תְּדַאֲגִי שׁוּם דְּאֲגוֹת שֶׁל הַכָּל וְכוּ', כִּי אֶת אֵינְךָ אֲשַׁמָּה בְּשׁוּם דְּבָר שְׂקָרָה, וְעַלֶיךָ רַק לְהַשְׁתַּדֵּל לְחֹזֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יְתַבְּרֶךָ, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֶךָ, שְׂיִחַס וּיְרַחֵם עֲלֶיךָ, שְׂתִּהְיֶה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ד קיג – י"ד קיד בַּנְחַל קעא
י"ד קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תַצֵּא, ח' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ, שְׁקָשִׁים וְמֵרִים לָךְ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וְאִי
אֶפְשָׁר לָךְ לְשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הַיָּסוּד וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוּת, וְהַשִּׂמְחָה
מְבִיאָה לְשְׁלוֹם פְּנִימִי, שְׁהָאָדָם הוּא בְּשְׁלוֹם עִם עֲצָמוֹ, וּבְשְׁלוֹם עִם
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבְשְׁלוֹם עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ בְּיָדָיו תִּרְאֶה יְשׁוּעָה שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוּלָם
אֵינּוּ יָכוֹל לַפְעֹל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תַצֵּא, ח' אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמָּךְ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׁתַּזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

אֲנִי מְקַנְהָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בִּיבְנֵי אֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", וּמִי יִתֵּן שְׁתַּתְּוַעַד עִמָּנוּ אִזּוּ בְּקִבוּץ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל, אֲשֶׁר בְּיָדָיו רַבְּנוּ ז"ל יִתֵּן מַתָּנוֹת לְכָל הַמְּקַרְבִּים שְׁלוֹ, שְׁבָאִים

קעב אָשֶׁר י״ד קטו בַּנְחַל

אַלְיוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס אֶת רֵאשׁוֹ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּדוּשִׁים, וַיִּקְבַּל אֶת כָּל הַמַּתָּנוֹת מֵרַבּוֹנוֹ וְל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם מְשַׁפְּחָתְךָ, כִּי הַשָּׁלוֹם הוּא כָּלִי הַמַּחְזִיק אֶת הַבְּרָכָה, וּבִפְרָט עִם הַהוֹרִים, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ מְאֹד מְאֹד עַל כֶּךָ — לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם הַהוֹרִים.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ וְעֵלְיוֹ, וְאַזְ תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם מְכַתֵּב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ הָאָרֶץ וְכו' וְכו'.

כָּל מָה שֶׁכְּתַבְתָּ הוּא בְּכָלֵל וְדוּי דְּבָרִים, אֲשֶׁר יוֹצִיא מִמָּךְ אֶת כָּל הָרַע, כַּמּוּכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד', אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שְׁהָאָדָם מִתְּנֻדָּה, יוֹצֵא מֵעֲצָמוֹתָיו הָרַע שֶׁנֶּחֱקַק בְּתוֹךְ עֲצָמוֹתָיו; כִּי כָּל עֲבָרָה יֵשׁ לָהּ צָרוּף אוֹתִיּוֹת, וּכְשֶׁעָבַר אִיזוֹ עֲבָרָה, אִזִּי נֶחֱקַק צָרוּף רַע עַל עֲצָמוֹתָיו, וּכְזֶה שֶׁמִּתְּנֻדָּה, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵאִים הַצְּרוּפִים רָעִים מֵעֲצָמוֹתָיו. וְזוֹ מַעֲלַת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, שְׁאָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מָה שֶׁעָשָׂה בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ סוּף כָּל סוּף יִתְחִיל לְהַתְּבַיֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — "אֵיךְ אֲנִי בָּא לְסַפֵּר לָךְ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּכָל פַּעַם אֶת הַזֹּכֵל וְהַלְכָלוֹךְ וְהַטְּנוּף וְהַשְׁקוּץ שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה, הֲרֵי הִבְטַחְתִּי לָךְ כְּכֹר לֹא לַעֲשׂוֹת" וְכו' וְכו',

אָשֶׁר י"ד קטו בְּנַחֵל קעג

וְעַל-כֵּן מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מִתְּנִידָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִסַּפֵּר לוֹ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף יִתְבַּיֵּשׁ וְיִתְעַכֵּב לֹא לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, כִּי הוּא תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְאֵין לָךְ עוֹד תְּקוּן הַבְּרִית גְּדוֹל מְאֻמֵּרַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת. וְכֵן תֹּאמֶר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי עִם הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ הַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים עִם הַתְּפִלָּה שֶׁתְּקַן מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל חֵק וְלֹא יַעֲבֹר כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתִתְחַיֵּל לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ עַל-כָּל-פְּנִים פַּעַם אַחַת בְּחַיֶּיךָ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְעַכְשָׁיו יְכוּלִים בְּנִקְל לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עִם כְּסוּפִים וּרְצוּנוֹת, כִּי נוֹסְעִים מְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל לְרוּסְיָה יִשִּׁיר בְּלִי שׁוֹם עֲכוּבִים, אֲבָל צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁיִּזְכֶּה לְקַיֵּם וּלְנַסֵּעַ.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה וְתְּקוּן לְכָל רַבְּנוּ ו"ל גְּלוּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְתָּ, חֵלֶק א', סִימֵן קסט), שְׁעַל-יְדֵי שִׂמְחָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמֹר אוֹתָךְ מִפְּגַם הַבְּרִית.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר: הֲלוֹאִי אוֹתִי תַעֲזוּבוּ, וְאֶת תּוֹרַתִי שְׁמְרוּ, כִּי הַמְּאֹר שְׁפָה יִחְזִיר אֶתְכֶם לְמוּטָב (פְּתִיחַתָּא דְאִיכָה רַבְתִּי); רוּאִים מְזֶה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ אוֹמֵר: אֲפֹלוּ אִם תַּעֲזוּבוּ אוֹתִי, עַל-כָּל-פְּנִים תִּלְמְדוּ תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה תִּחְזִיר אֶתְכֶם אֵלָי. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל:): "בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע, בְּרֵאתִי תּוֹרָה תִּבְלִין נִגְדוּ"; וְאֵין מִחֲשֶׁבֶת עֲרִיוֹת מִתְּגַבְּרַת, אֲלֵא בְּלֵב הַפְּנוּי מִן הַחֲכָמָה (רַמְבַּ"ם הַלְכוֹת אֶסוּרֵי בִיאָה, פָּרָק כב, הַלְכָה כא); וְעַל-כֵּן רְאֵה רַק לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֹר אוֹתָךְ מִכָּל רַע.

אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּח"י אֵלוּל, וְאַשְׁאֵר שָׁם עַד אַחַר סְכוּת. וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת אֲצִלָּנוּ בְּקַבּוּץ הַקְּדוּשׁ, וּבְיַדֵּי תִקְבָּל מִרַבְּנוּ ו"ל אֲז מִתְּנוּת, כִּי מִי שִׁיְהִיָּה

בְּנַחַל

י"ד קטז

אֲשֶׁר

קעד

בְּקבוּץ, יִקְבַּל מִרְבֵּנוּ וְ"ל מִתְּנוּת, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל נוֹתֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
מִתְּנוּת לְכָל הַמְּקַרְבִּים שָׁלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֲמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי, כִּי זֶה
יֹתֵר מְשֻׁלְשִׁים שָׁנָה שְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי יוֹם וַיּוֹם, לִילָה וְלִילָה,
שָׁעָה וְשָׁעָה, לְהַפְיֵץ וּלְגַלּוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְעוֹבְרַת עָלֵי
מְרִירוֹת דְּמִרִירוֹת וְכוּ', מִחֲלֻקַּת וְקִנְאוֹת וְשִׁנְאוֹת וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת אֲנִי מִתְפַּעֵל כָּלֵל, רַק אֲנִי מִמְשִׁיף לְעֶסֶק בְּעֶסֶק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
הַזֶּה, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁזוֹ הִיא הַגְּאֻלָּה, לְגַלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ
וְ"ל בְּעוֹלָם, כִּי הֲלֹא כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל הוּא רַק גְּלוּי הָאֲמוּנָה,
גְּלוּי הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית בְּמַעֲלָה וּבְמִדְרָגָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד. וְעַל־כֵּן
עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל זֶה בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם.

וְלִכֵּן הָיִיתָ שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי, וְאַתָּה מְדַבֵּר בְּעִירָךְ מִרְבֵּנוּ וְ"ל,
וּמְפִיץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים, אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ
שְׂאֵתָה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי, כִּי זֶה כָּל חֲפָצִי וְכָל רְצוֹנִי —
לְהַעֲמִיד תְּלִמִּידִים כְּאֵלוֹ, שְׂגִם הֵם יַעֲסִקוּ בָּזֶה — לְגַלּוֹת וּלְפָרֶסֶם
אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וּלְגַלּוֹת לָהֶם אֶת
הַעֲצוֹת הַנּוֹרָאוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ וְ"ל, וּבִפְרֻט אֶת סֵדֶר־
דְּרָךְ־הַלְמוּד, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ אֵלָיו, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה יִשְׂאֵר מִהָאָדָם
אִם לֹא תוֹרָה, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוּיָן לוֹ

לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד. וְכֵן אָמַר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא (תַּנְּא דְבִי אֱלֹהֵי רַבָּה, פֶּרֶק טו): לְפִי, שְׁכַל הַמְרָבָה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵן הַמְלִוּיִם אוֹתוֹ עַד שְׁמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; וְעַל־כֵּן בָּזָה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְהַחֲדִיר דְּבַר זֶה בְּאֲנָשִׁים, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֵהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, וְעַל־כֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַחֲדִיר בְּבָנֵי־אָדָם אֶת הַלְמוּדִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹא תְּבוֹא עַל שְׁכָרְךָ.

אודות הַבְּלוּלִים שֶׁיֵּשׁ לָךְ בַּחֲדָר וְכוּ' וְכוּ', עֲלֶיךָ לְדַעַת פִּי אֶתָּה נִבְרָאתָ לְדַבְרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִזֶּה — מִלְּהִיּוֹת מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, אֶתָּה נִבְרָאתָ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד גְּדוֹלִים, הֵינּוּ עִם בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים, לְלַמֵּד עִמָּהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל־כֵּן מִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְלִבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וְתִהְיֶה בֶּן חוּרִין בְּאֵמֶת, שְׁלֹא תִקְבַּל עֲלֶיךָ מְשָׁרָה בְּעִנְיַן פְּרִנְסָה, פִּי פְּרִנְסָה יִתֵּן לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, פִּי בָּזָה שְׁלוּמֵדִים עִם אַחֲרִים מְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, רַבְּנוּ ז"ל מְשַׁלֵּם חֲזָרָה, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה; פִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, רַבְּנוּ ז"ל מְשַׁלֵּם לוֹ חֲזָרָה, וְעַל־כֵּן רָאָה לְעַבֵּד עַל כּוּוֹן זֶה, שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְלְהִיּוֹת שְׁמֵשׁ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּפְרִנְסָתְךָ תִּהְיֶה מִרַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בַּנְּחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבִּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?! טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, בֶּן יַעֲזֹר לָנוּ הַלָּא, שְׁנִזְכֶּה לְהִתְאַחַז בְּרַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

אודות שְׂאֵתָה פּוֹתַח בְּכָל פַּעַם אֶת הַסֶּפֶר הַקְּדוּשׁ שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְאֶתָּה מוֹצֵא אֶת עֲצָמְךָ שָׁם. מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הַסֶּפֶר הַזֶּה נִכְתַּב בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד וּבְתַשׁוּעַת הַשֵּׁם, עַל־יְדֵי גְדֹל הַפְּסוּפִים וְהַתְּשׁוּקוֹת שֶׁל הַמְקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים, וְעַל־כֵּן בְּיַדֵּי הַסֶּפֶר הַזֶּה הוּא סֶפֶר כְּלָלִי, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְמַצֵּא אֶת

עצמו וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר הַזֶּה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל",
 עוֹד יִדְפֹס וְיִחְזַר וְיִדְפֹס פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְכַמְעַט שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּית
 בִּישׁוּרָאֵל, שְׁלֹא יִהְיֶה בּוֹ אֶת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים הָאֵלּוּ — שְׁאֵלוֹת
 וְתַשׁוּבוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, וְהוּא "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁמִי שְׁיַעֲזֹר
 לְהַדְפָּסְתֶּם, תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה כָּבֵד הֵצִיל מֵאוֹת
 אַבְרָכִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן בַּחֲוָרִים אֵין מִסְפָּר שְׁאַבּוּ חֲזוּק מִזֶּה בְּכָל
 עֲנִינֵיהֶם, וְתִהְיֶה לָאֵל, עֲכָשׁוּ מְסֻדָּרִים מִחֲדָשׁ אֶת כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר
 בְּנַחַל" מְסֻדָּר עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְיֵצֵא כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ עִם מִפְתַּח
 יָפָה מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנֵי עוֹד לְרֵאוֹת בְּחַיִּים חַיּוּתִי
 בְּהַדְפָּסְתֶּם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסֻדָּר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, כִּי בְּזֶה שְׂאֵת תִּהְיֶה
 שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, יִשְׁתַּנֶּה כָּל הַמְצַב-רוּחַ בְּבֵית; כִּי הָעֵקֶר בְּבֵית הִיא
 הָאִשָּׁה, וְעַל-כֵּן הִיא נִקְרָאת עֲקֶרֶת הַבַּיִת, וְלָכֵן כְּשֶׁהָאִשָּׁה שְׂמֵחָה
 וְעֵלִיזָה וּמְקַבֶּלֶת אֶת פְּנֵי בַעֲלָהּ בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה כַּמִּים
 הַפָּנִים אֵל פָּנִים (מְשַׁלֵּי כו, יט), בְּדִיוּק כְּמוֹ רְאִי, בְּאֵילוֹ פָּנִים
 שְׂמֵסְתַּפְּלִים, כֵּן רוֹאִים חֲזָרָה, וְעַל-כֵּן אִם אֶת תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחָה
 וְעֵלִיזָה, וְתַחֲכִי לְבַעֲלָךְ, תִּרְאִי שְׂתַקְבְּלִי אֶת זֶה בְּחֲזָרָה בְּדִיוּק כְּכֹה,
 וְלָכֵן רְאִי לְדוֹן אֶת בַּעֲלָךְ לְכַף זְכוּת לְחִזּוּקוֹ וּלְשִׂמְחוֹ, וְתַדְבְּרִי עַל לְבוֹ

אֲשֶׁר י"ד קיח בְּנַחַל קַעֲז

דְּבָרֵי נְחוּמִים וְאַהֲבָה וְכוּ', וְאֵז תִּרְאֵי אֵיךְ שָׁפֵל הַמַּצָּב בְּבֵית יִשְׁתַּנָּה
מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִצְלִיחוּ עַד
מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִרְגְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ
לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי אִם
הַשְׁלוֹם בְּבֵית — הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, כִּי שָׁמוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נִקְרָא שְׁלוֹם (שְׁבֵת י.), וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מִשְׁתַּדֵּל שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ,
עַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ
אֲפִלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהִמְשַׁכֵּת הַשִּׁפְעוֹ,
וְכָל מָה שֶׁמְדַבְּרִים יוֹתֵר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמְּשִׁיכִים יוֹתֵר
שִׁפְעוֹ.

אֲקוּנָה שֶׁתְּהִיָּה עִמָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", וּבְיִבְדֵי תִקְבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל מִתְּנוּת, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה רַבֵּנוּ
ז"ל מְחַלֵּק מִתְּנוּת לְכָל הַמְּקַרְבִּים שְׁלוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בַּנְחַל

י"ד קיט

אָשֶׁר

קַעַח

י"ד קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּבְכִפְרֵט שְׂזָכִיתָ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל
הַפֶּעַל לִהְיוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר שְׂמַחָה זֹו עוֹלָה עַל כָּל
הַשְּׂמָחוֹת, כִּידוּעַ לְנוּ מַעֲלַת הַזִּזְכָּה לִהְיוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ
ז"ל עוֹשֶׂה לְאָדָם נְתוּחַ רִוּחָנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת כָּל
הָרָע וְהַזָּכָל שֶׁנִּכְנַס בּוֹ מִיּוֹם הַיּוֹתוֹ עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכֵן
מִכָּל הַגְּלוּגְלוּלִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן בָּזָה שְׂזָכִיתָ לִהְיוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה בְּכָל יוֹם
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֹד חֲנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת
לְבָבְךָ, שֶׁתּוּכַל לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְפַּלֵּל עַל לְהַבָּא, כִּי בָזָה שְׂמִרְגְּלִים אֶת
עַצְמוֹ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בָּזָה נִתְרַחַב הַלֵּב
לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתָּמִיד תִּצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעוֹד
תִּרְאֶה בְּשִׂמְחָת שְׂתִי אַחִיוֹתֶיךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֶךָ וּלְשִׂמְחֶךָ, וּתְעוֹרְרֵן שְׂתַבְּאָנָה אֵלַי לִיבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ גַּם-כֵּן לִהְיוֹת עִמָּנוּ בְּצוֹתָא בִּיבְנָאֵל
"עִיר בְּרִסְלָב" בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְתִהְיֶה עִמָּנוּ בְּקַבּוּץ
הַקְדוּשׁ, וּבְכּוּדָאֵי תְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְחַלֵּק בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה מִתְּנּוֹת לְכָל הַמְקַרְבִּים אֵלָיו.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵי שְׁבַעֲלֶךָ יְבִדָּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וְיִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין.

רְאֵי לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל טְהוֹרַת הַמְּשַׁפָּחָה.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת־קִדְשׁ אַרְבָּעָה גֵרוֹת, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֵם תְּקִימִי אֶת כָּל זֶה, תַּהֲיֶיהָ לָךְ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְתִזְכְּפוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא רְאֵי לְגוֹר עִם בְּעַלְךָ בְּאַהֲבָה, אַחֲנֶה וְרַעוּת, וְלָדוּן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְזֶה יוֹעִיל הַרְבֵּה.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

קפ אֲשֶׁר י"ד קכב בַּנְחָל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

ראה לבדיק את המזוזות בביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות בביתו של האדם הן כשאין לו מזוזות כשרות.

ראה לבדיק את התפלין שלך, ותשתדל להניח בכל יום תפלין כשרות, כי המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.), וכל השונאים שלו מתבטלים לפניו, כי על תפלין נאמר: "ויראו מפניך", שכל המניח תפלין — זוכה שנופל פחד על כל שונאיו (דברים כח, י).

בענין הבעיה שלך, ראה לדבר עם הרב בשכונתך. והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, ויחזיר לך הפסדך בכפל כפלים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קכב.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תצא, ט' אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה מחזק בחורים אחרים להתקרב אל רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה בתקון הברית; כי כשאדם זוכה לקרב עוד נפשות אליו יתברך, על-פי ההקדמות הנוראות שקבלנו מרבנו ז"ל — שכרו הרבה מאד על-פי פועלו; כי באמת אין לך עוד שמחה יותר גדולה מזו אצלו יתברך, כמו מי שזוכה לקרב רחוקים אליו, ובפרט על-ידי דרך רבנו ז"ל, שהוא דרך פשוט וקל, שאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, ולומד הרבה, אשר בזה הוא מתעלה לאט לאט וכו' וכו'.

אֲשֶׁר י"ד קכג בַּנְחַל קפא

וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וּבִזְכוּת זֶה גַם
אֶתְּהָ תִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב סוּף כָּל סוּף אֵלָיו יְתַבְרַךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂפָעוּלָם, וְתִדַּע שְׂכָל הַמְּנִיעוֹת
הֵן מְנִיעוֹת הַמַּח, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד, לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם
דְּבָר רָע.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה עִמָּנוּ בִּיבְנֵי אֶל "עִיר
בְּרִסְלָב" בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קכג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסִדְרָה כִּי תִצָּא, ט' אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד, כִּי הוּא תִקּוֹן גָּדוֹל לְפָגַם הַבְּרִית — לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת,
עַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר אֶת יִצְרוֹ הָרַע הַבּוֹעֵר
בוֹ. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת אַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת,
הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד.

רָאָה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתָמִיד תִּהְיֶה בְּשְׂמֻחָה, כִּי
בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אֶת בְּרִיתוֹ, שְׁלֹא יִכָּשֵׁל בְּפָגַם
הַבְּרִית.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַל הַכָּל מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה אֶפְלוּ עַל הַחֲטָא
הַמְּגַנָּה הַזֶּה. וְרֵאוּי לָךְ לְעֵינַי בְּקוֹנְטְרַס "טְהֵרַת הַבְּרִית", וְתִקְנִים כָּל
מֵה שְׁנֹאֲמַר שָׁם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ תִּקּוֹן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

קפב אָשֶׁר י"ד קכד בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְהַגִּיעַ לִיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאַתָּה בְּאַמַּת רוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁקְּבַלְנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וּבְמִדָּה שְׂאֵדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדֵדִין לוֹ (סוֹטָה ח:). וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁכֹּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה רְגִיל בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְאָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְמִיד מְאֹד בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת".

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לומר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְכַנֵּס בְּאֵדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד אַחֲרֶיךָ אֶת כָּל מִינֵי לְמוּדִים, כִּי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מְאֹד.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאַתָּה רְגִיל בָּהּ, וְזֶה יִקְרַב אוֹתְךָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר וְהַמְּפָתַח בְּחִסְדֵיאוֹת בְּרֶסֶלַב — לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ נִקְרָאת הַתְּבוּדָאוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"א אֵלּוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׁלִבְךָ בּוֹעֵר אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ וְכו', וְכו', עַל זֶה בְּעֶצְמוֹ רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֲדָם בּוֹעֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה סִימָן שְׁסוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְעַל כָּל הָעֲכוּבִים, וְלִצְאָת מִן הַחֵל אֶל הַקִּדְּשׁ. כִּי כָּל זְמַן שֵׁישׁ לְאֲדָם רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים, בְּוַדָּאִי סוּף כָּל סוּף יִשְׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת וַיֵּצֵא, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׂאֲדָם עוֹזֵב אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים, וּמֵת לְבוֹ בְּקִרְבוֹ וְכו' וְכו', אִזּוּ הוּא אָבוֹד, חֵס וְשְׁלוֹם, לְגַמְרִי. וְזוֹ כָּל עֲבוֹדַת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים שְׂבָכָל דוֹר וְדוֹר, שֶׁהֵם מְלֵהִיבִים אֶת לְבוֹת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֵׁיבְעֵרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתִבְעֵרַת לְבָם, וַיִּזְכּוּ לְבָעֵר וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ לָזֶה, כִּי בְּגִשְׂמִיּוֹת כְּשֶׂאֲדָם כּוֹסֵף אֶל אֵיזָה דְבָר, אֵינּוּ מִקְבֵּל שְׂכָר עַל הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים, כִּי בְּגִשְׂמִיּוֹת צְרִיכִים לְרָאוֹת לְמַעֲשֵׂה, לֹא-כֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁר כָּל יִגִּיעָה וַיִּגִּיעָה, וְכָל טְרַחָה וְטְרַחָה, וְכָל רְצוֹן וְכִסּוּפִין שֵׁישׁ לְאֲדָם אַחַר אֵיזוֹ מִצְוָה, אוֹ אֵיזָה לְמוֹד תּוֹרָה, וְכוֹסֵף אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה כְּבָר עֵצָם הַקִּדְּשָׁה, כִּי בְּרַגְעַ שֶׁהָאֲדָם כּוֹסֵף אֶל הַדְּבָר שֶׁבְּקִדְּשָׁה, יוֹרֵד עָלָיו אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מִהַקִּדְּשָׁה שֶׁהוּא כּוֹסֵף אֵלֶיהָ, וְכָבֵר עוֹזֵרַת לוֹ לְהִגִּיעַ אֶל דְּבָר זֶה.

וְעַל-כֵּן הַזְּהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ וַיִּלְכַּדְנוּ עַל הָעֲנִיָּן הַנוֹרָא וְהַנְּפֵלָא שֶׁל לְהוֹצִיא מִפִּיּוֹ אֶת הַכְּסוּפִים טוֹבִים שְׂכוֹסֵף אֶף שְׂעֵדִין קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְקַיֵּם אֶת כָּל רְצוֹנוֹתָיו וְכִסּוּפָיו, עַל-כָּל-פָּנִים יוֹצִיא אֶת זֶה מִפִּיּוֹ, וַיֹּאמֶר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא כּוֹסֵף וְרוֹצֵה וּמִשְׁתַּוְּקֵק וְכו' וְכו', וַיִּפְרֹט בְּפִרְטֵי פְרָטִיּוֹת מֵהַרְצוֹנוֹת שְׁלוֹ, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מֵהַ נַעֲשֶׂה מִזֶּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָנִים

קפד אֲשֶׁר י"ד קכה. בַּנְחַל

לא, סו; וכן בלקוטי־הלכות, אומגין, הלכה ד'; ובהלכות ערב, הלכה ג' וכו' וכו', עין שם; ששם מרבה לדבר ולגלות את מעלת הרצונות והכסופים אליו יתברך, ובפרטיות פשוטה להוציאם מן הפה, שגארגים עולמות חדשים על-ידי הדבורים שלו. ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת הכסופים שיש לאדם אל הקדוש-ברוך-הוא, שזוכה להוציאם דרך פיו, היו עוסקים בזה כל היום, כי זה לא עולה כסף, ולא כח, רק להוציא מפיו את הרצונות והכסופים: "רבונו של עולם, אני רוצה להיות היום בשמחה", "רבונו של עולם, אני רוצה היום לקיים את מצוותיך בשמחה ובדבקות, ושארגיש שאני הולך עם ציצית, ושארגיש שאני מניח תפלין", "רבונו של עולם, אני רוצה להסתפל עליך ולראות אותך", "רבונו של עולם, אני רוצה רק לחשב ממך" וכו' וכו'; כך ירבה דבורים וכסופים טובים בדיוק כמו ילד קטן המוציא את כסופיו אל אביו, אשר בודאי האבא מתגעגע אחר-כך אל הבן. תתאר לעצמך, אם הילד הקטן שלך יבוא ויגיד לך: "אבא, אני אוהב אותך..." "אבא, תגביה אותי..." "אבא, אתה החיות שלי, תן לי ממתקים..." האם לא היית הכי מאשר באותם הרגעים?! האם לא היית מתבטל ממציאותך באותם הרגעים?! כמו-כן ויותר מכן הוא אצל הקדוש-ברוך-הוא, שאנחנו נקראים בנים למקום, וכשבר ישאל בא ומגלה את ההשתוקקות שלו אל הקדוש-ברוך-הוא, אין לתאר ואין לשער את מעלתו בשמים.

נא ונא ראה להחזיק מעמד, ותרגיל את עצמך לדבר עם כל מידעך דבורי יראת שמים בתמימות ובפשיטות. וכבר ידוע לך דבורו של רבנו ז"ל, שהתבטא פעם: אתם יכולים לדבר ממני ומעצותי הקדושות, ולא להגיד שהם ממני, כי מה אכפת לי, שאיש הישראלי יברך ברכת-המזון ברצינות, ולא ידע שבא ממני, ובזו הלשון אמר: איהר מעגט שמוסען פון מיר און רעדן פון מיר און נישט דערמאנען מיין נאמען, וואס הארט דאס מיר אז א איר וועט האבן אן ערענסט בענטשין און נישט וויסען אז סע קומט פון מיר.

ראה לדבר עם אנשים, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, כי

אָשֶׁר י"ד קבו בנחל קפה

רבנו ו"ל בפרוש גלה לנו (שיחות-הר"ן), אשר על-כל-פנים אני לא איש פשוט, אף עלי להשתדל לראות שחברי יהיה איש פשוט. וזה יסוד גדול בדרך רבנו ו"ל, ועל-כן אל תתבלבל כלל, רק תדבר עם כל אחד ואחד דבורי חזק, ותאמר אם ישאלו אותך: מאין לך הדבורים האלו? תאמר, שראית את זה בספרי תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, כי באמת ספר רבנו ו"ל נקרא "לקוטי-מוהר"ן", כי הוא מלקט מכל הספרים שבעולם, ובכל ספרי חסידות יכולים למצא שם קשרים אל דברי רבנו ו"ל.

נא ונא חזק את עצמך באמונה פשוטה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ביום ראשון, בעזרתו ותברך, אני נוסע לארצנו הקדושה, ואהיה שם עד שבת בראשית, הקדוש-ברוך-הוא יעזור לי להוציא מהכח אל הפעל חשקי ורצוני וכסופי, ובנדאי אזכיר אותך לטובה.

י"ד קבו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר כי תבוא, י"א אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה, שנפלת בפח יקוש פנה וכו' וכו'. אף עליך לדעת, כי בדור הזה שלח לנו הקדוש-ברוך-הוא את רבנו ו"ל, אור האורות, שהוא התפאר ואמר (תיי-מוהר"ן, סימן שלב): "אני נהר המטהר מכל הכתמים"; ועל-כן מאחר שזכית להתנדע מרבנו ו"ל עליך להיות מאד מאד בשמחה, ובנדאי תקונך אצל רבנו ו"ל. אכל מה? הבעל-דבר יעשה כל מיני אפנים שבעולם שתתרחק ממנו, ויחליש את דעתך וכו' וכו', ועל-כן עליך לדעת ולהזכיר את עצמך היטב

קפו אָשֶׁר י"ד קכו בַּנְחַל

— מי אתה, ומה עשית וכו' וכו', ועל-ידי-זה תזכה להשאיר תמיד אצל רבנו ז"ל, ובנדאי על-ידי רבנו ז"ל יהיה לך תקון נפלא.

מה אמר לך, ידידי היקר! בענין פגמי הברית, ראוי לך לעיין היטב בקונטרס "טהרת הברית", ולקיים את כל אשר נאמר שם, ותהיה רגיל לומר כל ימי חייך העשרה מזמורי תהלים עם התפלה שתקן מוהרנ"ת ז"ל, וכן תזהר מאד ללכת למקנה, ותתחיל להשתוקק ולבקש ממנו יתברך, שתזכה להוציא מהכח אל הפעל, ולהיות על ציון רבנו ז"ל על-כל-פנים פעם אחת בחייה, באופן שתזכה לתקון נצחי.

מה אמר לך, ידידי היקר! מכל מה שכתבת לי ומכל מה שעובר עליך, נתעוררתי כל-כך, שצריכים להדפיס עוד מליוני ספרים, ועדין לא התחלנו להדפיס, כי מה שעובר עליך, עובר על עוד אלפים ורבבות בחורי ישראל, בעוונותינו הרבים, ועל-כן לא יספיקו כל אלו הספרים והקונטרסים שהדפסנו עד עכשיו, כי צריכים עוד מליוני ספרים בלי שום גזמא כלל, ומי שחולק עליהם, בנדאי הוא נואף, כי לא ימלט, אדם שיש בו יראת שמים, שיחלק על הספרים, אלא אם הוא בעצמו נואף, וזה אצלי ברור כשמש.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתשאיר אצל רבנו ז"ל, ולא תחלק על ספריו הקדושים, ותהיה באמת בעל תשובה אמתי, על-ידי עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות כל החגים בארצנו הקדושה, ומי יתן, שתזכה להתועד עמנו בראש השנה הקדוש והנורא ביבנאל "עיר ברסלב".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָשׁר י"ד קכז בְּנַחַל קפז
י"ד קכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"א אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! יֵשׁ בְּלִבִּי הַרְבֵּה לְכַתֵּב לָךְ, אָךְ
הַהֲכַרְח לִי לְקַצֵּר מֵרַב טְרֻדוֹתַי לְחַבֵּר וּלְסַדֵּר סְפָרִים חֲדָשִׁים בְּדַבְרֵי
רַבְנוּ ז"ל, וּבִפְנֵי פְרוּשֵׁי "לְהַבֹּת אֵשׁ" עַל תְּקוּנֵי זֶהר, שֶׁהִתְחַלַּתִּי
עוֹד בְּהִיוֹתִי מְאֹשְׁפֹז בְּבֵית-חֹלִים, וְכֵן סְפָרֵי "מְרָאָה אֵשׁ" עַל הַזֶּהר
הַקְדוּשׁ, וְלִסְיָם וְלִגְמֹר אֶת "שְׁפַת הַנַּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
וּבַתּוֹךְ כֶּךָ מְדַפְּסִים בְּכָל שָׁבוּעַ "תּוֹךְ הַנַּחַל" וְכו', וְעַל-כֵּן אֵין
הַזְמַן בְּיָדִי. עִם כָּל זֹאת אֶמְרָתִי לְרוּץ לְפָנֶיךָ שׁוֹרוֹתִים אֵלֶּה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְאַחֲרוֹנָה הִתְחַלַּתִּי לְקַבֵּל הַמּוֹן מִכְּתָבִים
מֵאֲנָשִׁים שְׁחוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁקִּבְּלוּ
פֶּה וְשֵׁם. מָה אָמַר לָךְ! אֵין בְּפִי מַלִּים לְסַפֵּר לָךְ מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת — צְרוֹת וַיְסוּרִים מְשֻׁנָּים, הַשְּׁפָלוֹת וְכו', וְכו',
וּבְרוֹחַנִיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹזְבֵן, עוֹבְרִים עַל כָּל מִינֵי עֲבֵרוֹת שֶׁבַע עוֹלָם
— כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית-דִין, רַחֲמָנָא לְצַלֵן, וְכַל-כֶּף גִּלְפָדוֹ בְּזֶה, עַד
שֶׁקִּשָּׁה לָהֶם לְצֹאת מְזֶה, וְהַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים הֵם אֲשֶׁר מְעוֹדְדִים
וּמְחַזְּקִים וּמְאֲמָצִים אוֹתָם וְכו', וְכו', לְזֹאת, בְּאִתִּי לְעוֹרְרֶךָ וּלְתַזְקֶךָ
וּלְאַמְצֶךָ וּלְנַרְוֶךָ, שֶׁתְּתַחֵל מְחַדֵּשׁ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, כִּי אֵין
אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָעֲנִין הַזֶּה, וְאַצְלִי בְטוֹחַ וּבְרוּר,
שֶׁהַבַּעַל-דָּבָר תִּפְסֵם אוֹתָךְ בְּיָדֶיךָ בְּכָל מִינֵי עֲנִינִים, הַעֲקֵר לֹא לְהַפִּיץ
אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ,
וּלְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתִהְיֶה רְגִיל לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם
רפ"ח קוֹנְטְרָסִים.

עֲכָשׁוּ וּנְכַנְסוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה חֲדָשׁ, רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁעוֹד לֹא הִיָּה
בְּעוֹלָם, וּבְיֹדָאֵי יִתְקַבֵּץ קְבוּץ גָּדוֹל בְּאוֹמֵן אֲצֵל צִיוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְכֵן
יִתְקַבֵּץ קְבוּץ גָּדוֹל בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ

קפח אָשֶׁר י"ד קכח בַּנְחַל

וְהַנּוֹרָא, וּבְנוֹדָאֵי עַל-יַדֵּי שְׁנֵי הַקְּבוּצִים הָאֵלּוּ, יִהְיוּ נַעֲשִׂים דְּבָרִים
עֲלִיוֹנִים בְּעוֹלָם בְּשָׁנָה זוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בָּזֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אַתָּה מְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ זֶה יָמִים
וְשָׁנִים לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וּבַכְּפָרְטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים סְמוּכִים מְאֹד אֶל הַקֶּץ, מָה וְלָמָּה לָךְ
לְהַפְסִיק לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, הֲלֹא עוֹד מְעַט יְבוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ,
וְאֵיזָה נַעַם וְאֵיזוֹ עֲרֻבוֹת יִהְיֶה לְמִי שְׂזָכָה לְעֹזֵר לְבִיאָתוֹ, וְהוּא יִרְאֶה
בְּאַצְבָּעוֹ — הִנֵּה זֶה הַפְּיֵץ קוֹנְטְרָסִים, הִנֵּה זֶה הַפְּיֵץ קוֹנְטְרָסִים, וְזֶה
שֹׁמֵחַ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׂתַתְּאֲזֵר בְּעֻזּוֹת
וּבְעֵקֶשְׁנוֹת דְּקִדְשָׁה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצֵּא מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת, וְתִזְכֶּה לִהְיוֹת
דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים.

אִם אָפְשֶׁר לְהַשִּׁיג לִי צְלוּם מֵהַסֵּפֶר "שְׂאֲרִית עֲזַרְיָאֵל" עַל
הַפְּטוּרוֹת חֵלֶק ב', בַּמְדַּבֵּר דְּבָרִים, מִהֶרֶב הַצְּדִיק ר' עֲזַרְיָאֵל זְלִיג
קָרַע לְעַנְשֵׁי טִיין זְצ"ל, אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה, כִּי חֵלֶק רֵאשׁוֹן יֵשׁ לִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קכח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי כִּי תְּבוֹא, י"א אֶלּוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אִף שְׂדִבְרַתִּי כְּבָר עִמָּךְ בְּטִלְפוֹן, אִף אֲמַרְתִּי לְזַרְזֵךְ עוֹד פְּעַם
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֵלְקְךָ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלֵךְ, וְאַתָּה
זוֹכָה לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר יוֹצְאִים, תְּהִלָּה לְאֵל,
בְּהַדוּר רַב כְּזֶה, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקְךָ

שְׁזָכִיתָ לָזֶה. וְרֵאוּי לָךְ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם עַל זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר מֵאַתָּנוּ רַק זֶה.

וּכְבֹּר אֲמַרְתִּי לָךְ, שְׁגַם אָבִיךָ וְדוֹדְךָ וְקְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ וְכֵן הַשְׂכָּנִים הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוֹקִים וְכוּ' וְכוּ', כֻּלָּם מִסְתַּבְּכִים בְּחֻבוֹת, וְאֲשֶׁרֵנוּ שְׁנֹתֶפְסְנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, שֶׁהַחֻבוֹת שְׁלָנוּ הֵם עַל סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי תִקְבַּל מִרַבֵּנוּ ז"ל שֶׁפַּע כְּפוֹל, וּבְכֹפֶרֶט כְּשֶׁתּוֹזֵפָה לֵהִיּוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה רַבֵּנוּ ז"ל מִחֲלַק מִתְּנוֹת לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבּוֹדָאֵי יִהְיֶה נַעֲשֶׂה הַשָּׁנָה בִּיבְנָאֵל מַה שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹזֵפָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֻשְׁקֵנוּ וְכִסּוּפֵינוּ.

וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ קָשֶׁר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד בֵּין צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן וּבֵין יִבְנָאֵל (דְּבָרִים יב, א): "אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתָּם חַיִּים עַל הָאָדָמָה", וְכֵן (שָׁם טו): "אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיוֹן, כִּי בְּרוּךְ יִבְרַכְךָ ה' בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ", וְכֵן (שָׁם יב): "רַק מִכָּל אוֹת נִפְשָׁךְ תִּשָּׁבַע, וְאַכְלֶתָּ בִּשְׂרָר כְּבָרְכַת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ, הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יֵאָכְלוּ כַּצְּבִי וּכְאֵיל", אֲשֶׁר הֵם רְאֵשֵׁי תְבוֹת יִבְנָאֵל, וּבּוֹדָאֵי יִשְׁפַּע שֶׁפַּע בְּרִכּוֹת וְהַצְּלָחוֹת לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁמַכְּאֵן וְלִהְבֵּא וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֵל תִּקְבַּל שׁוֹם לְשׁוֹן-הַרְע, וְכָל מַה שְׁאוּמְרִים לָךְ בְּשָׁמַי, תִּדַּע, שֶׁהוּא שְׁקָר, כִּי מַה שִׁישׁ לִי לְהַגִּיד לָךְ — אֲנִי אוֹמֵר לָךְ בְּעֶצְמִי, וְאִין אֲנִי צָרִיךְ שְׁלִיחִים כָּל־ל... וְעַל-כֵּן אִם אוֹמְרִים לָךְ דְּבַר בְּשָׁמַי, תִּדַּע שֶׁזֶּה סֶתֶם שְׁקָר. וְכָל־זֶה יִהְיֶה בְּיַדְךָ תָּמִיד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי לֹא תִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! 'לְגַנְב' עֵתִים לְתוֹרָה וְלִתְפִלָּה וְלִהְתְּבוֹדְדוֹת, כִּי רַק זֶה יִשָּׂאֵר מֵאַתָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, י"א אֶלּוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁאֵתָה זֹכָה לְנִסְעַ עִם כָּל הַקְּבוּץ
שֶׁלָּךְ בְּעִיר מְנַצֵּסְטֵר אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. מָה אִמַּר לָךְ,
יְדֵי הַיָּקָר! רַקְדְּתִי מְרַב שְׁמִיחָה, שְׁאֵתָה זֹכָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל
הַפֶּעַל עֲנִין נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי הַקְּבוּץ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הוּא רַק בְּאוֹמֵן
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר אֲזִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק עוֹשִׂים קְבוּץ,
הַקְּבוּץ הוּא קְבוּץ, אֲבָל עָקֵר הַקְּבוּץ הוּא אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵתָה
זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְּבִים, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ, וְאֲצֵלִי בְּרוּר, שֶׁכָּל
הַזְּכוֹת הַזֶּה הִיא, שְׁזִכִּיתָ לְצִיַּת אוֹתִי זֶה כַּמָּה שָׁנִים, שְׁעֲשִׂיתָ בְּעֲצָמְךָ
קְבוּץ בְּמְנַצֵּסְטֵר, וְעַל זֶה מְשַׁלֵּם לָךְ רַבְּנוּ ו"ל חֲזָרָה, שְׁאֵתָה זֹכָה
הַשָּׁנָה לְנִסְעַ עִם כָּל הַקְּבוּץ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכָּה לְפַעַל שָׁם כָּל טוֹב, כִּי בְּנֻדְאֵי רַבְּנוּ ו"ל מְחַלֵּק
מִתְּנוֹת לְכָל אֱלוֹי אֲשֶׁר בָּאִים אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ גַם-כֵּן לְקַבֵּל מִתְּנוֹת בֵּין כָּלֵל נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה, אֶהוֹבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה,
וְלִידַע כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל
לְכָל מְשַׁחַח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַל-כֵּן אֵין עֲלֶיךָ לְפַל בְּדַעְתְּךָ מִכָּל
מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, רַק תָּמִיד תִּרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֱלוֹי יִתְבָּרֵךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. וְתַדַּע
שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ הוֹלֵךְ עִמְךָ בְּכָל מְקוֹם. לְזֹאת רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְךָ
מִכַּעַס, וְאֵל תִּצְעַק עַל יְלָדֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', רַק תַּדַּע, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ
מְנַהֵיג אוֹתְךָ וְאֵת בְּנֵי בֵיתְךָ, וְלִכֵּן כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְעַלֵּיהֶם, רְאֵה

אֲשֶׁר י"ד קל בַּנְחַל קצא

לְסַפֵּר רַק לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאִזּוּ דִּיקָא תַהֲיֵהּ
לָךְ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,
אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֹה, רַבֵּי נִפְלְאָה כְּזֹה,
וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו?! וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לִבָּנוּ לְבַקֵּשׁ עַל
לְהַבֵּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתֵי שְׂאֲנֵי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

אֲנִי נוֹסֵעַ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַבָּא לְאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֶהְיֶה שָׁם עַד
שִׁבְתַּת בְּרֵאשִׁית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ד קל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר כִּי תְּבוּא, י"ב אֵלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין לִי דְבוּרִים בְּפִי לְסַפֵּר לָךְ אֶת
גְּדֹל פְּעֻלָּתְךָ, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְפַעַל בְּהַדְפָּסַת סִפְרֵי רַבָּנוּ וְ"ל, כִּי סוּף
כָּל סוּף כָּל הַסִּפְרִים הוֹלְכִים, וְלְכָל סִפֵּר וְסִפְרֵי יֵשׁ הַמְּקוֹם וְהַיְעוּד
הַיֵּכֶן שֶׁהוּא מַגִּיעַ, וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָךְ,
אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָךְ, וְאֵתָה מִתְעַסֵּק בְּקַנְדָּשִׁים בְּהַדְפָּסַת הַסִּפְרִים
הַקְדוּשִׁים.

נָא וְנָא אֵל תַּחֲלֵשׁ דְּעַתְךָ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה
וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבְרִים עַלְשׁוֹ בְּעוּלָם צְרוּת
וְיִסוּרִים מְרוּרִים, בְּגִי-אָדָם נִשְׁקָעִים בְּכָל מִינֵי חוֹבוֹת, וְסוּבָלִים כָּל

מיני יסורים קשים ומרים, כפי מה שאני שומע בכל יום בעוונותינו הרבים, ואי אפשר להחיות את עצמו, כי אם על-ידי ההקדמות הנוראות שקבלנו מרבנו ז"ל. ולכן ראה להחיות את עצמו מאד מאד, וסוף הכבוד לבוא, כי תזכה להכלל במלא כל הארץ כבודו.

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שכל עסקנו הוא בעסק רבנו ז"ל, וכל החובות שלנו הם רק בעסק קדוש ונורא זה. קדם שמעתי על איזה אברה, שפשט את הרגל במליון וחצי דולר, ומה גם שדבר זה רופף את בריאותו, וקבל שטף דם במח, לא עלינו, ואני חושב לעצמי: הוי, הוי, על מה היו החובות האלו?! הלא על הכלי הכלים וכו' וכו', ותהלה לאל, שהחובות שלנו הם על ספרי רבנו ז"ל, שאנו זוכים לשמש את רבנו ז"ל. ובנדאי צריכים לשמר מחובות, אבל אסור להשבר משום דבר.

נא ונא תחקק היטב בלבך, שאם אחד יאמר לך דבר בשמי, הכל זה שקר, כי מה שיש לי להגיד לך אני אומר לך פנים אל פנים בלי שום בושא, כי, תהלה לאל, כל ימי חיי הייתי גלוי, וכל מה שהיה בלבי אמרתי תכף-ומיד, וכמו-כן הדפסתי את זה, וכשיצאו נגדי כמה נואפים, פרסמתי אותם בספרי. ועקר פונתי היתה, שלא יחשבו בדור הבא, שמי יודע מי חלק עלי — אילו צדיקים וכו', אילו עובדי ה' וכו', אני מגלה את האמת, שהם סתם נואפים, ואני יודע היטב את מעשיהם וכו' וכו', ולכן אני מדבר גלויות, ואיני מתחרט כלל על מה שהדפסתי עד עכשו, ויותר ממה שהדפסתי וגליתי טמון בעטי, כי לא הכל צריכים לגלות ולפרסם בחוץ, אבל אם לא תהיה לי בררה, גם את זה אהיה מכרח לפרסם. על-כל-פנים שאף אחד לא יבלבל לך את המוח בכל מיני לשון-הרע שאני אמרתי עליך כן וכו', או כן וכו' וכו', הכל שקר וכזב. וכבר אמרתי לך, שהלה סובל מעצבים, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותו מכל רע, ותהיה לו רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות.

ואודות מפיצים, תאמין לי, שבקרוב לא יהיה לך אף ספר, ותצטרך לחזור ולהדפיס את כל הספרים עוד פעם, כי הבקוש אחר

אֲשֶׁר י"ד קלא בְּנַחַל קצג

הספרים יהיה מאד מאד רב, כי תהלה לאל, יש בארצנו הקדושה קבוץ של יותר מארבעה מליון יהודים, פן ירבו, וצריכים לגלות לכלם את אור ודעת רבנו ו"ל.

הכפל הדבר, תקרא את המכתב הזה כמה פעמים באפן שתחזק את עצמך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה, שאתה נופל בכל פעם בפח יקוש פנה. והעולה על הכל, צערי הוא על האכזריות שלך, שאתה כל-כף מתאכזר על בנה, אשר אין ראוי לבר ישראל להיות אכזר פנה על זולתו, ומכל שפן על בנו, וזה מורה על חסרון הדעת, כי לא יפה האדם מכות אכזריות את בנו, אלא כשהוא חסר דעה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג): אין אדם עובר עברה, אלא אם-פן נכנס בו רוח שטות; ועל-פן כפי העברות, כמו-כן נכנס באדם רוח שטות, והרוח שטות הזו מאבדת אותו מדעתו, עד שמוציא את כל העצבים שלו על ילדיו. ועל פן ראה מהיום והלאה לא לנגע בבנה, ואל תפה אותו, חס ושלום, וכבר ידועים דברי רבנו ו"ל, שמאד הקפיד לא להכות ילדים, וכך אמר: לא צריכים לפנק אותם, ולא צריכים להכות אותם; כי בדרך כלל בני-אדם מכים את הילדים, ואחר-כך נושקים ומפנקים אותם ונכנעים אליהם, בכך אל תרביץ להם ואל תכנע להם, זה צריך להיות כלל גדול בחנוף הילדים.

ראה להמשיך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה בתקון הברית, וכן הרגל את עצמך לומר בכל יום

קצד אָשר י"ד קלב בַּנחל

הַעֲשֶׂה מְזִמּוֹרֵי תְהִלִּים עִם הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקַּן מוֹהֲרֵנִי ו"ל, אֲשֶׁר הוּא תִקְוֵן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לַמְּקוֹה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַטֵּל אוֹתָךְ מִהַמְּקוֹה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ מוֹהֲרֵנִי ו"ל, אֲשֶׁר כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חֹזֵק בְּמַקְוֵה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ תִקְוֵה לְתִקַּן אֶת הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְלִהְפֹךְ הַעֲצוּבוֹת וְהַעֲצָלוּת זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמְבִיא לִיְדֵי נְאוּף, כִּי אֵין אָדָם בָּא לִיְדֵי נְאוּף, אֶלָּא כְּשֶׁלְּבוּ פְּנוּי מִן הַחֲכָמָה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁגַם אֶתָּה תִתְחִיל לִילֹךְ לְהַפִּיץ קוּנְטְרַסִים, שֶׁלֹּא יְהִיָּה כָּל הָעֵל עַל אֲשֶׁתָּךְ, עַל-כָּל-פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רְאוּי לְךָ לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶךָ, אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה, שֶׁיְכוּלָה לְסַבֵּל מִמֶּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי כָּל דְּבִוֵּר וְדְבִוֵּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְלְכוּא אֵלֵי פַעַם לִיְבַנְאֵל, כִּי אֶהְיֶה שָׁם מִח"י אֱלוֹל עַד אַחַר שִׁמְחַת תּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תְבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבְפִרְט שֶׁאֶתָּה עוֹסֵק לְהַבִּיא לִי אֶת הַסְּפָרִים, וּזְכוּתָךְ גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה אֶזְכָּה לְלַמֵּד.

אֲנִי מְעַנֵּן בְּכָל מֵינֵי סְפָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, סְפָרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת,

אָשֶׁר י"ד קלב בְּנַחֵל קצה

וספרי אגדה על התורה, ובפרטיות מחכמי הספרדים, אשר אינם נמצאים בארצות-הברית, וכן כל הספרים שבהוצאת מכון ירושלים.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי בזה העולם עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, אף שזה קשה מאד וכו' וכו', זה עקר גדלת האיש הישראלי, שהוא יכול להחזיק מעמד ולא להשבר, ובעוונותינו הרבים, רואים היום מה שקורה בעולם בכלליות, ובארצנו הקדושה בפרטיות, שכל-כף הרבה בני-אדם מאבדים עצמם לדעת מרב צרות ויסורים ומכאובים וחסרון פרנסה וכו' וכו' שעובר עליהם, עד שאין להם שום עצה רק להתאבד, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, וזה כל הענין של הפצת הקונטרסים החדשים, אשר הם החמצן בדור הזה. והקדוש-ברוך הוא יעזר לנו, שנזכה להדפיס אלף קונטרסים, בבחינת (שיר-השירים ח, יב): "האלף לך שלמה", והקונטרסים האלו הם תמצית דברי רבנו ז"ל בלשון קלה, ואשרי מי שעוסק להפיצם, שבודאי יש לו חלק בגאולה.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל העתונים בלי יוצא מן הכלל, הינו בין של פורקי העל ובין של החרדים, הם זבל אחד גדול, וכלם מסתירים את הקדוש-ברוך-הוא ומרבים מחלקת, ועל-כן לא פדאי לקרא אף אחד מהם, ומכל שכן לא לתמוך בשום עתון, כי העתונים הם היצר הרע שבדור הזה. וכמו שאמר רבנו ז"ל, שקדם היה ליצר הרע שבעה שמות, ועכשו צריכים לקרא את זה מדמה (עין לקוטי-מוהר"ן, סימן כה בסופו); ויש לומר, שהוא היצר הרע של כלי התקשרת — הן העתונים והן הרדיו והטלוויזיה, שזה דמיון אחד גדול, העוקר מהאדם את מחשבתו, שלא תהיה לו מחשבה עצמית לחשב כפי בחירתו, אלא כפי שהכתובו לו הלבגרים והסופרים הנואפים ככלבים, כי אף אחד מהסופרים והלבגרים והכתבים, אינם נקיים מנאוף, כאשר ידוע ומפרסם זאת, והם מכתיבים לעם ישראל מה לעשות. ורואים, שהמונע-עם הולכים אחריהם כצאן לטבח, ומה שהם אומרים זה קדש... בעוונותינו הרבים כף הוא הדור, ועל זה

קצו אשר י"ד קלב בנחל

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה מַט): פְּנֵי הַדּוֹר כְּפָנֵי הַכֶּלֶב, כִּי אֵלֶּה הַכֶּלְבִּים הָעֲזִי פָּנִים, עֲזִי נֶפֶשׁ, הַפְתָּבִים וְהַלְבָּלְרִים וְהַסּוֹפְרִים, הֵם נוֹאֲפִים כְּכֶלְבִּים, וּמוֹצִיאִים מִפִּיהֶם כָּל מִינֵי זֶהְמָה, וְכוֹתְבִים אֶת זֶה, וּבְגִי-אָדָם קוֹרְאִים בְּזֶה וְשׁוֹמְעִים אֶת דְּבָרֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוֹלְכִים אַחַר דְּעוֹתֵיהֶם.

וְעַל זֶה אָנוּ צְרִיכִים לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה. הֵן אָמַת שְׁאֲנֵי סוֹבֵל בְּשִׁבִיל זֶה מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', מַחְלָקַת וּבְזִיוּנוֹת וְשִׁפְיוֹת דְּמִים, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר מִזְמָן הַשְּׁלֹכְתִי נֶפֶשִׁי מִנְּגֵד, וְלֹא אֶכְפַּת לִי שׁוֹם דְּבָר, דְּבָר רַבְּנוּ ז"ל מְכַרַח לְצִאת בְּעוֹלָם "דָּעַם רַעֲבִינִים זֶאֱדָר דֶּאֱרַף זִידָ אוּס פִּירְעֵן אוּיף דְּעַר וְעֵלְט", וְכָבֵר לֹא יוֹעִיל לְבַעַל-דְּבָר שׁוֹם דְּבָר, וְאִינִי מִתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם, יִהְיֶה מָה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִידָ שְׁיִהְיֶה, וְאִף שְׁהַכְרִיחוּ אוֹתִי לְהַכְנִים אֶת הַתְּמוּנָה בְּתוֹךְ הַסְּפָרִים, כִּי הָיוּ הַרְבֵּה רְשָׁעִים שְׁהִלְכוּ בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת, וְאָמְרוּ שְׁזֶה מְסִיוֹן, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְנַעַו הַמוֹן-עַם הַסְּפָרָדִים מְלַקַּחַת אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, לְזֹאת נִסְכָּם בְּלִבֵּב הַרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהַכְנִים אֶת תְּמוּנָתִי, וְכָף לֹא יוֹכְלוּ לְנַבַח הַכֶּלְבִּים, וְאִף שְׁזֶה נִגְדָ רְצוֹנִי, עִם כָּל זֹאת הַהַכְרַח לֹא יִגְנָה — כְּמֵאֵמֶר הַחֶכֶם, אִם לֹא יִשְׁבַּח — לֹא יִגְנָה, כִּי מָה לְעִשׂוֹת, מִי סוֹבֵל בְּדוֹר הַזֶּה? הַסְּפָרָדִים הֵם סוֹבְלִים יוֹתֵר מִכָּל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם תְּמִימִים, וְיִכּוּלִים לְעִשׂוֹת לָהֶם שְׁטִיפַת מַח, וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאִינִי מִתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם.

פֹּה תִקְבַּל צ'ק עַל הַחֹב שְׁאֲנֵי חָיֵב לָךְ, וְאֶת יְתֵר הַכֶּסֶף תִּכְתֹּב לִי רְשִׁימָה עִם חֶשְׁבוֹן, וְאֲשַׁלֵּם לָךְ.

רָאָה לְדוֹן אוֹתִי תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי עוֹבֵר עָלֵי מָה שְׁעוֹבֵר, עַל-יְדֵי גְשִׁיכַת אֵלוּ הַכֶּלְבִּים הַנוֹשְׁכִים אוֹתִי תְּמִיד בְּפִיהֶם הַטָּמָא, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אָסוּר.

הַמֵּאחַל לָךְ פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

י"ד קלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נָרוּ וַיֵּאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְהִנְנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּרֶכֶת "מִזֵּל טוֹב" עַל
הַלְדָּת בְּנֶךָ, וְעַל שְׁזִכִּיתָ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרְהֵם אָבִינוּ, יַעֲזֹר
לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְגִדְלוֹ וּלְחִנּוּכוֹ בְּנִקְלָה, וְתִרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב
נַחַת, וְהוּא יִהְיֶה הַהִתְחַלָּה לְעוֹד יְלָדִים, שְׂיִשְׁפִּיעַ לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
מְאֹד מְאֹד, שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים:
רסג, רסד); וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, רְאֵה לְגַנֵּב עֵתִים לְתוֹרָה, וּלְבַל יַחֲסֹר לְךָ
יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד מְקַרָּא — חֲמֵשׁ רִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאֶפֶן
שְׁתַּסִּיִּם בְּכֹל שָׁבוּעַ 'שָׁנִים מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' מִפְּרִשְׁתַּת הַשָּׁבוּעַ,
וּמִשְׁנִיּוֹת אִם תִּזְכֶּה לֹאמַר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת — אֵין
לְמַעַלָּה מְזֵה, וְכֵן שְׁעוֹר בְּבִבְלִי, וְכֵן שְׁעוֹר בִּירוּשָׁלַיִם וּבְתוֹסֶסְפֶּתָא,
וְשְׁעוֹר בְּרַמְבַּ"ם, וְשְׁעוֹר בְּטוֹר וּבְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְשְׁעוֹר בְּזִהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְתַקוּנִים, וְשְׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", "לְקוּטֵי-
הַלְכוֹת", וְעַל כָּלֵם — לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיְךָ, וְכֹל
מַה שְׁמַעִיק לְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית. וְאִם הֵייתָ
יודֵעַ אֶת מַעַלְתַּת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ לְמַעַלָּה, הֵייתָ עוֹסֵק בְּזֵה כָּל הַיּוֹם
כָּלוּ.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזֹכָה אֶת הַרְבֵּים בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵינן לְתֹאֵר
וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי רַק זֶה יִשְׁאָר לָנוּ, מֵה שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְשַׁמֵּשׁ
אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הָעוֹלָם בְּכֻלָּיוֹת מְלֵא כְּפִירוֹת
וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וּבְכַרְטִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁם מִתְפַּשְׁטֵת הַסְטֵרָא
אֲחֵרָא וְהַעֲרַב-רַב מְאֹד מְאֹד, לְהַחֲדִיר נֶאֱוָף זֶהוּם שְׁקוּץ תְּעוֹב וְעֶרֶם
בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, שֶׁיִּכְשְׁלוּ בְּפָגַם-הַבְּרִית, אֲשֶׁר
דָּבַר זֶה מְבִיא אַחֲרֵי-כֵן לְכְפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, כִּי כְּשֶׁאֲדָם נִכְשַׁל
בְּפָגַם-הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְגַּמַת אֲמוּנָתוֹ. וְזֶה מֵה שֶׁאֲנוּ אוֹמְרִים
בְּכֹל יוֹם בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע פְּעֻמִּים — בְּעֶרֶב וּבְבֹקֶר: "וְלֹא תַחֲוֹרוּ
אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זוֹנִים אַחֲרֵיהֶם" (בְּמִדְבָר טו,
לט), כִּי נֶאֱוָף וּכְפִירוֹת תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לְעַמַת זֶה עָלֵינוּ
לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל עֶסְקָנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאִזּוּ אִם נִהְיֶה חֲזָקִים בְּדַבָּר זֶה, נִצְלִיחַ לְהַחֲזִיר אֶת כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּה מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, כִּי
"כַּעַס בְּלֵב כְּסִילִים יָנוּחַ" (קֹהֵלֶת ז, יא), וְלֹא כְּדָאֵי לְהִיּוֹת בְּכַעַס כָּלֵל,
וּבְכַרְטַעַל עַל אֲשֶׁתְּךָ וּיְלָדֶיךָ, רְאֵה לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם הַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת,
וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת וַתְּרַן
בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, שֶׁלֹּא יִחְסַר אֶכָּל בְּבֵית, תִּקְנֶה לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ שְׁפַע
גְּדוֹל, בְּאַפְּן שִׁישְׁאָר עַל כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְתַעֲנֵג אֶת הַשְּׁבַת בְּכֹל מִיָּנִי

אֲשֶׁר י"ד קלה בְּנַחַל קצט

תַּעֲנוּגִים, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, כִּי אֵין אִשָּׁה מִתְחַלֶּת לְרִיב עִם בַּעֲלָהּ, אֲלֹא כְּשֹׁנְפֶסֶק הַמְּזוּן וְהָאֵכֶל.

רֵאָה לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבִשְׁעָה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְבַד בְּדַרְךְ, תִּדְבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא כָּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, וְזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכֶּךָ בְּזֶה וּבְכָא.

הִנֵּה אֲנִי נִמְצָא מִח"י אֱלוֹל עַד אַחַר שְׂמַחַת תּוֹרָה בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲקַנְהָ לְרֵאוּתְךָ שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ד קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר כִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְכַמִּים הַפָּנִים אֶל הַפָּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם וְכו' וְכו' (מִשְׁלֵי כו, יט), עַל-יְדֵי הַהִשְׁתַּוְּקָאוֹת שְׁלָךְ אַחַר הַמִּכְתָּבִים, כְּמוֹ-כֵן נִתְעוֹרֵר לִי חֲשֶׁק לְכַתֵּב לָךְ.

אִם אֲמַנֵּם כָּכָר נִדְפְּסוּ יוֹתֵר מִעֲשָׂרָת אֲלָפִים מִכְתָּבִים, וְהֵם בְּכָלִיּוֹת סִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וַחֲשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר הַיּוֹם כָּכָר מְסַדְּרִים אֶת זֶה בְּסִפְרִים גְּדוּלִים, כְּפִי סֵדֵר כָּל הַשָּׁנִים, שְׁלֹא יִהְיוּ מְעַרְבִים מִשְׁנָה לְשָׁנָה, רַק מְסַדְּרִים עִם מִפְתָּח בְּכַרְכִּים גְּדוּלִים, יַעֲזֹרֵנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹת בְּהַדְפָּסְתֶּם, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי

לכתב לך בפרטיות, ואף שכל המכתבים שכתבו ונדפסו, הם גם-כן בשבילך, כי הם פלליות גדולה, אף שאני כותב את זה לפרטיות, עם כל זאת זה שיהי לך אחד ואחד, כי בעת כתיבתי אני כותב את זה כבר לכל נשמות ישראל, באפן שכל אחד ואחד יוציא משם אילו עצות ואילו רמזים והתחזקות בעבודת השם ותבירה, כי באמת הכל נכתב בישועת השם, על-ידי הרצונות והכסופים של אלו שכתבו לי, והכל בנוי על יסודות חזקים — דברי רבנו ו"ל ודברי מוהרנ"ת ו"ל, אשר יש בדבריהם כח להחיות גוף כל חי, ומי שזוכה ללמד הרבה בספרי רבנו ו"ל, ימצא שדברינו מכונים בדיוק אל דבריהם באפן ובקלשון פשוט, שיהיה מוכן גם לדורותינו אלו, אשר עובר עליהם מה שעובר, ובפרט בדור הזה מה שעובר על פלליות עם ישראל — אין לתאר ואין לשער כלל — צרות ויסורים שונים, רחמנא לצלן, עד כדי התאבדות, כי אחר השואה התפשטו הפטרות והאפיקורסות והנאוף בעולם, ועם ישראל מחכים ומצפים בכל יום לגאולה, ורבנו ו"ל גלה לנו, אשר משיח בדעתו ילחם ויכבש את העולם, ועל-כן עלינו לשמח מאד מאד בספרי רבנו ו"ל, וכן אתה ראה לשמח במכתבים שכתבתי לך, וביתר המכתבים שבספרי שאלות ותשובות "אשר בנחל".

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו ותבירה, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי כל דבור ודבור הוא פלי לקבל בו כל מיני השפעות, וכל דבור ודבור יקר אצלו ותבירה, ובכל פעם כשאתה הולך בעצמך, ראה לדבר עמו ותבירה, ותוציא את כל הכסופים והרצונות שיש לך.

נא ונא תשתדל להיות סבלן גדול בבית — הן לאשתך והן לילדיך, כי אי אפשר לעבר את זה העולם בלי מדת הסבלנות, ואף שמשפילים את האדם לגמרי ומשברים ומדכאים אותו וכו' וכו', עם כל זאת אי אפשר לעבר את זה העולם בלי מדת הסבלנות, להיות סבלן וסבלן, לסבל ולסבל וכו' וכו' וכו', ורבנו ו"ל גלה לנו, אשר בהיותו עוד ילד קטן, אמו סרקה את שעריו, ואף שפאב לו

אֲשֶׁר י"ד קלו בְּנַחֵל רא

מָאד — לא צָעק, כִּי הֵבִין כְּבָר אֲזוּ בִּהְיוֹתוֹ יֶלֶד קֶטָן, שֶׁבְּהִכְרַח בְּזֶה הָעוֹלָם לִסְבָּל. עָמַד וּרְאָה וְהִשְׁתוֹמֵם אֶת גְּדֻלַּת חֲכָמָתוֹ וּפְקוּחוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנּוֹ וְ"ל, אֲשֶׁר בִּהְיוֹתוֹ יֶלֶד קֶטָן כְּבָר הֵבִין דְּבָר זֶה, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לִסְבָּל הַרְבֵּה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְפָּרֵץ וּלְצַעֵק וְכוּ' וְכוּ', וְדָבָר זֶה שִׁיף מָאד בְּבִיתוֹ שֶׁל אָדָם, שֶׁבְּטִבְעוֹ לְהִתְפָּרֵץ וּלְצַעֵק עַל אֲשֶׁתּוֹ וְעַל יְלָדָיו, וְצָרִיכִים לְזָכֹר אֶת דְּבוּרִים אֵלּוּ שֶׁל רַבְּנּוֹ וְ"ל, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְעִבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת.

אֲנִי מְקַנֶּה לֵהְיוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה מִח"י אֱלֹהִים עַד אַחֵר שְׂמִיחַת תּוֹרָה, וּבְיָמֵינוּ אֵלּוּ אֲזָכָה לְרֵאוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ד קלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבֹא, י"ג אֱלֹהִים ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... נְרוּ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵץ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחִיל לְהִדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים הָרֵאשׁוֹנִים, שֶׁכְּבָר אֵינָם בְּנִמְצָא, וְכֵן מֵה שֶׁצָּרִיכִים לְהַפְּיֵד לְאוֹתִיּוֹת חֲדָשׁוֹת, רְאֵה לְהַפְּכֵם, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים הַיּוֹם לְדָבָר ה', וּבְיָמֵינוּ זְכוּתָךְ גְּדוֹלָה בְּשָׂמִים.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר עוֹשִׂים הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה, כִּי "עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב הַנְּיָ"ה צִיּוֹן" (ישעיה נב, ח), וְיִזְכּוּ לְרֵאוֹת אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵינֵי בְּשָׂר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ד קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ג אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהַמְשִׁיךְ לְנִקְדָּה וְלִהְדַּפִּים אֶת הַקּוּנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים, וְכֵן אֶת הַסְּפָרִים הַגְּדוּלִים, וּבְיַדְאִי יִשְׁמַר אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַל רַע, כִּי אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָה מְאֹד, אֶת יוֹשְׁבֵת בְּבֵיתְךָ וּמְתַקְתְּקַת וּמְנַקְדָּת, וְאַחֲר־כֵּן נִדְפַס הַסְּפָר אוֹ הַקּוּנְטֵרְס, וְיוֹצֵא לְרַבְבוּת בָּתִּים מִבְּתֵי יִשְׂרָאֵל, עֲמִדֵי וְהַתְּבוּנָנִי גְדֹל זְכוּתְךָ, אֶת יוֹשְׁבֵת בְּחֶדֶר פְּרֻטֵי בְּבֵיתְךָ, וּמִשָּׁם יוֹצֵאִים כָּל הַקּוּנְטֵרְסִים וְהַסְּפָרִים וְכו' וְכו', וְעוֹשִׂים נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן רְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה וְאַמִּיצָה בְּזָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יַחְלִישׁ אֶת דַּעְתְּךָ. וְכֵן רְאִי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת בְּעַלְךָ, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הַבְּעַל-דְּבָר אוֹרֵב עֲלֶיכֶם מְאֹד מְאֹד לְהַפִּילְכֶם, וְלַהֲשִׁיךְ אֶתְכֶם וְלִשְׁבֹּר אֶתְכֶם וְלַחְלִישׁ אֶת דַּעְתְּכֶם. וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים זֶה לְעַמַּת זֶה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם הִיִּית גַּם מְנַקְדָּת אֶת סֵפֶר "שְׁמִירַת הַזְּמַן", כְּמוֹ שְׁעִשִׁית עִם סֵפֶר "מְקוֹר הַשְּׂמִחָה", וְכֵן אֶת הַשִּׁיחֹת: חֶלֶק א' וְחֶלֶק ב', אִם אֲפָשֶׁר גַּם-כֵּן לְנַקְדָּם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתִזְכּוּ לְהַפְלִל בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

י"ד קלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ג אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנֻכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַסֵּפֶר שֶׁשָּׁלַחְתָּ לִּי מִתְּנָה עַל
אוֹדוֹת לְשׁוֹן-הַקִּדְּשׁ, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, יַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְקִדְּשׁ אֶת לְשׁוֹנֵנוּ, וּלְדַבֵּר תָּמִיד רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְכֵן לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעֵינוּ דְבוּרֵי אַמּוּנָה,
אֲשֶׁר זֶה נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן-הַקִּדְּשׁ, וּכְפִי שְׁאֵדָם מְקַדְּשׁ אֶת דְבוּרוֹ,
כֵּן זֹכָה לְתַקוּן הַבְּרִית, כִּי בְרִית הַמַּעֲוֹר מְכַנֵּן כְּנֶגֶד בְּרִית הַלְשׁוֹן,
כְּמוֹבָא בְּסֵפֶר יִצְיָרָה, וּכְפִי שְׁאֵדָם זֹכָה לְקִדְּשׁ אֶת דְבוּרוֹ, כֵּן זֹכָה
לְקִדְּשַׁת הַבְּרִית (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יט).

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל יוֹם
לְלַכֵּת לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּעוֹלָם, וְהִיא רְאוּי
לְלַכֵּת וּלְצַעֵק קוֹלֵי קוֹלוֹת, אֶף בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן אִי אֶפְשָׁר
וְגַם אֶסוּר, מִפְּנֵי חִלּוּל ה' וְכוּ' וְכוּ'. לְזֹאת אֶמְרָנוּ לְצַמְצֵם אֶת דְבוּרֵינוּ
וְאֶת קוֹלֵינוּ בְּתוֹךְ הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הֵם כְּבָר צוֹעֲקִים
בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, וְהוֹלְכִים מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְמַסֵּר
אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים הָאֵלּוּ,
וּלְהַחֲדִירָם בְּכָל בַּיִת וּבַיִת מִבְּתֵי יִשְׂרָאֵל, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֱמוּנָה
הַקְּדוֹשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְעֵסֶק בְּזָה בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ וְהַכֵּל בְּצַמְצוּם,
וְאִין רְאוּי לְךָ לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי תֵאֱמִין
לִי, אֲשֶׁר הַסֵּפֶר כְּבָר צוֹעֵק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת: "אֲנֵא חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, אֲנֵא רַחֲמוּ עַל עַצְמְכֶם, אֲנֵא אֵל תְּהִיוּ בְּעַצְבוֹת וְאֵל תְּתִיאֲשׁוּ

מחייכם ואל תתאבדו, רק תהיו תמיד שמחים ועליזים, ודבוקים בו
 'תברוך' וכו' וכו'; ואשרי מי שזוכה להפיץ את הקונטרסים
 החדשים האלו, שעל-ידי-זה הקול הגדול והנורא של רבנו ו"ל
 הולך אצל כל בתי ישראל.

נא ונא ראה להשתלט על עצמך לא להתפרץ בפית — הן על
 אשתי והן על ילדיך, ותחמל עליהם, ותלך במדת הסבלנות, ומכל
 שכן לבל תפגה את ילדיך, כי אסור להכות את הילדים, כמו
 שהזהירנו רבנו ו"ל. ועליך לדעת, כי בית אי אפשר להנהיג, כי אם
 על-ידי מדת הסבלנות, וכל מי שהוא סבלן יותר, הוא יכול להנהיג
 יותר את ביתו על טהרת הקדש.

זכר זאת, אהובי, אחי הקר! פי זה עקר גדול בחיים, ואי
 אפשר לעבר את החיים רק עם מדת הסבלנות. ובכלל היה טוב לך
 לשמר על דבוריך, לא לפטפט ולדבר כל העולה על לבי, כי העקר
 הוא שמירת הדבור, כי הדבור הוא פלי השפע, וכמו שמדברים —
 כן נשפע על האדם, אם מדבר, חס ושלום, דברים בטלים
 ולשון-הרע, רכילות וליצנות, נבול פה וכו' וכו', על-ידי-זה
 נשפעים עליו כל מיני רע, בזיונות ושפיכות דמים, מחלקת ומריבות
 וכו' וכו', ואם מדבר רק דבורי אמונה, דבורי השגחה פרטית,
 דבורים עם הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה נשפע עליו שפע הדעת,
 וזוכה להפיל בו 'תברוך בתכלית הכלליות, אשרי מי ששם אל לבו
 דברים אלו, ואז טוב לו כל הימים.

הכפל הדבר, ראה לצמצם את עצמך בדבוריך, ואל תתנפח עם
 שום ברירה שבעולם, רק תפיץ להם את הקונטרסים, ותגיד להם:
 "קח את הקונטרס הזה ותהיה מאשר בחייך".

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

י"ד קלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ג אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד נִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה לֹא טוֹבָה, שְׁאֲבִיךָ ו'ל
נִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם, וְהִנֵּה בְּאֵתִי לְנַחֲמָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ
לְהִתְנַחֵם בְּתוֹךְ שְׁאָר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ עֲכָשׁוּ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר בְּדַבּוּר אֱלֹו יִתְבָּרַךְ,
שְׁתִּהְיֶה רָגִיל לְדַבֵּר אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּזֶה אַתָּה עוֹשֶׂה נַחֲת־רוּחַ
לְאֲבִיךָ ו'ל, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים נִשְׁמוֹת הַמַּתִּים מְאֹד מְקַנְאוֹת בְּאֶחָד
שֵׁשׁ לוֹ בֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, הַמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כִּשְׁאֶחָד מְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְאִיר אֶת הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים בְּזֶה הָעוֹלָם,
וְעוֹשֶׂה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּיכָּה כָּאֵן בַּתְּחִתּוֹנִים, וְעַל-כֵּן נִשְׁמוֹת
הַמַּתִּים מְאֹד מְקַנְאוֹת בְּנִשְׁמָה כְּזוֹ שֶׁהַשְּׂאִיכָה בֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
מְגַלֶּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזוֹ מַעֲלַת אַמִּירַת הַקְּדִישׁ, שְׁאֲמָרוּ
בְּזֶהֱרַק הַקְּדוּשׁ (חֵלֶק א', קכט:), שְׁשׁוֹבֵר כָּל הַמְּנַעְעוֹלִים וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי
שְׁמִנְגָלִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוֹכְרִים אֶת כָּל הַמְּנַעְעוֹלִים
וְהַמְּסַגְרִים שֶׁהַסְּגִירוֹ הַסְּטֵרָא אֶחָרָא וְהַקְּלָפוֹת וְכוּ'. וְהָעוֹלָה עַל
הַכָּל — אִם תִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס כַּמָּה קוּנְטֵרְסִים לְעִלּוֹי נִשְׁמַת אֲבִיךָ —
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְלִדְעָתִי, אִם תֹּאמֵר לִי ... שְׁיִכְנִיס אֶת הַשֵּׁם שְׁל
אֲבִיךָ בְּכַמָּה קוּנְטֵרְסִים, וְאַתָּה תִּקַּח מִמֶּנּוּ לְהַפִּיצָם, אֲזוֹ לֹא יִקַּח מִמֶּךָ
כֶּסֶף אֲלֹא עַל הַקוּנְטֵרְסִים, וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר. וְתֹאמֵר לוֹ, שְׂאֲנִי אֲמַרְתִּי
לְךָ לְהַגִּיד לוֹ זֹאת, כִּי זוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה לְנִשְׁמָה לְמַעַלָּה, כִּשְׁשָׂמוּ מְזַכֵּר
עַל קוּנְטֵרְס, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקוּנְטֵרְסִים בָּאִים וּמְתַפְּשָׁטִים בְּכָל בְּתִי
יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן כָּל אֶחָד שְׁפוֹתַח אֶת הַקוּנְטֵרְסִים, וְרוֹאֶה אֶת הַשֵּׁם,
עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל לְמַעַלָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֵוֹלָם לְלַמֵּד

בְּכָל יוֹם מְשָׁנִיּוֹת, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְהִיא מְסַגֶּלֶת מְאֹד לְנִשְׁמָה.

עֲכָשׁוּ עֲלֵיךָ לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְעֲכָשׁוּ כְּבֹר תִּתְחִיל לְהִבִּין אֶת אֲמִתּוֹת דְּבָרֵינוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם תְּכִלִּית בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה.

אֲנִי אֶהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה מִחַיֵּי אֱלוֹהִים עַד אַחַר שְׂמִיחַת תּוֹרָה, אֲקַנְוֶה לְרֵאוֹתֶיךָ אֲזוֹ, וְתִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַבְרֵךְ אֲזַכֶּה לְהַשְׁאִיר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְיֵשֶׁב שָׁם, וְאֲזַכֶּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדֵּר כִּי תִבּוֹא, י"ג אֱלוֹהִים ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְיֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא יְסוֹד הַכֹּל, וְכֹל הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְרְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אִשְׁתְּךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה בְּבֵית הִיא שְׂמִיחָה לְבֵית, וְכֵן הִיא מְסַגֶּלֶת לְהוֹלֵדָה בְּנִקְלָה.

עֲכָשׁוּ בַחֲדָשׁ הָאַחֲרוֹן, רְאֵה לְשִׁמְרֵ מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת אִשְׁתְּךָ, וְאֵל תְּכַבֵּיד עֲלֶיהָ עִם אוֹרְחִים, רַק תַּעֲזוֹר לָהּ בְּכָל צְרִיכֵי הַבֵּית, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה שְׂתִלַּד בְּנִקְלָה.

נא ונא אל תהיה עני... ואל תצטרך לשלחנות אחרים... תתחיל להשתמש עם האצרות שלנו, מאחר שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא גם-כן להיות תלמיד מ"היכל-הקדש", עליך ללכת ולדבר גם עם אחרים מדבורינו הפלולים מדברי רבנו ז"ל, ותחזק ותעורר את נשמות ישראל לאמונה ולשמחה ולהתמדה בתורה הקדושה, ואינך צריך לדבר ולספור להם שהדבורים הם מרבנו ז"ל, כי כן גלה לנו רבנו ז"ל בפרוש, ואמר לנו: אתם יכולים לדבר ממני ולשיח ממני, אבל לא להזכיר את שמי, כי מה אכפת לי, שפן-אדם יברך ברפת-המזון רציני, ולא ידע שזה בא מדבורי, והבן למעשה.

ועל-כן במקום ללכת לרעות בשדות אחרים וכו', ראה לדבר עם כל חבריך ומידעריך רק דבורינו, ובזה שתחזק את אחרים, יהיה נעשה אצלך אור ושר ואור חוזר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), וגם הדבורים שאתה מדבר לאחרים, יקפצו חזרה אליך, ותתעורר בעצמך על-ידי דבורי עצמך; כי כשאחד מדבר עם זולתו בעבודת השם יתברך, גם הוא מתעורר אז.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות מח"י אלול עד אחר שמחת תורה בארצנו הקדושה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לי לבוא להתישב ביבנאל "עיר ברסלב", וראה להתפלל אליו יתברך בכל יום על זה, ואהיה לך אסיר תודה.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

י"ד קמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שזכית להוציא מהכח אל הפעל חשקך וכסופיך, ולבוא אל ציון רבנו ז"ל — אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין למעלה מזה — מלהיות פעם אחת בחייו בציון רבנו ו"ל, ולומר שם העשרה מזמורי תהלים שגלה, והוא תקון נצחי, ועל-כן ראוי לך לשמח כל ימי חייך בזכות הגדולה הזו, וכן זכית להיות אצל ציון הבעל-שם-טוב הקדוש בעיר מען'בוז', ואצל הציון הקדוש של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, ובעל התולדות הקדוש זי"ע, ואצל הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע, ואצל המגיד ממעזריטש זי"ע, ותלמידו הרבי רבי זושא זי"ע, אשריך מה טוב חלקך, ומה נעים גורלך.

מה אמר לך, ידידי היקר! מי האמין לדבר כזה, שדבורינו יעשו אצלך התעוררות כזו, עד שתזכה להיות אצל ציון רבנו ו"ל, ובציוני כל הצדיקים.

בודאי גם היית אצל ציון מוהרנ"ת ו"ל, ותאמין לי, שהמקום הזה הוא אצלי התעוררות מיחדת, כי רואים איך שכאן מנח אדם בפנה נדחת, לא רחוק מנהר הבוג העובר דרך עיר ברסלב, והאדם הזה מחיה עם ספריו את כל העולם כלו. ולי יש תמיד התעוררות גדולה בהיותי בציון מוהרנ"ת ו"ל, כי כאן מנח אדם שמסר את נפשו כל ימי חייו בעבור הדפסת והפצת דעת רבנו ו"ל בעולם, וכל-כך רדפוהו, וכל-כך בישוהו וכו' וכו', ואף-על-פי-כן החזיק מעמד, אשרי האיש אשר זוכה גם-כן לקחת את עצמו בידי, ולהפיץ את דעת רבנו ו"ל.

ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ו"ל, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, ותהיה חזק ואמין בזה מאד מאד, ובנדאי בזכות זה יבוא עליך שפע דקדושה, וכן תעורר את חבריך, שגם הם יפיצו את הקונטרסים.

מאד מאד רציתי שתקח את הקונטרסים מ... והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

י"ד קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי פִי תְּבוּאָה, ט"ו אֱלוֹלָה ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, אֲשֶׁר בּוֹ אַתֶּם מְבַשְּׂרִים לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, שְׂאֵתֶם עוֹסְקִים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, תּוֹרַת רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁבָה כְּלוּלָה תּוֹרַת הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְתּוֹרַת הָאֲרִיז"ל וְתּוֹרַת הַרְשֵׁב"י. מָה אִמַּר לָכֶם! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת מַעֲלַת הָעֲנִיָּן הַנוֹרָא וְהַנְשָׁגָב הַזֶּה, כִּי כָּבֵד הִבְטִיחֵנוּ מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׁבִזְכוֹת "יְפּוּצוֹ מַעֲיָנוֹתֶיךָ חוּצָה" הוּא יִתְגַּלֶּה (כְּמוֹבָא בְּמַכְתָּב שְׁפֶתַח הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע לְגִיסוֹ ר' גְּרִישׁוֹן קִיטוֹבֶעֶר ז"ל, שֶׁהִזָּה בְּהִיכַל הַמְּשִׁיחַ, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: אֵימְתִי קָאֲתִי מָר? וְהַשִּׁיב לוֹ: כְּשִׁיפּוּצוֹ מַעֲיָנוֹתֶיךָ חוּצָה, וְיוֹכְלוּ לִיחַד יַחֲוּדִים כְּמוֹךָ, וְאִז יִכְלוּ הַקְּלָפוֹת וְכוּ' וְכוּ'), וְעַל־כֵּן בְּזֶה שְׂאֵנוּ מְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא לְמוֹד פְּשוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת, לְגִלוֹת וּלְעוֹרֵר אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, לִיַּדַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְלֵא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְהָעוֹלָם הוּא בְּחִינַת הָעוֹלָם, שְׁמַסְתִּיר אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יָנוּ רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מַה שְׂאֵנוּ צְרִיכִים, צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדִי־זֶה נִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם דִּירָה בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְכֵן תְּלַמְדוּ שֵׁם בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שְׁנָקִים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִילָדִים, וּבֵית־סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהַפֵּל עַל טְהָרַת הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאוּ שְׁבִיתְכֶם יְהִיָּה בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, בֵּית מְלֵא דְרָךְ אֲרֶץ, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְזוּלָתוֹ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְקָרֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

י"ד קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, ט"ו אֶלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִחוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶיךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם אַתָּה יָכוֹל לְקַפֵּץ מִפְּעַם לְפַעַם אֵל עֲמוּקָה, שְׁשֵׁם הוּא קְבוּץ גְּדוֹל שֶׁל בַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת, וַיְכֻלִּים לְהַפְיִץ שֵׁם הַרְבֵּה קוֹנְטֵרְסִים "מְצִיאַת הַזְּוֹג", וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּיָמֵם הַנוֹרָאִים, שְׁכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נוֹסְעִים לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, טוֹב מָאֵד לְשַׁבַּת שֵׁם, וְכֵן אֲצֵל כְּמֵה צִיוֹנִים שֶׁל צְדִיקִים, כְּגוֹן: אֲצֵל רַבֵּי עֲקִיבָא, אוֹ רַשְׁבֵּ"י, אוֹ הַרְמְב"ם, אוֹ רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַגֵּס, וְזֶה יִצִּיל אוֹתָךְ מִפְּרִיצוֹת.

מֵה אִמְר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מָאֵד מָאֵד, שְׁזָכִינוּ לְהִתְנַדַּע מִרְבֵּנוּ ו"ל, כִּי מֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבֵּנוּ ו"ל? ! וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּתְמִיד בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וּמֵי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין טוֹב בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִסְפָּרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל עַל סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא נִפְלְאוֹת, וְאָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנַח), שְׁהַסְפֵּר הַזֶּה הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה, וְכֵן אָמַר, שְׁהַסְפֵּר הַזֶּה יַעֲשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה וּבְעַל מַח גְּדוֹל, וְאָמַר שְׁהַסְפֵּר הַזֶּה יִפְתַּח אֶת קְשִׁיּוֹת גִּידֵי לֵבָב הָאָדָם לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה וְכוּ' וְכוּ', כַּמּוּבָא הַרְבֵּה שְׁבָחִים בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת הַמְדַּפְסוֹת בְּ"תִי-מוֹהַר"ן" — קָחָהוּ מִשָּׁם, אֲשֶׁר מֵי שְׁמִסְתַּפֵּל אֵל מַעֲלַת הַשְּׁבָחִים שְׁדַבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל מִסְפָּרוֹ, תִּתְבַטֵּל אֲצֵלוֹ הַבְּחִירָה, וַיִּרְצָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן". וּבְכֹאֲמַת כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֵל רַבֵּנוּ ו"ל תְּלוּיָהּ כְּפִי שְׁהָאָדָם לוֹמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְצָרִיכִים לְלַמֵּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", עַד שְׁיִהְיֶה בָּהֶם בְּקִי בְּעַל-פֶּה עַל-כָּל-פְּנִיִם הַשְּׁקָלָא וְטָרְיָא.

אָשֶׁר י"ד קמד בנחל ריא

ומוהרנ"ת ז"ל אָמַר פֶּעַם לְאַחַד: תּוֹר תּוֹר הַרְבֵּה "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", כִּי בְּגוּף שִׁיְהִיָּה בּוֹ "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", הַתּוֹלְעִים בְּקֶבֶר לֹא יִגְשׂוּ. מִכָּל זֶה אַתָּה רוֹאֶה אֶת מַעֲלַת הָעוֹסֵק בְּ"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן".

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל. וְכֵן רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּמְכִין מְקוֹנָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּזְכֶּה לְטַבֵּל בְּמְקוֹנָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל שַׁעַר נו"ן שֶׁהוּא הַבִּינָה, לְהַתְּבוֹנֵן תְּמִיד בְּאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְפָנַי מְרֹאֶה עֵינֶיךָ — לֹא דוּמָם, וְלֹא צוּמָת, וְלֹא חֵי, וְלֹא מְדַבֵּר, אֲלָא עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה זוֹ, לְרֹאוֹת וּלְהַתְּבוֹנֵן מִכָּל דְּבָר רַק הָאֲלֵקוּת שְׂבוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

י"ד קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדֵּר כִּי תְּבוֹא, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הָאַרְבָּעָה מִכְּתָבִים עִם הַמַּעוֹת לְפָדְיוֹן, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל — יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, וְיִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדִּינִים, וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכַת וּמְצַלַּחַת.

מָה אִמַּר לָכֶם! אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתָאֵר אֶת גְּדֵל שְׂמַחְתִּי שֶׁשְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת כָּל הַמְּכַתְּבִים, כִּי זֶה כְּמָה שְׂאִנִּי חוֹשֵׁב עֲלֵיכֶם, וְאִנִּי תְּמִיד מְתַפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, וְתַהֲלָה לְאֵל, שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אִיךָ שְׂבַתְּכֶם הַתְּחַתָּנָה, וְגַם הָרָה וְיִלְדָה בַּת לְמִזְל־טוֹב, כֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא גַם לְבִנְיָכֶם, שְׂיִזְכּוּ גַם הֵם לְמִצָּא אֶת זְוִיגֵיהֶם, וְכֵן הַבַּת ... תַּהֲיֶה בְּרִיאָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

ריב אָשֶׁר י"ד קמה בַּנְחָל

אָנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ מִחַיִּי אֶלּוּל עַד אַחַר הַחֲגִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", וּמֵאֵד מֵאֵד אֲשַׁמַּח לְרֵאוֹתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע בְּתַפִּלְתִּי, שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל
בְּעֵדְכֶם, שְׁיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים, וְתַצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתַבְשְׂרוּ לִי תָמִיד
רַק בְּשׂוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ד קמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא, ט"ו אֶלּוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

אוֹדוֹת שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמוֹנֶכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, וּבְזָה אַתָּה מְגַלָּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּה רַבְּנוּ ז"ל,
וְאַתָּה הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאַתָּה הַתַּפִּלָּה, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר זְכוּתְךָ
בְּשָׂמִים, וּבְיֹדָאֵי לֹא יִשְׁקֹט לְךָ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְתָמִיד תִּמְצָא אֶת
שְׁלוּחָיו שְׁיִרְצוּ לְבַלְבֵּל אוֹתְךָ, וְלַהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתְּךָ.

אוֹדוֹת זֶה שְׁמַצָּאתָ וְכו', וְהוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא מֵאַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב וְכו', תַּדַּע, כִּי חֲסִיד בְּרִסְלָב נִקְרָא רַק מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל
יוֹם שְׁלַחַן עָרוּךְ, וְכֵן מִתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְלִכְּן מִי
שְׁמִתְבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְעוֹשֶׂה חֲשׁוּבּוֹן הַנֶּפֶשׁ — מָה עָשָׂה,
וְאַפְלוּ מָה עוֹשֶׂה עֲכָשָׁיו... וְתָמִיד שָׁב בְּתַשׁוּבָה, וְכֵן עוֹסֵק בְּהַתְּמַדַּת
סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים, וּמִתְּבוּדָד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִבְּקֶשׁ וּמִתְחַנֵּן שְׁיִזְכָּה
לְקִיּוֹם כָּל הַלְכָה בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ, אָדָם כְּזֶה אֵינִי לוֹ כְּכָר זְמַן לְחַלֵּק עַל
זוּלָתוֹ, וּמִכָּל שְׁפָן שְׁאִין לוֹ זְמַן לְפַטֵּט דְּבָרִים בְּטָלִים — הָאֵם זוֹ
כֵּן דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל?! הָאֵם זוֹ לֹא דַעַת רַבְּנוּ ז"ל?! כִּי אִיךָ יֵשׁ לָנוּ
זְמַן לְוִכּוּחִים וְלִשְׁטִיּוֹת כְּאֵלוֹ וְכו' וְכו', וּבְפִרְטִיּוֹת, כְּשְׁאַתָּה בְּעֲצָמֶךָ

פּוֹגֵשׁ מְדֵי פַעַם בְּפַעַם פּוֹרְקֵי עַל, אֲשֶׁר כָּל־כֶּף רְחוּקִים מִהִקְדָּשָׁה, עַד שְׂאִין לָהֶם אֶפְלוּ מְזוּזָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן יֵשׁ הַיּוֹם בְּאַרְצֵנוּ הִקְדוּשָׁה אֶת הַמְּסִיּוֹן, יַמַּח שְׂמֵם וְזַכְרָם, שְׁעוּבָדִים כָּל־כֶּף חִזֵּק עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְנַתְקִים אוֹתָם מִהִקְדָּשָׁה, אִיךָ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְהַכְנִס בְּנוֹחוּתִים — אִם אָנוּ בֵּן צוֹדֵקִים אוֹ לֹא צוֹדֵקִים, הֲלֹא צְרִיכִים לִילֵךְ וּלְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל וְלֹא לְהַתְּפַעֵל.

וְאוֹדוֹת שְׂאָמַר לָךְ, שֶׁהֵרֵב שְׁלוֹ פֶתַח אֶת שַׁעַר הַצִּיּוֹן... כַּמְדַּמְנֵי בְּשַׁעַר שֶׁהֵרֵב שְׁלוֹ הַתְּחִיל לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה, זֶה הָיָה בַּשָּׁנָה תַּשְׁכ"ה, כִּכָּר אֲזַ נִסְעֵנוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל מֵאַרְצוֹת־הַבְּרִית, וְהַכְּנִיסוּ אוֹתָנוּ לְבֵית־סֵהֵר לֹא פַעַם וְלֹא פַעַמִּים וְכוּ', וְאַף־עַל־פִּי־כֵן נִסְעֵנוּ, וְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֲזָרְנוּ, שְׁלִבְסוּף נִפְתַּחוּ שְׁעָרֵי הַצִּיּוֹן. וְעַל־כֵּן שָׂאֵל יִמְכַר לָךְ שְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּיָדָי מִי שְׂאִינוּ בְּקִי בְּכָל עֲנִין הַצִּיּוֹן, אוֹתוֹ יְכוּלִים לְהַטְעוֹת בְּנִקְלָה. וְכֵן אוֹדוֹת בְּגִדֵי כְבוֹד וְכוּ' וְכוּ', יְדוּעַ לָנוּ, שֶׁרַבְּנוּ וְ"ל הִקְפִּיד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְרוּעִים, וּמְכַל שְׂכֵן עִם פְּאוֹת מְפִזְרוֹת כְּמוֹ שֶׁד... וְכוּ' וְכוּ', כִּי גַם רַבְּנוּ וְ"ל לֹא הִלֵּךְ כָּךְ, אֶלָּא הִלֵּךְ מְסֻדָּר מְאֹד עִם פְּאוֹתָיו, וְכֵן צָוָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִלְכוּ מְלַבָּשִׁים בְּבִגְדֵי כְבוֹד, וְיִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַבְּגָדִים לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְרוּעִים. וּמוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל אָמַר: אִם לֹא הָיָה רוּאָה אֲצֵל רַבְּנוּ וְ"ל בְּגִדֵי כְבוֹד, לֹא הָיָה מִתְקָרֵב (וְעֵין חַיִּי־מֹהֲרַ"ן, סִימָן רֵא). וְכֵן אִם לֹא הָיָה רוּאָה אֲצֵל רַבְּנוּ וְ"ל פְּמוֹטוֹת שֶׁל כֶּסֶף, לֹא הָיָה מִתְקָרֵב. עַל אַחַת כְּפֹה וְכְפֹה בְּדוֹרוֹת אֵלּוּ, אֲשֶׁר יֵשׁ כָּל מִינֵי צְבוּעִים וְכוּ' וְכוּ' בְּעוֹלָם, וּמְכַסִּים וּמְעַלִּימִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְמָה נִתְפַּעֵל מְאַחֲרִים! ?

אַחִי, אַחִי! תְּאַמֵּין לִי, שְׂיֵשׁ לִי לְהֶאָרִיךְ לָךְ כְּפֹה עַמוּדִים, אִיךָ הַזְּמַן קָצָר, וְהוּא עָרֵב שְׁבַת־קֹדֶשׁ, יוֹתֵר טוֹב לְהַכְנִיס אֶת מַחְנוֹ וְדַעַתְנוּ בִּירְאָת שְׂמִים, וְלַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ — אִיךָ עָבַר עָלֵינוּ הַשְּׁבוּעַ? ! כְּפֹה דְפִים גְּמָרָא לְמַדְנּוּ? ! כְּפֹה סִימָנִים שְׁלַחַן עֲרוּךְ לְמַדְנּוּ בְּשְׁבוּעַ זֶה? ! הָאֵם גְּמָרְנוּ בְּשְׁבוּעַ זֶה אֶת הַפְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י? ! הָאֵם זְכִינוּ לְסִים אֶת הַמְדַרְשׁ רַבָּה וְאֶת הַמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא בְּשְׁבוּעַ זֶה? ! הָאֵם הָיָה לָנוּ בְּכָל יוֹם הַתְּבוּדוֹת? ! הָאֵם קָמְנוּ בְּכָל

ריד אשר י"ד קמו בנחל

לילה בחצות?! האם התפללנו בכונה וכו' וכו'?! על זה צריך להיות החשבון נפש שלנו עכשו בערב שבת-קדש, ואז לא יהיה לנו זמן לכל אלו השטיות והופוכים.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך התחזקות, ותזכה לחזק את עצמך להפיץ את אור רבנו ו"ל בכל יום ויום, ולא תתפעל משום ברכה שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קמו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי ה'קדש לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מך.

עליך לדעת, כי אין דרכנו לדבר על שום ברכה, וזה כל למודנו, שלא יהיה לנו עסק עם אחרים כלל, רק לשוב בעצמנו בתשובה, ולהשתדל להאיר את אור רבנו ו"ל בעולם, ויותר מזה אין לנו שום עסק עם אחרים. אך כשאני רואה שמדברים לשון-הרע, ועל-ידי-זה נותנים לגחש כנפים לעוף, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סג): עלי לקצץ את הכנפים, אבל אין פונתי לדבר על שום ברכה, יהיה לכל אחד מה ש'לו, כי כל אחד יש לו הנקדה אשר אין בחברו, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), אך כשאני רואה שבני-אדם מתבלבלים ונופלים בדעתם מהלשון-הרע והרכילות והליצנות ששומעים, עלי לגלות קצת מה שפתחת השטיח... אבל אין פונתי כלל בענין סכסוכים ומחלקת, כי לא זו דרכנו, ולא זה לומדים

אָשֶׁר י"ד קמז בנחל רטו

ב"היכל-הקדש", כי תאמין לי, שיש כל-כף הרבה ללמד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, בריתות ותוספות, אשר זמינו ושנותינו אינם מספיקים לסימם. ועל-כן איך יש לנו זמן לדבר מאחרים.

חסדי השם יתברך, שזכינו להיות אצל ציון רבנו ז"ל, עלינו לקחת את עצמנו בדינו, ולהתמיד בספרי רבנו ז"ל, אשר רק על-ידי-זה אנו נחשבים מקרבים אל רבנו ז"ל. ועלינו להשתדל להפיץ את האור הגנוז הזה לכל העולם כלו, ובזכות זה יתקנו מעשינו מפגמינו המרבים, שעלינו לחזור בתשובה הרבה מאד על מעשינו, ולבל נשפח כרגע מה עשינו עד עכשו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה לרוות רב נחת מילדיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קמז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ולשמח את אשתך, ותעשה כל מיני מאמצים להבין את אשתך, ותגורו ביחד באהבה, אחנה ורעות, כי פשהבית הוא בשמחה ובאהבה — מצליחים, כי אין לך הצלחה יותר גדולה מזו, כמו בית שמח וכן שלום בבית.

עכשו בא ראש השנה הקדוש והנורא, ובנדיאי נהיה אצל רבנו ז"ל, ורבנו ז"ל יתן לנו מתנות טובות, כי בראש השנה רבנו ז"ל נותן מתנות לכל המקרבים שלו.

רטז אָשר י"ד קמח – י"ד קמט בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְעַד וְלָנֶצַח.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תָבֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעְרְךָ הַקָּשָׁה.

עֲלִיךָ לְהַתִּיר גְּדָרִים, וְתֹאמַר הַתֵּרַת גְּדָרִים שְׁאוּמְרִים קִדְּם רֹאשׁ
הַשָּׁנָה לִפְנֵי שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַדְלִיק גַּר נִשְׁמָה לְאַמְךָ
ע"ה בְּמִשְׁפַּח אַרְבָּעִים יוֹם, וְיִתְבַּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֲזוּ בְּלִשׁוֹן שְׁאִתָּה
רְגִיל בָּהּ, שֶׁיִּמְחַל לָךְ עַל הַגְּדָר שֶׁנִּדְרַתָּ, וְכֵן תִּלְמַד פָּרָק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת
בְּכָל יוֹם לְטוֹבַת נִשְׁמַת אִמְךָ, וְכֵן תֹּאמַר הַעֲשֵׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים
שְׁגִלָּה רַבֵּנוּ ז"ל בְּשִׁבִיל תְּקוּן הַבְּרִית, וְאִם תִּתְנַהֵג כָּךְ, אֲזוּ נִכּוֹן יִהְיֶה
הַדְּבָר, וְתִזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְתֵצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁסִּבְּבוּךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

י"ד קמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תָבֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעְרְכֶם
הַקָּשָׁה, וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיוּ בְּרִיאִים.

וְהִיא טוֹב מְאֹד, אִם הֵייתֶם יְכוּלִים לְהַתְחִיל לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה
לְזִכְרוֹת בְּנֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע

אֲשֶׁר י"ד קנ בנחל ריז

בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתזכו לשמע בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם פתיבה וחתימה טובה...

י"ד קנ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה משתוקק לילך בדרכי רבנו ז"ל.

נא ונא ראה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ושם תמצא את דעתו, פי פניו, שכלו וחקמתו הם בתוך הספר, כמוכא (בלקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן קצב).

אודות למוד בעיון, טוב מאד שתתחיל מסכתא, ותלמד עם רש"י ותוספות, ותעין בעין משפט היכן שמציין את הרמב"ם, טור ושלחן ערוך, ותעין ברמב"ם במקומו, וכן במפרשי הרמב"ם, ואחר־כך תעין בטור ושלחן ערוך, ובכל הפוסקים המדברים על הלכה זו, ועל־ידי שתתעמק בלמוד באפן זה, יתחדשו אצלך הרבה חדושים.

נא ונא ראה להיות תמיד בשמחה, פי השמחה היא הצלחת האדם — בין בגשמי ובין ברוחני.

הרגל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה...

ריח אֲשֶׁר י"ד קנא — י"ד קנב בְּנִחַל

י"ד קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, ט"ז אֶלּוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אֵיזוֹ דֶּלֶת מְזוּזָה.

גַּם הָאֲבָא יִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְפַל בְּיָאוּשׁ, וְאִף
שֶׁהַמָּצָב הוּא חֲמוּר מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא
לְהִתְיָאֵשׁ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד הָאֲבָא, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ד קנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, ט"ז אֶלּוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ.
וְהַעֲקֵר — שְׂיֵשׁ לְךָ רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׂאֵתָה רוּצָה לְנִסְעַ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְתוֹצִיא אֶת הַכְּסוּפִין מִפִּיךָ,
וְאֵז תִּזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְהִיּוֹת שֵׁם.

אֲשֶׁר י"ד קנג בְּנַחַל רִיט

נָא וְנָא רָאה לְכַבֵּד אֶת הוֹרֵיךָ, כִּי כְבוֹד אָב וְאִם הוּא מְאֹד חָשׁוּב
אֲצִלוּ יְתַבְּרָךְ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּלְמַד הֲרֵבָה בְּ"סִפְר־הַמִּדּוֹת", כִּי
הַמִּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, כִּי בְּלִי מִדּוֹת לֹא נִקְרָא אָדָם כָּלֵל, וְ"טוֹב
לִגְבֹר כִּי יֵשָׂא עַל מְנַעֲוֵרָיו" (אֵיכָה ג, כז), טוֹב לִילֵד שִׁירְגִיל אֶת עֲצָמוֹ
עוֹד בִּימֵי נַעֲוָרָיו בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד עִם הַיְלָדִים מִדּוֹת
טוֹבוֹת, שְׂאֵז "גַּם כִּי יִזְקֵין לֹא יִסּוֹר מִמֶּנּוּ" (מִשְׁלֵי כב, ו).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה
בְּתוֹרָה וְיִרְאָה וּבְמִדּוֹת, וְהוֹרֵיךָ יִרְוּ רַב נַחַת מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קנג.

בְּעֲזֵרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תְבוּא, ט"ז אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עֵקֶר אֲמִירַת חֲצוֹת הִיא בְּלִילָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמט): אַחַר שֵׁשׁ שָׁעוֹת מִצֵּאת
הַפּוֹכְבִּים, וַיֵּשׁ פּוֹסְקִים, אֲשֶׁר בֵּין בְּקִיץ וּבֵין בַּחֲרֹף הוּא בְּשַׁעָה
שְׁתַּיִם-עֲשָׂרָה בְּלִילָה, וְלִכֵּן אִם אֵי אֶפְשָׁר לְקַיֵּם קִימַת חֲצוֹת אַחַר
שֵׁשׁ שָׁעוֹת מִצֵּאת הַפּוֹכְבִּים, בְּדִיעֲבָד יִכּוֹל לְאָמְרוֹ בְּשַׁעָה שְׁתַּיִם-
עֲשָׂרָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: אִם רוֹאִים פּוֹסֵק, יִכּוֹלִים לְסַמְךָ עָלָיו,
וּבִפְרָט בְּעֵנִין זֶה, תִּכָּל לְהַפְסִיד חֲצוֹת, וְהוּא עֵנִין גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת
מִצַּר עַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְזֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

אוֹדוֹת כְּסָף, אֵל תִּדְאָג כָּלֵל, אִם יִהְיוּ לָךְ כְּסוּפִים אַחַר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַמִּיד תִּדְבֹר אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, לֹא יִחַסֵּר לָךְ כְּסָף
כָּלֵל, כִּי כִּשְׂאָדָם כּוֹסֵף אַחֲרָיו יְתַבְּרָךְ, וְזוֹ כָּל תְּשׁוּקָתוֹ וְכִסּוּפָיו.

בְּנַחַל

י"ד קנר

אֲשֶׁר

רכ

על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא משלם לו חזרה כסף מזמן. אשרי מי
שאינו מטעה את עצמו כלל!

ראה לחזק את עצמך מאד לילה בדרך רבנו ז"ל, ואז טוב לך
כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קנר.

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר נצבים-וילך, י"ז אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה ראש השנה קרב וקא, ואנחנו נזכה להיות על הקבוץ
הקדוש שלנו, שהוא הקבוץ של רבנו ז"ל, שאמר (חיי-מוהר"ן, סימן
תה): כל העולם פלו עומדים ותלויים על ראש השנה שלי; וקבל
את זה במתנה מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כי הוא דן את כל עם
ישראל לכף זכות, כמובא בדברי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'),
כי הוא יודע את מקומו של כל אחד ואחד; ולכן דיקא הוא הכריז
את הפרוז הנורא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): אין שום יאוש
בעולם כלל; כי הוא זכה להשיג את רחמנותו ותפלה באפן נורא
ונשגב מאד מאד. ולכן הוא יכול להחזיר את כל העולם פלו
בתשובה.

ולכן אנו צריכים לשמח מאד מאד, שתהלה לאל, אין אנו
מתנגדים על רבנו ז"ל, ומכל שפן שאנחנו מאמינים בגדלתו
ובגדלת הראש השנה, ועל אחת כמה וכמה שאנחנו תלמידי
"היכל-הקדש" שבונה הצדיק האמת (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
נט), ואנחנו זוכים להיות שמשים אצלו, ומדפיסים ומפיצים את
אורו הגנוז בכל העולם פלו.

והנה בענין ראש השנה, אני מכרח לומר לך, הקבוצ הוא רק באומן, כי שם צוה רבנו ז"ל לנסע, כמובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל בפרטי פרטיות. ולכן אין לשום בריה רשות לומר אחרת, אבל היות שהמלכות הרשעה סגרה את דלתות הציון, ואי אפשר לבוא על ראש השנה, ולכן נספם בין אנשי שלומנו בפולין, שיעשו את הקבוצ בלופלין, ושם נתקבצו מכל העירות שבפולין, ועל זה הספיקו רב אנשי שלומנו, ובארץ ישראל עשו את הקבוצ בירושלים, וכן במרון, אף שיצאה מזה מחלקת גדולה וכאובה מאד, כי זה דבר על זה וזה דבר על זה, ובארצות-הברית בתחלה עשו את הקבוצ רק במקום אחד בשכונת הנקראת איסט סייד, כי היינו סוף הכל פחמשה-עשר אנשים, אבל אחר-כך פשנתרבה הקבוצ, התחילו לעשות בכל עיר קבוצ, אבל הקבוצ זה רק באומן, אף לעת עתה עד שנוכל לנסע אל ציון רבנו ז"ל, אזי בכל מקום בעולם שמתקבצים עשרה מאנשי שלומנו, ועושים קבוצ בהתקשרות לרבנו ז"ל, שם נמצא רבנו ז"ל ואין לאף אחד את הכח לשנות את הקבוצ מאומן למקום אחר, אשר רק שם צוה להתקבץ, רק לעת עתה שאין בררה, אין אפשרות להפגס לראש השנה לאומן, אזי היכן שרק יתקבצו אנשי שלומנו, שם רבנו ז"ל נמצא.

ואפלו כשתהיה, בעזרתו יתברך, אפשרות כבר לנסע, צריכים מסירות נפש לנסע, ואם בכל זאת אי אפשר — כל אחד מחמת המניעות שלו, אזי לכל הפחות יעשה מנין בעירו.

והנה שמעתי, שיכול מאד להיות, שעל ראש השנה תש"ן הבא עלינו לטובה, יתנו רשיון להפגס לאומן על ראש השנה, ואף שזה לא בטוח, עם כל זאת שמעתי שיש קבוצה גדולה שמתארגנת לנסע, ומי יתן, שגם אנחנו נזכה לזה, אבל לעת עתה, אני עושה קבוצ בעיר יבנאל, ששם נכנסו לגור קבוצה גדולה מאנשי שלומנו, ואני רוצה לבנות שם עיר על שם רבנו ז"ל: "יבנאל עיר ברסלב", ואף שהסמך-מ"ם, ימח שמו, בהתגלמות הטמא הידוע וכו', מונע ומעכב אותנו, ומוסר מסירות אחר מסירות וכו', וחושב שיכול להוציאנו משם וכו', עם כל זאת עכשו בשנת ה' אלפים תש"ן, אני

רוֹצֶה לְפַתַח עֵיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְן אֲנִי עוֹשֶׂה שָׁם אֶת הַקְּבוּץ,
כִּי מִי שֶׁלֹּא יוּכַל מֵאִיזוֹ סִבָּה לְנִסְעַ לְאוּמָן, שְׂיָבֹא עַל-כָּל-פְּנִים
לִיבְנָאֵל, שְׁשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא.

מָה אָמַר לָךְ! רַבּוֹת עָבַר עָלֵינוּ, עַד שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְחִיל עִם גְּרַעֲיָן
עֲשָׂרָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעָכְשׁוּ יֵשׁ לָנוּ כֶּבֶד כְּמֵה מְנִינִים, וְעוֹד יִדְיָנוּ
נְטוּיָה בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִכְנָסוּ לְכָאן מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ, וְיִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ.

עִם כָּל זֹאת שָׂרַק יִתְאַפְּשֶׁר לָנוּ לְנִסְעַ לְאוּמָן, אֵין שׁוּם סִפֵּק
שֶׁכָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ צְרִיכִים לְנִסְעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵין תְּחִלְיָה
לְאוּמָן בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, וּמִי שֶׁדוֹרֵשׁ אַחֲרֵת, כְּבוֹד הוּא מְחַפֵּשׁ,
אוּ שְׁסוּבֵל מַעֲצָבִים, כְּמוֹ ... שְׂצוּעֵק, שֶׁהַקְּבוּץ הוּא רַק בִּירוּשָׁלַיִם
וְלֹא בְּאוּמָן, הוּא מְסַכֵּן, הַסּוּבֵל עַל הַעֲצָבִים, וְיֵשׁ לוֹ פֶּחַד גְּבָהִים,
וּמִפְּחַד לְטוֹס בְּמִטּוֹס, פֶּן יֵאוּלִי יִפֹּל... וְהוּא אוֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד...
וְלִכְן הוּא כֶּבֶר עָכְשׁוּ מְכַרִּיז שֶׁלֹּא לְנִסְעַ, וְגַם הוּא לֹא יִסַּע... מִי שֶׁ
אוֹתוֹ לְאִישׁ וּמְנַהִיג?! הֲלֹא יְדוּעַ מֵהַ שְׂאֵמֶר מוֹהֲרֵנִי ז"ל, שֶׁגַּם
בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל יֵהִי מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׂקָר, וְזֶהוּ אֶחָד מֵהֶם.

עַל-כָּל-פְּנִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה נוֹסְעִים לְאוּמָן, אִם רַק יִפְתַּח
הַגְּבוּל, וְאֶת זֶה צְרִיכִים לְפָרְסַם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, יֵשׁ לִי כְּסוּפִין
לְהִבִּיא מְלִיזוֹן אֲנָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁרַק יִפְתַּחוּ הַגְּבוּלוֹת, לֹא
אֲנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט, עַד שֶׁאֲפָרְסַם אֶת עֵינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּכָל הָעוֹלָם
כְּלוּ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׂבִקְשׁ — מִי שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ, שְׂיַעֲשֶׂה
כְּרוּז, שְׂיָבֹאוּ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז יְכוּל לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים כְּאֵלוֹ,
אֲשֶׁר הוּא בְּעֲצָמוֹ אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹתָם כָּל הַשָּׁנָה. עֲמַד וְהִתְבּוֹנֵן מֵהַ
זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל!

אֲשֶׁרְנוּ, מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לִפְלֵ בְחֵלְקוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאוּי לָנוּ רַק לַעֲבַד עַל נִקְדַּת הָאֲחֻדוֹת וְהַשְּׁלוֹם בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת

אָשׁוּר י"ד קנה בַּנְחַל רכג

פּרוּדִים, עַד שֶׁכָּל אֶחָד מִחֲזִיק קְבוּצָה, וּמְדַבֵּר עַל הַשָּׁנִי. וְזֶה כָּלֵל — מִי שֶׁמְסִית אֶת הַזּוּלָת, זֶהוּ הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם! וּבִפְרָטִיּוֹת אֶת אֱלוֹ שְׁזִכִּיתִי לְקָרֵב וּלְהוֹצִיא מֵהַבּוֹץ וְהַטְנוּף וְהַלְכָלוֹף וְכוּ', וְעַכְשָׁו מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דָּבָר אֲסוּר וְכוּ' וְכוּ', לֹא יֵאבְּהָ הַשֵּׁם סֶלַח לָהֶם, וּלְבִסּוֹף יִקְבְּלוּ אֶת עֲנָשָׁם, וְלֹא תוֹעִיל לָהֶם שׁוּם זְכוּת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, י"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרְוֶה.

מָה אֵמַר לָךְ! הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם אֵינָם קְלִים וְכוּ', אֲדַרְבֶּה רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קִיט): הַנִּרְאָה, שֶׁכָּאֵן זֶה הַגִּיּוֹנוֹם, אוֹלֵי יֵשׁ בְּאִיזָה מְקוֹם עוֹלָם הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, מֵאַחַר שֶׁהִתְקַרַח לְעַמֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב ה, ז): "אָדָם לְעַמֵּל יוֹלֵד", וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת חַיִּים, וְצָרִיכִים לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ בְּקַבִּיעוֹת חֲזָקָה שְׁעוּרֵי תּוֹרָה בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְטוֹבָה הִיא הַקַּבִּיעוֹת מֵאֲשֶׁר אֵינּוּ קוֹבֵעַ, רַק פְּעַם לוֹמֵד כָּאֵן וּפְעַם לוֹמֵד כָּאֵן, שֶׁלְּבִסּוֹף אֵין בְּזֶה בְּרָכָה, וְנִשְׁבֵּר מִזֶּה לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן קִדְּם לְלַמֵּד אֶת הַהִתְקַרְחִיּוֹת — חֲמֵשׁ רַש"י עִם הַתַּרְגוּם מִפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְלַעֲיִן קִטְעַ רַמְב"ן הַקְּדוּשָׁה, וְקִטְעַ 'אוֹר הַחַיִּים' הַקְּדוּשָׁה, פֶּרֶק מְשֻׁנָּיוֹת עִם הַר"ב, דָּף גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסֵפוֹת עִם הַמְּעַט מִפְּרָשִׁים, וְלַחֲזוֹר אֶת הַדָּף כְּמָה פְּעַמִּים, וּמְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא מִפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְאִם אֶפְשָׁר לְסַיֵּם אֶת הַזִּהָר מִפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, מְלַבֵּד זֹאת לְלַמֵּד פֶּרֶק רַמְב"ם וְסִימָן טוֹר וְשֶׁלַּחַן עֲרוּף וְנוֹשְׂאֵי כָּלְיוֹ, וְעַל כָּלֵם — לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וְלוֹמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה

מ"לקוטי-תפלות", ולהרבות בתפלה על התורה הזאת, וכן ללמד שעור כסדרן ב"לקוטי-הלכות", ואל תחשב שזה הרבה, אדרבה צריכים לעשות עוד שעורים בגרסא, הרבה פרקים משניות כסדרן, ואם אפשר ח"י פרקים — אין למעלה מזה, וכן לגרס הרבה גמרא כסדרן, ולסיים במשך חיינו כמה וכמה פעמים ש"ס — בכלי, ירושלמי ותוספתא, וכן אמירת זהר ותקונים, ואם תוכל לעיין הרבה בכתבי הארז"ל באימה וביראה — מה טוב ומה נעים, ואף פעם לא לדבר מזה עם אחרים, פי "כבוד אלקים הסתר דבר" (משלי כה, ב), זהו למוד שצריכים ללמד לפני ולפנים בהצנע לכת.

מה אמר לך! אם תרגיל עצמך ללכת בדרך זו, אזי אף פעם לא יהיה לך זמן פנוי, כי רב בני אדם משתגעים מהבטלה, ולכן לוקחים רדיו, טלוויזיה וכו', וכל מיני כלי משחית, כי אין להם מה לעשות עם הזמן היקר שלהם, ולכן משתגעים, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (כתבות נט): הבטלה מביאה לידי שעמום ולידי זמה; ורב בני-אדם משתגעים מהשעמום, שאין להם מה לעשות, ולכן לוקחים עצמם אל גאוף וזנות, רחמנא לצלן, ובוראים קלפות ומשחיתים וכו', שהם מסבבים אותם, וממררים את חיהם וכו', רחמנא לצלן, וזה אי אפשר להסביר רק למי שנפל בזה, כי השדים נקראים קטב מרירי, על שם שממררים את חיי האדם, ורואים שפל אלו ההולכים בטל, את הזמן היקר שלהם הם מבטלים בהבל וריק, והם משתגעים ממש, עד שיש שמתאבדים, רחמנא לצלן, אבל אם אדם מסדר לעצמו סדר בתורה כסדרן, אזי אפלו יום של מאה שעות אינו מספיק, ובפרטיות מי שנוכנסה בו חביבות התורה, וזוכה לחדש בתורה, אין טוב מזה, ואפלו שאינו זוכה לחדש, טוב לרשם לעצמו קצור מספרי שאלות ותשובות, הלכות פסוקות, או דברי חסידות ומוסר וכו', וזה יקרר את עצביו וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְדֵי, י"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אֵתָה כּוֹתֵב בְּאַרְיֵכוֹת אֶת שְׁבוּרוֹן לְבָבְךָ וְכו'.

מָה אָמַר לְךָ! הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַעֲנִי הַזֶּה, שֶׁעָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁלֹא עָבַר מֵאִז הָיִיתֶם לְעַם בְּקִבְּלַת הַתּוֹרָה, מִצַּד גְּשָׁמִי — הַרְגוּ, שְׁחַטוּ, שְׂרִפוּ, חָנְקוּ וְכו', בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת מְלִיוֹנִים מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, יוֹנְקֵי שְׂדִים וְכו', וּמִצַּד רוֹחֲנֵי — עוֹבְרֵי שְׂמֵד הַמּוֹנֵי, שֶׁהֵעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים, וְעָקְרוּ מֵהֶם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּפְטְמוּ אוֹתָם עִם טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת וְכו', וּמִכְשִׁילִים אוֹתָם עִם גְּלוּי עֲרִיּוֹת בְּאֶפֶן מֵרָמָד מְאֹד, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, וְדִיָּקָא בְּדוֹר כְּזֶה שֶׁלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא נֶהָר הַמְּטַהֵר מִכָּל הַכְּתָמִים (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימֵן שֵׁלֵב), וְרַק הוּא יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן עָלֵינוּ נִפְלְאָה חוֹבַת הַיּוֹם לְעַסֵּק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֹא לְעַשׂוֹת לְעִצְמוֹ חֲשִׁבוֹן הַנְּפֶשׁ: "כְּמוֹ שֶׁאֲנִי נִתְעוֹרְרָתִי מִסְּפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ-כֵן עָלֵי לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם", וְלֹא צָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּמָה כְּלָבִים שְׁנוּבְּחִים (לְצַעֲרָנוּ הָרַב, נִתְקַרְבוּ אֲנָשִׁים פְּגוּמִים שְׁנוּלְדוּ בְּפִסּוּל, וַיֵּשׁ בָּהֶם גַּם חֲשֵׁשׁ מִמְזוּרוֹת, כִּי אֲצֵל הָאֲפִיקוֹרְסִים לְמָדוּ — שְׁלֵי שְׁלֵף וְשְׁלֵף שְׁלֵי, וְדִי לְחִפְיָמָא). וְלִכֵּן בְּוַדָּאֵי יֵשׁ מִמְזוּרוֹת, וּמִכָּל שְׁכָן בְּנֵי הַנְּדָה, זֶהוּ כְּלָם, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, וַיֵּשׁ שְׁגָם טְמָאוּ עִצְמָם בְּנִאוּף, וְעִכְשָׁו חֲזְרוּ וְכו', וְהֵם הֵם נַעֲשׂוּ הוֹגֵי דַעוֹת, וְאוֹמְרִים מְבִינּוֹת עָלֵי ... וְאִם זֶה לֹא מִצְחִיק, זֶה גַּם כּוֹאֵב... (נוֹאֵף שְׁכָמוֹךְ וְכו', מִמְזוֹר שְׁכָמוֹךְ וְכו', אֵינְךָ מִתְּבַיֵּשׁ לְדַבֵּר עָלַי?! מִי אֵתָה לְגַמְרִי?! נוֹלְדָתָ בְּפִסּוּל, וְחִיִּיתָ אֶת חֲיִידֵךְ

בַּפְּסוּל וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֶתָּה חוֹשֵׁב שְׂאֵתָה כָּבָר מִי יוֹדֵעַ מָה, מִפְּנֵי
שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ עִם כָּפָה לְבָנָה?!)

וְכָל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ, כִּי שָׁמַעְתָּ דְבָרֵי רִיבוֹת עָלַי וְכוּ' וְכוּ',
וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנִי כָּבָר עוֹסֵק לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל זֶה חֲצִי יוֹבֵל
שָׁנִים, בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, יוֹם אַחַר יוֹם, לִילָה אַחַר לִילָה,
מֵאֵז שְׁנַת תִּשְׁכ"ד, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֹר רַבְּנֵנוּ וְ"ל מִתְּפָרֶסֶם בְּעוֹלָם,
וְהַיּוֹם כְּמַעֲט אֵין מִי שֶׁלֹּא יָדַע מִרַבְּנֵנוּ וְ"ל, וְאֵלוּ הַפְּסוּלִים עוֹד
מְדַבְּרִים עָלַי?! הֲלֹא הָיוּ צָרִיכִים לְהִטָּמֵן אֶת פְּנֵיהֶם הַשְּׁחֹרוֹת וְכוּ'
בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה מְרַב בּוֹשָׁה וְכוּ', עַל שְׁנוּלְדוֹ בַּפְּסוּל, וְחַיִּים חַיִּים
פְּסוּלִים... אִךְ מִפְּנֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתְּנוּ כַח לְסִמְ"ד-מ"ם לְדַבֵּר
וּלְהִסִּית, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵנוּ וְ"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ג' מִהַחֲגָר), שֶׁאֵלוּ
שֶׁעָסְקוּ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָן בָּאוּ מְדַבְּרִים, שֶׁהֵם הַשָּׂדִים, וְעָשׂוּ
מַחֲלָקֶת וְכוּ', וְלֹא נִתְּנוּ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָן, שֶׁזֶה הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים
שֶׁצָּרִיכִים לְהַשְׁקוֹתָם, אֲבָל הַשָּׂדִין יְהוֹדְאִין (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן כח), לֹא נוֹתְנִין לְהַשְׁקוֹתָם, וְזֶה הַחֲרָבָן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן; וְלִכְן
עָלִינוּ רַק לְעֶסֶק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת
סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וּבַפְּרָט מִי שֶׁיּוֹדֵעַ אֶת
מַעֲשֵׂיו הַמְּכַעְרִים, הוּא דִּיקָא צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַפְיִץ.

עַכְשָׁו אֲנִי מְדַפֵּס מִחֲדָשׁ אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּמַהְדוּרָא
חֲדָשָׁה: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת",
"שִׁיחוֹת-הַר"ן", "חֵי-מוֹהַר"ן", "קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן", וְכֵן אֶת כָּל
סִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְאֶת הַ"לְקוּטֵי-תְפִלוֹת" בְּהוֹצָאָה חֲדָשָׁה,
מַהְדוּרָה יְפֵה וּמְרַהֲיָבָה, שֶׁלֹּא הָיוּ עוֹד אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְאִירוֹת
עֵינַיִם כְּאֵלוּ, וְלִכְן רָאָה לְהִתְמַיֵּד בָּהֶם, וּתְחִיָּה עֲצָמָךְ עִם סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ
וְ"ל, וּמְלַבֵּד זֹאת רָאָה לְהַפְיִצָם, וּבַפְּרָטִיּוֹת אֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר
בַּנְחַל", שֶׁזֶה מִיָּם קָרִים לְנַפֵּשׁ עֵינָהּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּדְפְּסֶם, וְאֲשֶׁרֵי
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּפְיִצָם, שֶׁיִּגְרַם שֶׁהֵמוֹן בְּנֵי הַנְּעוּרִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה אֶל דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

אָשֶׁר י"ד קנז בנחל רכז
י"ד קנז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים-וילך, י"ח אלול ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... תחנה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

גם אשה יכולה לומר "תקוין הכללי", וגם אשה צריכה לנסע אל ציון רבנו ז"ל, וגם לה יהיה תקוין אם תסע לשם, וזה ברור.

אך צריכה לשמור שם על הציון להיות בצניעות, ולא להסתובב, חס ושלום, בין גברים וכו'.

עקר יפי של אשה, שהולכת בכגדים צנועים, ומורידה את שערות ראשה וכו', כמו שנוהגות הנשים הצדקניות, שאין להן שום שער על ראשן, ועל-ידי-זה הן מביאות ברכה לביתן, וכך נהגו כל תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע לעורר את כל שומעי לקחם, ובפרטיות הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מרימנוב זי"ע, שזעק וצעק על האופנות החדשות שמלאות פריצות ושחץ, ואמר, שהאפנות החדשות בכל דור, מביאות את כל המחלות החדשות, שלא שמעו אי פעם, ועל גלוי שער אמר, שזה מה שמעכב את ביאת המשיח. והזהיר מאד מאד, שכל אשה יראת השם תעשה תגלחת, ותוריד את שערות ראשה, וזה מהצניעות של אשה.

ויען שאשה נקראת עקרת הבית, עקר הבית, היא צריכה לדבר בבית הרבה דבורי אמונה עם בעלה ועם הילדים, ואת צריכה לדעת, כי לאשה יש כחות בלתי מגבלים, ולכן תמיד תדברי בבית דבורי אמונה והשגחה פרטית.

תהיי חזקה בזה, ואז תראי שבמשך זמן קצר כל הבית יהיה מלא אמונה ויראת שמים.

העקר לא לצעק ולא להכות את הילדים.

הדורש שלומכם וטובתכם כל הימים...

י"ד קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות שאתה סובל על העצבים וכו', היום ישנם פדורי הרגעה, ואתה יכול לקחתם (רק מה שרופא ממחה ממליץ), ואין אתה צריך לפרסם את זה, ואדרבה זו מצוה וכו', כי רחמנא לצלן, חלי עצבים זהו חלי מסכן ומביא את האדם לידי רעות רבות, וסובל בחנם סבל גדול. ולכן קח את הפדורים, ותבקש ממנו יתברך, שפלאך רפאל יעמד על ימין הרופא, ויתן לך את הפדורים הנכונים, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וַיִּלָּךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יְגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חזק ואמץ ותשמר על הבריאות שלך, ותחלק את היום כפי התפלות שחרית, מנחה, ערבית, הינו שחרית תתפלל מה שיותר מקדם, וכך יהיו לך שעורים קדם אור היום, ואחר התפלה, ולפני הצהרים, מנחה תתפלל לעולם מה שיותר מקדם, וטוב להתפלל מנחה קטנה, שתמיד מתחילה משעה שלש, ואחר הצהרים שעורים וערבית תתפלל תכף-ומיד בזמן צאת הכוכבים, וכך תחלק את היום

שְׁלֶךְ לְשֵׁלֶשֶׁה חֲלָקִים. הַעֲקָר אֶל תְּכַנֵּס לְלַחֵץ, וְאֶל תְּלַחֵץ אֶת עֲצָמְךָ, אֵין לְךָ כְּלוּם מַה לַעֲשׂוֹת. עִם כָּל זֹאת זָכֹר גַּם זָכֹר, כִּי הַזְמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, וְהַגּוֹף אֲפָשָׁר כִּי הַיּוֹם בָּא יוֹמוֹ. וְלִכֵּן שְׁמֹר עַל הַזְמַן הַיֶּקֶר שְׁלֶךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ד קס.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיֹלָךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, וְאֲנִי מְקַנָּא בְּךָ, שֵׁישׁ לְךָ חֲלָק בְּהַדְפָּסַת וְהַפְצַת אוֹר רַבִּנוֹ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְףְךָ לְזָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְצֵאת מִהַדְמִיוֹן, שֶׁהוּא כַח הַמְדָמָה, הַמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבִּנוֹ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלָק א', סִימָן כה), שֶׁזֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כִּי מִי שֶׁנִּכְנָס בְּדַמְיוֹנוֹת, עֲלִיו רַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה, וְהוּא מְסַכֵּן גְּדוֹל, כִּי הַמְדָמָה זֶה מַחְלֵת הַעֲצָבִים, שֶׁאָדָם מְדָמָה כְּאֵלוֹ זֶה רוֹצֵה לְהַזִּיק, אוֹ זֶה רוֹצֵה לְגַנֹּב אוֹתוֹ, אוֹ זֶה רוֹצֵה בְּרַעְתּוֹ, וְנִקְרָא בְּלִשׁוֹנֵנוּם: פְּרָאנוּאֵי, וְכַשֵּׁנְכֻנְסִים בְּזֶה, אֲזִי מְרִים הַחַיִּים מְאֹד, כִּי מְפַחְדִים מְכָל בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם, פֶּן הוּא יַעֲשֶׂה לִי רַע וְכוּ', פֶּן יִגְנֹב מִמֶּנִּי וְכוּ', פֶּן הוּא יוֹתֵר גְּדוֹל מִמֶּנִּי, אוֹ מְצַלִּיחַ יוֹתֵר מִמֶּנִּי, וְלוֹקַח מִשְׁהוֹ מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ', כָּל מִינֵי דַמְיוֹנוֹת שֶׁהוֹרְסִים לְגַמְרֵי אֶת הָאָדָם, וּמוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִשְׁוֵי מִשְׁקָל, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וּמְיַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אָבִיו וְאִמּוֹ וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ, וּמְהַפֵּךְ אֶת הַבַּיִת לְגִיְהוֹנוֹם מִמֶּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִמַּחְלָה זֶה.

וְרַבִּנוֹ ו"ל נוֹתֵן לָנוּ עֲצָה לְצֵאת מִזֶּה, רַק עַל-יְדֵי שְׁמִיר תּוֹלַעַת, שֶׁהִיא תְּפִלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים כב): מַה תּוֹלַעַת זֶה אֵין כֹּחָה אֶלָּא בְּפִיָּה, כִּי יִשְׂרָאֵל אֵין כֹּחָם אֶלָּא בְּפִיָּהֶם; כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה מְזַכְכִּים אֶת הַמַּח, וְיוֹצִיאִים מִן הַמְדָמָה, וּבָאִים אֶל הַשִּׁכָּל.

וְעַקֵּר הַשֶּׁכֶל זֶה רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת,
וְלְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל אֲשֶׁר הַכֹּל לְכֹל
זֶה אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח
בְּהַשְׁגָּחַ פְּרִטִי פְּרִטִית, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךְ, י"ט אָלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, לְבַל תִּתֵּן עֲצוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
כִּדְאִי שֶׁתִּזְכֹּר וְתִחְזֹר תְּמִיד עַל דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאוּרְעוּתָיו הֵם לְטוֹבוֹתָיו, זֹאת הַבְּחִינָה
הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא. וְעַיִן הַיֵּטֵב בְּפִרוּשֵׁי "שְׁפַת הַנַּחֵל" עַל תּוֹרָה
זוֹ, שֶׁהִרְחַבְתִּי אֶת הַדְּבָרִים בְּזֶה, עַיִן שָׁם.

אָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת כָּל כּוֹחוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיַעֲשֶׂה הַשְׁתַּדְּלוּת
כַּמָּה שָׂרָק יְדוֹ מִשְׁגָּת, וְיִוָּתֵר אֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת, וְיִכַּטֵּחַ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְיַעֲסֵק הַרְבֵּה בַתְּפִלָּה, שָׂרָק זֶהוּ עַקֵּר הָעֲצָה לְתֵן לָךְ.

רְאוּי לָךְ לְלַמֵּד עֲכָשׁוֹ בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף יוֹרֵה דְעָה, סִימָן
ש"ו, אֲשֶׁר שָׁם מְבָרֵר לְהִלְכָה, שְׁרוּפָא מְכַרְח לְרַפָּא, וְאָדָם צָרִיךְ
לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְׁתַּדְּלוּת לְהַתְּרַפָּא, וְעַיִן שָׁם בְּטוֹרֵי זֶהב, דְּרַפּוּאָה
אֲמֵתִית הִיא עַל-פִּי בְּקִשְׁת רַחֲמִים, כָּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים לֵב, לט):
מִתְּצִיתִי וְאֲנִי אֲרַפָּא, אֲלֵא שְׁאֵין הָאָדָם זוֹכֵה לְכָךְ, אֲלֵא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
רַפּוּאָה עַל-פִּי טַבַּע הָעוֹלָם, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ הַסְּכִים עַל זֶה, וְנִתֵּן
הַרְפּוּאָה עַל-יְדֵי טַבַּע הַרְפּוּאוֹת, וְזֶהוּ: נִתְּנָת רְשׁוּת שֶׁל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי יִרְדֶּה תּוֹרָה לְסוּף דַּעַת הָאָדָם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה זַכָּאי כָּל-כָּךְ,
שֶׁתְּבוֹא רַפּוּאָתוֹ עַל-יְדֵי גַם מִן הַשָּׁמַיִם וְכוּ', עַיִן שָׁם.

אָשֶׁר י"ד קסב בַּנְחֵל רלא

וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה חֶכֶם בְּעֵינֶיךָ, בְּוִדְאֵי כָּל מַה שְּׂרַבְנוּ וְ"ל אֹמֵר
בְּעֵנִין רוֹפְאִים זֶה כֶּף, עִם כָּל זֹאת רְאֵה וְגַם רְאֵה מַה שְּׂכָתוֹב שָׁם
בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, שְׂרוּפֵא מְכָרַח לְעֶסֶק בְּרַפּוּאוֹת, וְאִם לֹא, הֲרִי זֶה
שׁוֹפֵף דְּמִים וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְיִתְחַדְּשׁוּ לָךְ הַלְכוֹת חֲדָשׁוֹת.

בְּעֵנִין הַגְּרָלוֹת וְכוּ', אֲנִי לֹא אוֹחֵז מְזֵה, כִּי לֹא צְרִיכִים לְתַת
עֲצוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֵיךְ לְהִתְעַשֵּׂר וְאֵיךְ לְצַאת מֵהַחֻבוֹת,
צְרִיכִים רַק לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עֲצֻמוֹ וְעַל אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו,
וְכֵן עַל אֲחֵרִים.

הַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה, שֶׁהִיא אֲמוּנָה בְּכָל יְכוּל, וְלִבְטַח רַק בּו
יִתְבַּרֵךְ, וְכָל זְמַן שֶׁהָאָדָם חִי, אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ. וְזִכֹּר מֵאֲמָרָם וְ"ל
(בְּרִכוֹת ה.): אֲפֹלוּ חֲרַב חֲדָה מִנְחַת עַל צְנֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ
עֲצֻמוֹ מִן הַרְחָמִים; הֵינּוּ בְּוִדְאֵי אִם הַחֲרַב הַחֲדָה מִנְחַת עַל צְנֹאָרוֹ,
שִׁזּוּ מִיִּתֵּה וְוִדְאֵי, כִּי אֵיךְ יִנְצַל בְּשַׁעַה שֶׁהַחֲרַב הַחֲדָה כְּבָר מִנְחַת עַל
צְנֹאָרוֹ?! עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁצְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל,
וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ הַכֹּל יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר
חֲזַק כְּמוֹ תְּפִלָּה.

וְלִכְּנֵן חֲזַק וְאֲמִץ מְאֹד מְאֹד, וְתִפְסִיק לְתַת עֲצוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קסב.

בְּעֵנִית הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים־וְיִלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזַק בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין
ל.): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם, וְאֵלְמֵלֵא הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־

רלב אָשֶׁר י"ד קסג בַּנְחַל

הוא עוֹזְרוֹ, לא יוכל לו. וְעַקֵּר הָעֶזֶר שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְכָל אֶחָד — כְּפִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק הָאֲמֵת וְהַרְבֵּ שְׂבִדוֹר, שֶׁהוּא הַמְּמַשֵּׁיךְ אֶת רַחֲמָנּוֹתוֹ יְתִבְרַךְ בְּעוֹלָם.

וְהִנֵּה בְּדוֹר הַזֶּה שָׁלַח לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִיר וְקִדִּישׁ מִן שְׂמִיָּא נְחִית, הוּא הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה זִי"ע — רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהוּא מְקַבֵּץ אֶת כָּל הַנְּדָחִים, וּמַגְבִּיֵּה אֶת כָּל הַיְרוּדִים וְהַנְּפֹלִים וְהַמְשֻׁלְכִים בְּתַאוּתֵיהֶם וּבְמַדוּתֵיהֶם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִתְמִיד בְּסִפְרָיו הַקְדוּשִׁים, שְׂבִדוֹה תְלוּיָהּ כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו, כִּי בְּלִי לַמּוֹד סִפְרָיו, כָּל הַהִתְקַרְבוֹת הַיָּא מִן הַשֶּׁפָּה וְלַחוּץ. וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְמִיד מְאֹד בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת, שְׂרַשְׁמָם מוֹהֲרֵי ת"ת ז"ל בְּ"שִׂיחוֹת-הַר"ן" וּבְ"תִי-מוֹהֲרֵי ז"ן", שְׂרַק זֶה מְסַמֵּךְ. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהֲרֵי ז"ן, סִימָן שֵׁנַח), שְׂבְּכָל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ, יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כָּשֶׁר, כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוּצָה וְיוֹדֵעַ מַה זֶה גּוֹטְעַר אִיד; וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן מִי שְׂרוּצָה שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אִיזוֹ שְׂיָכוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הַהִכְרַח לְחֹזֵר עַל שִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת, וְלִקְיָמָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְאַחַר-כֵּן יְכוּל לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי ז"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפוּרֵי-הַמַּדוּת", שֶׁהֵם בְּכַחֲנֵת ס'לִים מְצַב אַרְצָה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׂמִימָה — "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי ז"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפוּרֵי-מַדוּת", אֲשַׁרִּי שְׂיֵאחֲזוּ בָהֶם, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח נְצָחִים.

מִי יִתֵּן, שְׂתַכְנִיס עֶצְמְךָ בְּתוֹךְ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוּמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְצִיבִים-וְיָלֵךְ, כ' אֱלוּל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אִם תִּהְיֶה חֵזֶק בְּלִמּוּד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, עַל-כָּל-פְּנִים אֶפְלוּ אֶת הַ"דָּף הַיּוֹמִי", תִּרְאֶה יְשׁוּעָה, כִּי דָף גְּמָרָא בֵּיוֹם זֶה חֲמֻצָן לְנִשְׁמָה, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, וְזֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר כָּלָל. וְרוֹאִים שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְפַחֵד מִלְמוּד גְּמָרָא יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רִיד): תִּלְמוּדֵי דְעוֹלָה כְּמִסְפַּר הַקְּלָפָה לַיְלִי"ת, שֶׁהִיא הַמְכַשֶּׁלֶת אֶת הָאָדָם בַּפְּגָם הַבְּרִית.

זָכַר, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יט), אָשֶׁר בְּרִית הַמְעוֹר תְּלוּי בְּבְרִית הַלְשׁוֹן, כְּפִי שֶׁמְקַדְּשִׁים אֶת הַדְּבָר — בֶּן נִשְׁמַר בְּרִיתוֹ, וְלִכֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַדְּבָר שֶׁלְךָ, לֹא לְהַפְקִירוֹ, וּתְנַסֶּה לֹא לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת כָּלָל, רַק בְּהִכָּרַח גְּדוּל מְאֹד, וְאִז תִּהְיֶה שְׁמוֹר מְהֵבֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלְךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק שְׁמַר עֲצֻמָּךְ מִלְשׁוֹן-הָרַע, שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), שֶׁזֶה מְגַבִּיר אֶת כַּח הַמְדַמָּה, וּמְטַמֵּט אֶת הַלֵּב, וְגוֹרֵם שִׁכְחָה לְשִׁכַח מַעֲלָמָא דְאִתִּי לְגַמְרִי, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (עֲרִיבִין טו:): שֶׁקוּלָה לְשׁוֹן-הָרַע כְּעִבּוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים; וּבְכָלֵל מַה עֲרִיכִים לְדַבֵּר מֵאַחֲרֵים, מַה זֶה תוֹרֵם? ! מַה זֶה מְבִיא

רלד אָשֶׁר י"ד קסה בַּנְחַל

לְאָדָם?! אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְאֵז הוּא בֶּן חוֹרִין לְגַמְרִי, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא!
הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן א' דְּסִלְיָחוֹת ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִתָּה מְכָרַח לְמַחֵל לִי, שְׁלֵא עֲנִיתִי לָךְ תְּכַף-וּמְיָד כְּרִצוֹנְךָ, כִּי
בְּעֵינַי שְׁלוֹם-בֵּית וְכו', אוֹ בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְכו', אֲנִי נוֹהֵג לְשִׁמְעַע אֶת
שְׁנֵי הַצְּדִידִים, כִּי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִזְהִירָתָנוּ (דְּבָרִים א, טז): "שְׁמוֹעַ
בֵּין אַחֲיֶיכֶם", שְׁצָרִיכִים לְשִׁמְעַע אֶת שְׁנֵי הַצְּדִידִים קִדְם שְׁמִדְבָרִים וְכו',
אוֹ פּוֹסְקִים וְכו', אוֹ אוֹמְרִים חֲנוּת דְּעַת וְכו', וְזוֹ דְרָכֵי מַעוֹלָם, שְׂאִינִי
שׁוֹמֵעַ אֶף פֶּעַם צִד אֶחָד בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן.

וְכָל מָה שֶׁעָם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, זֶהוּ רַק מַחְמַת עֲוֹת הַדִּין, אֲשֶׁר
דְּבַר זֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל מַחְלָקַת שְׁקוֹרוֹת בְּעוֹלָם רַק מַחְמַת
שְׁשׁוֹמְעִים צִד אֶחָד, וְזֶה לְשׁוֹן-הֶרַע עֲסִיסִי שְׁמַבִּיא אַחֲרֵי-כֵן שְׁנֵאָה
עֲמָקָה. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת ק"ט): אִם רְאִיתָ צָרוֹת רַבּוֹת
שְׁבָאוֹת לְעוֹלָם, צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל צָרוֹת שְׁבָאוֹת לְעוֹלָם
אֵינָן אֶלָּא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל. עֲמַד וּרְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן — מָה גוֹרֵם
לְכָל הַצָּרוֹת בְּעוֹלָם? רַק אֵלּוֹ הַדִּינִים הַמְשַׁחֲתִים, שְׁמַעוֹתִים אֶת
הַדִּין, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וּבְדַבְרֵךְ זֶה צָרִיף כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהִזְהַר מֵאֵד מֵאֵד, וְאֵל יִקַּל
בְּדַבְרֵךְ זֶה, כִּי אֵז יִקְלוּ בְּחַיָּיו, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

מָה אָמַר לָךְ! אֵינִי דְבַר יוֹתֵר יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם,
כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (עֲקָצִין פֶּרֶק ג'): לֹא מְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מִחֲזִיק

אֲשֶׁר י"ד קסו בנחל רלה

בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל, אֵלָא הַשְּׁלוֹם. וְרוֹאִים, שְׁכָל הַקְּלָלוֹת בָּאוֹת עַל הָאָדָם
וְעַל הָעוֹלָם כְּלוּ רַק עַל-יְדֵי מַחְלָקָת, שְׁזָה מַה שְּׁהוֹרֵס אֶת הַכֹּל.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלָקָת, וְכֹל מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק
בְּמַחְלָקָת, וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשִׁחּוּלָקִים עַל צְדִיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לוֹ סוּף כְּמוֹ קִנְחָה וְעֵדְתוֹ, וַיִּפְרֹת מִן הָעוֹלָם. וְלָכֵן
צְרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק
בְּשׁוֹם מַחְלָקָת, יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה. וְכֹלֵל זֶה תִּנְקֹט בְּיַדְיָ, הֵיכֵן שְׂאֵתָה
רוּאָה מִחְלָקָת — בְּרַח מְשֵׁם, שְׁלֹא תִפְּוֶה בְּגַחְלָתָן שֶׁל חֲכָמִים (עִין
אֲבוֹת ב, י), שְׁזָה מְאֹד מְאֹד מְסַכֵּן.

וְעַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ שׁוֹם שְׁיִכּוֹת בְּפְרוּדִים
בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וּבֵין אִישׁ לְרַעְהוֹ, רַק יִרְדֹּף אַחַר הַשְּׁלוֹם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן א' דְּסֵלִיחוֹת ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאָה לְהַחְדִּיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְדַע לָךְ, שְׁרַבְנוּ
ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן לג): אֲצֵל בְּנֵי הָעוֹלָם אֲמוּנָה זֶה דְּבַר קָטָן,
אֲבָל אֲצֵלִי הָעֶקֶר הוּא אֲמוּנָה. וְעֶקֶר הָאֲמוּנָה כְּמוֹ שְׁהַנְּשִׁים וְהַיְלָדִים
מֵאֲמִינִים, הֵינּוּ רַבְּנוּ ז"ל רָצָה לְהַחְדִּיר בְּנוֹ, שְׁתִּהְיֶה לָנוּ אֲמוּנָה בּוֹ
יִתְבַּרֵּךְ בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת כְּזוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵשָׁה תְּמִימָה מֵאֲמִינָה בּוֹ
יִתְבַּרֵּךְ, וּמְדַבְּרַת אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְאָמַר, שְׁזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוְנָה, פִּי
עַל-יְדֵי אֲמוּנָה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְתִשׁוּקָה כְּזוֹ, עַד שְׁיַעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה
וְכו'.

וּבְאֵמֶת צְרִיף שְׁתַּבִּין, אֲשֶׁר כָּל עֲנִין חֲכַמַת הַקַּבְּלָה, הִיא חֲכָמָה

עמקה לעלות מעלה מעלה וכו', ולהמשיך מחזין דרך כל העולמות וכו', אבל הכל צריך להיות למוד במציאות, אבל לא במהות, שזה אי אפשר להשיג, אדרבה על-ידי זה מגשמים את הכל, ושם אין שום גשם נמצא, אלא הכל למוד רוחני, ולכן כל אלו שמצירים ציורים ובונים מגדלים ופירמידות... הם פשוט עושים צחוק מעצמם, ומכל שכן שמגשמים רוחניות חיות אלקות וכו', ועומדים בחוץ לגמרי, כי באמת עקר למוד העמק של חכמת הקבלה, הוא המשכת המחזין וכו', דבקות באין סוף ברוך הוא, וכל תפלה וכל ברכה וכל שם מיחדים יחוד כפי העולם שאוחז בהם, וכן למעלה מעלה וכו', אבל זה רק בינו לבין קונו, ולא שיהי כלל ללמד עם הזולת מכל שכן ברבים, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (תגיגה יא:): ולא במרפכה ביחיד, כי גם היחיד, אצלו מתחלפים השמות והיחודים והעולמות בכל פעם מחדש — כפי בחינתו וכפי עליתו וירידתו באיזו דרגה הוא אוחז.

מה לעשות? היום כל אחד מדמה דמיונות אחרים, ובונה בקמה לעצמו, ורושם ציורים וכו', והכל הכל ורעות רוח, וקטני הדעת והשכל רואים ציורים ושמות, חושבים איזה מקבל אלקי הוא וכו'... הכל הכל, ואי אפשר לדבר מזה, כי הרי מדברים ממנו יתברך, ותאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיקו של עולם, והרבי רבי אלימלך זי"ע מביא בהנהגותיו (סימן ה'): ולפעמים ילמד במעט איזה כתבים מהאר"י זצ"ל, וכל זה באימה וביראה ופחד ה'; ורבנו ז"ל אמר (תיי-מוהר"ן, סימן שסה), שכל הפונות של כתבי האריז"ל והרמ"ק, וקבלת הראשונים, נרמזים גם בתורת רבנו ז"ל, שהוא ה"לקוטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא, כי תורתו עולה מעלה מעלה עד אין סוף למעלה מכל הלמודים, "וכבוד אלקים הסתר דבר" (משלי כה, ב), וקשה לרשם את זה על הכתב, ולא יושג, אלא מי שעבר וטיל קדם בכל כתבי האריז"ל והרמ"ק וכו', אחר-כך מתמיד ביותר בספרו הנורא של רבנו ז"ל ה"לקוטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא, ואז ישיג איזו התנוצצות, כל אחד כפום מה דמשער בלביה, מרב עמק המשג וקצור המשג.

מָה אָמַר לָךְ! מֵאַחַר שֶׁעָבַר עָלֶיךָ כָּכָר בְּחַיִּיךָ מֵהַ שֶׁעָבַר, הֵייתִי מֵיַעֲזֵב לָךְ קֹדֶם שֶׁתַּחֲזֹר הַרְבֵּה בְּשִׂיחוֹתַי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנַח): עַל-יְדֵי כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁלָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מַה זֶה אִישׁ כָּשֶׁר; וְצָרִיכִים לַחֲזֹר הַרְבֵּה עַל כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שִׁיזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת כָּל הַנְּאֻמָּה שֶׁם בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל. וְצָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, שֶׁכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הִיא הַנְּהַגָּה נִפְלְאָה, וּמִכָּל הַשִּׂיחוֹת יַחַד יוֹצֵא סֵפֶר נִפְלְאָה שֶׁל הַנְּהַגוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה קִימָה בְּבִקְרָה עַד שֶׁהוֹלֵךְ לִישֵׁן בְּלִילָה, וְכֵן שֶׁבֶת וַיָּמִים טוֹבִים וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן תּוֹכַל לְהַכְנִס בְּפִרְד"ס, שֶׁהוּא הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְכַמוֹכֵן שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת מְתַבָּל עִם סִפְרֵי הַ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, וְאִם לּוֹמְדִים גַּם זֶהוּ וְתַקוּנִים וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ' וְכוּ', אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֵיךְ יֵאִיר לוֹ הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא.

וְכָל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ, כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ אֵיךְ לִהְיוֹת זֶהִיר בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר כְּלוּל מִהַכֵּל, וּמֵלֹא עִם הַשְּׂגוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֲשֶׁר לֹא יְכִילָהוּ הַרְעִיּוֹן מִרַב הָעֲמֻקוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְגַם הָאוֹר הַפְּשוּט שֶׁבּוֹ, עַד אֲשֶׁר הוּא שׁוֹהַ לְכָל נֶפֶשׁ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל זָכָה לְהַשִּׁיג רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּאִפְסָן כְּזֶה, שֶׁעוֹד לֹא הִשִּׁיג אֶף אֶחָד, וְלִכֵּן בְּכַחוֹ לְקַרֵּב אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְהַעֲלוֹתָם בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה וְכוּ', אֲפֹלוּ שֶׁכָּכָר יָרַד לְמָקוֹם שֶׁיָּרַד וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר עַל סִפְרוֹ, שֶׁהוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁמו). וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בַּ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" — מְקַרֵּב אֶת הַגָּאֵלָה. וַתְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּמֵתִי חֲבוּרָה שְׁלֵמָה, שְׁזוֹכִים לְסִיִּם כָּל חֹדֶשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְהֵם בְּקִיָּאִים בּוֹ בְּעַל-פִּי מִמֶּשׁ, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקִים!

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי ב' דְסִלְיָחוֹת ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה מְאֹד גְּדוֹל צְעָרִי, שְׁעָדִין לֹא מֵצֵאת אֶת בֵּית זוּגָךְ וְכוּ', וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְּׁעוֹבֵר וְכוּ'. מָה אָמַר לְךָ! מוֹבָא בְּדַכְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), אֲשֶׁר הִצְדִּיק הוּא הַשְּׁדָכָן הַמְשַׁדֵּךְ אֶת כָּל הַשְּׁדוּכִים, וְלִכְּן צָרִיכִים לְבוֹא אֶל הִצְדִּיק וְלִשְׁמַע תוֹרָה מִפִּיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמָּצֵא אֶת בֵּית זוּגוֹ. וְלִכְּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, שְׁתַּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַמְּאָמֵר הַזֶּה, וְתֹאמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה מ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְתִבְקֶשׁ וְתִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיִזְמִין לְךָ אֶת בֵּית זוּגְךָ.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב פְּגָמִים שְׁפָגְמַת בְּפָגַם-הַבְּרִית, קָשָׁה לְךָ מְאֹד לְצַמְצָם אֶת מַחְךָ וְחוּשֵׁיךָ וְכוּ', לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל שְׁדוּךְ, כִּי אִתָּה שְׁבוּר וּמֵיֶאֱשׁ לְגַמְרֵי, וְנִדְמָה לְךָ, שְׁלֵעוּלָם כְּבָר לֹא תִתְחַתֵּן וְכוּ', אָסוּר לִזְמַר כָּךְ, וְאָסוּר אֶפְלוּ לְחַשֵּׁב כָּךְ, כִּי בְּאַמַּת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אֶת בֵּית זוּגוֹ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ב.): אֲרַבְעִים יוֹם קָדָם יִצִּירַת הַנִּלְדָּ מְכַרִּיזִין בֵּית פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי; נִמְצָא, שְׁלֵכָל אֶחָד יֵשׁ בֵּית זוּג, אִךְ מַה שְׁקָשָׁה לְמָצֵא אֶת בֵּית זוּגוֹ, זֶה מִחֲמַת שְׁפָגַם בְּבְרִיתוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִרְחַק אֶת בֵּית זוּגוֹ מִמֶּנּוּ, כַּמוֹבָא בְּדַכְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פז), שְׁזוֹ פְּנִינַת אֱלוּל: וְאִם ל'א תֵּאָבֶה הָאִשָּׁה ל'לְכַת א'תְּרִיךְ (בְּרֵאשִׁית כד, ח), עַל-יְדֵי שְׁאָדָם מְקַבֵּל עָלָיו אֶת כָּל הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים בְּאַהֲבָה, עַל-יְדֵי-זֶה תִּחְזַר אֵלָיו בֵּית זוּגוֹ. וְכַמוֹבָא בְּתַקוּנָּים (תַּקוּן יד, דף ל.): וְעַם כָּל דָּא דְחָזַר בְּתִיּוּבְתָא, חָזַר וְיִהְיֶבֶן לִיהָ בֵּית זוּגִיהָ.

וְלִכְּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תְּכַנֵּס בְּיָאוֹשׁ, וְאֵל תֵּאבֹד אֶת עֲשֵׂתוֹנוֹתֶיךָ, בְּרַח לְךָ לְמָקוֹם שְׁאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִשְׁפָּךְ נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִיךָ שְׁאַתָּה

אֲשֶׁר י"ד קסח בְּנַחֵל רַלֵט

נִכְשָׁל וְכוּ', וְהִכַּל מִפְּנֵי שְׂאִין לָךְ בַּת זֹוג, הַכֹּל לְכָל תִּסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִטְעֵן אֶת טַעֲנוֹתֶיךָ, וְאִזּוּ נִכּוֹן יִהְיֶה לְכַף בְּטוֹחַ, שְׁלֹא יִהְיוּ עֲלֶיךָ שׁוּם עֲנָשִׁים וְכוּ', כִּי מִי שְׁמַתּוּדָה עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, אֵין עָלָיו שׁוּם דִּין לְמַעְלָה, כִּי כְּשֵׁישׁ דִּין לְמַטָּה, אֵין דִּין לְמַעְלָה (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ה', סִימָן ה').

אֲבָל עֲצַתִּי אָמוּנָה, עַד שְׁתַּמְצָא אֶת בַּת זֹוגְךָ, אַל תִּשָּׁב בְּעַצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, אֲלֹא קֹחַ שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְתִתְחִיל לְגַרֵס פָּרֵק אַחַר פָּרֵק, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיּוּם אֶת כָּל שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה וְתִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתּוּכַל לְגַרֵס בְּכָל יוֹם חַ"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, בְּאִפְּן שְׁתִּסְיִים בְּכָל חֹדֶשׁ כָּל שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן תִּקַּח ש"ס, וְתִתְחִיל לְגַרֵס מִהַתְחִלַּת מַסְכַּת בְּרַכּוֹת, וְתִגְרַס דָּף אַחַר דָּף, עַד שְׁתִּסְיִים מַסְכַּת בְּרַכּוֹת, וְתִתְחִיל מַסְכַּת שְׁבֻת, וְכֵן הֲלֹאָה עֲרוּבִין, פְּסָחִים וְכוּ', וְכוּ', עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיּוּם אֶת כָּל הַש"ס, וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, לְהַתְחִיל מִהַתְחִלַּת אֲרַח חַיִּים, וּכְשֶׁתִּסְיִים תִּתְחִיל יוֹרֵה דְעָה, וְאַחֲר־כֵּן אֲבָן הָעֶזְרָה, וְחֲשֵׁן מִשְׁפָּט, וְאַחֲר־כֵּן תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְאַף שְׁבִין כָּךְ יִהְיֶה לָךְ מֵרַמָּד, אֶתָּה תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל עַל שְׂדוּךְ, וְתִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל יוֹם מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי תִּבְלָה אֶת כָּל הַיּוֹם עִם מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה עִם זֶהָר וְתִקְוִינִים, לְגַרֵס כְּסִדְרָן, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַעְלָתְךָ בְּשָׁמַיִם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' דְּסִלְיַחוֹת ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִירֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת תְּפִלַּת עֲרַבִית שְׁכַתְּבָתָּ וְכוּ', הִכִּי טוֹב לְהַתְפַּלֵּל תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁמִּגִּיעַ הַזְּמַן בְּעֵת צֵאת הַכּוֹכָבִים, וְלֹא יֵאָכֵל וְלֹא יִישָׁן קֹדֶם, כִּדְרֵי

שְׁלֹא יַעֲבֹר לְגַמְרֵי אֶת הַזְּמַן, וְהִנֵּה בִקְרֹ וְהַחֲסִיר עֲרַבִּית. וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, מִי שֶׁנִּמְצָא בְּבֵיתוֹ, אֲזִי יֵלֵךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְיִתְפַּלֵּל עֲרַבִּית בְּזְמַן, מֵה שְׁאִין כֵּן, אֵלּוּ שְׁעוֹבָדִים, אוֹ חוֹזְרִים מֵאֶחָר מֵהַעֲבוּדָה, אוֹ מֵהַפְּצָה, שֶׁיַּעֲשׂוּ מִנֵּיין לְעֲרַבִּית, וְלֹא יֵאָכְלוּ וְלֹא יִישְׁנוּ, עַד שֶׁיִּתְפַּלְלוּ עֲרַבִּית, כְּדֵי שְׁלֹא יַעֲבֹר לָהֶם הַלַּיְלָה בְּלִי תְּפִלַּת עֲרַבִּית; כִּי בְּלַיְלָה הָאֶדָם מְאֹד מְאֹד עֵינָּה וְיִגַע, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל תְּפִלַּת עֲרַבִּית, וְלִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר בְּכּוֹנֵה פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְלִקְשֹׁר אֶת הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבָר בְּכַח גְּדוּל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קסט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשַׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין זוֹ עֲצָה לְהִתְיַאֵשׁ וְלוֹמַר דְּבָר כְּזֶה, אֲשֶׁר הַכֹּל כְּכֹר אָבוֹד וְכו', וְאֵת הַבְּעַל אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁנוֹת וְכו'.

דְּעֵי לָךְ, אֲשֶׁר הַבְּחִירָה בִּיְדֵי הָאֶדָם, אִם הוּא רוֹצֵה, אֲזִי חֵי חַיִּים נְעִימִים וּמְאֻשְׁרִים, וְאִם רוֹצֵה, חֵי חַיִּים מְרוּרִים וְאִמְלָלִים, הַחַיִּים הֵם כְּמוֹ שְׁמִיּוֹצְרִים, הֵינּוּ הַכֹּל תְּלוּי בְּאֶדָם, אִם אֶדָם מְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת וְאוֹמֵר לְעֲצָמוֹ: אֵלּוּ הַחַיִּים שְׁלִי, וְכֵן רָצָה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהִמְתִּיק אֶת הַמְּרִירוֹת, אֲזִי יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְכֶסֶף, אֲבָל אִם אֵינּוּ רוֹצֵה לְחַיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת שְׁלוֹ, רַק יִמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֶל הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִהְיוּ חַיִּים מְמַרְמְרִים.

הַכֹּל, אֶת צְרִיכָה לְהִתְפַּשֵּׁר עִם בְּעֵלְךָ וְלִישֵׁב עִמוֹ יַחַד וְלִדְבֹר, שְׁכַף לֹא יְכוּלִים לְהִמְשִׁיךְ לְחַיּוֹת, לֹא שֶׁהוּא יִהְיֶה קִמְצָן בְּמִמּוֹנוֹ, וְלֹא שֶׁאֵת תְּתַפְּרָצִי בְּכֹל פֶּעַם בְּצַעֲקוֹת וּקְלָלוֹת וְכו', לֹא שֶׁהוּא יִצִּיק

לך על כל דבר שאף קונה, וכן בכל פרט ופרט בעסקי הבית לא צריכים לצעק ולצרח, ולא צריכים לריב ולהתפרע עם קללות, והוא ידבר על האמא שלך, והיא תדבר על האבא שלך וכו', ריב בדייך כמו ילדים קטנים, אלו אינם נקראים חיים כלל, בית כזה נעשה גיהנום, או בית משגעים, כל היום רבים, כל היום מקללים אחד את השני, ולא מדברים יחד, רק עצבות ורגז וכו', הבית נעשה דוד עצבים, ומי סובל מזה? רק הילדים, שגדלים בלי בטחון עצמי, מלאי עצבים וחרדות וכו', ואינם יכולים אחר-כך להסתדר עם שאר הילדים בפתה וגדלים בעלי מומין, ומי גרם זאת? ההורים, שכל היום רק רבים ורק מתנפחים, רק מקללים אחד את השני. ולכן הגיע הזמן שתשבו יחד, ותבואו לידי החלטה, אשר אלו אינם נקראים חיים, ובית כזה יהרס במקדם או במאחר.

אני חושב, שאם שניכם תשבו ותדברו בצורה נבונה וחכמה, אז תבואו לידי פשרה, ואם זה לא הולך, אתם מכרחים לפנות אל גוף שלישי שיגשר ביניכם.

עזרא תקן שלא יעשו כביסה בערב שבת, ואף שיש בתשובות של האחרונים, אשר היום יש מכונת כביסה ויבוש, וזה לא שיק, אבל המציאות מראה, שהתקנה היתה תקנה נפלאה, ועדין במקומה מנחת, יש זמן כל השבוע לעשות כביסה ויבוש מיום ראשון עד יום חמישי, ולא צריכים לחכות עם כביסה לערב שבת קדם הזמן... מה היה כל השבוע!?

בענין הדלקת גרות לאשה וכו', מנהגנו כשהאשה מתחתנת היא מדליקה שני גרות של שמן זית לכבוד שבת: זכור ושמור, ומוסיפה עוד ארבעה גרות של חלב לכבוד ארבע אותיות הנו"ה ברוך הוא המאיר בשבת, וכשנולד בן או בת מוסיפים עוד גר, וכן בכל פעם, אבל לא יותר, ואשה שמתנהגת כך תראה ברכה והצלחה בביתה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד קע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשָׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה רַק לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ, וְהִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם
עֲבָרִיגִים וְכו', אֵל תִּלְוֶה כֶּסֶף מֵאֲנָשִׁים מְפַקְּקִים וְכו', אַף
שְׁבֵהתְחַלֵּה יַחֲכוּ אֵלֶיךָ, וַיִּדְבְּרוּ עִמָּךְ בְּפֹה מְלֵא דְבִשׁ... וַיִּרְאוּ לְךָ
שֶׁהֵם רַק רוֹצִים לְעֹזֹר לְךָ, וְלֹאט לֹאט יִכְנִיסוּ אוֹתְךָ בְּפִחַ יְקוֹשׁ עִם
רְבִית וְרְבִית דְּרְבִית וְכו', וְתִכְנַס בְּסִבָּךְ כְּזֹה, שְׁלֵא תֵאָרֶת כָּלֵל. וְלִכְּוֹן
רְאֵה לְכַתְחַלֵּה לֹא לְהַכְנִס עִמָּךְ בְּשׁוֹם מִשָּׂא וּמִתָּן, כִּי אִזּוֹ אֶתְּהַ
מְאֹבֵד עֲצָמְךָ לְדַעַת. וְאִין טַעֲנָה כְּזֹו: "אֲנִי צָרִיךְ כֶּסֶף", וּמִמִּילָא
מָה? ! תִּזְרַק עֲצָמְךָ לֹאשׁ? ! תֵּאָבֵד עֲצָמְךָ לְדַעַת? ! הֲרִי לְהִסְתַּבֵּךְ עִם
עֲבָרִיגִים זֶה יוֹתֵר גְּרוֹעַ מִהַכֵּל, כִּי לֹא יִהְיֶה לְךָ יוֹם וְלִילָה וּמְנוּחָה
לְרַגַע, וְתִהְיֶה נִרְדָּף מֵהֵם עַד חֲרָמָה בְּאִיוֹמִים, וְלִכְּוֹן כִּלְיָךְ מְזֵה וְתִנְצֵל
מִכָּל הַצָּרוֹת, אֲקַנְיָה שְׁתִּבּוֹא אֵלַי, וְאִיעֲצָךְ אִיךָ לְצֵאת מִהִסְבָּךְ, בְּעֶזְרַתוֹ
יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשָׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר הוּא שְׂמִיחָה, וְתִמִּיד שְׂיִהְיוּ לְךָ אֲנָפִין נְהוֹרִין, וְתִקְבֵּל אֶת
פְּנֵי כָּל הַבָּא אֵלֶיךָ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, אַף אֶת שׁוֹנְאֵיךָ, וְאַף שְׂזֵה דְבָר
קָשָׁה וְכו', עִם כָּל זֹאת כְּשֵׁאתָה תִּמִּיד תִּלְךָ בְּחִיוּף וּבְסִבָּר פְּנִים יְפוֹת

אָשֶׁר י"ד קעב בַּנְחָל רמג

לְקִרְאָת כָּלֶם, אָזי אָפֿלוּ אֱלוּ הַרוֹצִים לְהִרְעֵ לָךְ יִפְלוּ תַחְתָּךְ, כִּי אֵין נִקְמָה לְשׁוֹנְאִים כְּמוֹ שְׁרוּאִים אֶת הַצְּלַחְתָּךְ, וְאִיךְ שְׁאַתָּה תְּמִיד שְׂמַח וּמְחִיךְ לְכָלֶם.

וְאֶדוֹנִי אָבִי מוֹרֵי הַגָּאוֹן פֶּרֶשׁ אֶת הַפֶּסוּק (תהלים עה, יא): "וְכָל קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמְמָנָה קִרְנוֹת צְדִיק", עַל-יְדֵי תְּרוֹמְמָנָה קִרְנוֹת צְדִיק, עַל-יְדֵי-זֶה וְכָל קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ, שְׁיִפְלוּ מֵרֵב קִנְאָה. וְאֵנִי פֶרֶשְׁתִּי בְּזֶה (תהלים קיח, ז): "הַנִּי"ה לִי בְּעִזְרִי וְאֵנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנְאֵי", בְּזֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לִי, אֵנִי רוֹאֶה בְּמַפְלְתָם שֶׁל שׁוֹנְאֵי.

חֶזֶק וְאַמִץ, וּתְקִים זֹאת, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת וְנִסִּים נִפְלְאִים. כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם הִיא רַק עַל-יְדֵי שְׂמִחָה, כְּמוֹ שְׁאַמַּר רַבְּנוּ ו"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשְׂמַח תְּמִיד — מַצְלִיחַ; וְלִכֵּן רְאֵה לְעַבְדְּ הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, וּתְקַבֵּל אֶת כָּלֶם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה. הַדְּבֵק עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תִּצְיֵר בְּדַעְתָּךְ אִיךְ שְׁאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֶל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּתְיַחַד לְפָנֶי עֵינֶיךָ הַשְּׂמוֹת שֶׁל ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, וְאֶת הַפְּרִטִי וּפְרִטֵי פְרִטֵי וְכוּ', הֵינּוּ בְּע"ב יֵשׁ כָּל הָאֲרֻבָּעָה, וְכֵן בְּס"ג וְכֵן בְּמ"ה וְכֵן בְּב"ן, וְאֱלוּ הַצְּרוּפִים הֵמָּה עַד אֵין סוּף, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ מַחִין עֲלִיוֹנִים בְּדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוּל מִזֶּה.

הַעֲקֵר בְּרַח לָךְ מַעֲצָבוֹת וּמַמְרִירוֹת, שְׂזֵה לֹא יָבִיא לָךְ שׁוֹם דְּבָר, רַק צְרוֹת, וְכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּאַנְפִּין חֲשׁוּכִין, מְרָה שְׁחוֹרָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עליך לזכור, שְׁהוּא יתְבַרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִכְן אֵל תִּפְחַד מְאִיִּים שֶׁל אַנְשֵׁי בְּלִיעַל וְכוּ', שֶׁלֹּא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר בְּלִעְדֵי רִשׁוּתוֹ יתְבַרַךְ, כִּי דְבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינּוּ נֶעֱשֶׂה בְּלִתי רְצוֹנוֹ יתְבַרַךְ, וְלִכְן בְּרַח לְךָ רַק אֵלָיו יתְבַרַךְ, וְתִתְחַבֵּא בְּסִתְרָא צֶל כְּנָפָיו יתְבַרַךְ, וְאִז תִּהְיֶה בְּטוּחַ שְׁשׁוּם דְּבַר לֹא יִקְרָה לְךָ, וְאִדְרָבָה אַתָּה תִּרְאֶה בְּשׁוֹנְאֵיךָ מַה שֶׁהֵם רְצוּ לִרְאוֹת בְּךָ, וְזֶה בְּטוּחַ. וְהִיא רְאוּי, שֶׁתִּלְמַד עִבְשׁוֹ אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ה, וְתֹאמַר עֲלֵיו הַתְּפִלָּה מִ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְשֵׁם תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְהִתְחַבֵּא בְּסִתְרָא צֶל כְּנָפָיו יתְבַרַךְ.

הדורש שלומך וטובתך פל הימים...

י"ד קעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשַׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעִנְיַן שְׁשֹׂאֵלְתָּ מַה זֶה הַתְּקַשְׁרוֹת וְכוּ', הִנֵּה כְּתִיב (שְׁמוֹת לט, לג): "וַיָּבִיאוּ אֶת הַמַּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה וְגו', כְּדֵי לְהַקִּים אֶת הַמַּשְׁכָּן צָרִיכִים לָבוֹא אֶל הַצַּדִּיק, וְכֵן מוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָנִים ב', נה), שְׂצָרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הַתְּפִלָּה אֶל הַצַּדִּיק, כִּי הוּא בּוֹנֵה מְזֶה אֶת הַמַּשְׁכָּן, וְלִכְן מַה זֶה תְּמִיחָה אוֹ פְּלִיאָה.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְנֶה לְעִצְמְךָ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל וּתְרַנּוּת, וְתִהְיֶה וּתְרַן, וְתִמְחַל לְכָל מִי שֶׁצִּיעַר אוֹתְךָ, וּבְזִכּוֹת זֶה גַם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לְךָ.

רַק תִּהְיֶה חֲזַק לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרַךְ בְּכָל פַּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יִצְטַרֵךְ בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם לַשְּׁעָה שְׁלֹמָה כְּרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

הדורש שלומך וטובתך פל הימים...

אֲשֶׁר י"ד קעד — י"ד קעה בנחל רמה

י"ד קעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בראשית, כ"ו תשרי ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תזק וְאֶמֶץ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם רוֹדֵף אוֹתְךָ לְהַפִּיל אוֹתְךָ בְּכֹל מִיַּי נִכְלִי עֲרֻמוּמִיּוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', בְּגִנְבוֹת וְכוּ' בְּנֹאֵף וְכוּ', וּבְכֹל מִיַּי מִדּוֹת רְעוֹת וְכוּ', תַּפְסִיק לְדַבֵּר מֵאַחֲרֵים, וְעַל־יְדֵי־זֶה לֹא תִכְשַׁל בְּעוֹן לְשׁוֹן־הָרֶע, שֶׁהוּא חֲמוּר מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ גֵּדֵר לֹא לְדַבֵּר מֵאַחֲרֵים כָּלֵל.

בְּזֶה שְׁאַתָּה מְדַמֵּן שְׂרוּדֵפִים אוֹתְךָ וְכוּ', זֶה בָּא מִמַּחְלַת עֲצָבִים וְכוּ', וְלִכֵּן הִרְגַל עֶצְמְךָ רַק לְחֹשֶׁב מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא מִבְּנֵי־אָדָם, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד קעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בראשית, כ"ו תשרי ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלֶךְ, וְאַל תַּפְטֹּפֵט דְּבָרִים בְּטָלִים עִם אֵף אֶחָד, אֲשֶׁר לֹא יוֹצֵא מִזֶּה שׁוֹם דְּבָר, רַק גּוֹרֵם לְכַלְבוּל הַדַּעַת וְהַמַּח, וּמַחְלִישׁ הָעֲצָבִים, וְכַמוּכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹתְרֵין, חֵלֵק א', סִימָן כ"ט), שֶׁהַדָּמִים עוֹלִים אֶל הָרֹאשׁ, וְלוֹחֲצִים אֶת הַמַּח, וְעַל־יְדֵי־זֶה בָּאָה מַחְלַת הַנְּפִילָה, שְׁנִלְחָצִים הַמַּחֲזִין וְכוּ', וְאִי

רמו אָשֶׁר י"ד קעו בַּנְחָל

אָפֶשֶׁר לַעֲמֹד וְלִהְיוֹת מְעֻמָּד, וְעַל-כֵּן נוֹפְלִים, חַס וְשְׁלוֹם, וְזֶה טוֹב
בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל זֶה.

וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ קֵל דְּבַר זֶה, כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפִּיל הַדְּבַר הַזֶּה,
עַל-יְדֵי רַבּוּי דְּבוּרִים שֶׁל סָרֵק וְהֶבֶל גּוֹרְמִים לְעֲצָמָם מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים
רָעִים, וְלֹא עוֹד שְׁגוֹרְמִים לְעֲצָמָם שׁוֹנְאִים, כִּי (מְשָׁלִי כֹא, כג): "שְׁמַר
פִּי וְלִשְׁוֹנוֹ שְׁמַר מְצֻרוֹת נַפְשׁוֹ"; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל דְּבוּרֵי פִּי,
וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשַׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה רַק לְשִׂמְחַ עֲצָמָךָ, וְאֵל תִּתֵּן שְׁהַעֲצֹבוֹת וְהַמְרִירוֹת יִשְׁבְּרוּ
אוֹתְךָ.

הַתָּמֵד בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה יִזְכֶּךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלֶךָ מִכָּל
מִינֵי חֲלָדָה, תִּכְנֶנֶס אֶת כְּלָךְ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בַּעַת שְׂאִין לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת כָּל-כָּף, רְאֵה לְגַרְסַ הַרְבֵּה פְּרָקִים
מִשְׁנֵיאוֹת כְּסִדְרָן, וְכֵן תֵּאמַר תְּהִלִּים, וּכְבֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן,
סִימָן כו): אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאוֹכֵל בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְשׁוֹתֶה
אַחַר-כָּף כַּמָּה פְּרָקֵי תְּהִלִּים, וּמִלְּבִישׁ עֲצָמוֹ בְּמֻצּוֹת, וְזֶה כָּל הַחַיּוֹת
הַנִּצְחִית שֶׁל הַנֶּשְׁמָה, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רָע.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׁמֵיאוֹת
וּבְרוּחָנִיאוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים אֵינָם קָלִים, וְעַקֵּר עֲבוֹדַת בַּר יִשְׂרָאֵל לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כג), שְׂצָרִיכִים לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְתוֹךְ הַשִּׂמְחָה, וְזֶה (יִשְׁעִיָּה לֵה, י): "שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגּוּ וְנָסּוּ יְגוֹן וְאֲנָחָה", שְׂצָרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת הָעֲצָבוֹת אֵל תוֹךְ הַשִּׂמְחָה, שְׁנֵה עַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵהֶפֶךְ אֶת הַחֲשֵׁף לְאוֹר, אֶת הַמְּרִירוֹת לְנִעִימוֹת וְכו', וְלִכֵּן כָּלֶךְ מְלֵהֲתֵאֲנַח, וְתִרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְתַת תְּמִיד תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׁנֵה שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא. וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד עַכְשָׁו אֶת הַמְּאָמַר הַזֶּה, וְלוֹמַר עָלָיו אֶת הַתְּפִלָּה בְּ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְלַעֲיֵן הַיֵּטִב בְּכָל הַהֲלָכוֹת שְׁשִׁיכוֹת אֵל תוֹרָה זוּ בְּ"לְקוּטֵי-הֲלָכוֹת".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֹּר אוֹתְךָ, יְהִיָּה מֵה שְׁיִהְיָה, הַתְּכָלִית צָרִיכָה לְהִיּוֹת תְּכָלִית אַחַת — רַק לְהַפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל דְּבָר בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי כָּךְ לְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ

ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'): איש הישראלי צריך להסתפל על השכל שיש בכל דבר; כי באמת הכל לכל אלקות גמור, אשר לא יכולהו הרעיון והשכל כלל, כי אי אפשר בשכל אנושי להבין ולהשיג אף הכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום טבע ומקרה כלל, כל מה שרואים ושומעים ומרגישים, הכל זה רק אלקות, וצריכים לצמצם את האור הזה כדי להשיגו במח אנושי, וזה נעשה רק על-ידי תפלה, ושיחה בינו לבין קונו, ולדבר עמו יתברך בשפת האם שלו בתמימות ובפשיטות גמורה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד קעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בראשית, כ"ז תשרי ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין למוד דף גמרא בכל יום, מה אמר לך! אין למעלה מזה, כי זה מזכך את הנפש מכל מיני חלדה. ואיתא בספר "נוי העמודים" לכן השל"ה הקדוש, שחיוב לכל בר ישראל ללמד בכל יום דף גמרא כהנחת תפלין, וראיתי שעל מצבת הרב הקדוש מקאליב זי"ע תקוק בזו הלשון: "והיה ערליכער יוד, והיה לומד על הדף", רואים מזה מהי גדלת דף גמרא כשלומדים בפשטות, וכדי להוציא את ההלכה מתוך הדף שלומד, וזה נקרא תורה לשמה, שלומד על מנת ללמד ולעשות ולקיים.

חסידים מספרים בשם הרב הקדוש רבי אהרן מקארלין זי"ע בעל "בית אהרן", שהיה רגיל לומר: "מי שלומד מסכת שבת בימות החול, זהו גן-עדן התחתון, ובשבת זהו גן-עדן העליון".

אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ולומד בכל יום יום דף

אֲשֶׁר י"ד קפ — י"ד קפא בַּנְחַל רמט

גְּמָרָא, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁהוּא רְגִיל בְּמַסְכַּת שַׁבַּת בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן
בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ז תְּשַׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּשִׁים לֵב עַל אֱלוֹ שְׁמֵדְבָרִים עָלַי וְכו', כָּל אֱלוֹ
נוֹאֲפִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית ז.): כָּל
מִי שֵׁישׁ בּוֹ עֲזוֹת, בִּידוּעַ שְׁוֹנֶקְשָׁל בְּעֵבְרָה וְכו', וּבְכֻלָּל מִי מְדַבֵּר עָלַי?
אֶחָד שֶׁעֵבֵר עַל כָּל הַעֲרִיּוֹת הַמְּפָרְטוֹת בְּפָרְשַׁת אַחֲרֵי, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, וְחִבֵּר מְרַעִיו, שֶׁעָשׂוּ כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת עִם גּוֹיּוֹת וְכו',
וְעִכְשָׁו אוֹמְרִים שֶׁחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְהֵם כָּבֵר יוֹדְעִים מָה וּמִי זֶה
בְּרִסְלָב... עַד שֶׁיִּכּוֹלִים לְדַבֵּר וְכו', עֲדִין הַטְּרַפּוֹת שֶׁאָכְלוּ חֲזִיר
וּשְׁפָנִים וְכו', מְקַשְׁקֵשׁ לָהֶם בְּבִטְנָם, עֲדִין הַחֲלוּל שַׁבַּת וְאֶכִּילַת חֶמֶץ
בְּפֶסַח וְאֶכִּילַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא בְּכָרַת, מְעַרְבֵּ בְּדָם שְׁלָהֶם וְכו',
וְהֵם כָּבֵר נַעֲשׂוּ מְבִינִים — מִי בְּרִסְלָב וּמִי לֹא?! אִם זֶה לֹא מְגַחֵךְ...
זֶה כּוֹאֵב מְאֹד... בְּכֵן בְּרַח לָךְ מְרַשְׁעִים כְּאֱלוֹ, שֶׁנּוֹדֵךְ מֵהֶם רִיחַ
הַעֲבֵרוֹת שֶׁעָשׂוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ז תְּשַׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל לָמַד אוֹתָנוּ, שְׁאֵסוּר לִפְלֵי בִיאוּשׁ וּבְדַכְּאוֹן. וְלָכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חַזֵּק, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

נָא וְנָא לֹא לְהַכְנִס בְּוִכּוּחִים, שְׁמִבִּיאִים אֶסוֹן לְאָדָם, וּמוֹהַרְנִי"ת ז"ל תָּמִיד אָמַר, שְׁכַל אֱלוֹי שְׁהַתּוֹכַחוּ, לְבִסוּף נִכְשְׁלוּ לְגַמְרֵי בְּלִשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וּקְלָלוֹת וְכוּ', וְנִתְרַחֲקוּ לְגַמְרֵי. וְלָכֵן שְׁתַּק, שְׁתַּק! —

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנִי, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עֲקַר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ וַיְדַם וַיִּשְׁתַּק. אֵל תִּשְׂמַח לֵב מֶה שְׁכַמָּה פְּרִיחִים מְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה. חַזֵּק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ז תְּשׁוּרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיף לְזִכֹּר, שְׁאִין בְּזָה הָעוֹלָם כְּלוּם, רַק הַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוּר. וְזֶה דְּבַר שְׁשֻׁכָּל אֲנוּשֵׁי אֵינּוּ יְכוּל לְתַפֵּס, וְאֵי אֶפְשֶׁר שְׁיִכְנַס בְּמַח, שְׁאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמֵה שְׁרוּאִים וְשׁוֹמְעִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל לְכַל זֶה אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כִּי עַל זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּךְ אֶת הַחֲמֵר לְגַמְרֵי, שְׁיִהְיוּ חוֹשִׁים מְזַכְּכִים וּנְקִיִּים מִכָּל מִינֵי תַּאֲוֹת נְאוּף וּגְלוּי עֲרִיוֹת, תַּאֲוֹת מְמוֹן וְתַאֲוֹת כְּבוֹד, כִּי בְּזָה אֵין שׁוּם קִדְשָׁה, מֵה שְׁאִין כֵּן אֲכִילָה וְשִׁתְּיָה הוּא צְרִיף לְבְרִיאוֹת גּוֹפּוֹ, שֵׁם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֱלֻקוֹת, בְּסוּד: אֲכַל י"ה, שְׁתֵּה י"ה (בְּמוּבָא בְּכַנּוּת יוֹם הַכַּפּוּרִים); וּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנִי, חֵלֶק א', סִימָן סב), שְׁבַעַת אֲכִילָה נַעֲשֶׂה יְחוּד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, כִּי מִסְתַּכְּלִים בְּפִנְיֵימִיּוֹת הַמְּאַכֵּל, אִז

רואים שְׁנֵה גַם־כֵּן אֱלֻקוֹת, בְּסוּד (שְׁמוֹת כד, יא): "וַיִּחְזוּ אֶת הָאֱלֻקִּים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ", שְׂדִיקָא מִתּוֹךְ אֲכִילָה וַיִּשְׁתֶּיהָ רָאוּ אֱלֻקוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! רָאָה רַק לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה זוּ, שְׂאִין בְּלַעֲדָיו? תִּבְרַךְ כָּלֵל, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ לַעֲבֹר עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלֶיךָ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְבָרַח בְּכָל פַּעַם רַק אֵלָיו? תִּבְרַךְ, וְתִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ לְפָנָיו? תִּבְרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִכֵּן כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ? תִּבְרַךְ, מִדְּבִיק אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו תִּבְרַךְ.

גַּא וְנָא תִהְיֶה חִזּוֹק בְּזֵה, כִּי רַק זוּ הָעֲצָה שְׂאִנִּי יָכוֹל לִתֵּן לָךְ. אַל תִּהְיֶה שְׂבוּר, קִבֵּל אֶת הַכֹּפֶרֶת עוֹנוֹת, וְכָל הַבְּזִיווֹת, הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין אֲשֶׁר הֵם מִנַּת חֵלְקֶךָ, תִּקְבֵּל בְּאַהֲבָה לְחִשׁוּבָה שְׁלָמָה, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ו'): עֲקַר הַחִשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיווֹנוֹ יְדָם וַיִּשְׁתַּק; וְאֶפְלוּ הַבְּזִיוֹן שְׂיִישׁ לָךְ מִעֲצָמָךְ — קִבֵּל בְּאַהֲבָה, רַק שְׁתַּק שְׁתַּק, וְתִמְעַט בְּדְבוּר, וְתִדְבֹר רַק עִמּוֹ תִבְרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ז תְּשֵׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד לִהְיוֹת תָּמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבְּרַךְ, וְאַל תִּסְיַח דַּעְתְּךָ מִמֶּנּוּ? תִּבְרַךְ. וְדַע לָךְ, שְׁפָל דְּקָה שְׂאָדָם זוֹכֶה לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ? תִּבְרַךְ, הוּא מְקִיָּם מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּבֹו תִדְבֹק" (דְּבָרִים י, כ), יַחֲוֹד הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר זֶה כָּלֵל הַמְּצוּוֹת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים קיט, פו): "כָּל מְצוּוֹתֶיךָ אִמוּנָה", כָּל הַמְּצוּוֹת צְרִיכוֹת לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם אֶל הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁזוֹ הַמְּשַׁכַּת הַמַּחֲיִן, לִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים

בו יתברך, אֲשֶׁר אֵין עוֹד נֶעַם יוֹתֵר מִזֶּה, וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן עא) בְּעֵינֵי הַנְּעִים הָעֲלִיּוֹן שִׁיּוּרְד, שֶׁזֶּה הַמְּשַׁכֵּת הַמַּחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁמְנַעִימִים זֶה לְזֶה בְּהִלָּכָה, הֵינּוּ כְּשִׁזּוּכִים לַהֲיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עוֹסְקִים רַק לְהִנְעִים אֶחָד לַשֵּׁנִי, הֵינּוּ מַחֲזִיקִים אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מְנַתֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִזּוּ מְמַרְרִים זֶה לְזֶה אֶת הַחַיִּים, רַק עוֹסְקִים בְּמַרְיבוֹת וְכוּ', וְזֶה שֶׁיֵּף הֵן בַּחוּץ עִם אֲנָשִׁים, וְהֵן בְּבֵיתוֹ עִם אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, כִּי מִי שֶׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא בּוֹרֵחַ תָּמִיד רַק אֶל הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, לֹא-כֵן מִי שֶׁמְנַתֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כָּל הַיּוֹם הוּא חוֹשֵׁב בְּמַרְיבוֹת וְכוּ'.

מה אמר לך! כל-כֶּף חָבַל שֵׁישׁ אֵי הַבְּנוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶחָד חוֹלֵק עַל הַשֵּׁנִי וְכוּ', רַבְנּוּ ו"ל אָמַר (חיי-מוה"ר"ן, סימן שיט): אָנִי אֶעֱשֶׂה מִכֶּם כַּתוּת כַּתוּת; אֲבָל לֹא כְּתוּב שֶׁכֶּתָה אַחַת תַּחֲלֹק עַל כֶּתָה שֵׁנִיהָ. וְכֵן אָמַר רַבְנּוּ ו"ל (חיי-מוה"ר"ן, סימן רצב): הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֲהָבָה שֶׁבִינֵנוּ; וְלִצְעָרֵנוּ הָרַב, אֲנַחְנוּ רְחוּקִים מִלְּקִיָּם אֶת דְּבָרָיו, לְמָה צְרִיכִים לְרִיב?! הַאִם כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עַל הַשֵּׁנִי, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁבְּזֶה הוּא יִגְדֹל יוֹתֵר?! אוֹ בְּזֶה שֶׁיִּדְבֵּר עַל הַזּוּלָת יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ?! הֲרֵי לְכִסִּיל דּוּמָה. וְרוֹאִים, שֵׁישׁ אֶחָדִים שֶׁנִּקְרָאִים 'חֲשׁוּבֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ', אֲשֶׁר בְּאַמַּת אֵינָם יוֹדְעִים בְּסִפְרֵי רַבְנּוּ ו"ל, מַה שֶׁהַתְּלִמִּיד הֵכִי קָטָן בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" יוֹדֵעַ, שְׁזוֹכָה לְסִיָּם כָּל חֲדָשׁ אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְהֵם דִּיקָא אֲנָשֵׁי רִיב וּמְדוּן... וְאִם זֶה אֵינוֹ כּוֹאֵב זֶה מְצַחֵיק... בְּמָה אַתָּה מַחֲשׁוּבֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ?! בְּמָה שֶׁאַתָּה רַב עִם הַשֵּׁנִי וּמִשְׁפִּיל אוֹתוֹ?! בְּמָה שֶׁאַתָּה קוֹרָא אוֹתוֹ מְרַב קִנְאָה וְשִׁנְאָה 'מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקֵר'?! בְּשַׁעַה שֶׁאַתָּה בְּעֶצְמָךְ 'מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקֵר' גְּדוּל... לָךְ מִתָּר לְקַחַת פְּדִיוֹנוֹת וְלֵאחֵר אֲסוּר?! אִם תִּסְתַּכַּל עַל הַתְּכָלִית הַנְּצַחִית, תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וּסְתָם בְּעֲלֵי קִנְאָה שֶׁמְרַבִּים שִׁנְאָה, עַד שֶׁמְתִירִים לַעֲשׂוֹת רַשָּׁעוֹת לַשֵּׁנִי, שֶׁזֶּה אוֹתִיוֹת שֶׁ'קֵר', מִתְחִיל עִם קִנְאָה (כִּי הֵיכֵן שֵׁישׁ מַחֲלֶקֶת וּמַרְיבוֹת זֶה בָּא רַק מִחֲמַת קִנְאָה שֶׁמְקַנָּא אֶת הַזּוּלָת), וְאֶחָר-כֵּךְ מִתְחִיל שִׁנְאָה, שֶׁשׁוֹנָא אוֹתוֹ — לְמָה לְהוּא יֵשׁ וְלֵי אֵינִי?! וְאֶחָר-כֵּךְ מִתִּיר לַעֲשׂוֹת לוֹ רַשָּׁעוֹת עַד רִצִּיחָה. וְלָכֵן כָּלֵךְ מִמַּחֲלֶקֶת,

אָשֶׁר י"ד קפד בְּנַחֵל רנג

וְתַתְּמִיד רַק בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְכָל אֵלוֹ הַבְּעָלִי קִנְיָה תֹאכַל אוֹתָם
הַקִּנְיָה. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנב): כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ
קִנְיָה בְּלִבּוֹ — עֲצָמוֹתָיו מְרַקִּיבִים, וְזֶה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתָם.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח מִבְּעָלִי מַחֲלָקָת, וּמַדְבֵּק עֲצָמוֹ רַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ז תְּשֵׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, שְׂנֵה עַקֵּר הַקְּדוּשָׁה,
וְתַתְּמִיד יִהְיֶה חַיּוּךְ עַל פְּנֵיךְ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ לָךְ אֲנַפִּין נְהוּרִין,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵרְאוּ בְּךָ תְּמִיד אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל (עַמּוֹן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן קנג); גָּא וְנָא אֵל תְּסַתְּפֵל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, מַה לָּךְ עִם
אַחֲרִים? ! הֵם מִמִּילָא מְקַנְאִים בְּךָ, כִּי מִי שְׁמַדְבֵּר עָלֶיךָ רַע, זֶה רַק
מַחֲמַת קִנְיָה. וְלִכֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה לָּךְ שׁוֹם עֵסֶק עִמָּהֶם, וְאַז טוֹב לָּךְ כָּל
הַיָּמִים.

אַתָּה רַק תַּתְּמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנָּיוֹת כְּסִדְרָן, וְתִשְׁתַּדֵּל לְסִיִּם פְּרָק
אַחַר פְּרָק, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם שִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר,
וּכְמוֹ-כֵן תַּעֲשֶׂה לָּךְ קְבִיעוֹת בְּש"ס: בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי וְתוֹסְפָתָא, לְלַמֵּד
כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם, וְכֵן זֶה־רַק וְתַקוּנִים, כִּי רַק זֶה יִשְׁאַר לָּךְ, וְזֶה יִלְוֶה
אוֹתְךָ עַד הַקְּבֵר וְכוּ', וּמִשָּׁם הַלָּאָה וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ כָּל יְמֵיךָ...

י"ד קפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשֵׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל זְמַנְךָ הַיְקָר, כִּי כָּל רִגְעַ הָאָדָם מֵת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כִּי הַרְגַע הַזֶּה כָּבֵר אִף פַּעַם לֹא יִחְזֹר לוֹ, וּפֶה לֹא מְדַבְּרִים מִשְׁעָה אוֹ מִיּוֹם, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל רִגְעַ שְׁעוֹבֵר, כָּבֵר לְעוֹלָם לֹא יִחְזֹר לוֹ, וְלִכֵּן כְּתִיב (אִיּוֹב ז, יח): "לְרִגְעִים תִּבְחָנֶנּוּ", בּוֹחֲנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל רִגְעַ אִיךָ יִבְלֶה אוֹתוֹ (עֵין ראש השנה טז). וְחֻבֵּל מְאֹד, שְׂאֲצֵל בֶּן־אָדָם רִגְעַ אֵינּוֹ חָשׁוּב כָּלֵל. וּבִקְאֻמַּת אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ז.), שְׂבַלְעִם הַרְשַׁע רִצָּה לְקַלֵּל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עַל רִגְעַ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים ל, ו): "כִּי רִגְעַ בְּאִפּוֹ", וְכִמָּה זַעֲמוֹ? רִגְעַ, וַיֵּשׁ לוֹמֵר: רִגְעַ — רְאִשֵׁי תְבוֹת (בְּמִדְבָּר כד, כ): "ר' אֲשִׁית גִּוְיִים עֲמֶלְק", כִּי עֲמֶלְק מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם, שְׂלֵא יִנְצֵל כָּל רִגְעַ; כִּי בִקְאֻמַּת עִם רִגְעַ אֶחָד יְכוֹלִים לְעֲשׂוֹת הַרְבֵּה דְבָרִים, מִמֶּשׁ פְּלָאוֹת, פְּלָאֵי פְּלָאוֹת; אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְנִצָּל כָּל רִגְעַ, וְאִזּוֹ תִצָּא לוֹ שְׁעָה נִפְלְאָה, וּמְכַל שְׂכֵן יוֹם נִפְלָא, וַיִּקְנֶה רַב טוֹב הַצְּפוּן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשֵׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּבֵר הַזְּהִרְתִּי אוֹתְךָ כְּמָה פְּעָמִים, שְׁהִסַּמְ"ךָ־מ"ם עוֹבֵד עֲלֶיךָ, וּמִשְׁחַק עֲמָךְ, וְגוֹנֵב לְךָ אֶת הַדְּקוֹת וְהַרְגָּעִים הַיְקָרִים, מִתְחִיל בְּדַקָּה

אָשֶׁר י"ד קפז בְּנַחֵל רנה

וּבְרַגַע וְכו', וְנִמְשָׁף חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַד רִבַע שְׁעָה, וְאַחֲר־כֵּן חֲצִי שְׁעָה, וְעַד שְׁעָה וְעַד שְׁעֵתִים וְכו', רַב הַיּוֹם הוֹלֵךְ לוֹ עִם שְׁטִיּוֹת וּדְבָרִים בְּטָלִים, וּכְבָר אָמַר הַתְּנָא הַקְדוֹשׁ (אָבוֹת ד, י): אִם בְּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה, יֵשׁ לְךָ בְּטָלִים הַרְבֵּה כְּנֻגָה; וְכֵן אַתָּה מְבַטֵּל יוֹם אַחַר יוֹם בְּהִבָּל וּבְרִיק וְכו', וּבֵין כֵּן גִּשְׁמַתְךָ צְמָאָה וְרַעֲבָה בְּרוּחַנִיּוֹת אַחַר תּוֹרָה וְתַפְלָה וְקִיּוּם מְצוּוֹת בְּשִׁמְחָה וְחִזּוּק אֱמוּנָה, אֲשֶׁר כָּל רַגַע שָׂרָק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זוֹהִי מְצוּוֹת עֲשֵׂה נִפְרָדָת.

עֲמַד וּרְאֵה וְהִשְׁתוּמֵם, כַּמָּה מְצוּוֹת אַתָּה יְכוּל לְמַלֵּא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשֵׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבָרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֶרֶץ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכו'.

מָה אָמַר לְךָ! לְהַשִּׁיב — צְרִיכִים לְחֹזֵר וּלְהַעֲתִיק לְךָ אֶת כָּל סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּתְּפֵס עֲכָשׁוּ אֶת הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְזֶה יִפְתַּח לְךָ אֶת קִשְׁיוֹת גִּידִיךָ, שֶׁתִּתְּחִיל לְחַשֵּׁב עַל תְּכִלִּיתְךָ הַנִּצְחִית — הֵיכֵן אַתָּה נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם.

לֹא טוֹב הַדֶּרֶךְ שֶׁבְּחִרְתָּ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמְךָ רַק אֶת הַרְעַ וְכו', וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵכוֹת נו.) עַל פְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ג): "כְּפֹלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ", מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֲפֵלוּ רִיקְנִין שְׂבָבָה, מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרִמּוֹן.

וְהִזָּה רְאוּי, שֶׁתַּעֲיֵן בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׁשֵׁם

רנו אָשֶׁר י"ד קפח – י"ד קפט בַּנְחַל

מַדְבַּר רַבְנוּ וְ"ל מִמַּעַלְת הָאָדָם הַזֹּכֶה לְחַפְשׁ וּלְבִקְשׁ וּלְמַצָּא בְּעַצְמוֹ
נִקְדוּת טוֹבוֹת, עֵינֵי שָׁם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשָׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָהּ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תִּהְיֶה שָׁבוּר, וּכְבֹר סֵפֶר רַבְנוּ וְ"ל
מִהַבְּנֵי־מֶלֶךְ שְׁנֹת־חֲלָף לְבֵן־שִׁפְחָה, וְרַחֲקוּ אוֹתוֹ (עֵינֵי סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת,
מַעֲשֵׂה יֵא), וְהַבְּנֵי־מֶלֶךְ הָאֲמִתִּי מְרַב חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', הֵלֶךְ לְבֵית
בִּשְׁת, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן, וְנִפְל בְּנֵאוֹף וְכוּ', רוֹאִים מְזֶה לְאֵן יְכוּלִים לְהַגִּיעַ
עַל־יָדֵי חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ'. וְלִכֵּן כָּלֶה מִהַזְּכֵל הַזֶּה וְכוּ', וְכוּ', מֶה
יְהִיֶה אִם תִּפְל וְתִהְיֶה שָׁם וְכוּ', הֵלֵא שְׁכוּר שְׁשׁוּכְב בְּבוֹץ וּמִתְגַּלְגֵּל
בְּקִיאוֹ, נִחָשֵׁב לוֹ שְׁאִין טוֹב מְזֶה וְכוּ', וּלְבִסוּף הוּא נוֹדֵף בְּסִרְחוֹן
גָּדוֹל עַד מְאֹד.

רְצִיתִי מְאֹד לְטוֹבָתָהּ הַנִּצְחִית, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לְבוֹא לְפָנָי, וּבְיַחַד
נִדְבֵר, וְנִמְצָא עֲצָה אִיךָ שְׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִהַפַּח שְׁלֶךְ.

רְאוּי לֶךְ לְעֵינֵי עֲכָשׁוּ בְּשִׁיחוֹת־הֶר"ן, סִימָן סז, וְתִחַזֵּר עַל זֶה מְאֹד
פְּעָמִים וְאַחַת, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיךָ, וְזֶה יוֹעִיל לֶךְ מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ תָּמִיד...

י"ד קפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשָׁרִי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַל תִּכְנַס בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכָּאוֹן וְכוּ', וְתֹאמִין לִי, שְׁכַל הָעוֹלָם הַזֶּה
אֵינוֹ שׁוֹהַ שְׁתַּתְּאֲנַח אֲנִיחָה אַחַת בְּשִׁבְלִי, אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת כָּל־כָּף
דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֲכַפְתָּ לּוֹ, אִם הוּא כָּבֵר נִמְצָא בְּקִבְר
אוֹ נִמְצָא בַּחַיִּים וְכוּ', תִּמְיֵד רַק לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְהִסְיַח
דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כְּרֹגַע, אִם אֶחָד בָּא לְדַבֵּר עִמָּךְ, אִם אֶחָד צָרִיךְ
חֲזוּק, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲבָל שְׂאֵר הַזְּמַן רַק הַדְּבִק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
וְתִמְיֵד תִּתְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְתִחְדִּיר בְּדַעְתָּךְ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בִיּוֹדֵי בְּשׂוֹר וְדָם. וְלִכֵּן מֶה יֵשׁ לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל
מֵאִיזָה בֶּן-אָדָם, הַדְּבִק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ הַשּׁוֹנְאִים וְהַרְוֹדִפִּים
שֶׁלָּךְ, תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קצ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְּשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשֵׁרֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֲזֹק עֲצָמְךָ לִהְיוֹת סִבְלָן עַל כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי כָּף
הַזֶּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קִיט), אֲשֶׁר אֵין
מְצִיאוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ אוֹ גֵּן-עֵדֶן אוֹ גֵּיהֵנוֹם, כִּי אָדָם לְעַמֵּל
יּוֹלֵד (אִיּוֹב ה, ז), זָכָה — עֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, לֹא זָכָה — עֲמָלוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, שֶׁהוּא הַגֵּיהֵנוֹם, וְלִכֵּן חֲזֹק וְאַמֵץ מְאֹד לְבָרַח רַק אֵל הַרוּחָנִיּוֹת
חַיּוֹת אֱלֹקוֹת, וְנִה יַעֲזֹר לָךְ.

פַּעַם שְׂאֵל אֶחָד אֶת הַ"חֲפֵץ חַיִּים" — מֵאֵין הוּא יוֹדֵעַ מֶה
שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם, הָאֵם הוּא קוֹרָא אֶת הַעֲתוּנִים ... עֲנֶה וְאָמַר: צְרִיכִים
לְקָרָא בְּעִתּוֹן שְׁיֵשׁ צְרוֹת בְּעוֹלָם?! מִי אֵינוֹ יוֹדֵעַ שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ

רנח אָשֶׁר י"ד קצא – י"ד קצב בַּנְחָל

מְלֵא צְרוּת, וְאֵין מְקוּם לְכַרַח רַק אֶצֶל הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר שָׁם עָקַר בֵּית
מְנוּס לְאָדָם – לְהַדְבִּיק עֲצָמוֹ בּוֹ יְתִבְרַךְ בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשַׁרֵּי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְהַבִּין, שֶׁהַכֹּל דִּמְיוֹן גָּדוֹל וְכוּ', וּבְרַגַע שְׁאוּמְרִים לְךָ דָּבָר
כְּזֶה, עָלֶיךָ לְזַכֵּר, שֶׁכַּח הַמְדַמָּה מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, וְרוֹצִים לְהַמְשִׁיךְ גַּם
עָלֶיךָ אֶת כַּח הַמְדַמָּה, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
כה), שֶׁעֲכָשׁוּ שָׁם הַיֵּצֵר הָרָע הוּא "כַּח הַמְדַמָּה", הֵינּוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סֵפֶה נב.): שֶׁבְּעֵה שְׁמוֹת יֵשׁ לַיֵּצֵר הָרָע, וְאָמַר רִבְנוּ
ז"ל, שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ לוֹ שֵׁם שְׁמִינִי, וְהוּא: "כַּח הַמְדַמָּה", וּכְבָר פָּרְשׁוּ
אֶת מֵאֲמָרוֹ, כִּי הַיּוֹם כְּשֶׁרִבְנוּ ז"ל נִמְצָא בְּעוֹלָם, וּמִגְלָה נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה וְכוּ', שֶׁלֹּא
נִתְגַּלָּה עֲדֵין וְכוּ', לְכֵן זֶה לְעֻמַּת זֶה מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט כַּח הַדִּמְיוֹן,
שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם כְּמוֹ
הַדִּמְיוֹנוֹת, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת בֵּין חוֹרֵין עִם שֶׁכֵּל שֶׁל הַשְּׂגָת
אֱלֻקוֹת וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשַׁרֵּי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחבא בתוך התורה הקדושה, אשר אין לה עוד מקום
פל-פך מסתר כמו התורה הקדושה, אשר מי שמסתתר שם, אף אחד
אינו יכול למצא אותו.

תאמין לי, אני יודע היטב מה שעובר עליך, כי ספרת לי
מהעבר שלך וכו', ואני מבין מכתלי מכתבך, שגם עכשו עוברת
עליך הצרה הזאת, וקשה לה להפטר ממנה.

ולכן עצתי, שתהיה רגיל לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות,
שזה הורג את היצר הרע לגמרי, ומי שרגיל בזה, אינו הולך בטל
בשום פנים ואפן.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד קצג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בראשית, כ"ט תשרי ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר על השלום-בית שלך מאד מאד, כי זה יסוד
החיים, כי כשיש שלום בבית, יש שלום בכל מקום; כי כך אמרו
חכמינו הקדושים (יומא ב.): ביתו זו אשתו; נמצא, כשיש לאדם
שלום עם אשתו, יש לו בית. ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מועד
קטן, דף ט:): שמחה לאדם בשעה שהוא דר בתוך שלו; ולכן כשיש
לאדם שלום עם אשתו, הוא דר בביתו, והוא מישב והפל הולך על
נכון, מה שאין כן, כשאין לו שלום עם אשתו, אזי ביתו שבור,
ואינו מסתדר עמה וכו', ואז הוא נמצא בגלות גדולה וכו', ואין לו
ישוב הדעת, ומרים ומרורים לו החיים. ולכן ראה לשמר על
השלום-בית שלך. הפתגם העממי הוא: "תהיה חכם ולא צודק",

וְאִז תִּצְלִיחַ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיךָ, אַף שְׁזֶה קִשָּׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ זְמַנִּים וְעַתִּים שְׂאֵתָה צוֹדֵק וְהִיא לֹא וְכוּ', וְהִיא מִתּוֹפְכַת עִמָּךָ, עַל זֶה אוֹמְרִים לָךְ: תִּהְיֶה חֲכָם וְלֹא צוֹדֵק, תֵּן לָהּ אֶת הַצֶּדֶק וְכוּ', וְכִּי תִתְפַּטֵּר מֵהַרְבֵּה צָרוֹת... אֵל תִּחְשַׁב שֶׁהַחַיִּים קָלִים, עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד מִשִּׁבְרִים וְגַלִּים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מִהַמְרִירוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אִם עַל-יַד הַמְּלַח, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הַאֲמֵת, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כג): אֲלֵמְלָא מְלַחָא לֹא הוּי עֲלֵמָא יְכוּל לְמִיקָם מְרִירוֹתָא דְהַאי עֲלֵמָא; כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא מֵר מְמוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת הַכֶּסֶף לְתַכְלִית, אֲזִי מֵר לוֹ מְאֹד; כִּי תֵאֵנוֹת מְמוֹן הִיא עֲבוּדָה זָרָה, וְזֶה מְבִיא לְיַדֵּי חֲרוֹן-אַף, שְׁסוֹבֵל מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת עַד אֵין סוּף, וְהַכֹּל הוֹלֵךְ לוֹ קִשָּׁה עַד מְאֹד, כִּי מִי שֶׁנֹּדֵבֵק בְּעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל מְמוֹן, וְכָל הַמַּח שָׁלוֹ רַק כֶּסֶף וְכֶסֶף וְכוּ', לוֹ הוֹלֵךְ הַכֹּל קִשָּׁה, כִּי רַץ אַחַר הַכֶּסֶף כְּמוֹ גּוֹי שֶׁרָץ אַחֵר עֲבוּדָה זָרָה שָׁלוֹ וְכוּ'.

אָבֵל כְּשֶׁאָדָם מְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא הַבֶּעַל תַּפְלָה (עֵינֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יב), הוּא בּוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, שְׁזֶה סוּד (שְׁמוֹת טז, כט): "שְׁבִי'ו' אִישׁ תַּחֲתָיו, אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ" הַנֶּאֱמָר בְּשַׁבָּת, שְׁבִי'ו' — רֵאשִׁי תְבוֹת: שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב תַּחֲתָיו, הֵינּוּ תַחַת מְקוֹמוֹ, הֵינּוּ שֶׁהוּא עָנּוּ (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עט), וְעַל-כָּל-פָּנִים אֵינּוּ יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ, שְׁזוֹ הָאֲרַת שַׁבָּת, אוֹר הָאוֹרוֹת (זֶהר נְשֵׂא קַמְד): אֲנַת שַׁבָּת דְּכֹלָא יוֹמָא, אִז נִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְאֵינּוּ צָרִיךְ לְהַתִּינֵעַ.

וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן רֵאָה שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא סוּד הַשְּׂכִינָה, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקסג): בֵּימֵי אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת בְּשֵׁם שָׂרָה, וּבֵימֵי יִצְחָק — בְּשֵׁם רַבֵּקָה, וּבֵימֵי יַעֲקֹב — בְּשֵׁם רַחֵל וְלֵאָה; אֲצֵל כָּל אֶחָד אֲשֶׁתּוֹ זוֹ הַשְּׂכִינָה; וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְאִז נַעֲשֶׂה יְחוּד עֲלִיוֹן בֵּין זְעִיר וְנוֹקְבִיָּה

אֲשֶׁר י"ד קצד בַּנְחַל רסא

(עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן לב): עַל-יְדֵי יְחֻדָּא תַּתְּאָה נַעֲשֶׂה יְחֻדָּא עֲלָאָה. (וַיֵּשׁ בְּזֶה סוּד עֲמָק, אִיף אִישׁ וְאִשָּׁה הֵם כְּדָגְמָא דְלַעֲיִלָּא, וּכְפִי שְׂמִתְנַהֲגִים כְּאֵן לְמַטָּה, כְּךָ נוֹהֵג לְמַעְלָה, כִּי אִם אָדָם בְּטַל וּמְבַטֵּל בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אַזִּי נַעֲשֶׂה כְּדָגְמָא דְלַעֲיִלָּא, וְדו"ק). וּכְשֵׁישׁ יְחֻד הַשְּׁלָם, אַז נִשְׁפָּע הַשְּׁפַע בְּשְׁלָמוֹת, כִּידוּע בֵּין הַיְחֻד ו' – ה', אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ – שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם י"ה', וְנִשְׁלָם הַיְחֻד בֵּין עֲלָמָא עֲלָאָה לְבֵין עֲלָמָא תַּתְּאָה, וְאִז לֹא חֲסַר לוֹ שׁוּם דְּבָר.

וְלִכְּנָן רְאָה אִיף זֶה מְקַשֵּׁר אֶחָד לְהַשְׁנִי – שְׁלוּם-בֵּית עִם פְּרֻנְסָה בְּלֹא טְרַח וְיִגִיעָה, וְזֶה שְׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעַתְּרוּ, תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שְׂתַתְּעֲשִׂרוּ; וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט), שְׂפֻרְנֵסָה בְּלִי טְרַח תְּלוּיָהּ בְּתַקוּן-הַבְּרִית; וְלִכְּנָן כְּשֵׁישׁ שְׁלוּם-בֵּית יֵשׁ כְּכָר הַכֹּל, וּכְשֵׁאֵין שְׁלוּם-בֵּית אֵין פְּרֻנְסָה וְאֵין שְׁפַע, וְאֵין בְּרָכָה וְאֵין כְּלוּם; וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיבְכֻלְתָּךְ לְהַתְּאַמֵּץ בְּשְׁלוּם-בֵּית, וְלָדוֹן אֶת אִשְׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאָה אִיף יִקַּל לְךָ בְּפְרֻנְסַתְךָ.

הַעֲקָר הַדְּבִק עֲצָמָךְ בּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְתַמִּיד תִּצְיֵר לְפָנַי עֵינֶיךָ שְׂמוֹת יְחֻדִּים וְצָרוּפֵי שְׂמוֹתֶיךָ יְתַבְּרָךְ, וְאִז הַמַּחֲזִין יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד קצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרָ נַח, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוּם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ כָּל הַתְּקוּנִים מִרַבְּנוּ ו"ל עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְעֲלִינוּ לְהוֹדוֹת

לִפְנֵינוּ יִתְבַּרֵךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּנִידָה מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּלְהַסְתַּוְּפֵךְ בְּצִלוֹ הַקְּדוֹשׁ צְלָא דְמַהִימְנוּתָא.

עֲכָשׁוּ חֲזוֹרָתִי לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית אַחַר נְסִיעָה אַרְכָּה שְׁנִסְעָתִי קִדְּם לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה שְׁבוּעַ לִפְנֵי הַסְּלִיחוֹת, וְהֵייתִי שָׁם עַד אַחַר שְׂמִחַת תּוֹרָה, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי בְּעֵבֶרְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי זֶה כָּל חֻשְׁקִי וּרְצוֹנִי, שֶׁכָּל תַּלְמִיד וְתַלְמִיד מִ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" יִזְכֶּה לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְיִלְמַד בְּרַבִּים אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְתַהֲלֵה לְאֵל, כְּבָר זָכִינוּ לְהַקִּים בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים תַּלְמִידִים הַגּוֹנִים, שְׁגָם הֵם מִמְּשִׁיכִים אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי זֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר: "אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֵלָה הַתַּלְמִידִים יַעֲשׂוּ תַּלְמִידִים אַחֲרַי, וְאֵלָה הַתַּלְמִידִים יַעֲשׂוּ תַּלְמִידִים אַחֲרַי" וְכוּ' וְכוּ' (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְתָּ, חֵלֶק ב', סִימָן סח).

הַעֲקָר רָאָה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא יְסוּד וְעֲקָר הַכֹּל, וְצָרִיכִים לְחֻזַר הַרְבֵּה בְּלִמּוּד הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי בְּלֹא אֲמוּנָה אֵין כָּלוּם, וְעַם אֲמוּנָה יֵשׁ הַכֹּל. וְעַלֶּיךָ לְדַעַת, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַדְּבָקוּת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכָל מֶה שֶׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן זוֹכֵה לְהַתְּדַבֵּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּדַעַתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִדְבָק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּדְבָקוֹת אֲמַת.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב, חֲצוֹת, מְתוּחָה הַסְּדוּר דִּיקָא, וְאוֹתִיּוֹת מְחִכִּמוֹת וּמְאִירוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְאִיר לִפְנֵי עֵינָיו אֹרֵי יִתְבַּרֵךְ, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּתַבּוֹת הַתְּפִלָּה, זוֹכֵה שֶׁתִּפְתַּח לוֹ הָאֶרֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁהַתְּבּוֹת לֹא יַעֲזוּבוּהוּ שְׁיִלְךָ לְהֵלֵן וְכוּ' (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְתָּ, חֵלֶק א', סִימָן סה); וְרָאוּי וְנִכּוֹן מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּסְדוּר שֶׁכְּתוּב שָׁם הַיְוִי"ה בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר פְּעַם הָרַב הַקְּדוֹשׁ הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנֹסֶק זי"ע, שֶׁבְּשִׁבְלֵי זֶה הוּא מְתַפַּלֵּל בְּסְדוּר הָאֲרִיז"ל, כִּי שָׁם כְּתוּב בְּפִרוּשׁ שָׁם הַיְוִי"ה בְּרוּךְ הוּא, וּמְסַגֵּל לִירְאַת שָׁמַיִם (מְאוּר וְשִׁמְשׁ, פְּרִשְׁתַּת עֲקָב), וְהַיּוֹם כְּבָר הַדְּפִיסוֹ הַרְבֵּה סְדוּרִים פְּשׁוּטִים, שֶׁמְפָרֵשׁ שָׁם

אֲשֶׁר י"ד קצה בנחל רסג

שם הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא. וְרֵאוּי וְנִכוּן לְהַתְּפִלֵּל בְּסִדּוּר כְּזֶה, שֵׁשׁ הַנְּיָ"ה מִפְּרָשׁ.

הַנְּגִיד ... הַבְּטִיחַ לְשַׁלַּח אֵלַי סֵךְ שְׁבַעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת דּוֹלָרִים לְצִרְךָ בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל, עַל-יְדֵי הַגַּבְּאֵי צְדָקָה שְׁלוֹ, ר' ... שְׁאָמַר, שְׂיִמְסֹר אֶת זֶה לָךְ, וְאַתָּה תִּשְׁלַח אֶת זֶה אֵלַי, וְעַל-כֵּן תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי אִם שָׂמַעְתָּ מִזֶּה, וְאִם יָדוּעַ לָךְ דְּבָר זֶה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדּוּר נח, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת כָּל הַתְּקוּנִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיוּ לָךְ כַּחוֹת לְהַכְּנִס אֶל תּוֹךְ הַקְּדוּשָׁה כָּל הַשָּׁנָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד כָּל הַשָּׁנָה לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְתִקְבַּע לְעֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר כָּל שְׁבוּעַ לְסִיִּים אֶת פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רֵשׁ"י, אֲשֶׁר הִיא מְסֻגֶּלֶת מְאֹד לְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה.

וְכֵן רְאֵה לְחֹזֵר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲשֶׁר הוּא זְכוּךְ וְטְהוּרַת הַנֶּפֶשׁ. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֶפְלוּ אוֹתָם בְּנֵי אָדָם שְׂנֹלְכָדוּ בְּמָקוֹם שְׂנֹלְכָדוּ וְכו', אִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם קְבִיעוֹת

רסד אָשׁר י"ד קצה בַּנְחַל

לְלַמַּד בְּכָל יוֹם כֶּף וְכֶף, הַתּוֹרָה תּוֹצִיאֵם מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵי
שְׁנֵלְכֵדוּ בָּהּ (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן יט). וּמִקֶּבֶל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂמָה
שְׁהַזְכִּיר רַבֵּנוּ ז"ל 'כֶּף וְכֶף', זֶה סוֹבֵב עַל אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

גַּם רֵאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָהּ שְׁעוֹר בְּלִמּוּד שְׁלִחָן עָרוּף מְחַבֵּר רַמ"א
בְּכָל יוֹם כַּמָּה סִימָנִים כְּסִדְרָן, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר, עַל-כָּל-פָּנִים לֹא יִחְסַר
לָהּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה סְעִיפִים, עַד שְׁתִּזְכָּה לְסִים אֵת כָּל אַרְבָּעָה חֲלָקֵי
שְׁלִחָן עָרוּף, וְתַתְּחִיל עוֹד פַּעַם; כִּי בִיּוֹתֵר הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל
לִמּוּד שְׁלִחָן עָרוּף (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן כח).

וְעַל כֵּלָם רֵאָה לְקַבֵּעַ אֵת עֲצָמָהּ בְּכָל יוֹם זְמַן קְבוּעַ לְהַתְּבוֹדֵד
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְבַּר וְתִשְׁיַח עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת,
וְחִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָהּ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו. וְתִדַּע וְתִאֲמִין,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר
זֶה. וּבִיּוֹתֵר צָרִיכִים עֲקֻשָׁנוֹת בְּתַפְלָה וְהַתְּבוֹדֵדוֹת.

רֵאָה לְהַתְּמִיד בְּשְׁעוֹרֵי הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹמֵדִים גְּמָרָא, וְתַחֲזוֹר עַל דְּפֵי
הַגְּמָרָא פְּעָמִים אֵין מְסָפָר, וְתִדַּע וְתִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר כָּל דָּף גְּמָרָא שְׁזוֹכִים
לְלַמַּד בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ בִימֵי נְעוּרֵיהֶּ
מִה טוֹב וּמִה נְעִים, אִם תַּחֲזוֹר אֵת דְּפֵי הַגְּמָרָא שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בִּישִׁיבָה,
בְּאִפְּן שְׁתִּזְכָּה לְלַמַּד אַחַר-כֵּן בְּעֲצָמָהּ גְּמָרָא.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּכָל זֶה, וְאִזּוֹ
תַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבְעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶרְאֶה
לְעֲנוֹת לָהּ.

הַמְּאַחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹתְךָ בַּיְבֻנְאֵל לְשַׁבַּת שׁוֹבָה, וְאֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹכְנְסוּ בְּךָ כָּל הַדְּבוּרִים שְׁדַבְּרָנוּ, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְחַקֵּק אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה הַיֵּטֵב בְּלִבְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאִז טוֹב לְךָ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ עִכְשָׁו לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁוֹ" עִם הַתְּרַגּוּם, שֶׁהִיא מְאֹד מְסֻגָּלֶת לִירֵאת שָׁמַיִם, וְכֵן תִּהְיֶה קְבוּעַ לְזִמְרָה בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא מְסֻגָּלֶת לְזִכְרוֹ הַנֶּפֶשׁ. וְכֵן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲשֶׁר מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל לְמוֹד פּוֹסְקִים יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. וְרֵאוּי לְהִתְחִיל מֵהַתְּחִלַּת ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף, לְלַמֵּד סִימָן אַחֵר סִימָן מֵאַרְבַּח חַיִּים, וּכְשֵׁיִסִּים יִתְחִיל יוֹרֵה דְעָה, וּכְשֵׁיִסִּים יִתְחִיל אֲבָן הָעֶזֶר, וּכְשֵׁיִסִּים יִתְחִיל חֲשׁוֹן מְשֻׁפָּט, וּכְשֵׁיִסִּים, יִתְחִיל עוֹד פְּעַם, כִּי זֶה הִנֵּה רַצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּקַבִּיעוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁעוֹר בְּפּוֹסְקִים, אֲשֶׁר הוּא מְזַכֵּר אֶת הָאָדָם מְאֹד וּמְבַרֵּר אֶת הַטוֹב מֵהֶרַע (עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלָק א', סִימָן ח'; וּבְשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט).

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיָּם עֲשׂוּרִים דְּקוֹת, וּתְפַרֵּשׁ אֶת כָּל שִׁיחְתְּךָ וְכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְשַׁעַר וּלְתַאֵר כָּלֵל. אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמְּשִׁיךָ עַל עֲצָמְךָ אֶת הַתְּקוּנִים מִרַבְּנוּ וְ"ל עַל כָּל הַשָּׁנָה.

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן בְּהֶבֶל וְרִיק, רַק תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׂתַזְכֶּה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמְאֹד מְסַגֵּלֶת לְיִרְאַת שְׁמַיִם, וּמִי שְׂזוֹכָה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ פְּרִשְׁהָ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, אֲזִי מִבְּטָח לֹא שְׁלֹא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם רַע, חַס וְשְׁלוֹם, וַיִּצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ.

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת חַק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי הַלְמוּד הַזֶּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּמְכַנִּיס בְּאֶדְם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְכֵן רְאֵה לְקַבֵּעַ עֲצָמְךָ לוֹמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', בְּאִפְּן שְׂתַזְכֶּה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְאִם תִּתְנַהֵג כִּף כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, אֲזִי תִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֲמִירַת תְּהִלִּים פּוֹתַחַת אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים, וּמְדַבֶּקֶת אֶת הָאוֹת וְהַשְּׁעָרִים לֹא (עֵינִי לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג).

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטְיּוֹת, כִּי כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ד קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

בְּמַכְתָּב שְׂפַתְכֵתִי לְךָ, בְּרִכְתִּי אוֹתְךָ, שְׁיַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְתִזְכֶּה עוֹד לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וּבְיָדָאֵי נְפִלָה טְעוֹת בְּהַדְפָּסָה וְכו'.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, וְתַדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ תָּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, לְחֻשָׁב תָּמִיד
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתָּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, כִּי כָּל הַדֵּינִים
הֵם עַל-יְדֵי בְּלִבּוֹל הַמַּחְשָׁבָה וְכו' וְכו', וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְדַבְּקוֹת
אֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי זוֹכֶה לְמַח מִיִּשְׁב, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם אֵינוֹ
יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ וְכו' וְכו', לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם נִשְׁפָּר לְגַמְרִי, וּמַח-
מַחְשַׁבְתּוֹ מְבַלְבֵּל וְכו' וְכו', עַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר; כִּי
עַקֵּר הָאָדָם הוּא הַמַּחְשָׁבָה, וּבְמִקּוֹם שְׁאָדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל
הָאָדָם; עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ, וּלְחֻשָׁב תָּמִיד מַחְשַׁבּוֹת
טוֹבוֹת, מַחְשַׁבּוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכֶּה לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּשְׁלוֹם. וּרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל קִדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קִיד). וּפְעַם אַחַת הֵלֶךְ לְטִיֵּל עִם מוֹהֲרַנ"ת
ז"ל, וְנִפְלַט מִפִּיּו הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סָע הָאֵט אַ פָּנִים אֲזוֹ
מְדַאֲרָךְ זִיךְ פּוֹן אַ הִרְהוּר זִייעֶר הוּטִינ" (בְּנִרְאָה שְׁצָרִיכִים לְהִזְהֵר
עֲצָמוֹ מְאֹד מִהִרְהוּר), כִּי עַקֵּר הָאָדָם הוּא הַמַּחְשָׁבָה, כִּי הַמַּחְשָׁבָה
הִיא הַלְבוּשׁ שֶׁל הַנְּשָׂמָה, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְלְבוּשִׁים נְאִים

וּמִתְקַנִּים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֶה לְמַחְשָׁבוֹת נְקִיּוֹת; אֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לְקִדְשׁ וּלְטָהָר אֶת מַחְשָׁבוֹתָיו. וְלִזֶּה זוֹכִים עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַמִּיד תִּדְוֵן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת (עֵין לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), וְרְאֵה אֶת הַטּוֹבוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֶה "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי" (תְּהִלִּים ד, ב), הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לְךָ בַּתּוֹף הַצָּרוֹת (לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצה), וּבּוֹדֵאֵי אִם תִּעֲזֹב בְּדַבְרִים אֱלוֹ, תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחֵיה וּמִהֵנָּה וּמְקוֹמֵם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַ פְּרִטִית, וּכְשֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אַז תִּתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים אֱמֵתִיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים.

נָא וְנָא אַל תִּתְבַּלְבֵּל מִכָּל דְּבָר שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב הוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדֵאֵי יֵשׁ עֲנֵן שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, הַעֲקֹר הוּא הַהִתְחַזְקוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד קצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר גַּח, ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

חסדי הקדוש-ברוך-הוא, שחזרתי מארצנו הקדושה, וכן זכיתי להיות אצל ציון הקדוש של רבנו ז"ל בעיר אומן, ואצל ציון תלמידו מוהרנ"ת ז"ל בעיר ברסלב, ואצל הציון הקדוש של הבעל-שם-טוב זי"ע, וכן אצל ציון הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, ובכל מקום שהייתי הזכרתי אותך לטובה, שיאריך לך הקדוש-ברוך-הוא את ימך ושנותיך בטוב ובנעימים, ותזכה כבר לראות גמת מילדיך, ושתהיה להם רפואה שלמה ברוחניות ובגשמיות.

מה אמר לך, ידידי היקר! אני מאד משתוקק לחזור אל יבנאל, אשר אין לך בעולם מקום נפלא כמו העירה הזו, ובחסדו ותברך, אני מתכונן להקים שם עכשו בית-מדרש ענקי, על אף שאני יודע שהבעל-דבר עושה כל מיני פעולות שבעולם למנע ולעכב וכו', ומכפיש את שמי בכל מיני לשון-הרע, עם כל זאת כבר לא יועיל לבעל-דבר שום דבר שבעולם, כי רצוני וחשקי ותפילתי אליו ותברך גדול ורב מאד.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל ימי בכיתי ובקשתי ממנו ותברך, שיגלה לי היכן מקומי בארצנו הקדושה, עד שגלה לי הקדוש-ברוך-הוא במזמור (תהלים קכו, ו): "הלוך ילך ובכה נושא משף הזרע, בא יבא ברנה נ'שא א'ל'מותיו" (ראשי תבות יבנאל), על אף שעברו עלי בחיי צרות ויסורים, מרירות ודינים קשים ומרים והרפתקאות וכו', וכו', עם כל זאת בא יבא ברנה נושא אלמותיו, ששם חלקת מחוקק צפון, שם אזכה להטמין את גופי.

חמדת לבבי! אני מקנא בך מאד, שאתה זוכה לגור ביבנאל, אשר אין למעלה מזה, כי שם מרגישים כל מיני נעימות, והיא מהשדות של טבריה. ועל טבריה אמרו חכמינו הקדושים, שהיא טבור הארץ (עין חסד לאברהם, מעין ג', נהר יג). וידוע, שהתינוק יונק ואוכל מהטבור וכו', וזה ל'אל' ב'רוך נ'עימות יתנו (ראשי תבות יבנאל), הינו דיקא ביבנאל שם לאל ברוך נעימות יתנו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזוכה להקים שם עיר של תורה ויראה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּתְדַבֵּר עִם
כָּל מִיַּדְעֶיךָ דְּבוּרֵי אַמוּנָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הַחֲסִיד הַנְּגִיד ר' ... שְׁיַחֲיָה לְיָמִים טוֹבִים וְאַרְכָּבִים.

בְּאֵתִי בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלֹהֵי לְעוֹרֵר אוֹתְךָ וּלְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתְךָ, הִיּוֹת
שְׂזָכִיתָ כְּכֹר לְעֵבֶר אֶת יָמֵי הַגְּבוּרוֹת, וְזָכָה אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְעִשׂוֹת כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ צְדָקָה וְחֶסֶד, לְזֹאת רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרוֹ
וְיִתְרוֹ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עֲכָשׁוּ עָבְרוּ עָלֵינוּ הַיָּמִים הַנוֹרְאִים, וְזָכִינוּ לְעֵסֶק
בְּתַקּוֹן הַמְּלָכוֹת, לְבָנוֹת אֶת פְּרִצוֹף הַשְּׂכִינָה, כִּי בְּעִבּוֹדְתֵנוּ בְּיָמִים
הַנוֹרְאִים הָאֵלֹהֵי, אָנּוּ מִמְּשִׁיכִים אוֹרוֹת נוֹרְאִים, אוֹרוֹת צַחֲצָחוֹת
בְּעוֹלָם, עַד שֶׁנִּשְׁפַּע מִהָאוֹר הַזֶּה לְכָל עִם יִשְׂרָאֵל, שָׁגַם הֵם יִתְעוֹרְרוּ
לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם עוֹסֵק בְּתִשׁוּבָה בְּיָמֵי אֲלוּל,
וְזוֹכֵה לְתַקְעַ בְּשׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעוֹסֵק בְּתִשׁוּבָה בְּיָמֵי הַתִּשׁוּבָה,
וּמְתַעֲנֶה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְנִכְנָס לְתוֹךְ הַסִּפָּה הַקְּדוֹשָׁה עִם הָאֲרֻבָּעָה
מִיָּנִים הַקְּדוֹשִׁים, וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְצֻוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ
אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְעַל יְדוֹ נִתְבָּרַךְ הָעוֹלָם, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁאָנּוּ זוֹכִים לְהִגִּיעַ אֵל שְׂמֵחַת תּוֹרָה,
שֶׁאִז אָנּוּ שְׂמֵחִים וְשִׂשִׁים עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, שְׂזָכִינוּ שִׂישׁ לָנוּ חֲלֻק
בְּתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

וְהִנֵּה בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה שָׂרִים "שִׂישׁוּ וְשִׂמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה". וְיִישׁ
לוֹמֵר אֲשֶׁר בְּשִׂמְחַת' — רְאֵשֵׁי תְבוֹת: תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם; כִּי עַקֵּר כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי בְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים, כִּי

תְּלַמְּדֵי חֻכְמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם (בְּרִכּוֹת סד.). וְעַקֵּר הַתְּלַמְּדֵי חֻכְמִים הֵם אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וְעַל־כֵּן דִּיקָא הַתְּלַמְּדֵי חֻכְמִים עוֹסְקִים בְּשְׁלוֹם, כִּי הֵם מְגַלִּים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר שְׁמוֹ שְׁלוֹם (שְׁבֹת י.).

וְלָכֵן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּשָׁנָה זוֹ בְּצַדִּיקָה וְחֻסָּד, כִּי הַצַּדִּיקָה שְׁלֶךְ עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד שֶׁמַּח עִם הַצַּדִּיקָה שְׁלֶךְ, כִּי אַתָּה נוֹתֵן לְכָל מִי שֶׁבָּא אֶל בֵּיתְךָ, אֲשֶׁר זֶה עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק — לֹא לְתַן רַק לְאַחַד, אֲלֵא כָּל מִי שֶׁבָּא אֶל בֵּיתִי עָלֶי לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו צַדִּיקָה, וְזֶה עַקֵּר הַשְׁלֵמוֹת. וְכַשְׁאֲדָם נוֹתֵן לְכָל אֶחָד יְהִיָּה לְמִי שְׁיִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק, עַל־יְדֵי־זֶה גַם בְּשָׂמִים אֵין מְדַקְדְּקִים עִמוֹ, לֹא־כֵן מִי שֶׁמְדַקְדֵּק עִם הַצַּדִּיקָה — לְמִי כֵּן לְתַת וּלְמִי לֹא לְתַת, מִתְחִילִים לְדַקְדֵּק עָלָיו בְּשָׂמִים, עַל־כֵּן צְרִיכִים לְתַן לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה זוֹכֶה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים עִם צַדִּיקְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הִנֵּה אֲנַחְנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ עִיר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, יְבִנְאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְהִיא בְּגָלִיל, וְהֵם מִהַשְׁדּוֹת שֶׁל טְבֵרְיָה, אֲשֶׁר מוּכָא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ (ח"א קי"ט.), אֲשֶׁר מְשִׁיחַ צַדִּיקֵנוּ יִתְגַּלֶּה וְיִבּוֹא מִהַגָּלִיל, לְזֹאת רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי גְדוֹל מְאֹד, שְׁגַם לָךְ יְהִיָּה חֶלֶק בְּכַנּוּן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר מְשִׁם תַּצַּא תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְיִגְלוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִצְעַק מְשִׁם: "וַיִּתְּנוּ לָךְ כֶּתֶר מְלוּכָה". וַיֵּשׁ לוֹמֵר, אֲשֶׁר מְלִי'וֹכָה' רְאֵשִׁי תְבוֹת: וַיְהִיָּנוּ לְשְׁלוֹם מִ'אַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָ'אַרְץ, כִּי דִיקָא בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁם מְמַלִּיכִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל־כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה טז, סִימָן ד'): 'אֵין תּוֹרָה כְּתוּרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל'.

לָכֵן בְּאַתִּי לְעוֹרֵר אוֹתְךָ, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! וּלְזַכּוֹת אוֹתְךָ בְּמַצּוֹת צַדִּיקָה, שְׁתוּאִיל לְהַשְׁפִּיעַ מְטוּבְךָ גַם בְּעַבְוֵרֵנוּ, שְׁנֹזְכָה לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁפָל הַצַּדִּיקוֹת תִּלְכְּנָה לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְתִזְכֶּה לְהַעֲשׂוֹת כְּלֵי לְהַמְשִׁיכָה הַשְּׂכִינָה, בְּסוּד

(תהלים יז, טו): "וְאֲנִי בְצַדִּיק אֶחְזָק אֶחְזָק פְּנִיךָ", דִּיקָא עַל-יְדֵי צְדָקָה זֹכִים לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד מְאֹד בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ פְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי בְּאֵמֶת הַמְּאֲמִין הָאֱמֶתִי, שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי יְתִבְרֶךָ כָּלֵל, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁבְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזִי תָמִיד מְרַבֵּה בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, וְאִין לָךְ עוֹד נֵעֵם וְעֲרֻבוֹת מְזֵה, שְׂאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה — לְהִיּוֹת רְגִיל תָּמִיד לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֶקְוֶה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִהַשְּׁפָעֶתְךָ, וְתִנְדָּב לְבַנְיָן בֵּית מִדְרָשְׁנוֹ.

י"ד רא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יְתִבְרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֵת, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לַפְּדִיוֹן, שֶׁהַפְּרִשְׁתָּ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר גְּדֹל מַעְלָתְךָ וְזִכּוֹתְךָ, שְׁזָכִיתָ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָנוּ מְלַבָּשִׁים בְּלָבוֹשׁ גְּשָׁמִי, אִין דְּבוּרִים לְפָרֵשׁ אֶת מַעְלַת הַזִּזְכָּה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא תִקּוֹן גְּדוֹל לַפָּגָם הַבְּרִית, וְיָמֵי צָרִיךְ עוֹד תִּקּוֹן כְּמוֹךָ וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר הַלְכוֹת נְדָה מִקְצוֹר שְׁלָחָן

עָרוּךְ, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמַר שָׁם, כִּי עוֹן נִדְּהָ הוּא בְּכִרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שֶׁהָאָדָם נִכְרַת מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לֹמֵר בְּכָל יוֹם 'תִּקְוֵן הַכְּלָלִי' עִם הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְעַל כָּל־כֵּן — תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִנְגֵּן נְגוּנִים שֶׁל שִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא סִגְלָה גְדוֹלָה לְבִטּוֹל מִמֶּנּוּ כָּל הַתְּאוּוֹת וְהַמְדוּת רְעוּת, וְהַשִּׂמְחָה מֵרַחֲבֵת אֶת הַדַּעַת, שֶׁיְהִיָּה סִבְלָן וְלֹא יְהִיָּה עֲצָבָנִי. וְרַבְּנּוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, שֶׁעַל-יְדֵי שִׂמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר לֹא אֶת בְּרִיתוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קסט).

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבְּעַ לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת עֲצוּמָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי הִיא סִגְלָה לְשִׁבְרֵךְ וּלְבִטּוֹל אֶת הַיִּצָּר הַרַע מִמֶּנּוּ, וְאִפְלוּ שְׁעֵדִין מֵתַגְבֵּר עָלֶיךָ הַיִּצָּר הַרַע, עִם כָּל זֹאת סוּף כָּל סוּף עַל-יְדֵי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, תִּזְכֶּה לְצִאֵת מֵהַפַּח הַיְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְטָ בּוֹ, כִּי רַבְּנּוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט), שֶׁאִפְלוּ אוֹתָם הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמִצוּדָה רָעָה, וְעוֹבְרִים עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, כַּח הַתּוֹרָה יוֹצִיאֵם מֵהָעֲבֻרוֹת (עֵינִי שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט).

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת סִבְלָן, כִּי בְּזֶה שִׂמְכִים אֶת הַיְלָדִים, הֵם מִתְּפָרְעִים יוֹתֵר, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם יְלָדִים רַק בְּדֶרֶךְ אֶהְבָּה וְסִבְלָנוּת. וְרַבְּנּוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד, לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים. וּבְאֵמֶת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים זֶה בָּא מֵעֲצָבִים, וְלֹא מִצָּד הַחֲנוּךְ.

רְאֵה לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתְךָ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד תִּקְוֵן גְּדוֹל לְפָגֵם-הַבְּרִית מֵהַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל יוֹם בְּפִרְטֵי פְרָטִיּוֹת, וּבְסוּף הַשָּׁבוּעַ תִּשְׁלַח לִי אֶת הַמְּכַתֵּב, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת הַיְהוּדִי דְבָרִים,

עדר אֲשֶׁר י"ד רב בַּנְחַל

שִׁיצָאוּ כָּל הָעֵבְרוֹת מֵעֲצֻמוֹתֶיהָ, כַּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן ד', עֵין שָׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נח, ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ
— אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְרֵאָה לְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים
"תּוֹךְ הַנְּחַל" בְּכַתְּבֵי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתְּבֵי מְדַרְשׁוֹת, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּיִם
גְּדוּלָה מְאֹד.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְגִיעָה הַתְּעוֹרְרוֹת מֵאֵת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כַּמֵּאֲמָרָם ז"ל (חֲגִיגָה טו.): בְּכָל יוֹם וְיוֹם בֵּת קוֹל יוֹצֵאת
מִהַר חוֹרֵב, וְאוֹמְרָת: "שׁוּבוּ בָּנִים", וְהִיא הַתְּעוֹרְרוֹת עַל יְרֵאת
הַבּוֹרָא. וּבִאֲמַת הַהַתְּעוֹרְרוֹת הִיא רַק עַל רַגַע אֶחָד, וְאַחֲרֵכֶּךָ פּוֹסְקַת
הַהַתְּעוֹרְרוֹת, וְהִיא בְּסוּד מְטִי וְלֹא מְטִי, אֲבָל הָאָדָם בְּשַׁעַת שְׁמִיגִיעָה
לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת, צְרִיף לְאַחַז בָּהּ, וְלִדְבֹק עֲצָמוֹ בָּהּ בְּכָל כַּחוֹ, דְּהֵינּוּ
לְעִשׂוֹת תְּכַף-וּמִיד אֵיזוֹ מִצְוָה — צְדָקָה, אוֹ תוֹרָה, אוֹ תְּפִלָּה, וּכְזֵה
מִתְקַשֵּׁר בִּירְאָה וּבַהַתְּעוֹרְרוֹת. וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ עוֹד זְכוּת גְּדוּלָה מְזוֹ,
שְׁזוֹכִים לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, כִּי בְּזֵה שְׁנֵתְעוֹרְרַת בְּךָ הַתְּעוֹרְרוֹת
דְּקַדְשָׁה, הַתְּעוֹרְרוֹת יְרֵאָה עֲלִיוֹנָה, וְאַחֲרֵכֶּךָ הוֹלְכִים וּמְפִיצִים אֶת
זֶה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֵה נִשְׁאַרְתָּ הַהֶאֱרָה.

אֲשֶׁר י"ד רג בְּנַחֵל ערה

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו
יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִתְּפִלָּה;
אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא חֲזָק בַּתְּפִלָּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחֻזָּקוֹת עֲצוּמָה בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין ל.): בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו,
וְאֵי אֶפְשָׁר לְהִכְנִיעוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ
שְׂאֵמְרוֹ (שם): בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע בְּרֵאתִי תוֹרָה תְּבַלִּין כְּנִגְדּוֹ; וְעַקֵּר
הַתְּבַלִּין נִגְדֵי הַיֵּצֵר הָרַע הוּא אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׂצָרִיכִים
לְהִיּוֹת רְגִיל מְאֹד מְאֹד לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר
הוּא תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד וְזִכְרוֹ הַנֶּפֶשׁ. וְרֵאוּי לָךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד, וְכֵן לְעוֹרֵר אֶת הַחֲבֵרִים שְׁלָךְ, שְׁגַם הֵם יִהְיוּ חֲזָקִים בְּאֲמִירַת
ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם חֶשֶׁק עֲצוּם לְלַמֵּד אֶת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אוֹדוֹת הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לָךְ, כְּכֹר יְדוּעַ לָךְ, שְׂבִדְכֹר רַבְּנוּ ז"ל
הַהֲכָרַח שֵׁיהִיו מְנִיעוֹת, וְכָל מָה שֵׁישׁ לְאָדָם יוֹתֵר מְנִיעוֹת, הוּא בּוֹנֵה
לְעֲצָמוֹ כְּלִים לְקַבֵּל אוֹר וְדַעַת וְחִיּוֹת וְזִיו מְרַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַמְּנִיעוֹת
עוֹשׂוֹת הַכְּלִי, וְכֵן הַמְּנִיעוֹת מְעוֹרְרוֹת אֶת הַחֶשֶׁק, וְעַל-כֵּן אֵל תְּפַל
בְּדַעַתְךָ כְּשֵׂאֵתָה רוּאָה שְׁעוֹבְרוֹת עֲלֶיךָ מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, אֲנִי מְקַנֶּה

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַמְּנִיעוֹת תַּתְּהַפְּכֶנָּה לְנַעֲמוֹת.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת חֲבֵרְךָ הַבְּחוּרִים מִהַיְשִׁיבָה שְׁלֶךְ, וְכֵן מֵעוֹד כַּמָּה יְשִׁיבוֹת, שְׂיָבוֹאוּ בְּיַחַד לְסַעֲדַת מְלוּהַ-מְלָכָה, שְׂתַתְּקִים בְּבֵית תְּלַמִּידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר, וְרְאוּי לְכֶם לְדַבֵּר אֶז הַרְבֵּה מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוִוְרָדָא (שְׁבַת קנב.), עֶקֶר יְפִי הַפֶּרַח בְּעוֹדוֹ בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְזֶה עֶקֶר הַשֶּׁבַח שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים — כְּשֶׁהֵם זוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּעוֹד שְׁבוּעֵר עֲלֵיהֶם מֵהַ שְׁבוּעֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאִינָם מִתְּפַעֲלִים. וְרַבְּנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שְׂדַבְּרֵיו יִכְנָסוּ אֶצֶל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם, שְׂבַכְּל מוֹצְאֵי שְׁבַת-קֹדֶשׁ יִתְקַבְּצוּ וְיָבוֹאוּ כָּל חֲבֵרְךָ, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ו"ל. וְרְאוּי לְכֶם לְהַתְּעוֹרֵר מִחֲדָשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אֶתָּה תִּנְשַׁע, כִּי בְּזֶה שְׂמַעוֹרְרִים וּמְחַזְּקִים אֶת אַחֵרִים, עַל-יְדֵי-זֶה גַם הוּא מִתְּעוֹרֵר וּמִתְּחַזֵּק.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְזֶה שְׂמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּאִים לִיְדֵי בְטוּל, וּכְשֶׁאָדָם בָּא לִיְדֵי בְטוּל בְּאִין סוּף, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּעוֹת עָלָיו כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת; כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם הוּא מְלֵא גְאוּת וַיִּשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עָלָיו מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וּכְשֶׁאָדָם בָּא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלֵב אֲמַת, וְזוֹכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מֵאִיר עָלָיו אוֹרוֹ הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִשְׁפָּעִים עָלָיו כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת חֲבֵרְךָ, שְׂיָבוֹאוּ בְּכָל מוֹצְאֵי שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסַעֲדַת מְלוּהַ-מְלָכָה, וּבְיַחַד תִּדְבְּרוּ וּתְסַפְּרוּ מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אִין עֶרְךָ אֲלֵיהֶם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לֹא לְקַבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן-הָרַע
שְׁמִפִּיצִים שָׁם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַבַּעַל-דְּבָר אוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד
בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים, וּבָא בְּכֹל מִינֵי נְכִלֵי עֲרַמְמִיּוֹת לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים
בִּינֵינוּ וְכו', וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַבֵּל שׁוֹם
לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לומר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזִמּוּרֵי תְהִלִּים
שְׁגִלָה רַבָּנוּ ז"ל, וְכֵן תְּרַגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ תְּבָרַךְ בְּלְשׁוֹן
שְׂאֵתָה רַגִּיל בָּהּ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו תְּבָרַךְ, הוּא
הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

ועל כָּלֵם — רְאֵה לְשַׁמֵּחַ מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקְךָ, אֲשֶׁר זְכִיתָ לְחִזּוֹר
בְּתִשׁוּבָה, וּבְנֻדָּאֵי בְּזָכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְכַבֵּד אֶחָד
אֶת זוּלָתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּהִיָּה שְׂרוּיָה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם,
וְתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא. הַעֲקָר לְשַׁמֵּר עֲצָמְכֶם
מְאֹד מִמְּחִלְקָת, שְׁלֹא תְהִיָּה שׁוֹם מְחִלְקָת וּמְרִיבוֹת בִּינֵיכֶם, וְאִז

רעח אָשֶׁר י"ד רו בַּנְּחַל

הַבְּרָכָה תְּהִיָּה שְׂרוּיָה בְּבֵיתְכֶם, כִּי בְּבֵית שְׁהַשְׁלוֹם שׁוּרָה — הַשְּׂכִינָה שׁוּרָה שֵׁם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּלְכּוּ אֶל שְׁעוּרֵי תוֹרָה, לְלַמֵּד הַלְכוֹת חַיֵּי יוֹם יוֹם, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדְּיָנִים, וְיִהְיֶה לָכֶם אֶף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְבָדִיק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד, וּלְדַקְדֵּק שְׁתַּהַיָּה עַל כָּל דָּלֶת מְזוּזָה כְּשֵׁרָה.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכָבוֹד שְׁבֵת-קֶדֶשׁ אַרְבָּעָה גֵּרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵשָׁה מִבְּקֵשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לֹא לָרִיב עִמוֹ, כִּי בְּמָקוֹם מַחְלָקַת — שֵׁם הַסְּטָרָא אַחֲרָא שׁוּרָה, וּלְהַפְּוֹ — בְּמָקוֹם שְׁלוֹם — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוּרָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְרֹאוֹת, שְׁבִפֵּית יְהִיָּה שְׂרוּי רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַתְּנָה וְרַעוּת, וְזֶה יָבִיא הַצְּלָחָה וּמְזֹל.

אָשֶׁר י"ד רז בְּנַחַל רַעַט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלֹא יִחְסַר
לְכֶם שׁוֹם דָּבָר.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעְרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

לְדַעֲתִי, רָאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל
תַּרְגִּישִׁי אֶת עֲצָמְךָ מִשְׁפָּלוֹת וּמִדְּכָאֵת, אֲדַרְבֵּהּ מֵאַחַר שְׁזָכִית לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ, עָלֶיךָ לִילֶךְ בְּגֵאוֹן וּבְלִי לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּל־
בִּיְהֻדוֹת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה תְּכַלִּיתֵנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — לְשֵׁרֵת וּלְשִׁמְשׁ
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יְתַבְּרֶךְ נְתַאָּה שֶׁתַּחֲיָה לוֹ דִּירָה
בְּתַחְתּוֹנִים (תַּחְתּוּמָא נְשֵׂא טו), הֵינּוּ שְׂאֲנַחֲנוּ נְקִיִּים אֶת מְצוּוֹתָיו, וּבְזֶה
נִשְׁרָה שְׁכִינַת עֲזוֹ בְּעוֹלָם, וְכָל אֶחָד יִשְׁאַל אוֹתָנוּ: מָה אֲנַחֲנוּ
עוֹשִׂים?! מִי צִוָּה לָנוּ לְהַתְּנַהֵג כֵּךְ?! וְעָלִינוּ לְהַשִּׁיב לְכֻלָּם: הוּא
יְתַבְּרֶךְ בְּרָא אֶת עוֹלָמוֹ, וּמִנְהִיגוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְאֲנוּ
מְמַלְאִים אֶת רְצוֹנוֹ יְתַבְּרֶךְ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם הֵיית מְתַנַּהֵגֶת בְּחֻכְמָה וּבְצַנִּיעוּת, בְּאֶפֶן
שֶׁלֹּא יִרְגִישׁוּ עָלֶיךָ שׁוֹם דָּבָר, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׁכּוֹאֵב לְמַדְרִיכָה וְכוּ',
וְדוֹקְרֵת לָהּ הַתְּנַהֲגוּתְךָ בִּיְהֻדוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכִּי לְמִצַּא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וְתְּצַלִּיחִי
בְּדַרְבְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי — תִּשְׁכִּילִי וְתְּצַלִּיחִי.

נָא וְנָא אֵל תִּקְחִי אֶל לִבְךָ שׁוֹם דְּבָר, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי בְּבִטְחוֹן
 חֲזָק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּיָדָי סוּף כָּל סוּף אַחַר הֶרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַכֹּל
 יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת
 רְגִילָה בָּהּ, הִינּוּ בְשֵׁפֶת הָאֵם, וְחֲסָפְרֵי לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל לִבְךָ וְכָל
 מָה שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְהַתְּפִלָּה הַיָּא
 הַשְּׂעֵר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת
 הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מְצֻטְעָר בְּצַעְרֶךָ
 הַקָּשָׁה מִמָּה שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאִי לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
 אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם — כְּשֵׁאִין לוֹ
 מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת. גַּם רְאִי שְׁבַעֲלֶךָ יְבִדָּק אֶת הַתְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין
 מִמְּשִׁיכִים אֶת הַחַיִּים, וְהַבְּעַל יִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין. וְרָאוּ
 לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ וְלַעֲנוּגָה בְּכָל מֵינֵי עֲנוּגִים, כִּי בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שְׁבַת
 וְעֲנוּגָה תִּזְכּוּ לְכָל הַבְּרָכוֹת.

רְאִי לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גֵּרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי
 גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, כִּי
 הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מָאֵד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
 בְּשָׂמִים.

מוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְפִלַת, סִימָן ב'): סִגְלָה
 לְמַפְלֵת נְפִלִים, שְׂתִשָּׂא אֶצְלָה מְגֻנֵט, גַּם תִּשָּׂא אֶצְלָה חֲתִיכַת עֵץ
 מְקַבֵּר הַצְּדִיק, גַּם יִתֵּן צְדָקָה, עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן בְּשַׁעֲהַ שְׂתִתְּקַדֵּי, רְאִי

אֲשֶׁר י"ד רט בַּנְחֵל רפא

לְשֵׁא עִמָּךְ תְּמִיד מְגִנֵּט וְחֲתִיכַת עֵץ מֵעַל קֶבֶר הַצַּדִּיק, וְתִתְּנִי צְדָקָה
חַ"י אֲגֹרֹת בְּכָל יוֹם מִיְמֵי הַהֲרִיזוֹן (עַל מַצְבֵּת קִבְרָם שֶׁל רַב אַמִּי
וְרַב אַסִּי בְּטַבְרִיָּה צוֹמֵחַ אֵילָן, וְרֵאוּי לָךְ לַחֲתֹךְ חֲתִיכַת עֵץ קִטְנָה
וּלְקַשְׂרָה עִם הַמְּגִנֵּט וְלִשְׂא אוֹתָם כָּל יְמֵי הַהֲרִיזוֹן).

גַּם יֵשׁ סִגְלָה לְקַחַת חוּט שֶׁל צָמֵר, וְלִהְקִיפוֹ סְבִיב הַקֶּבֶר שֶׁל
רַחֵל אֲמֵנוּ, וְלוֹמַר אֲזוּ מְזֻמּוֹר כ' בְּתֵהֱלִים, וְאַחֲר־כֵּן לְהוֹרִיד אֶת
הַחוּט, וְלַעֲשׂוֹת מְזֵה חֲגוּרָה סְבִיב הַבֶּטֶן כָּל יְמֵי הַהֲרִיזוֹן, וְזוֹ סִגְלָה
נִפְלְאָה לֹא לְהַפִּיל, חַס וְשָׁלוֹם.

גַּם מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שֵׁם אוֹת א'): אֲשֶׁה הַמַּפְלֵת נְפָלִים,
לֹא תִלָּךְ בְּקִשׁוּטֵי זֶהָב.

רְאֵי לְקִים אֶת כָּל זֹאת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכִּי לַעֲבֹר
אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּשָׁלוֹם, וְתִתְּבָרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נח, ב' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיְנֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, לְהַמְשִׁיךְ
בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ עֲבוּדַת הַהֲדַפְסָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּהָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנִי יוֹדֵעַ מִרְחוֹק, שְׁעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבְלִבּוּלִים וְקִטְנוֹת בְּכָל פֶּעַם וְכוּ' וְכוּ', לְכֵן בָּאתִי
בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלוֹ לַחֲזֹקְךָ וּלְאַמְצָךָ וּלְהוֹדִיעָךָ, שְׁכֵן עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁמַחֲלִישִׁים אֶת דַּעַתוֹ וּמְשַׁבְּרִים
אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא צָרִיךְ הַתְּחִיבֵנוּת גְּדוּלָה לַעֲמֹד עַל עֲמָדוֹ, וְלֹא

להתפעל משום ברִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם. ובפֶּרֶט מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַדְפָּסֶת וְהַפְּצָת ספָּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל מִיָּנִי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְהִיּוֹת חֶזֶק וְאַמִּיץ. וְהַעֲקָר — לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל וְלֹא לְהַתְּפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת מַעֲלַת הָעֲנָנִין שֶׁל הַדְּפָסֶת וְהַפְּצָת ספָּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי בָּזָה מְגַלִּים וּמְפָרְסָמִים אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְאַף שָׂרַב רַבָּם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אוֹחֲזִים אַחֲרָת, מִפְּנֵי שָׂאִין לָהֶם שׁוּם דַּעַת וְהַשְׁגָּה בְּמַעֲלַת הָעֲנָנִין הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה. רוֹאִים שֶׁבְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה הָיָה קְבוּץ בְּאוֹמֵן לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה יוֹתֵר מְאֹלָף אִישׁ, וְאַף אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב פְּעֻמִּים מֵאֵין בָּאוּ כָּל אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים — אִם לֹא עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁהַפְּצָנוּ זֶה כַּמָּה שָׁנִים, וְגַלְיָנוּ וּפְרָסְמָנוּ אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְעַל-כֵּן רָאָה, אֲהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִיּוֹת חֶזֶק וְאַמִּיץ בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ. וַיִּכְבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: מִמִּי שָׂאֵנִי מְקַבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן, וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם חוֹבוֹת, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל יִשְׁלַם לָךְ אֶת הַכֹּל, רַק חֶזֶק וְאַמִּץ תְּמִיד מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרַךְ אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יְתִבְרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שָׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, כִּי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת מְאֹד מְסַגֵּלֶת לְנַשְׁמָה, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחֶזֶק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה — לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת. הֵן אֲמַת שָׂאֵנִי יוֹדֵעַ שָׂאֵתָה טְרוּד, עִם כָּל זֹאת רָאָה 'לְגַנְב' מְזַמְנָךְ לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְרֵאוּי לָךְ לְחַלְקוֹ לְשַׁלֵּשׁ פְּעֻמִּים: שֶׁשָּׂה פְּרָקִים קֹדֶם הַצְּהָרִים, שֶׁשָּׂה פְּרָקִים אַחַר הַצְּהָרִים, שֶׁשָּׂה פְּרָקִים בְּלִילָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּנִקֵּל לָךְ לוֹמַר ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אֲתָה וְאַשְׁתָּךְ, כִּי אַתָּם זוֹכִים שְׁנִיכֶם לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְלַשְׁמֵשׁ אֶת רַבֵּנוּ

אֲשֶׁר י"ד רי – י"ד ריא בַּנְחַל רפג

ז"ל, וְאֲנִי מְקַנָּא אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֶנּוּ מֵה טוֹב חָלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁזַכֵּינוּ לְפַל בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲנִי זוֹכִים לְשִׁמְשׁוֹ.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

בְּאִתִּי לְחֻזֵק וְלַעֲוֹרֵר אוֹתְךָ, שְׁתַּמְשִׁיכִי לְתֵן שְׁעוּרִים לְנָשִׁים, וְלִקְרָבָן אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ לַמְצָנָה הַגְּדוֹלָה הַזֶּה, וּבְזֻכּוֹת הַמְצָנָה הַזֶּה תִּזְכִּי לְבָנִים וְזָרִים.

רְאִי לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ לְעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וּלְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאֵל תַּתְּפַּעְלִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְזֶה תַּפְקִידְךָ בַּחַיִּים, וְתִלְמָדִי עִמָּהֶם הַלְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַנָּשִׁים לְבַעֲלֵיהֶן.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדֵךְ, שְׁתִּזְכְּרִי לְחַתְּנֵי תִלְמִידֵי חֲכָמִים, וְלֹא יִחַסֵּר לְכֶם אֶף פֶּעַם שׁוֹם דְּבָר, רַק תַּצְלִיחוּ בְּכָל דְּרָכְכֶם.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן את החדושים שחדשת בסגיא
 דשליחות קננינים וכו', ומאד מאד נהניתי מהפלוול שלך שפוללת
 בסגיא של שליחות. והנה עליך לדעת, כי רבנו ז"ל רצה מאד,
 שאנשי שלומנו היקרים יחדשו בתורה, ועל-כן ראוי לה לשמח מאד
 על נעם חלקך, שיש לה כשרונות טובים לחדש בתורה. ראה לחדש
 בכל מיני סגיות, ותשמם על הפתב, כי הוא תקון הברית, כמוכא
 בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קה), אשר על-ידי
 הרהורים רעים פוגמים מאד מאד וכו' וכו', ועל-ידי שמחדש
 חדושי תורה, הוא תקון על העבר וכו' וכו', עיין שם; ובאמת מוכא
 בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ג בסופו, אשר על-פי הדברים
 האלה יבין המשפיל לפרש כלא סגיא דהזהב קונה את הכסף והכסף
 אינו קונה וכו', הנחשת קונה וכו', וכן כל הסגיא אם מעות נקנים
 בחליפין וכו', וסגיא דכל הנעשה דמים באחר וכו', הכל יבאר
 למשפיל על-פי התורה הזאת וכו', עיין שם.

רואים מזה, שיכולים לקשר כל סגיא של נגלה אל תורת רבנו
 ז"ל, ולעשות מזה דרוש על-פי סוד, כי באמת הנגלות הן נסתרות
 והנסתרות הן נגלות, הינו ספרי הזהר הקדוש והתקונים הם אצל
 העולם סוד. ובאמת מי שמתבונן בהם, רואה שהם נגלה, כי שם
 גלוי ופתוח אמתת מציאותו יתברך, ועצות נראות נפלאות אף
 להיות דבוק בתי החיים, ולהמשיך על עצמו אור וזיו וחיות, ולהפך
 סגיות הגמרא נקראות נגלות, ובאמת הם נסתר, כי נסתרות בהם
 עצות אף להיות דבוק בתי החיים, על-כן צריכים לקשרם יחד
 הלכה בקבלה וקבלה והלכה, כמוכא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א',
 סימן י"א. ולכן ראה להמשיך לחדש בסגיות הגמרא, ולקשרם אל
 דברי רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה תזכה לזכוך טהרת המחשבה.

אודות שרצית שאכתב לה הערות וכו', תאמין לי, שהזמן אינו
 בנדי, וראוי לה לעיין בלקוטי-הלכות, שלוחין, שחדש שם מוהרנ"ת
 ז"ל חדושין נוראים ונפלאים, ועל-ידי הקדמותיו הקדושות אפה
 יכול לקשר את כל חדושיך, ותוציא ציצים ופרחים חדשים.

אֲשֶׁר י"ד רבי בַּנְחַל רפה

אודות הבלבולים שעוברים עליך בשיבה, אל תשים לב לכל זה, רק ראה להמשיך בעבודתך עבודת הקדש, ואל תסתכל מה שאחרים אומרים ומגיבים עליך, אתה ראה להיות דבוק בתורה הקדושה, ואז תראה שתקנה אותה.

נא ונא אל תאמר לאף אחד מוסר, אלא תחזק את כל בריה, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט), אשר טוב הכל חפצים לשמע, כי כל אחד רוצה רק לשמע דבר טוב, ואינו רוצה לשמע בקרת משום בריה שבעולם, על-כן לא כדאי לומר מוסר לאף אחד, רק אתה תתנהג על-פי התורה, ותחדש חדושי תורה, ואז תשא חן בעיני כל רואיך.

ראה לכתב לי עוד, ואז אכתב לך באריכות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

היה טוב מאד, אם היית יכול לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר הוא זכוך הנפש, כי האמירה בעלמא גם-כן מזככת את הנפש, וצריכים להיות חכם על דבר זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רבי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, ב' חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתביך, ומאד מאד אני שמח לשמע תמיד ממך בשורות משמחות, אשר זה העקר, שתמיד תזכה לבשרני רק בשורות טובות. וכבר אמר רבנו ז"ל: מי שהוא רגיל לומר בשורות

טובות, הוא נתלבש מבחינת אליהו (עין ספר-המדות, אות בשורה, סימן א'); ועל-כן מה טוב ומה נעים לבשר תמיד רק בשורות טובות, בשורות משמחות.

נא ונא ראה לשמור את עצמך מקבלת לשון-הרע, כי הבעל-דבר אורב מאד מאד עלינו לשברנו בכל מיני אפנים שבעולם, ואני רואה בחוש, איך שתקף-ומיד כשהתחלתי להתעסק בבנין בית-המדרש הגדול שלנו ביבנאל, אזי קם הסמ"ך-מ"ם וערבב את כל העינה, וגרם מה שגרם וכו' וכו', כל מיני שקרים ולשון-הרע ורכילות ופרודים, והכל כדי לשבר אותנו וכו' וכו', אבל גדול אדונינו ורב להושיע, הקדוש-ברוך-הוא נתן לי כחות עצומים לא להתפחד ולא להבהל משום ברעה שבעולם, על-כן מאד מאד אני מזהיר ומבקש אותך, שלבל תקבל שום לשון-הרע משום ברעה שבעולם, רק ראה לדבק את עצמך בו תברוך בדבקות אמת, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה להתפלל, שימקו כל הדינים מעלינו, ויהיה רק שלום ואהבה ואחווה בין אנשי שלומנו תמיד.

היה טוב מאד, שתקח משכנתא, ותקנה לעצמך בית, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ריג.

בעזרת השם תברוך, יום שלישי לסדר נח, ב' חשון ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

במה ששאלת אם לקנות דירה, בודאי תעשי זאת, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם, שיהיה לכם תמיד לשלם, וזו מתנה שרבנו

אֲשֶׁר י"ד ריד בְּנַחֵל רפז

ז"ל נותן לְכֶם, שְׁיִהְיֶה לְכֶם בֵּית וְדִירָה מְשֻׁל עֲצֻמְכֶם, וְלֹא תִגְוְרוּ יוֹתֵר בְּשִׁכְרוֹת, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים.

נָא וְנָא רְאִי, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין גְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְתָמִיד תִּדְבְּרִי עִמָּהֶם דְּבוּרֵי שְׂמֵחָה וְאַהֲבָה, וּבְזָכוֹת הַשְּׁלוֹם גְּזָפָה לְהִתְבָּרֵךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת, כִּי לֹא מֵצֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמְחִזִּיק בְּרָכָה אֲלֵא הַשְּׁלוֹם (עֲקָצִין פָּרָק ג'), וְהַשְּׁלוֹם הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בִּפְיֵהֶדוֹת, עַל-כֵּן מְסִימִים אֶת הַתְּפִלָּה בְּשְׁלוֹם, וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁלוֹם, סִימָן ב'): עַל-יְדֵי רְדִיפַת שְׁלוֹם זוֹכִים לְכָבוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלַחַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא; עַל-כֵּן רְאִי שְׁיִהְיֶה תָמִיד שְׁלוֹם בֵּין גְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נח, ב' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ מִמֶּךָ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! כָּל חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — שְׁיִחְזֹק אֶת עֲצָמוֹ וְיִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא יִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר הָעוֹבֵר עָלָיו. וּבְזֶה נִמְדָּדַת גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׁזוֹכָה לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְךָ, וְתָמִיד תוֹתֵר, כִּי הַשְּׁלוֹם בְּבֵית מְשֻׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, וְלִהְפֹּךְ הַמְחַלְקֵת בְּבֵית, מְגַרֶשֶׁת אֶת הַשְּׂכִינָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים תָּמִיד לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֶף שֶׁהִיא קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים

תמיד לדון את האשה לכף זכות, ובזכות זה יזכה לשפע ברכה והצלחה, כמאמר ו"ל (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו; כי עקר העשירות באה לאדם על-ידי אשתו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט); ואמר רבנו ו"ל: השלום סימן לשבע (עין ספר-המדות, אות שלום, סימן כב); כי בזה שהאדם בשלום עם אשתו — זוכה לשבע.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותרגיל את עצמך במדת הסבלנות, אשר אין לה עוד מדה יקרה מזו, ועל אף שעוברים עליך צרות ויסורים, מרירות ודחקות, עניות ובלבולים, עם כל זאת סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, אם רק תחזיק מעמד, ולא תשבר משום דבר שבעולם, אז תראה הרבה נחת בחיך.

רבנו ו"ל ספר לנו על גדל הפלגת מדת הסבלנות, ואיך שעוד בהיותו ילד קטן קדם גיל שלש, כשאמו סרקה את שערותיו, וכאב לו מאד כדרך ילד קטן, שמסרקים לו את שערו, עם כל זה לא צעק, כי הבין כבר אז, שבזה העולם צריכים לסבל הרבה, כי כבר התפאר רבנו ו"ל, שעוד בגיל קטנות הבין, שהעולם הזה נתן לסבל, ואשרי מי שזוכה לסבלנות ולאריכות אפים. ודבר זה יכניס משיח צדקנו בעולם.

הרגל את עצמך לנגן בינה לבין עצמך נגונים של שמחה, ואפלו שאינה בעל מנגן, עם כל זאת ראה לנגן נגונים של שמחה, וזה יחזק אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתצליח דרכך, ובכל אשר תפנה תשביל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, ב' חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, ואל תפל בדעתך מכל מה שעובר עלינו בעתים הללו. פי
עליך לדעת, אשר הסמ"ך-מ"ם אורב עלינו מאד לשברנו, ודבר זה
היה גם בימי מוהרנ"ף ז"ל, שקמו עליו מי שקם וכו', וכמעט
שנשברנו לגמרי, כי למוהרנ"ף ז"ל היה פעם לחג השבועות
שמונים אנשים עובדי ה', יראים ושלמים, ולבסוף בעת המחלקת
לא נשארו עמו רק חמשה אנשים, ועם כל זאת מוהרנ"ף ז"ל החזיק
מעמד ולא נשבר. וכן אני רואה מה שקורה עכשו עמנו, מאז
שלקחתי על עצמי לבנות בית-המדרש, הסמ"ך-מ"ם הפך את כל
העירה עלי, וגרם כל מיני לשון-הרע ופרודים ומחלקת וכו',
על-כן ראה לחזק את אנשי שלומנו, שיחזיקו מעמד, ולא תפעלו
משום ברקה שבעולם, וידעו שהכל רק עבודת הסמ"ך-מ"ם, שרוצה
לשבר אותנו.

זכר, אהובי, ידידי היקר! את דברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות
צדיק, סימן עד): המקנבים שיש לצדיק בתו, הם יהיו מקנבים
במותו; ועל-כן ראוי לנו לאחז את עצמנו ברבנו ז"ל בכל מיני
אפנים שבעולם, ותשתדל שהע"יין שלנו לא תשבר ותתפרק, כי
שמעתי פי ... מלא ספקות, עד כדי כך שרוצה לעזב את המקום
וכו' וכו', ואני יודע שזה כל ההסתה של וכו' והבן.

נא ונא ראה רק להיות תמיד בשמחה, ושום דבר שבעולם לא
יוכל לשבר אותך, ואם תחזיק מעמד, אני מבטיח לך, שתהיה לך
דינה של עצמך, בית יפה עם גנה, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים,
ותזכה להכניס אורחים, ויהיה שפע ברכה והצלחה במעשה ידך.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיֵהְיֶה, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁלֹּא יִתְפַּעְלוּ מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וּבַפְּרָטִיּוֹת מִהַמְחַלְקֵת הַחֲדָשָׁה שֶׁהִתְחִילָה שָׁם, כִּי הַכֹּל הוּא מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא הַרוּצִים לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, ב' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַסְמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ לָקַח עֲצָמוֹ עָלֵינוּ, כִּי מְאֹד שֶׁהִתְחַלְתִּי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בְּיַבְנָאֵל, קָם עָלַי הַסְמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ וְכוּ', וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, שֶׁהוּא מִסִּית אֶת אֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם נִגְדִי, וְעוֹשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יֵצְאוּ מִיַּבְנָאֵל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב אֶת טְמֵאת מַחְשַׁבְתּוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שְׂיִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָם.

רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמֶיךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַשְׁם

אֲשֶׁר י"ד ריז בְּנַחַל רצא

שְׁעֹזֵר לִי עַד עֲכָשׁוּ בְּנָסִים נְגָלִים, בְּן יַעֲזֹר לִי מַעֲכָשׁוּ, עַד שְׁאַזְכָּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ הַגָּדוֹל, וְתִכְנֶסְנָה לְגוֹר שָׁם מְאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְיִהְיֶה נֶעֱשֶׂה עִיר בְּרִסְלָב. אָבֵל אֶתְּהָ רָאָה בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׂיִהְיוּ חֲזָקִים מְאֹד, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָם, וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁתְּדַבֵּר עִמָּהֶם, עוֹשֶׂה רָשָׁם וּפְעֵלָה גְדוּלָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינּוּ שׁוֹתֵק כְּרַגַע, וְעַל-כֵּן זֶה לְעַמַּת זֶה עָלִינוּ לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ריז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִהְיֶה תָּמִיד שֹׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ, שְׂזַכִּיתָ לְהַתְּנִידַע מִרְבֵּנוּ ו"ל, וּמָה הִיִּיתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבֵּנוּ ו"ל.

רָאָה לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לֹא לְקַבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן-הַרַע, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אוֹרֵב עֲכָשׁוּ מְאֹד בְּעִירְתָנוּ יְבִנְאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" לְעוֹרֵר מַחֲלָקָת עָלַי, וְלַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּינֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, שֶׁהַכֹּל מַעֲשֶׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כְּדִי לְעַקֵּר אֶת הַקְּדוּשָׁה שֶׁשִּׁתְּלָנוּ שָׁם וְכו'.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, וּבְפִרְטִיּוֹת דְּבָר אֲשֶׁר תְּלוּי בְּעֵינֶיךָ רַבֵּנוּ ו"ל, זֶה בְּנֻדָּאֵי צְרִיכִים לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׁלוֹם

רצב אָשֶׁר י"ד ריח בַּנְחַל

עם אַשְׁתָּף, וְתִשְׁתַּדֵּל לְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ, כִּי מְאֹד הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ו'ל על
זֶה (שיחות הַר"ן, סימן רסג, רסד), וּבְפֶרֶט שְׂאֵשְׁתָּף עוֹזֶרֶת לָךְ בְּכָל
הַעֲנִינִים, לְכֵן רְאוּי לָךְ מְאֹד מְאֹד לְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי הַלְמוּד ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנִּיּוֹת מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

מִי יִתֵּן שְׁתִּזְכֶּה לְהַפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, וּבְכָל מְקוֹם שְׂרָק
תִּלְדֶּה, תַּפְיֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ
ו'ל.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֶשֶׁן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
גִּדּוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ כַּמָּה פְּעָמִים, אֶף הָיִיתָ שְׂהִיִּיתִי עַל
הַדָּרָךְ, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ בְּרִצּוֹנְךָ.

וְהִנֵּה אֶף שֶׁדַּבְּרְנוּ עַל הַטֵּלֶפּוֹן, אֲמַרְתִּי לְהוֹסִיף לְבוֹא בְּשׁוּרוֹתַיִם
אֵלוּ. מַה טוֹב וּמַה נָּעִים אִם הָיִיתָ יָכוֹל לְמַכּוֹר אוֹ לְהַשְׁכִּיר אֶת הַמָּלוֹן,
וְלְהַעֲבִירוֹ אֶל יַבְנָאֵל, אֲשֶׁר הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא מְקוֹם נִפְלָא בְּגַשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמַה גַּם שְׂיִהֵיָה שָׁם כַּח מְשִׁיכָה עֲצוּם לְתַרְיִים, וְלֹא
תַּפְסִיד גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׂאֲנוּ מְקוּיִם לְהִקְיִם שָׁם
עֵרָה שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

הַרְעִיּוֹן שְׁלָךְ הוּא רְעִיּוֹן נִפְלָא מְאֹד, כִּי רַב הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים
הַבָּאִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק מְסַבֵּת הַמְּאֲכָלִים הַרְעִים הַמְּלָאִים רַעַל
וְאָרֶס. וְרַבְּנוּ ו'ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת הַגּוּף, וְלִשְׁמֹר

אָשֶׁר י"ד ריט בְּנַחַל רצג

מָה אוֹכְלִים, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּרַעֲיוֹנָךְ, כִּי הוּא רַעֲיוֹן מְאֹד נִפְלָא. וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ עַל אֵף שְׁכַל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת, אֲךָ מִי שְׁחֲזַק בְּדַעְתּוֹ, וַחֲמִי עִם עֲקָרוֹן בְּחַיִּיו, אֲזִי מַצְלִיחַ סוּף כָּל סוּף, אִם רַק מִתְחַזֵּק לְעֵבֵר עַל כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת וְהַאֲכַזְבוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַכְּרוּכוֹת עַל דְּרָף הַיָּשָׁר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה אִתִּי תָמִיד בְּקֶשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ריט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ שֶׁבָּאתָ בְּקֶשֶׁר אִירוֹסִין, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּנִין עַד־יְעַד, בְּנִין שֶׁל קַיְמָא, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהַר, וְתִהְיֶה נֹעֲשֶׂה אָדָם הַשָּׁלֵם.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁכָּבַר נֹעֲשִׂיתָ חֲתָן, עָלֶיךָ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים בְּיָתֶר רַצִּינּוֹת, וְתִהְיֶה רְגִיל לֹאמֹר בְּכָל יוֹם כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. וְכֵן רָאָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר פְּנֵי הַצַּדִּיק, אֲשֶׁר זֶה יָבִיא עָלֶיךָ הַשְּׁפָעָה בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכָל שְׂכָן בְּרוּחַנִיּוֹת. וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תּוּכַל לְקַחַת מִיְדֵידָנוּ ... גְּרוֹ יְאִיר, כַּמּוֹת גְּדוּלָה שֶׁל קוֹנְטֵרַס "אֵל תִּשְׁפִּיל אוֹתִי", אֲשֶׁר שָׁם מְדַפֵּס שְׁמֶךָ, וְלְהַפִּיצֵם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים עֲכָשׁוּ אֶל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תַּעֲסֵק גַּם בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטֵרַסִים.

נָא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלִים, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלִים, וּרְאָה גַם רָאָה מָה עֹשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵילוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת אֲמִירַת תְּהִלִּים, שְׁהִיִּיתָ רְגִיל לְסִים בְּכָל יוֹם כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים. וּכְבָר יְדוּעַ מִפִּי

רצד אָשֶׁר י"ד רכ בְּנַחֵל

הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שְׁאָמַר עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים קו, ב): "מִי לְמַלְלֵי גְבוּרֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ", מִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְמַלְלֵי וּלְכַבֵּל אֶת גְּבוּרֹת ה', הֵינּוּ הַגְּבוּרֹת שֶׁבָּאוּ עָלָיו? יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ, שְׁיֹאמַר אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּפֶעַם אַחַת (וְעַיִן בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ אֲנִי דִּפְרָקָא, אוֹת שְׂמַח). וְתִהְיֶה לָּאֵל, אֶתָּה עוֹסֵק בְּזֶה זֶה יָמִים וְשָׁנִים, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶיךָ!

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ, אֲשֶׁר זֶה הִיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יְתִבְרֶךָ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטֵיּוֹת.

גַּם רְאֵה לְהַרְגִּיל עֲצָמְךָ לְלַמֵּד קִצּוֹר שְׁלַחַן עָרוּף, כְּדֵי שֶׁתִּתְּהֶיָּה בְּקִי בַּהֲלָכָה לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּכָל דְּבָר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֶשֶׁן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

עָלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי נִפְלְתֶם בְּבוֹץ גְּדוֹל מְאֹד, וְלוֹיִתֶם כְּסָפִים יוֹתֵר מִיְכָלְתְּכֶם, וּבּוֹדָאֵי עֲשִׂיתֶם מְשֻׁגָּה גְּדוֹל, אֲבָל אֲסוּר לְהִתְיָאֵשׁ, וְאַתֶּם כְּבָר נִמְצָאִים בְּפַח וְכוּ', וְהִיאֹוֹשׁ לֹא יָבִיא אֶתְכֶם לְשׁוּם דְּבָר, עַל-כֵּן רְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצָמְכֶם בִּיְדֵיכֶם, וְאַחַד יְחַזֵּק אֶת הַשָּׁנִי, הַבְּעַל אֶת הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה אֶת הַבְּעַל, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַאֲשִׁים זֶה אֶת זֶה וְזוֹ אֶת זֶה וְכוּ', כִּי זֶה רַק גּוֹרֵם לְמִתְחִים וּלְצָרוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלוֹת, וְלָכֵן רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם לְפַתֵּר אֶת רַב הַבְּעִיּוֹת.

אָשֶׁר י"ד רב בנחל רצה

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי רב הצרות בביתו של האדם הן כשאין לו מזוזות כשרות.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, ותשתדל להניח בכל יום תפלין, כי התפלין ממשיכים חיים ואריכות ימים לאדם (עין מנחות מד.).

ראו לשמור שבת-קדש ולענגה בכל מיני ענוגים, ואז השבת תשמר עליכם. ומובא בזהר הקדוש (ח"ב פח): בזכות השבת זוכים לעשירות; כי כל ההשפעות באות רק משבת-קדש.

ראי להדליק ששה נרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני נרות של שמן זית, ולבקש בעת הדלקת הנרות כל מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

נא ונא תחזקו את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותרגילו את עצמכם לומר בכל יום מזמורי תהלים, ומי יתן, שתזכו לסיים בכל שבוע את ספר התהלים, ואז תראו את גדל הנסים והנפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא. העקר הוא לחזק את עצמכם, ולהשמר מפעם וקפדות ורציחה, ולא להכות את הילדים, ולא להתעצבן עליהם, ובכלל שלא תהיה בבית אורה של מתח, אשר דבר זה הורס את החיים, והורס את הפרנסה והשפע, פי מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סח), אשר הפעם והרציחה מגרשים את ההצלחה מהאדם, ואפלו כשרוצים לתן לו מלמעלה מעות, על-ידי הפעם הוא מרחק ממנו את המעות. ועל-כן ראו להיות סבלניים, ואז תזכו לישועה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ותצאו מהחובות, ותרוו רב נחת מהילדים, ותהיו בריאים ושלמים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נָרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְכַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ אוֹת בְּתְפִלִּין שֶׁלְּךָ, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים לְאָדָם יִרְאֵת שָׁמַיִם, וּכְשֵׁיִשׁ לְאָדָם תְּפִלִּין פְּסוּלוֹת, אֲזִי חֲסֵר לוֹ בְּיִרְאֵת שָׁמַיִם.

רָאָה לְדַקְדַּק מְאֹד לְטַל יָדַיִם שְׁחָרִית שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לְסֵרוּגִין, וְאֵל תְּלֶךְ אַרְבַּע אַמּוֹת בְּלִי נְטִילַת יָדַיִם, וְדַבֵּר זֶה מִכְּנִיִס בְּאָדָם יִרְאֵת שָׁמַיִם.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מִתּוֹרָה, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁבְּסוּף הַשְּׂבוּעַ תִּזְכֶּה לְסִיִּם שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מִכְּנִיִס יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּאָדָם. וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשֻׁנּוּת, וְהִלְכוֹת מִבֵּין אִישׁ חַי'.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלְּךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּזְכֶּה בְּאַמֶּת לְהִיּוֹת יָרָא ה'.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְכֶם
הַקְּשָׁה.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם
וּבְאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי עָקַר הַצְּלַחַת הַמְשֻׁפָּחָה תְּלוּי רַק כְּפִי
הָאֲהָבָה וְהַשְׂמִיחָה שְׁבִין הַבַּעַל לְאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה לַבַּעַל, וְאַף שְׂמֵרֵב
הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים, הַדְּחָקוֹת וְהַעֲנִיּוֹת, הַבְּלוּלִים וְהַטְּרֻדוֹת
וְהַהֲרַפְתָּאוֹת שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיכֶם, אֲתֶם מְמַרְמְרִים וְכוּ' וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים
וְעֲלִיזִים, וּלְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה וְזוֹ אֶת זֶה, וְאִזְ דִּיקָא תַצְלִיחוּ, כִּי בֵּית
שְׁהוּא מְלֵא אֲהָבָה, מְלֵא שְׂמִיחָה, הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה שָׁם, וּכְשֶׁהַשְׂכִּינָה
שׁוֹרָה בְּבֵית, אֲזִי כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת שָׁם.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכַבּוֹד שְׁבַת־קֹדֶשׁ שְׁבַעָה נְרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי נְרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלַת וּמְרַצָּה
בְּשָׂמִים, וּבַפֶּרֶט עַל הַיְלָדִים וְעַל בְּרִיאוֹתָם, וְעַל פְּרֻנְסָה, וְעַל הַצְּלַחַת
הַבַּעַל וְכוּ' וְכוּ'.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִזּוֹ דִּלַּת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם, וְתַצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת
וְהִיסוּרִים שְׁנֹלְכֶדְתֶּם בָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ד רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאִי לְשֹׁמֵר שְׁבֵת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וּבִזְכוּת הַשְּׁבֵת
שֶׁהִיא בֵּת זִוּגָן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, תִּזְכִּי לְמִצְאָת אֶת בֶּן זִוּגָךְ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתִּזְכִּי לְמִצְאָת בֶּן זִוּג הַמִּתְאַיֵּם לָךְ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִי בְּרַגְנִית, אֲלֵא הַשְּׂדוּךָ הִרְאֵשׁוֹן שְׂיִצְיֵעוּ לָךְ
מִקִּבְּלַת מַכְתְּבִי זֶה, תִּגְמְרִי בְּכִי טוֹב, וּתְבַשְׂרִי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁכַח אֶת הָעֶבֶר, וְרַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לְנוּ
(שיחות־הַר"ן, סימן כו), אֲשֶׁר אֲצֵל הָעוֹלָם שְׂכָחָה הִיא מְדָה רְעָה מְאֹד,
אֲבָל אֲצֵלִי שְׂכָחָה הִיא מְעַלָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַכְּנִס
בְּעֶבְדוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי מִדַּת הַשְּׂכָחָה, הִינּוּ לְשִׁכַח תָּמִיד אֶת הָעֶבֶר
שְׁלוֹ, וְעַל־יְדִי־זֶה יִזְכָּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּכְמוֹ־כֵן
עֲמָךְ, שְׁעוּבֵר עֲלֶיךָ מֵהַ שְׁעוּבֵר, כָּל מִינֵי קִטְנוֹת וִירִידוֹת, הַשְּׁלָכוֹת

אֲשֶׁר י"ד רכה בַּנְחָל רצט

וּנְפִילוֹת, הַכֹּל בָּא כְּשֵׁאתָהּ מִסְתַּכֵּל אַחֲרֵינֵי וְכוּ' וְכוּ', רָאָה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה מְרַגֵּעַ זֶה, וְתַמִּיד תִּשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שְׁלֶךְ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית וְכֵן, פְּרָשָׁה מִב, סִימָן ג'): אֵין 'וְהָיָה' אֶלָּא לְשׁוֹן שְׁמֻחָה, וּפְרָשְׁתִּי פַעַם, כִּי 'וְהָיָה' הוּא לְשׁוֹן עֲתִיד, כִּי תַמִּיד צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֲתִיד וְלֹא עַל הָעֶבֶר, לְרֵאוֹת לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ תַמִּיד, וּבְנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עַל אִף שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מֵינֵי יְרִידוֹת וּבִלְבוּלִים וְהִשְׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבְפְרָטִיּוֹת מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רָאָה לְהֵיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יְתַבְרֵךְ אֶת כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְתִהְיֶה עֵקֶשׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה — לַצֵּעֵק וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, שְׂיוֹצִיאָךְ מֵהַפֶּחַ הַנִּשְׁבֵּר שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יְהִיָּה הַטּוֹב, וְאִז תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב הַנִּגְלָה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לֹמֵר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּמְכַנִּיסָהּ בְּאֵדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ תַמִּיד.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך.

עליך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על גדל הגס שעשה לאשתך ולבתך, כן יעזר לך הלאה הבורא יתברך שמו, שתזכה תמיד להתבונן על הנסים והנפלאות שעושה עמך הקדוש-ברוך-הוא; כי באמת עושה הקדוש-ברוך-הוא נסים עם כל בר ישראל בכל יום ויום, כמוכא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז', אשר אמונה וארץ ישראל ונסים תלויים זה בזה, וכפי שאדם מכניס את עצמו באמונה הקדושה, כן נפתח פיו לדבר עמו יתברך, וכן מרגיש את קדשת ארץ ישראל, ועל-ידי-זה נשפעים עליו נסים, שרואה איך שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמו תמיד נסים.

רבנו ז"ל הלך פעם עם מוהרנ"ת ז"ל בדרך, והיה דבוק מאד בו יתברך, וראה מוהרנ"ת ז"ל איך שרבנו ז"ל עסוק ברעיונותיו הקדושים, על-כן לא רצה לבלבלו ולשאל אותו משהו, ופתאם פתח רבנו ז"ל פיו הקדוש ואמר: הנראה, שצריכים להזהר מאד מאד מהרהור. והבין אז מוהרנ"ת ז"ל, שרבנו ז"ל השיג אז את גדל קדשת המחשבה וטהרתה, איך שהמחשבה היא גדולה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיד), ואיך שעל ידה יכולים לזכות להכלל בחי החיים. ובאמת זהו העקר בזה העולם, כמוכא בזהר הקדוש (חלק ב' ונד): כלא במחשבה אתברירו, הכל תלוי כפי המחשבה; אם האדם חושב רק טוב, אזי יהיה לו טוב, ואם חס וחלילה, חושב רק רע, אזי בא לו רע, כי העקר תלוי במחשבה, ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא): במקום שהמחשבה חושבת — שם כל האדם; ועל-כן צריכים לשמור מאד על המחשבה, ולחשב רק ממנו יתברך, וכן מוכא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שהיצר טוב הוא המחשבות קדושות, והיצר הרע הוא מחשבות רעות, ולכן ראה תמיד לחשב רק טוב, ואז יהיה לך באמת טוב.

אָשֶׁר י"ד רכו בְּנַחֵל שֵׁא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ, שֶׁהַחַיִּים אֶת אֲשֶׁתְּךָ וּבִתְּךָ לְחַיִּים
חַיִּוּתָם, לְכֵן רְאוּי לְךָ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, עַל-יְדֵי
הַדְּפִסַּת אֵיזָה קוֹנְטֵרס לְזִכּוֹת אֲשֶׁתְּךָ וּבִתְּךָ שֶׁנֶּצְלוּ בְּנֶס, תִּתְקַשֵּׁר עִם
יְדִידָנוּ ... אֹדוֹת זֶה, וְתִדְפִּיס אֵיזָה קוֹנְטֵרס.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּתֵּן דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לִידִידֵי ... אֲשֶׁר מְאֹד אָנִי
מְעִרְיָךְ אוֹתוֹ, כִּי הוּא יֵרָא שָׁמַיִם, וּמֵאֲזוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה לֹא רְאִיתִיו, כָּל
הַזְּמַן חֲשַׁבְתִּי שְׁיִגִיעַ אֵלַי לִיבְנָאֵל, אֲךָ לֹא אֶסְתַּיַע מִלְּתָא, תִּעֲוֹרֵר
אוֹתוֹ שְׁיִכְתֹּב לִי.

י"ד רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נח, ג' חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִמֶּה שֶׁנִּפְלְטָת וְכו'.

וְהִנֵּה עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל בָּא לְעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת
כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּעַמְקֵי עַמְקֵי בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵיּוֹ,
וְלְהוֹצִיא אוֹתָם וּלְרַחֵצָם וּלְנַקּוֹתָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּגָדֵי יִשַׁע, וְלִכֵּן רְאֵה
לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם הָעֶשְׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים יְתָקוֹן הַכְּלָלִי,
שֶׁתִּקֵּן רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבְלֵי תִקּוֹן פָּגַם הַבְּרִית, וְהַרְגָּל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר
בְּכֹל יוֹם עִמוֹ יְתָבְרָךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכֹל מֶה שֶׁעוֹבֵר עֲלִיךָ
בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת אֵלָיו יְתָבְרָךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְתִתְנוּדָה
לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, וְעַל-יְדֵי הַיּוֹדוּי דְּכָרִים שֶׁתִּתְנוּדָה לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, עַל-יְדֵי-
זֶה יִצְאוּ הָעֲבֻרוֹת מִתּוֹךְ עֲצֻמוֹתֶיךָ, וְתִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ
רוּחַגִּיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יְתָבְרָךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּה בְּכֹל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הֵיאֹשׁ הוּא

שב אשר י"ד רכז בנחל

יותר חמור מכל החטאים שבעולם, ובכל חטא ועון אין הפונה של הסטרא אחרא כל-כך החטא כמו אחר החטא, שהוא היאוש שמכניס באדם העובר עברה, ועל-כן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על יאוש — לא להתיאש.

עליך להתחזק להיות תמיד בשמחה, ואף שמי שפגם בפגם-הברית — הוצאת זרע לבטלה, קשה לו להיות בשמחה, עם כל זאת עקר תקונו הוא על-ידי שמחה, להיות בשמחה עצומה, ועל-ידי-זה תזכה סוף כל סוף לבוא לתקון נצחי.

ראה לא להתבלבל משום דבר שבעולם, רק תקבע לעצמך ללמד כל יום פרשה חמש ורש"י עם התרגום, וכן פרק משניות, והלכות בשלחן ערוך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה לשוב בתשובה אמיתית, ותתחתן מה שיותר מהר.

פה תקבל קונטרס "טהרת הברית", ותקיים את כל הנאמר שם.

ראה לדון את עצמך תמיד לכף זכות, כי אין זו עצה לפל בדתו תמיד. ורבנו ז"ל גלה לנו, שראוי לנו למצא בעצמנו נקודות טובות, ולהחיות את עצמנו בזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רכז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, ג' חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע בשורות משמחות, שגולד לך בן למזל טוב, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא,

אָשֶׁר י"ד רַחַח בְּנַחַל שֶׁג

שְׁזֶה הַקְטָן גְּדוֹל יִהְיֶה, וְיִזְכָּה לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה וְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכֹא זָכַר בָּא כִּפָּר בְּיָדוֹ, שְׂמִימֵשֶׁף עֲלֵיכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מָה שְׂאֵתָה יְכוֹל, וְאָסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וּמָה שְׂיִהְיֶה. עֲלִיךָ לְדַעַת, פִּי עֶקֶר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל הֵיא לְקַיִם אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וּבְזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַהִתְקַרְבוֹת, וְלֹא צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל עַל אַחֵר, עַל אֵף שְׂאַחֲרִים כִּכָּר זָכוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵתָה עֲדִינָן לֹא זָכִיתָ וְכו', מָה בְּכָךְ וְכו', אִינן לְפַל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל בְּשִׁבִיל זֶה, רַק תִּמְשִׁיךְ לְהַתְבַּוֵּד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הֲרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׂתִזְכָּה לְהַכֵּלֵל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא אֵל תְּסַתְּכַל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, פִּי כָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׂלִיךְ הֵן רַק שְׂאֵתָה מְסַתְּכַל עַל אַחֲרִים. מָה לָּךְ עִם אַחֲרִים? ! אֵתָה צְרִיךְ לְהַתְחַזֵּק רַק עִם הַנְּקִדּוֹת הַטּוֹבוֹת שְׂיִשׁ בָּךְ, וְרַק זֶה יִשְׂאַר עִמָּךְ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי! לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּאַמִּירוֹת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, פִּי אַמִּירוֹת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת מְזַכֵּכַת אֶת הַנְּפִישׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֲזָק בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רַחַח.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֶשֶׁן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַטְּשָׁעַק לְצַדִּיקָה, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִפְתַּחְנוּ לָךְ פְּתָחִים הַרְבֵּה וְשִׁפְעַע בְּפְרֻנְסָה, וּבִזְכוּת הַמַּעֲשֵׂר תִתְעַשֵּׂר, כְּמוֹ שְׂאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קִיט.): עֲשֵׂר בְּשִׁבִיל שְׂתִתְעַשֵּׂר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת עִם יְלָדֶיךָ, וְתִהְיֶה תָמִיד

דש אָשֶׁר י"ד רכט בנחל

שִׂמַח וְטוֹב לֵב, וְתִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה שְׂרוּיָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
וְתִשְׁמְעוּ תָמִיד קוֹל נְגִינָה בְּבֵיתְכֶם, בְּאִפְּן שֶׁבְּבֵיתְכֶם תִּהְיֶה שְׂרוּיָה
תָּמִיד רַק שְׂמֵחָה, וּבְמָקוֹם שְׂמֵחָה שָׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וּבְמָקוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה — שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל עֲנִינֵיכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת
מִיְלֻדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֹדֵר נַח, ג' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנֹכַח קְבִלָּתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר בְּבֵיתְכֶם.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, הֵן רַק כְּשֵׁאִין
לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאוּ, שֶׁכָּל אֶחָד מֵהָאֲחִים יִנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי
הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים וְאֲרִיכוֹת יָמִים לְאָדָם, וּמוֹצִיאִים מֵהָאָדָם כָּל
מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וּפְחָדִים.

הָאֲחִיוֹת שֶׁתְּדַלְקֶנָּה גֵּרוֹת לְכַבּוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ. וְרְאוּ כְּלַכֶּם לְשָׁמֵר
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ כְּלַכֶּם לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּחָה, וְתִקְרְאוּ אֶת
מְצוּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְכֶם טוֹב כָּל הַיָּמִים, וְתִזְכּוּ
כְּלָם לְהַתְחַתֵּן אֶחָד אַחֵר הַשָּׁנִי.

אֲשֶׁר י"ד רל בַּנְחָל שֶׁה

נָא וְנָא לְהַעֲבִיר אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְכָל הָאֲחִים וְהָאֲחִיּוֹת, וְתִקְיָמוּ
כָּל מַה שֶׁנֶּאֱמַר בָּאֵן, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל עִם יְלָדֶיךָ, וְאִסּוּר לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים
כָּלֵל, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֵה שְׂמֵכִים אֶת
הַיְלָדִים, לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, אֲדַרְבָּה הֵם מִתְפָּרְעִים יוֹתֵר, וְהַכּוֹת
בָּאוֹת רַק מְעַצְבִּים. לְזֹאת עַלֶיךָ לְהַתְּבוּדָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם,
וּלְבַקֵּשׁ עַל סִבְלָנוֹת, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ סִבְלָנוֹת גָּדוֹלָה עִם הַיְלָדִים, וְכֵאֲשֶׁר
הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים כָּלֵל. וְהַעֲקָר רַק תִּפְּלָה —
לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיִזְכֶּה לִילְדִים טוֹבִים, וּבְלִי תִפְּלָה לֹא
יִוָּעֵל שׁוֹם דְּבָר.

מְסֻפְּרִים עַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהָיוּ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים,
וְשָׂאוּ אוֹתוֹ: אֵיךְ זָכִיתָ לָזֶה? וְהַשִּׁיב בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: מִלְּאֲתִי אֶת הַכֶּפֶה
שְׁלִי בְּכָל יוֹם עִם דְּמָעוֹת, וְרַחֲצֵתִי אֶת פְּנֵי עִם הַדְּמָעוֹת בְּעֵבֹר יְלָדִי,
וְכֵךְ זָכִיתִי לִילְדִים טוֹבִים; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשָׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּאֵן
וְהִלָּאָה לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, וְאֵל תִּהְיֶה רוֹצֵחַ, וְאֵל תִּכֶּה אוֹתָם
כָּלֵל, חֵס וְשָׁלוֹם.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק
וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי הַלְמוּד הַזֶּה יוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתִיּוֹ.
וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת בְּכָל יוֹם, אֲזִי סוֹף כָּל
סוֹף תִּזְכֶּה לְצִאֲת מִכָּל הַשְּׂגִיוֹנוֹת שֶׁלְּךָ, שֶׁנִּדְּבָקוּ בְּךָ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתֶיךָ

שׁו אֲשֶׁר י"ד רלא בְּנַחֵל

הַרְבִּים שֶׁל פְּגַם־הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הַחֹטָא הַמְּגַנֵּה הִזָּה עוֹקֵר אֶת הַמַּחַ לְגַמְרִי, כִּי הַזֶּרַע בָּא מֵהַמַּח, וְכִשְׂאֲדָם מוֹצִיאֵהוּ לְבִטְלָה, עַל־יְדֵי־זֶה גִּחְסָם הַמַּח שְׁלוֹ. עַל־כֵּן רָאָה לִהְיוֹת חֲזָק בְּאֻמֵּי־חַ"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְזֶה יִשְׁבֵּר אֶת הַרְעַ שְׁלֶךְ. וְאַף שְׁעִדִּין אֲתָה לֹא מְרַגֵּשׁ שׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבֵּה הַרְעַ מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה עֹקֵשׁן גָּדוֹל מְאֹד עַל אֻמֵּי־חַ"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

רָאָה לְשִׂמְחַ תְּמִיד, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּן בְּכָלֵי זְמַר, וְשִׂתְהִי אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה בְּבֵיתְךָ תְּמִיד, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ לְצֵאת מִהַעֲצָבִים וּמֵהַשְּׂגִיּוֹנוֹת, כִּי כָּל הַעֲצָבִים וְהַשְּׂגִיּוֹנוֹת בָּאִים רַק מֵעֲצָבוֹת וּמֵרָה שְׁחוּרָה, וּמִי שֶׁהוּא שִׂמְחַ תְּמִיד, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא נִצּוֹל מֵעֲצָבִים וּמֵרָה שְׁחוּרָה וְכוּ'. וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְשִׂמְעַ בְּכָל יוֹם כָּלֵי זְמַר.

חָבַל מְאֹד שְׁלֹא בָּאתְ אֵלַי בַּחֲגִים, כְּשֶׁהֵיטִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אֲנִי מְקַוֶּה לִהְיוֹת בְּשִׁבְתְּ חֲנֻכָּה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וּמִי יִתֵּן שִׂתְבוֹא אִז אֲלֵינוּ.

גַּא וְנָא מֵאַחַר שֶׁאֲשַׁתְּךָ טוֹרַחַת לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְהִיא מְבִיאָה אֶת הַפְּרִנְסָה, אֲתָה רָאָה לְעֹזֵר בְּבֵית, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם עַל עַל אֲשַׁתְּךָ בְּבֵית, הִינּוּ הֵן עִם הַיְלָדִים וְהֵן עִם שְׂאֵר הַדְּבָרִים וְכוּ' וְכוּ'.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

חֲמִדַת לְכַבִּי! רָאָה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישׁ לְךָ כָּל מִינֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַסְּמִ"ךְ־מ"ם אֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד

מאד בְּכַל מִינֵי נְכָלֵי עֲרַמְמִיּוֹת, וּמֵאֵז שְׁנַגְשָׁתִי אֶל מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַקָּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ, אֲשֶׁר זֶה יְהִי יְסוֹד מוֹסֵד לְבְנֵי עִיר בְּרֶסֶלֶב, מֵאֵז קָם עָלַי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּכַל מִינֵי אָפְנִים, וּבֹא בְּכַל מִינֵי נְכָלֵי עֲרַמְמִיּוֹת, עַד שֶׁהִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִי שֶׁהִלְבִּישׁ וְכוּ', וְהוּא עוֹסֵק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְצָרִיכִים לְבַטֵּל אֶת הַנְּחָשׁ הַזֶּה מֵרֹאשׁוֹ דִּיקָא וְכוּ', כֹּאֲשֶׁר אִמְרָתִי לָךְ כִּמְהַפְּעִים, שֶׁהִדְגַּמְסָרִיחַ מִהֲרֹאשׁ, ה' יִשְׁמְרֵנוּ מִמֵּנוּ מְאֹד, כִּי עוֹשֶׂה תַעֲמוּלָה גְדוֹלָה בְּשִׁקְטָא בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיִּצְאוּ מִיְבֻנְאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְרֹאֵת עֲצַת רָשָׁע, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ שׁוֹם שְׁלִיטָה עָלֵינוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכַל יוֹם, כִּי בְּלֵי הַתְּבוּדוֹת הָאֲדָם אָבוּד לְגַמְרִי; כִּי בְּאֵמֶת מֵהִי הַתְּבוּדוֹת? חֲשַׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ עִמָּךְ מְאֹד, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מֵיִשָּׁב אֶת עֲצָמוֹ בְּמִקּוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְעוֹשֶׂה חֲשַׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ — אֵיפֹה הוּא אוֹחֵז, בְּזֶה הוּא מְצַלִּיחַ, כִּי בְּלֵי הַתְּבוּדוֹת הָאֲדָם יָכוֹל לִפְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂמֵתְבוּדִים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֵה לְדַעַת הֵיכָן הוּא אוֹחֵז בְּעוֹלָם — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת. וְרוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, סוֹחֵר הַחַי עִם חֲשַׁבּוֹן, הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ, לֹא-כֵן סוֹחֵר שְׁחִי בְּלֵי חֲשַׁבּוֹן, הָרִי תְּמִיד מִפְּסִיד. וְאֶפְלוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת רוֹאִים חֲנוּת שְׁיֹצְאִים וְנִכְנָסִים בְּהַרְבֵּה קוֹנִים, כֹּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׁמֵרוּיָחִים שָׁם הַרְבֵּה מְאֹד, אָבָל הָאֵמֶת יוֹדֵעַ רַק הַרוּאָה חֲשַׁבּוֹן, כִּשֶׁהוּא רוּאָה שֶׁהוּצְאָה מְרַבָּה מֵהַכְּנָסָה, לְבִסוּף הָעֵסֶק מִתְּפָרֵק לְגַמְרִי. כְּמוֹ-כֵן הוּא בְּרוּחָנִיּוֹת, בְּלֵי הַתְּבוּדוֹת הָאֲדָם בְּסִכְנָה גְדוֹלָה, שְׁלֹא יִתְפָּרֵק, חֵס וְשְׁלוֹם, לְגַמְרִי, וּמִכָּל שְׁפָן שְׁלֹא יִתְרַחֵק, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְקַבֵּעַ לַעֲצָמְךָ זְמַנִּים עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְתִהְיֶה עֹקֵשׁ גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבְאֵמֶת אַחַר יֵשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי — תִּתְיַשֵּׁב, שְׂאִין לָךְ אֶף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! כִּי מִי יִבִּין אוֹתָךְ כְּמוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ; עַל-כֵּן רְאוּי לָךְ

שח אָשֶׁר י"ד רלב בַּנְחָל

לְהַתְבוֹדֵד עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְלִבּוֹא וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, וְאִז
תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
שֶׁתְּהִיָּה אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּינֵיהֶם, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד
מִהַנְּחָשׁ הַמְּסִית נִגְדֵי וְכוּ'.

רְאֵה לְתַמְךָ בְּ... שִׁיעֲלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַי אִיךָ שְׂאֲתָם
עוֹסְקִים בְּהַדְפַּסֵּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל — אֵינְךָ לְתַאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
אֵינְךָ לִי מְלִים בְּפִי כָּלֵל לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גִּדְל פְּעֻלַּתְכֶם, שְׂאֲתָם
עוֹסְקִים וּפּוֹעֲלִים.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזְק אֶת בְּעֻלְךָ, שְׁלֵא תִחְלֹשׁ דַּעַתוֹ מֵאַף אֶחָד
בְּעוֹלָם, וּרְאֵי לְהַזְדַּרֵּז לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה", כִּי יִשׁ
אֶחָד שְׂרוּצָה לְתַן בְּעִבּוֹר זֶה אֶלְךָ שְׂקָלִים, כְּמוֹ שְׂאֲמַרְתִּי לְבַעֲלֵךְ. וְכֵן
רְאֵי לְנַקֵּד אֶת הַשִּׁיחוֹת, וְאִם יִהְיֶה לְךָ אֵילוּ שְׂאֵלוֹת — תִּכְתְּבֵי לִי.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכְּכֶם תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוֹדַת הַקִּדְשׁ, וְאִז תִּרְאֵי נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי, שְׂאֲנִי

אָשֶׁר י"ד רלג בַּנְחָל שט
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפִּלָּל, שְׁיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מֵהִילָדִים, וַיִּגְדְּלוּ צַדִּיקִים
וְצַדִּיקָנִיּוֹת, וַיִּהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְדֵי כְּתָבִי עֲכָשׁוּ מִכְּתָב לְאִשְׁתִּי, אָמַרְתִּי לְרוּץ גַּם אֵלַיךְ
בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֱלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִכְרַח
מִכָּל מִינֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ, וְאֵל תִּקְבַּל שׁוֹם
לְשׁוֹן-הֶרֶע כְּמוֹ שְׁדַבְּרֹתֵי עֲמָךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, כִּי תִדַע, שֶׁהַבַּעַל-דָּבָר
אוֹרֵב מְאֹד לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בִּיגְנוּ, וּבִכְפָּרֵט מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי שְׁעוֹסֵק בְּעִסְקֵי רַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו מִתְּפַשְׁטוֹת הַסֵּטְרָא
אֲחֵרָא מְאֹד מְאֹד בְּכֹל מִינֵי נְכֹלֵי עֲרַמְמִיּוֹת לְעַקֵּר וְלַהֲרִס, חֵס וְשְׁלוֹם,
חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׁכַלְמֵם יִבֹּאוּ וַיִּקְחוּ מִמֶּךָ אֶת כָּל הַסִּפְרִים,
וְלֹא תִהְיֶה בַּעַל חוֹב כָּלָל, כִּי אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,
שִׁישְׁפִיעוּ עֲלֶיךָ כָּל הַצִּדְקוֹת שֶׁל הַדְּפָסָה.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַפִּיס גַּם אֶת "אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה", כִּי הַיָּקָר
וְהַנְּעֻלָּה ... אָמַר לִי, שֶׁמִּשְׁפַּחְתּוֹ מוֹכְנָה לְתָרֵם בַּעֲבוּר זֶה אֵלֶיךָ
שְׁקָלִים, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְקַשֵּׁר עִמּוֹ, וְאִם יֵרְאוּ שְׁקִימָתְךָ אֶת רְצוֹנְךָ,
הֵם יִשְׁפִיעוּ עֲלֶיךָ עוֹד אֲלֵפֵי שְׁקָלִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאֲמִיץ אֲצִלְךָ, וַיִּזְכֹּר אֲשֶׁר אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ
חֲשׂוּבָה הָאֲמַת, וְעַל-כֵּן אָדָם קָטָן שִׁיּוּדַע הֵיטֵב מְדַרְגָּתוֹ וּמְצָבוֹ, יוֹתֵר
טוֹב וְחֲשׂוֹב לְמַעַלָּה אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹדֵם גְּדוֹל, שֶׁאִינוּ יוֹדַע מְדַרְגָּתוֹ

שי אָשֶׁר י"ד רלד בַּנְחַל

וְצָרְתוּ, כִּי הָעֵקֶר לְהִיּוֹת תָּמִיד מִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְכִשְׁאַדָּם יוֹדֵעַ מְקוֹמוֹ, אֵז הוּא יוֹשֵׁב תָּמִיד תַּחַת מְקוֹמוֹ, וְאִינוֹ חֲפִץ גְּדִלוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת עַל זוּלָתוֹ. וְאֵל זֶה יְכוּלִים לְזָכוֹת עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, עַל-כֵּן רָאָה לְהַתְּבוּדָר תָּמִיד עִמּוֹ יְתַבְּרָה, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָךְ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ הַרְחֵבַת הַדַּעַת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָה, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִינִי מְסִיחַ דַּעְתִּי מִמָּךְ, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם אֲנִי בָּא וּמִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו יְתַבְּרָה, שְׂיַעֲזֹר לָךְ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וּבִוְדָאֵי בּוּא יָבוּא גַם יוֹם יִשׁוּעָתְךָ. וְאֵף שְׂאִינִי יוֹדֵעַ, שֶׁקִּשָּׁה וּמָר לָךְ מֵאֵד בְּרוּחֵינִי וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת נִכּוֹן יִהְיֶה לָבֶךָ בְּטוֹחַ, שְׁבוּא יָבוּא גַם יוֹם יִשׁוּעָתְךָ.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת רָגִיל לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיּוֹת, שֶׁהוּא תִקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה, וּמִזַּכָּר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּבִזְהָ שְׂאָדָם חֲזַק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה שְׂיַכְנִס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוּרִיָּתָא, וַיְכַלֵּל בּוֹ יְתַבְּרָה בְּח"י עֲלָמִין.

רָאָה לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יְתַבְּרָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר י"ד רלה — י"ד רלו בנחל שיא

י"ד רלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מִדֵּי כְּתָבִי מִכְּתָב לְבַעֲלָךְ, אִמְרָתִי לְרוֹץ אֲלֶיךָ בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֱלוֹ.

תְּהִי חֲזָקָה מְאֹד בְּאַמוּנָה וּבְאַמוּנַת חַכְמִים, וּבְיָדָיִם יָבוֹא יוֹם יְשׁוּעָתְךָ, וְאַף שֶׁקָּשָׁה לְךָ מְאֹד מְאֹד, תֵּאֱמִינִי לִי, שְׂאִינִי מִסִּיחַ דַּעַת מִכֶּם כָּלֵל, וְתָמִיד אָנִי מִבְּקֵשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוּס וַיִּרְחַם עֲלֵיכֶם, וַיִּשְׁפַּע עֲלֵיכֶם בֶּן זָכָר.

הַעֲקָר הוּא סְבֻלָּנוֹת, וְאַף שֶׁכָּבֵר אֵין לָכֶם כַּח לִסְבֵּל אֶת הַחֲרָפוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִים שְׂאֵתֶם עוֹבְרִים, עִם כָּל זֹאת הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי בְּזָכוֹת כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שְׂאֵתֶם עוֹבְרִים, תִּפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ עָלַי, שְׂאֲזָכָה לְהַצְלִיחַ, וְהַמְתַּפְּלֵל עַל חֲבֵרוֹ — הוּא נִעְנָה תְּחִלָּה (בְּכֹא קִמָּא צב.), וְדִי לְחִפְיָמָא.

אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

שיב אשר י"ד רלו בנחל

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזר לָכֶם, שְׁתָּרוּו רב נחת מֵהִלָּדִים, וְכֵן תַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיִּין בְּנֶקֶל, וְתוֹלִידֵי בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְתָמִיד תִּזְכְּרִי מֵהַ שְׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן הוּא טוֹב, וּמָה הָיָה הָעוֹלָם עוֹשִׂים בְּלִי בְּנוֹת? ...! הָאֵם אֵינְךָ יוֹדַעַת, שְׁמִי שְׂאִין לוֹ יְלָדִים, הָיָה מְשַׁלֵּם מְלִיוֹנִים, שְׁתִּהְיֶה לוֹ עַל-כָּל-פָּנִים בַּת אַחַת, מְכַל שְׁפָן שְׂזָפָה אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בֶּן וּבַת, רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וּמֵה שְׂיִתֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה רַק לְסִימָן טוֹב וּלְמִזְל טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי יֵשׁ לְךָ בְּעַל טוֹב מְאֹד.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִי תִהְיִים, וְכֵן תִּדְבְּרִי עִמּוֹ? יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, הִינּוּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂמִתְפַּלְלִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מְאֹד מְרַצָּה וּמְקַבֵּלַת בְּשִׂמְיָם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שְׁבַת (זֶהוּ חֵלֶק ב' פח:), וְעַל-כֵּן רְאֵי לְדַקְדַּק מְאֹד בְּזֶה, וְאִזּוּ תִזְכִּי לְשִׁפְעָה רַב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֵדְךָ, שְׂתִזְכְּרִי לְהַתְּחַתֵּן מֵהַ שְׂיִוְתֵר מֵהַר, וְתִכְנִי בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל עַל-פִּי טְהַרַת הַקְּדוּשׁ, וְתִשְׁמְרִי טְהַרַת הַמְּשִׁפְחָה, אֲשֶׁר

אֲשֶׁר י"ד רלח בַּנְחַל שִׁיג
אֵין לָךְ עוֹד יָפָה בְּשִׁמְרַת טְהַרַת הַמְּשַׁפְּתָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מוֹלִידִים
בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

רְאֵי לְבִשֶׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקָרוֹב.
הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ד' חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

חֲמַדַּת לְבָבִי! מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְגַּעְגַּע אַחֲרֶיךָ, וְאֵינִי שׁוֹכַח מִמֶּךָ
אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת, וְאֶף שְׁאֲנוּ רְחוּקִים עֲכָשׁוּ בְּגוֹפְנוּ, עִם כָּל זֹאת
קְרוֹבִים אָנוּ בְּנַפְשׁוֹתֵינוּ, וּמִי יִתֵּן, שְׁנוֹזְכָה לְהִיּוֹת אַחֻדִים וְקִשׁוּרִים
תְּמִיד כֶּף, מֵצַד הַדְּרַת גְּאוֹן עֲזָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, הַמְּשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ אוֹר וְדַעַת
וְחַיּוּת, זִיו וְנֶעֱם וְעֲרֻבוֹת וְכו' וְכו'.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֶעֱם
חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה,
וּמַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל;
וְרְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּלְחַדֵּשׁ אֶת הַתְּקַרְבוֹתֵנוּ אֶל רַבְּנוּ
ו"ל בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, כִּי אֲסוּר לֹאמַר שְׁאֲנוּ כְּבָר מְקַרְבִּים יְשָׁנִים, אֶלֶּא
הַהִתְקַרְבוֹת צְרִיכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד הַתְּקַרְבוֹת חֻדָּשָׁה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי
רַבְּנוּ ו"ל (לְקוֹטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב בְּסוּפּוֹ), אֲשֶׁר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל
הַצְּדִיק צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, כְּאֵלוּ עֲדִין לֹא הַתְּקַרֵּב כָּלֵל;
וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֶמֶת יִזְכָּה לְקַבֵּל הַרְּבֵה מִרַבְּנוּ ו"ל.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּתַפְלָה וְהַתְּבוֹדְדוֹת, וְחַדַּע כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁאֵתָה מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְּשִׁיךְ בְּעִבּוֹדַת הַקֻּדָּשׁ הַזֶּה,
וְאֵז תַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה
 לְהַרְג אֶת הַיַּצָּר הָרַע, וְכֵן סִגְלָה לְהַכְנִיס בְּאָדָם תְּשׁוּקָה חֲדָשָׁה לְלַמֵּד
 תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם; כִּי הַלְמוּד מְשֻׁנּוּת מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מְאֹד,
 וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לַחֲטוֹף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְאִז טוֹב לוֹ
 כָּל הַיָּמִים.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הָעֵקֶר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הוּא קְדֻשַׁת הַמַּחְשָׁבָה,
 כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהַכְנִיס בְּמַחְשְׁבֹתוֹ אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
 נִטְהָר מִכָּל מִינֵי רַע שְׂנֹדְבָקוֹ בּוֹ. וְלִהְיֶיךָ אִם, חַס וְשְׁלוֹם, מְכַנִּים
 בְּמַחְשְׁבֹתוֹ מַחְשְׁבוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְמָא כָּל הַגּוּף, כִּי
 הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַמַּחְשָׁבָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְשַׁמֵּר תְּמִיד אֶת
 מַחְשְׁבֹתוֹ, וְזוֹכֵה לַחֲשׁוֹב רַק מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לוֹ כָּל טוֹב.

רְאֵה לְהֵיוֹת סִבְלָן גְּדוֹל בְּכָל דְּבָר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ
 תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמַתְּפִלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַזְכֶּכֶה
 לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְלִקְנוֹת אֶת הַדִּירָה כְּרִצוֹנְךָ וְכִתְּפָצְךָ,
 וְכִשְׂאָבוֹא בְּקִרְוֹב, אֲזַכֶּה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּחִנּוּכַת הַבֵּית, וְיִהְיֶה בֵּית וְעַד
 לַחֲכָמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ד' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִיֹת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְּדוּשׁ", קְדוּשׁ
 הַקְּדוּשִׁים דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תְּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיִּקְרִים! חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ
 ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, כִּי עֵקֶר הַהֲתַקְרָבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל הֵיא רַק

על-ידי תמימות ופשיטות, לקיים את עצותיו הקדושות בלי שום חכמות כלל. ובזה תלוייה כל ההתקרבות אל רבנו ז"ל.

והנה ידוע לנו, שרבנו ז"ל רצה מאתנו, שנתמיד בתורה הקדושה, כמו שאמר בפרוש (עין שיחות-הר"ן, סימן יט): נכספתי מאד להמשיך את העולם אל העשייה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד פה וכהן בכל יום ולא יעבר וכו', ורצונו היה, שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות, דהינו להרבות בלמוד התורה, ולעשות מצות הרבה בכל יום, ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד, והכל בפשיטות בלי שום חכמות וכו', עין שם.

ועל-פן ראו, אחי ורעי היקרים! לקבל עליכם על תורה, אשר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה, פרק ד', הלכה ח'): כיון שקבלתם עליכם על תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם וכו', עין שם; וכן אמרו (סנהדרין צט:): כל העוסק בתורה לשמה, משים שלום בפמליה של מעלה ובפמליה של מטה וכו', עין שם; כי בזה שאדם מסלק את דעתו וחקמתו, ולומד תורה לשם אל עולם, על-ידי-זה הוא עושה שלום בעולם הזה ובעולם הבא; כי כל עניינינו הוא רק לדבק את עצמו בו יתברך, ואף שאני יודע, שעובר על כל אחד ואחד מה שעובר, עם כל זאת ראו להתמיד בכל יום ללמד על-כל-פנים קצת דקצת, כי לא ישאר מאתנו רק אלו הלמודים שנוזקה ללמד בכל יום, וכשנתחיל — נזכה גם לסיים. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה מט): כל תלמיד חכם שעוסק בתורה מתוך הדחק — תפלתו נשמעת וכו', עין שם; ובזה שתלמדו תורה, יתרחב לבכם להתבודד בכל יום עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה. ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא פרשת וירא): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל, הוו זהירין בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו וכו', עין שם; הרי לכם מעלת תורה ותפלה.

על-כֵּן ראו, אחי ורעי היקרים! לקיים את דברי רבנו ז"ל
בתמימות ובפשיטות, ותרכבו בתורה ובתפלה, ואז טוב לכם כל
הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רמ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נח, ד' חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל. ומי יתן, שתזכה לכתב לי בכל שבוע
מכתב, וממש תחיני.

אודות הבלבולים שעוברים עליך, שלא זכית להצטרף עם
אנשי שלומנו בראש השנה וכו' וכו', עליך להסיח דעתך לגמרי
מזה, ולהתחיל לחשב מהיום, ותדע שכל יום ויום הוא בחינת ראש
השנה, כמאמרם ז"ל (ראש השנה טז): בכל יום ויום האדם נדון;
ועל-כֵּן צריכים לדון את עצמו בכל יום ויום, שזה בחינת משפט,
בחינת התבודדות, שצונו רבנו ז"ל שנעשה בעצמנו חשבון הנפש
בכל יום — מה אנו עושים, ואיך ובמה אנו מבלים את ימינו
ושנותינו, ובזה צריך להיות כל חפצנו ותשוקתנו. ותדע, שכל ענין
רבנו ז"ל תלוי בתפלה והתבודדות, כל מה שאדם מתבודד יותר
עמו יתברך, כמו כן מאיר בו אור ודעת רבנו ז"ל יותר ויותר; אשרי
מי שמתבודד בכל יום עמו יתברך, ועל-ידי-זה ימשך עליו אור
הצדיק.

אודות קדשת העינים, כבר הדפסתי קונטרס: "העין רואה",
ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא להדפיס עוד קונטרסים על קדשת

אָשֶׁר י"ד רמ בנחל שיז

הַעֲיִנִים; כִּי בְּאֵמֶת צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם יְלָדִים קְטַנִּים מְקַדְּשֵׁת הַעֲיִנִים,
כִּי הַעֵינַי רוֹאֶה וְהֵלֵב חוֹמֵר, וְכִלֵּי הַמַּעֲשֵׂה גוֹמְרִים (עֵינַי בְּטוֹר, אֲרַח חַיִּים,
סִמְּנוּ א), רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן; וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶת
הַעֲיִנִים. וְרַבְּנֵנוּ וְ"ל מִתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה הַרְאֵנוּהָ בְּ"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן",
שְׁצַרְרֵךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁשׁ בְּכָל דְּבָר, הֵינּוּ עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֹקוֹת שְׁבָכָל דְּבָר, וְכַפִּי שְׁאֲדָם מְכַנִּס בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יְתַבְרַךְ, וְרוֹאֶה וּמְסַתַּפֵּל וּמִתְבּוֹנֵן רַק עַל אֱלֹקוֹתָיו יְתַבְרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה
נִטְהַרֵת מִחֲשֻׁבָתוֹ וְכָל גּוֹפּוֹ, וּבְנֻדָּאֵי צְרִיכִים אֶל כָּל זֶה שֶׁכָּל, וְלַעֲשׂוֹת
בְּחֻכְמָה עֲצוּמָה, שְׁבַגְי־אָדָם לֹא יִבְיֵנוּ שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּשִׁמְרֵת הַעֲיִנִים
וְכוֹי וְכוֹי, וְזוֹ עֲבוּדַת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים, שְׁתַּמִּיד מְסַתַּפְלִים רַק אֵלָיו
יְתַבְרַךְ, וְאֵינּוּ לְפָנָי מְרָאֵה עֵינֵיהֶם רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ,
וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם נִצּוֹלִים מִכָּל מִינֵי רְאִיוֹת אֲסוּרוֹת, עַד שְׁאֲפִלוּ אִשָּׁה
עוֹמֶדֶת נִגְדָם, אֵינָם רוֹאִים שׁוֹם צוֹרֵת אִשָּׁה כָּלֵל, וְזֶה בְּרוּר. אָף
בְּנֻדָּאֵי צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ
אֶל מִדְּרָגָה זוֹ, שְׁלֹא יִרְאֶה שׁוֹם דְּבָר גִּשְׁמִי, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא בְּעֲצָמוֹ. וּבִתְחִלָּה צְרִיכִים לְהִיּוֹת סוֹר מְרַע, לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל נָשִׁים
כָּלֵל, אֲבָל הַכֹּל בְּחֻכְמָה עֲצוּמָה, שְׁלֹא יִהְיֶה נִרְאֶה כְּשׁוֹטָה בְּעֵינֵי
הָעוֹלָם.

רָאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים, כִּי הַלְמוּד ח"י פְּרָקִים מְשַׁנִּיּוֹת
מְזַכְּרֵה וּמְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מְאֹד מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוּכָה
לְזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רָאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתַבְרַךְ, כִּי הִיא הַצְּלָחָה
נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵינּוּ לְתַאֵר וְאֵינּוּ לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבְזֶה הָאָדָם
מִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵנוּ וְ"ל — כְּשְׁזוּכָה לְהַתְּבוּדֵד עִמּוֹ יְתַבְרַךְ.

נָא רָאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ לְמַעַן נִהְיֶה בְּקֶשֶׁר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שיח אֲשֶׁר י"ד רמא – י"ד רמב בַּנְחָל
י"ד רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ד' חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא
בְּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ. וְכֵן תְּהִיָּה רְגִיל מְאֹד לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׂתִזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל
שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ עִם פְּרוּשׁ רֵשׁ"י, שֶׁהִיא מְאֹד מְאֹד מְסֻגָּלַת
לִירְאָת שָׁמַיִם.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְסִבְלָנוּת עִם אֲשֶׁתְּךָ וּלְדִידְךָ, וְאֵךְ
פְּעַם אֶל תִּתְעַצֵּבְנָ, רַק תְּהִיָּה סִבְלָן גְּדוֹל, כִּי הַסִּבְלָנוּת הִיא עֵקֶר
בְּחַיִּים.

אֲשֶׁרְנוּ מֵה טוֹב חָלְקָנוּ וּמֵה נָעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבְנוּ
ו"ל, וּמֵה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ו"ל, וְרְאֵה לְהִתְקַרֵּב בְּכָל יוֹם
מִחֲדָשׁ אֶל רַבְנוּ ו"ל, וְתִשְׁקֹד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּיָה
כָּל הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְנוּ ו"ל. מִי יִתֵּן, שְׂתִזְכֶּה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, וְזֶה יָבִיא לָךְ פְּרִנְסָה גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמְכַל שְׂכָן בְּרוּחֲנִיּוֹת.
רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ד' חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

אָשֶׁר י"ד רמג בַּנְחָל שֵׁט

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים וְלְאַרְיֵכוֹת יָמִים (מְנַחוֹת מ.ד.).

רְאֵה לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ (זֶהר חֶלֶק ב' פ.ח.), וְכָל הַבְּרָכוֹת וְהַהֲצָלָחוֹת שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיּוֹת בְּשִׁמְרַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׂיֹוֹתֵר מֵהַר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ד' חֶשֶׁן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

רְאוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם. וְעֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן — כְּשִׁמְרַתְּשֶׁל מְשִׁמְרַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ. וְעַל־כֵּן עַל כָּל הַמְשַׁפְּחָה לְשָׁמֵר מֵאֵד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְמִצָּא אֶת בֵּן וּבַת זְוִיגְכֶם כָּל הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת. כִּי הַשַּׁבָּת נִקְרָאת בַּת זְוִיגִים שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל, וְעַל־כֵּן מִי שְׁזוֹכֵה לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ וְהוֹלֵךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְזַמֵּן לוֹ זְוִיג הַגּוֹן.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חִסְרָה עַל אִיזוֹ דָּלַת מְזוּזָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם כָּל הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת הֵיוּ אוֹמְרִים בְּכָל

בְּנַחַל

י"ד רמד

אֲשֶׁר

שכ

יום העֲשָׂרָה מְזֻמָּרֵי תְהִלִּים שְׁגָלָה רַבָּנוּ ו'ל, וּבְיָדָי זֶה יִמְהַר אֶת
יְשׁוּעַתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן אֶחָד אַחֲרֵי הַשָּׁנִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נח, ד' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַגְּנִי מִבְּרוּךְ אוֹתָךְ בְּבְרָכַת מְזֶל-טוֹב עַל הַלְדַת הַתְּאוּמִים,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַכְנִיֵס בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ,
וְתִזְכֶּה לְגַדֵּלם בְּנִקְלָה, עַל-פִּי דַעַת תּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְיִהְיוּ שְׁמוּרִים
מִחַטָּא, נוֹטְרֵי הַבְּרִית, יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים, עוֹבְדֵי ה' בְּאַמַּת וְשׁוֹקֵדִים
בְּתוֹרָה.

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן וְכוּ', אֲלֵא תְמִיד תִּהְיֶה וְתָרֵן.
וּרְבָנוּ ו'ל הַזְהִירָנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל דְּבַר זֶה — לֹא לְהִתְעַקֵּשׁ עַל שׁוֹם
דְּבַר, רַק לְלַכֵּת בְּמִדַּת הַוְתָּרְנוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּבֵית, וְתִהְיֶה סִבְלָן גְּדוֹל,
לְמַעַן לֹא תִרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ, אֲדוּרְבָה תִּהְיֶה וְתָרֵן גְּדוֹל בְּבֵיתְךָ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ. כִּי עָקָר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא —
כִּשֶׁהוּא וְתָרֵן וְסִבְלָן, וְכָל גַּל וְגַל שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא מְנַעֵנֵעַ אֶת רֵאשׁוֹ
וְעוֹבֵר עַל הַפֶּל. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְךָ בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת,
שֶׁהִיא מִדָּה הַכִּי יִקְרָה בְּחַיֵּי הָאָדָם; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה
הָעוֹלָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי וְתָרְנוֹת וְסִבְלָנוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּתְעַקֵּשׁ כָּל-כּוֹף עִם אֲשֶׁתְךָ, רַק תַּחֲזִיחַ עִמָּה בְּאַהֲבָה,
אַחֲנָה וְרַעוּת, וְלֹא צְרִיכִים עַל כָּל דְּבַר לְרִיב וְלְהִתְנַפֵּחַ וְכוּ' וְכוּ',
וְעַל-יְדֵי-זֶה הִיא תַעֲזֹר לָךְ בְּדַבַּר רַבָּנוּ ו'ל, לֹא-כֵן אִם תִּרִיב עִמָּה

אָשֶׁר י"ד רמה בַּנְּחָל שְׂכָא

על כָּל דְּבַר קָטָן, אָזי תַּתְּנֶגֶד יוֹתֵר וַיּוֹתֵר עַל דְּבַר רַבָּנוּ ו"ל. וְצָרִיכִים לְהַשְׁפִּיל עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, אִם הָאָדָם וַתְּרַן בְּמָקוֹם אֶחָד, עַל-יְדֵי-זֶה הִיא מוֹתֶרֶת לוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה בְּרוּר. וְכָל אֱלוֹ מַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהֵם חֲכָמִים וּפְקָחִים, הֵם וַתְּרַנִּים וְסִבְלָנִים בְּבֵיתָם, אָזי סוּף כָּל סוּף הָאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לָהֶם בְּדַבַּר רַבָּנוּ ו"ל. לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּטָלָן, וְהוֹלֵךְ תָּמִיד בְּמְרִיבוֹת וּבְצַעֲקוֹת עִם אִשְׁתּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הִיא הוֹלֶכֶת כְּנֶגְדּוֹ, וְכֵן יֵשׁ מְרִיבוֹת בְּבֵית. עַל-כֵּן תִּרְאֶה לְצִיַּת אוֹתִי, וְתִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם אַתָּה צָרִיךְ מִשְׁהוּ, יוֹתֵר טוֹב לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִגִּיעַ אֶל בְּשֶׁר וְדָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַקֵּק אֶת יְדִיעָה זוֹ בַּתּוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאִינְךָ צָרִיךְ אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע גָּדוֹל מְאֹד — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַ-חַיִּים, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִחֻבוֹת, כִּי רַבָּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת חֻבוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק שְׁלוֹם-בֵּית תָּמִיד, וְשִׂמְחָה וְאַהֲבָה תִּשְׁרֶה בֵּינֶךָ לְבֵין אִשְׁתְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הִלְמוּד הֵזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְתִהְיֶה חֲזָק מְאֹד בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֶה לַעֲשׂוֹת כֵּן, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נח. ד' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יָאִיר.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! מְאֹז שְׁנוּלַד בְּנֶךָ לְמִזְל טוֹב, לֹא

שמעתי ממך, ומאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב מכס, איך אתם מרגישים ומה שלום בנכם?

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, שתזכה לבשר לי תמיד בשורות משמחות, ותהיה בקשר עמי תמיד, ועל כל פנים אל יחסר לך שבוע אחד שלא תכתב לי מכתב אחד, וממש תחייני.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי זהו העקר בזה העולם — לחזק את עצמו על אף שעוברים עליו כל מיני ירידות ובלבולים וכו' וכו', האדם צריך תמיד לדבק את עצמו בו תברך ולא להתפעל משום בריה שבעולם, על אף גדל המגיעות שעוברות עליו בכל יום, זה עקר גדלת בר ישראל — כשזוכה להפך את המגיעות לנעימות, ומכל דבר הוא בורח רק אל הקדוש-ברוך-הוא.

הרגל את עצמך לדבר עמו תברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, ואף שגדמה לך, שאתה מדבר, חס וחלילה, לריק וכו' וכו', עם כל זאת תדע, שהוא תברך שוקד על שפתיך, ושומע כל דבור ודבור שאתה מדבר עמו; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו תברך כלל, והכל לכל — דומם, צומח, חי, מדבר, הם כפסא לאלקותו תברך, וכל זמן שאדם מלבש בלבוש גשמי, קשה לו להבין ולהשיג ולהשכיל דבר זה, אשרי מי שזוכה לאמונה פשוטה! ועל-ידי אמונה עוברים על הכל, כמוכא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סד).

ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק בלמוד התורה הקדושה, ומי יתן, שתזכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר זה מזכך את האדם מאד מאד, ושובר ממנו את כל הקלפות, ומזכך את נשמתו, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה; אשרי מי שרגיל לומר בכל יום ח"י פרקים משניות.

נא ונא ראה לכתב לי, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ד רמו בְּנַחֵל שְׁכָנָה

י"ד רמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ד' חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלֵה נִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין בְּפִי מַלִּים לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתָךְ
עַל גְּדֹל פְּעֻלָּתְךָ, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים; הֵן אָמַת, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֵׁישׁ הָרַבָּה לְצִים הַמְתַּלְוֹצְצִים
מִהַקּוֹנְטְרָסִים, אֲבָל זֶה לְעַמַּת זֶה עֲלֶיךָ לְדַעַת, פִּי אֲלָפִים וּרְבָבוֹת
מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מַחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ, בְּלִי שׁוֹם
גְּזֻמָּא כָּלֵל, וּבִנְדָאִי מִי שְׂאֵינִי צָרִיךְ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ, הֵם לְלַעַג
וּלְקָלָס בְּעֵינָיו, אֲבָל מִי שְׂצָרִיךְ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, זֶה בְּעִבּוּרֵי מִמֶּשׁ
אֲוִיר לְנִשְׁמָה וְחִמְצָן לְחוֹלָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם בְּלִי זֶה, כְּאֲשֶׁר
מְסַפְּרִים בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּצְלוּ מִמָּוֶת לְחִיִּים מִמֶּשׁ עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים
הָאֵלֶּה, וְאֵנִי מְקַנֶּה עוֹד לְהִדְפִּיס סֵפֶר, אֲשֶׁר יְדַבֵּר מְכַל הַשִּׁיחוֹת
וְהַסְּפוּרִים שֶׁסִּפְרוּ הַמְּפִיצִים. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד לְעוֹרֵר אֶת הַמְּפִיצִים,
שֶׁיִּרְשְׁמוּ אֶת כָּל הַסְּפוּרִים שֶׁשָּׁמְעוּ.

וְהִנֵּה נִתְעוֹרַרְתִּי לְכַתֵּב לָךְ, פִּי זֶה עֲכָשׁוּ הִיָּתָה אֲצִלִּי אֲשֶׁה
צְעִירָה, שֶׁבְּכַתָּה בְּמַר נִפְשָׁה, שֵׁישׁ לָהּ אַרְבָּעָה יָלָדִים, וּבְעֵלָהּ אַבְרָהָם
בֶּן תוֹרָה בְּגִיל עֶשְׂרִים וְתַשְׁעַ, שֶׁקָּבַל גְּדוּל בְּרֵאשׁוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
וּכְבָר עָשׂוּ לוֹ שְׁנֵי נִתּוּחִים, וְהוּא מִשְׁתַּק בְּחֻצֵי הַגּוֹף. וְאֶתְמוּל אָמְרוּ
הַרוֹפְאִים נוֹאֵשׁ, וּבָאָה לְבַקֵּשׁ יְשׁוּעָה עַל נִפְשָׁה, וְאוֹחֲזֵת בְּיָדֶיהָ
קוֹנְטְרָס: "אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ", וְאוֹמְרַת לִי: תְּאַמִּינִי לִי, בְּלִי הַקּוֹנְטְרָס
הַזֶּה הֵייתִי מִשְׁתַּגַּעַת לְגַמְרִי. וְעַקֵּר הַחַיּוֹת שְׁלִי שְׂאֵנִי מַחִיָּה וּמְחֻזְקַת
אֶת עֲצָמִי, הִיא דִּיקָא עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָס הַזֶּה, וְהוּא אֲשֶׁר מְחֻזֵּק אוֹתִי,
פִּי אִם לֹא, הֵייתִי כְּבָר יוֹצֵאת מִדַּעְתִּי מֵרַב צְרוּת וְיִסוּרִים. וְהִנֵּה
אֲנִינִי אוֹמְרִים תְּהִלִּים בְּשִׁבִיל רְפוּאָתוֹ, וּמִתְפַּלְלִים וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עַל הָאֲבְרָהָם הַזֶּה, וְעַל כָּל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה. אֲבָל בְּאֵתִי לְחֻזְקָךְ וּלְאַמְצָךְ, שְׁלַבֵּל
תְּתַפְעַל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם הַשׁוֹחֲקֵת מִמֶּךָ וְכוּ', אוֹ עוֹשֶׂה בַּקֶּרֶת

עֲלִידָה וְכוּ', אוּ מְדַבֶּרֶת עֲלִידָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי הַקּוֹנְטְרָסִים עוֹשִׂים נִזְרָאוֹת גְּפִלְאוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְחַדֵּשׁ עוֹד קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, וְלִהְפִיצֵם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה", וְהֵם הַכ"ב קוֹנְטְרָסִים שֶׁהַדְפִּסְנוּ עַל אֱמוּנָה, וּבְנִדְאֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה יַעֲשֶׂה פְעֻלָּה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְכֵן אֶת הַסֵּפֶר "אֶרֶךְ-אֲפִים" עִם כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים אֲשֶׁר שִׁכְּמִים לְאֲרִיכוֹת אֲפִים, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכְּוּ לְנַקֵּד אֶת הַשִּׁיחוֹת חֶלֶק א' וְחֶלֶק ב', וּבְקִרְוֹב תִּקְבְּלוּ גַם חֶלֶק ה'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְאֲשַׁתֵּךְ בְּכִרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה, שֶׁתִּזְכֶּה לְנַקֵּד אֶת סֵפֶר "שְׁמִירַת-הַזְּמַן" הַגְּדוֹל וְלְהַדְפִּיסוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רֹאִים בְּזֶה הָעוֹלָם צָרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכָאוּבִים, מָה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי כַחוֹת לְבָלִי לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ. וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי הַהַקְדָּמוֹת הַנּוֹרָאוֹת שֶׁקְּבִלְנוּ מִרְבָּנוּ ז"ל, וּמָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רְבָנוּ ז"ל?! וְאֵף שָׂרֵב בְּנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מִרְבָּנוּ ז"ל, וְעַם כָּל זֹאת הֵם חַיִּים, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַהִפְרָשׁ יְדוּעַ וּמִפְרָסָם בֵּין הַחַיִּים שְׁחַיִּים עַל-יְדֵי רְבָנוּ ז"ל וּבֵין הַחַיִּים שְׁחַיִּים בְּלִי רְבָנוּ ז"ל, כִּי רְבָנוּ ז"ל מְכַנִּיס בָּנוּ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכִשְׁאָדָם יוֹדְעַ מִרְבָּנוּ ז"ל, אֲזִי מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִדְבֵק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מִהָאָדָם רַק מָה שֶׁזְּכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם.

נָא וְנָא תִקְבֵּל אֶת דְּבָרֵי, וְאֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר כְּרַגַּע, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לָךְ וּלְאֲשַׁתֵּךְ לְגַדֵּל אֶת יְלָדֶיךָ, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מֵהֵם.

כְּמָה בַּחוּרִים בְּקִשׁוֹ לְכַתֵּב לָהֶם מְכַתְּבִים עַל הַכְּתָבַת שְׁלָךְ, נָא רְאֵה לְמָסוֹר לָהֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר י"ד רמז בַּנְחַל שְׁכָה

י"ד רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נח, ו' חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חִקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח בְּכֹל יוֹם עַל נַעַם
חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי
רַבְנוּ ז"ל.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת בֵּיתְךָ בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים, וְחֻקְכֶן אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
וְתִדְבֹר עִמָּהֶם עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר
הַדְּבוּר מִרַבְּנוּ ז"ל הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְכֹל זְמַן שְׂאֵנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלָבוֹשׁ הַגָּשְׁמִי, אֵין לָנוּ
דְּבוּרִים לְהַסְבִּיר אֶת גִּדְל הַעֲנִיָּן הַזֶּה לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
הוּא אֹרֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְקָשָׁה לְהַשְׁיִיגוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי חֲבָרִים
טוֹבִים, וְלְדַבֵּר מַעֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְךָ
טוֹב מִזֶּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (אֵלֵיהוּ זוטא, פֶּרֶק א'): לְפִי שְׂאִין לְךָ מִדָּה
טוֹבָה שְׁפָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ גְּדוֹל מִן הַתּוֹרָה וְכוּ', עֵין
שָׁם; וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׁנַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. וְעֵין
עוֹד שָׁם, שְׂאֵמַר אֵלֵיהוּ: 'וְכִיִּן שְׁקָרָא אָדָם תּוֹרָה, נְבִיאִים וְכְתוּבִים,
וְשָׁנָה מְשָׁנָה וּמְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאִגְדוֹת, וְשָׁנָה הַגְּמָרָא, וְשָׁנָה הַפְּלִפּוּל
לְשָׁמָם, מִיָּד רוח־הַקְּדוֹשׁ שׁוֹרָה עָלָיו'; הֲרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ אֶת מַעְלַת
לַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. וְדַבֵּר זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּבָנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי
הַבְּעַל-דְּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד, הַעֲקָר לֹא לְלַמַּד תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן הַעֲקָר
צְרִיף לְהַחֲדִיר בָּהֶם הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה, לְלַמַּד בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
עַל-פִּי סֵדֶר דְּרָף הַלַּמּוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

מה טוב ומה נעים, אם אתה בעצמך תהיה חזק באמירת ח"י
 פרקים משניות בכל יום, אשר אין ערוך אליה, ומכנסת באדם
 תשוקה עצומה להיות בכל המקומות של התורה הקדושה, וכן
 להכניס דבר זה בבני הנעורים, ואז טוב לה כל הימים.

חמדת לבבי! העקר בדבר רבנו ז"ל הוא תמימות ופשיטות
 גמורה, לסלק את דעתו וחקמתו לגמרי, ולהתבודד בכל יום עם
 יתברך בתמימות ובפשיטות, ולפרש את כל שיחתו וכל אשר עם
 לבבו אליו יתברך, ובכל פעם לעשות התחלה חדשה כאלו עדין לא
 דבר אף פעם עמו יתברך, וכן הוא בלמוד התורה הקדושה —
 לסלק את דעתו בכל פעם מחדש, ולא להתבלבל משום דבר
 שבעולם, ומכל שכן וכל שכן משום בריה שבעולם.

ראה להיות חזק ואמיץ בדעתך, ואל תהיה מקבל אלא נותן
 ומשפיע, ואתה לא צריך את אף אחד, אלא אדרבה, ראה להשפיע
 על זולתך, ובפרטיות על בני הנעורים, ואז תצליח כל ימי חייך.

נא ונא תעשה לעצמך קביעות לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע,
 וממש תחייני.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך
 סז יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לרפוס את כרך סח להגדיל תורה
 ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תְּכֵן הָעֲנִיָּיִם

חֵלֶק ס"ז

- ג פְּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא י"ג תתקעו
ידבר ממדת ההתחזקות, ולתן תודה והודאה להשם יתברך על ששלח לנו רבי נשגב כנה, שגם אנו הרחוקים נזכה לשוב בתשובה שלמה.
- יב י"ג תתקעו
יחזק באמונה פשוטה, וענין השלש תפלות, שעל-ידי-זה רואים במפלתם של רשעים, ויגלה למה בני-אדם שופכים את דמו, ויעורר לומר ריבו לפני השם יתברך, ויפליג בגדלת רבנו ז"ל, ויעורר להפיץ ספריו הקדושים.
- יג י"ג תתקעח
יגלה מעלת ונחיצות מדת הסבלנות, שלא לכעס כלל, ואינו מועיל לאדם כלל.
- יד י"ג תתקעט
יגלה מעלת הנותן צדקה בשביל הדפסת שו"ת "אשר בנחל", ויחזק להיות בשמחה.
- טו י"ג תתקפ
ידבר מענין התבודדות, שעל-ידי-זה יצא מכל מיני לחץ שיש לו, ואין שום טבע בעולם כלל.
- טז י"ג תתקפא
ידבר נפלאות ממעלת מדת הבטחון, שבאה רק להשלים באמונה, ויחזק לזכות להגיע לזה.
- טז י"ג תתקפב
יביע פליאתו לנמצן, שמסר נפשו בעבורו, ומהראוי לו להחיות עצמו,

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

ויגלה מעלת הפצת הקונטרסים, שעל-ידי שאדם מעין בהם אף לרגע, נכנסת בו אמונת אלקות, ועל-ידי-זה יש לו זכות לנצח, ויבאר קטע בספר הגלגולים על קטב מדת האמונה, ויחזק על הפצת רפ"ח קונטרסים בכל יום.

י"ג תתקפג יח
 יגלה נפלאות מהשמחה שזכו להיות על ציון רבנו ז"ל, ועקר עבודת האדם להיות משפיע הדבוק בו יתברך.

י"ג תתקפד יט
 ידבר מאמונה שהיא סוד המלכות, ויחזר על הדבורים שדבר בשבת-קדש מברכין אלול, על-פי אתערותא דלתתא ואתערותא דלעילא, וענין דבר ונוקבא וכו', דברים העומדים ברומו של עולם בפנימיות התורה.

י"ג תתקפה כא
 יגלה מעלת השמחה, שאז הוא בסוד זכר המשפיע, ויעורר ויעודד להחזיק במדת הסבלנות, ויחזק לשמח ברבנו ז"ל.

י"ג תתקפו כב
 יאריך מאד בשיחות ועבודות נפלאות ממעלת טבילת מקנה, ויעורר מאד לזכות לזה בהקפדה גמורה בכל יום, ויבאר למה זוכים על-ידי-זה.

י"ג תתקפז כד
 יוכיח מאד את הנמצא, שאנלתו גרמה לו לאבד את אשתו, ועל-ידי-זה בא לידי עוונות, ויגלה חמר עון הוצאת זרע לבטלה, על-פי שער הגלגולים, ויבאר לעבדה ולמעשה, ומה תקונו.

י"ג תתקפח כה
 יגלה איך שהפצת הקונטרסים היא תקון להפגם, כי בזה שמפיצים אמונה, על-ידי-זה נמחל לו, וכן הבזיונות מוחלים, וידבר מרבי עקיבא וועלוול מאנשי שלומנו, איך שנתעורר מאד ממוהרנ"ת ז"ל, וזכה למה שזכה, וידבר משבח "אשר בנחל".

י"ג תתקפט כז
 יחזק להיות עם אנשי שלומנו, ולזכות להפיץ מעינות החכמה חוצה.

י"ג תתקצ כח
 יחזק שלא להשבר משום דבר שבעולם, ולזכות לשמחה — על-ידי שימצא בעצמו נקודות טובות.

תִּכְן הָעֲנִינִים

3

י"ג תתקצא כח
יחזק על למוד התורה הקדושה, וידבר מענין למוד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת,
וְעֲנִין לַמּוֹד בְּקִיאוֹת שְׂמֵכִיא לִיְדֵי לַמּוֹד בְּעִיּוֹן גַּם-כֵּן.

י"ג תתקצב כט
ידבר מענין "היום אם בקלו תשמעו", ועל-פייזה מְפָרֵשׁ הַפְּסוּק "רְאֵה
אֲנִי נִתֵּן לַפְּנִיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה".

י"ג תתקצג ל
ידבר מהתמדת הלמוד ובפֶּרֶט בִּימֵי הַנְּעוּרִים, וּמְדַרְךָ קְלָה אִיף לְקַיִם
אֵת הַהִנְהָגָה שֶׁל אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם.

י"ג תתקצד לא
יחזק אודות למוד התורה הקדושה, ובפֶּרֶט בִּימֵי הַנְּעוּרִים.

י"ג תתקצה לב
ידבר מענין כֶּסֶף קפוח של צְדָקָה, וּיְפָרֵט מַה לַעֲשׂוֹת בְּהֵן, וּמַעֲנִין לְדוֹן
לְכַף זְכוּת אֵת הָאִשָּׁה, כִּי רְצוּנָה לְרֵאוֹת בְּעַל מְקַיִם מְצוּוֹת ה' בְּתוֹרָה
וּבַתְּפִלָּה, וַיַּעֲזֹר הַנִּמְעָן עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן וְכוּ', לַמּוֹד 'עֵין יַעֲקֹב', וְקַצּוֹר
שְׁלַחַן עָרוּף.

י"ג תתקצו לד
יחזק חֲשׂוֹף בָּנִים בְּכֹאבוֹ הַעֲצוּם, וַיְבַטִּיחַ מְאֹד עַל פְּקִידָתוֹ לְטוֹבָה בְּזִרְע
שֶׁל קַיִמָא.

י"ג תתקצז לה
יגלה מעלת הזוכה לקרב אחרים אליו יתברך, שְׁעַל-יְדֵי-יָזָה נִמְחָלִים כָּל
עוֹנוֹתָיו, וַיִּסְפֹּר בְּדַרְךָ נִפְלְאָה מַה הֵן 'אַרְבַּע אֲמוֹת נְקִיּוֹת', וַיַּעֲזֹר מְאֹד
עַל זֶה, וְעַל שְׁמִירַת הַזְּמַן.

י"ג תתקצח לו
יעזר על שמירת ונצול הזמן בְּדַרְךָ שֶׁל תוֹעֵלַת, וְלִקְבַע שְׁעוּרֵין כְּסֻדְרָן
בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיְדַבֵּר מַעֲנִין "הַתְּנַגְּדוֹת", שֶׁזָּהוּ דָבָר מְגַתֵּף כְּשֶׁלְּעֲצָמוֹ
וְכוּ'.

י"ג תתקצט לז
יעזר שלא להקשות קשיות על רבוננו של עולם, וְהוּא כְּדִגְמַת יֶלֶד קֶטָן
שְׂמֵכָה לְטוֹבוֹתוֹ וְאִינוּ מִבֵּין, וּבְפֶרֶט בְּעֲנִין פְּרִנְסָה, שֶׁהַכֵּל מְסוּד הַגְּלִגּוּל,
וְצָרִיף לְתַת תוֹדָה וְהוֹדָאָה שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִלְמוֹד 'עֵין

תכּן הענּנים

יעקב', ומקדשת כּחל המערכי, וענּין יאוש ובטול זמן, וכסופין להיות בארץ ישראל.

י"ד אֶלְפִים לט
דבר מתפלין ומזוזות ויאחל ויכּרף.

י"ד א מ
יגלה, שבנה העולם צריך התחזקות תדשה בכל פעם, וידבר מענּין התבודדות עשרים דקות, ויפּרט ענּין ההתבודדות, ולמוד חמש ורש"י ומשניות.

י"ד ב מא
דבר מפשרות המזוזות והדלקת גרות שבת-קדש, ויאחל ויכּרף.

י"ד ג מא
דבר מהעצה היחידה שיש בּעת צער, ומלמוד משניות, ובדיקת התפלין, ועמידה בנסיונות.

י"ד ד מב
יחזק להיות בשמחה, ולשמר על הזמן הקר מכל, ולהרגיל עצמו לדבר אליו יתכּרף, ויעורר להחזיק בלמוד "לקויטי-מוהר"ן" הקדושים, וענּין קבוץ ראש השנה ביבנאל.

י"ד ה מד
יחזק אודות צרת הבת, שנוקקת לעבר נחוח, וייעץ ויכּרף.

י"ד ו מה
דבר מבדיקת המזוזות והנחת תפלין ויתקון הפללי.

י"ד ז מו
יגלה שמחת התקרבותנו לרבנו ו"ל, שמחידיר בנו אמונה פשוטה בו יתכּרף, וידבר מענּין שמחה והתחדשות התפלות הקבועות, והדבקות בו יתכּרף, ויחזק שלא להשבר רק לדבר אליו יתכּרף.

י"ד ח מז
יחזק לדון לכף זכות את אשתו, ויגלה הצלחת הפצת הקונטרסים החדשים, וידבר עמו יתכּרף בכל יום.

י"ד ט מח
דבר מענּין נסיונות החיים, ומאמונה פשוטה בו יתכּרף, שעל-ידיה

תִּכְן הָעֲנִינִים

יש לאדם חיים טובים, ויזכה לגלות כסופיו להקדוש-ברוך-הוא, ויעורר
על תפלה במגן, ח"י פרקים, וכבוד האשה.

י"ד י

יגלה, שעקר מחלת העצבים היא מחסרון השמחה וכו', וידבר מענין
יסורי המצפון, ויחזק ויאמץ ביהדות.

י"ד יא

יחזק אודות צרת הבן וכו', וייעץ מה לעשות לראות ברפואתו
ובבריאותו.

י"ד יב

ידבר מבדיקת תפלין והנחתן, ותפלה במגן וכו', ויגיל לדבר הרבה
עמו יתברך.

י"ד יג

יעורר לעשות את השבת פראוי בשמירתה ובשמחתה ובענוגה
ובתפלותיה וכו', שעל-ידי-זה ישפע שפע רב.

י"ד יד

ידבר מענין טהרת המשפחה, ומזוזה, ולמוד גמרא ושלחן ערוך בכל
יום.

י"ד טו

יבשר אודות תפלותיו הקבועות לבגן "עיר ברסלב", וידבר משונאיו
שמסרוהו למלכות המינות, ויגלה שאין להם שום שיכות לאנשי
שלומו, ויביע תקנתו להתהפכות הכל לטובה, שהמקום הזה —
בנאל, יתהפך ל"עיר ברסלב".

י"ד טז

יגלה נוראות נפלאות בהתחזקות עצומה לראות את האור המאיר בתוך
החשך, על-פי קטע נפלא מספר הבהיר הקדוש שחבר ר' נחוניא בן
הקנה.

י"ד יז

יגלה מעלת למוד התורה הקדושה, ויעורר מאד להשקיע את כל כלי
בעיניו ועסק התורה הקדושה, שעולה על כל המצוות, ויבאר ויגלה
מעלת הזוכה להיות מזכה את הרבים.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- י"ד יח** נו
 יגלה מעלת הזוכה להיות אצל ציון רבנו ו"ל, שדבר עליון הוא זה, וידבר מהתפתחות "עיר ברסלב" ומכבוד האשה.
- י"ד יט** נח
 ידבר מענין תורת רבנו ו"ל, שפותח את העינים, והאדם זוכה להסתפל על עצמו, איך אוחו בכל המדות, ונתגלה לו אממת מציאותו יתברך, וידבר מענין ראש השנה, התקשרות לרבנו ו"ל מכל מקום, והלומד "לקוטי-מוהר"ן" — אצלו רבנו ו"ל חי, וזה שאנו נוסעים לאומן, פי רבנו ו"ל צנה אותנו, וידבר מקבוץ ראש השנה ביבנאל "עיר ברסלב".
- י"ד כ** ס
 יחזק, שלא לפל לחלישות הדעת, ולהכניס את עצמו לתוך ספרי רבנו ו"ל, ולמסר נפשו על מדת השמחה וכו'.
- י"ד כא** סא
 ידבר נוראות נפלאות ממדת האמונה, שאדם מכניס את עצמו בתוך ענין ההשגחה פרטית, ויודע ומאמין, שעקר הכל הוא תפלה, וככל שחוזרים על זה — אין זה די, וידבר מענין אמונה וסבלנות, שרבנו ו"ל החזיר בנו, שלא נצעק מכאבים וכו'.
- י"ד כב** סג
 יחזק בת ישראל רחוקה אודות שמירת שבת, ויזהירנה ויעוררנה להזהר ולהנצל מאד מחלול שבת.
- י"ד כג** סד
 יוכיח ויזהיר בת ישראל אודות טהרה ושמירה מזנות וכו', ולילך רק בדרך הטהרות הכשרה, ויחזק מאד על כך ועל הדלקת גרות שבת-קדש.
- י"ד כד** סז
 יוכיח את שתיב חובות, שלא יתן צדקה, וידבר מהפצת הקונטרסים שימשיכו ברכות בגשמיות, ויזהיר ללמד שעוירים בהלכות נדה, ויזריף בדרך הישרה.
- י"ד כה** סו
 יעזר ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, ולישב במקום מיוחד וידבר עמו יתברך, ועל-ידי הפגם נתקררת האמונה, עד שאינו יכול לדבר עמו יתברך.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

7

- י"ד כו** יחזק הבטחתו אודות פקידה בנרע של קנמא, והבזיונות המה לטובה, ויחזק על התמדת התורה מבלי להתבלבל מאף אחד, וימליץ על קבלת על רבנות, ויחזק על זה.
- י"ד כז** ידבר משלשת הזמנים המסגלים לאשה להתפלל אז להפקד בנרע של קנמא, ויחזק ויעורר ויעורר על זה.
- י"ד כח** יחזק מאד באמונה פשוטה, ובדיקת התפלין ומזוזות וכו'.
- י"ד כט** יחזק באמונת ההשגחה, ושאסור לפל משום דבר שבעולם אף בעת הירידה הגדולה, ויעורר לבכות בכל יום על אי השמירה על הז' שערים וכו', וענין אסור למוד התורה בתשעה באב, ולבישת לבנים בשבת-קדש פמנהג יבנאל.
- י"ד ל** יחזק ויאמץ אודות נחיצות הסבלנות עם הילדים.
- י"ד לא** יבאר לאשה על מה היא צריכה להתפלל בעת רצון הגדול של הדלקת גרות שבת-קדש.
- י"ד לב** יעורר על תפלין ושבת-קדש, ויבטיח בעבור זה ישועה.
- י"ד לג** ידבר מהדלקת גרות שבת-קדש, ושמירת שבת, ובדיקת מזוזות.
- י"ד לד** ידבר נוראות נפלאות מזכות ומעלת העבודה הקדושה והנוראה של הפצת ספרי רבנו ז"ל והקונטרסים הקדושים, שיש בכחם להחיות ולעורר את כל בר ישראל, ויבאר למה זוכים המפיצים בגשמיות וברוחניות, וידבר מענין ימי אלול וענין השופטים ושופרים שקורין אז, ויחזק על למוד התורה הקדושה בהתמדה, ועל התבודדות.
- י"ד לה** יעורר מאד את אלו שצריכים לתקן המון מעברם הבלתי נקי, שיעסקו

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

בהפצת הקונטרסים החדשים, המחזקים בתי ישראל ברוח וגשם, והבזיונות של המפיצים מכפרים עוונותיהם, ויחזק אודות צדקה, ולבוא להתגורר ביבנאל "עיר ברסלב", וענין קבוץ ראש השנה של אותה שנה — שם.

י"ד לו עח

יעורר לקים את השלש נקודות: עצמו, החבר והרב — לעבדה ולמעשה, וידבר מנחיצות שמחתו על זה שיש לו צאצאים, וענין כבוד האשה, ויעורר על למוד 'עין יעקב' עם פרושי החיד"א, וה'בן-איש' חי, והדלקת גרות שבת-קדש, ונחיצות ומעלת התפלה אז.

י"ד לז פ

יחזק להכניס את השמחה בבית, שאז השכינה בבית וכו', וענין כבוד האשה, ויגלה מעלת הפצת הקונטרסים החדשים, ויבאר כמה זה נחוץ בפרט בדורנו וכו', והבזיונות שחוטפין אז המה תקון גדול, ויעורר על כך מאד.

י"ד לח פא

ידבר משלום-בית ושמחה בבית, וראוי לשמח על זה, ועקר תקוננו להפיץ דעת רבנו ז"ל בעולם, וידבר מענין למוד 'עין יעקב' וקצור שלחן ערוך ות"י פרקים משניות, ולחלקם לשלש בכל יום.

י"ד לט פג

ידבר משמחה ותפלה ורפואה, ויחזק שלא לכעס על שום דבר שבעולם.

י"ד מ פד

יחזק מאד הנמנען, שזכה להיות על ציון רבנו ז"ל, וידגיש גדל הזכות בזה, וענין התשובה לראש השנה, והפצת ספרי רבנו ז"ל, ויבנאל "עיר ברסלב".

י"ד מא פה

יגלה מעבודתנו להפוך את הגשמיות לרוחניות, ולעשות קן לשכינה על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, ולמוד ח"י פרקים משניות בכל יום עם חלוקה לשלש פעמים, וחקש ורש"י בכל יום.

י"ד מב פו

יזרז לנצל הכשרונות לתורה ועבודת השם, ולהחיות נשמות ישראל על-ידי הפצת הקונטרסים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

9

י"ד מג פז

יעודד הנמצען לשמח על שזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ולומר
העשרה מזמורי תהלים, וידבר מהתגרות הבעל-דבר דוקא אחר קדשה
גדולה, והעקר — להרבות שלום-בית, ולהרגיל עצמו לדבר עמו
תברך.

י"ד מד פח

ידבר ממדת הגאות, שהיא שרש כל בעיות האדם, ומשמחה, ולדון לכך
זכות את האשה, ועוד כמה נושאים לחזק ולאמץ.

י"ד מה צ

יעורר בת ישראל לחזור בתשובה, ולברח מן הפאות המרות, ויחזק
ויאמץ מאד.

י"ד מו צא

יחזק חוזרת בתשובה וכו', שעברה נסיונות רבים בחייה, והעקר לברח
מכל מיני עצבון ודכאון.

י"ד מז צא

יחזק להיות בשמחה, ולומר אפלו פעמים רבות העשרה מזמורי תהלים
שגלה רבנו ז"ל, וידבר מענין תודה והודאה על כל דבר, ומענין דיכה
בתחתונים, להפוך את הגשמיות לרוחניות, ויחזק על-פי זה מאד.

י"ד מח צג

יגלה, שעל-ידי תודה והודאה גתרחב הלב, ורואים את חסדי ה', וזוכים
להיות בשמחה, ויחזק ויאמץ מאד.

י"ד מט צד

ידבר מפעס ועצבים בבית, ועקר גדלת האדם, שיכול להחזיק מעמד,
והעקר — על-ידי אמונה בהשגחה פרטית, וידבר מח"י פרקים
משניות, וענין התעניות שמחלפות לבזיונות, ומעלת הבזיונות
שמועילים לכפרת עוונות.

י"ד נ צו

יחזק ויאמץ מאד כנגד כל המשברים והגלים, ועקר גדלת האדם —
כשזוכה להחזיק מעמד, וידבר מענין צרת גטין, ויחזק את המתמודד
עם זה, שלא להשבר קלל, ויורהו הדרך כיצד להתחזק.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- י"ד נא** צח
 יחזק את הפּוֹגֵם בְּבְרִית, שְׁגוּרָם לוֹ כְּעִסִּים וְדְכָאוֹנוֹת, וְהֶעֱקָר —
 סְבָלָנוֹת, סוּד עֲנִינֹו שֶׁל מְשִׁיחַ, וְהִפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים.
- י"ד נב** ק
 יחזק על תּפִּלָּה וְהִתְבּוֹדָדוֹת עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים יָקוּת בְּכָל יוֹם, וַיִּגְלֶה
 אֵיךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת הַלְמוּד בְּסִדְר־דְּרָךְ-הַלְמוּד אֲפִלּוּ קִצַּת דְּקִצַּת וְכוּ', אֲבָל
 לְהִתְחִיל מֵהַיּוֹם.
- י"ד נג** קא
 יחזק על לְמוּד סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת עֹקֶשֶׁן גָּדוֹל עַל זֶה,
 וְחֲשִׁיבוֹת קְבוּצָה רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֲנִין ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת.
- י"ד נד** קב
 יחזק עַל שְׂמִתָּה וְעַל הַרְגֵל הַדְּבוּר בְּמָקוֹם פְּנוּי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעֲנִין קְבוּצָה
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל-כָּל-פָּנִים בְּתִפִּלָּה הַרְאֵשׁוֹנָה, וַיַּעֲזֵר עַל לְמוּד מֵהִתְחַלָּה
 וְעַד הַסּוּף.
- י"ד נה** קג
 יחזק מְקַרְבַּ חֲדָשׁ, שְׁעַל כָּל אֶחָד הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָינוּ עוֹבֵר עָלָיו מֵה
 שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְהֶעֱקָר לֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ וְכוּ'.
- י"ד נו** קד
 יחזק מְקַרְבַּ לְ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׂמִתְקַבְּצִים סְבִיבוּ צְעִירִים וְכוּ', וַיַּעֲזֵרוּ
 לְחִזְקָם מְאֹד, וַיִּזְכְּרוּ זְכוּרוֹת מֵהִתְקַרְבוֹתוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן, אֵיךְ כָּל דְּבוּר
 הַחֲזִיָּה אוֹתוֹ, וַיִּדְבֵּר מֵאֲלוֹ הַמִּתְקַרְרִים מְכַל הִתְקַרְבוֹתָם לְ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ"
 וּמֵהַרְשִׁימוֹ שֶׁל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" שֶׁהוּלָף עִמּוֹ לְכָל מָקוֹם, וַיִּזְהֵר מְאֹד שְׁלֹא
 לְהִכָּנֵס אֶל חוֹבוֹת.
- י"ד נז** קו
 יִגְלֶה לְנִמְעָן, שֶׁהִפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הִיא תְּקוּנוֹ הַמִּיחָד, וַיִּזְהֵרוּ שְׁלֹא לְנַגֵּעַ
 וּלְשַׁנּוֹת בְּתִכְנֵן, וַיִּזְרוּ לְבָרַח מִכָּל מִינֵי כַּעַס וּקְפָדוֹת, שְׂבָאִים מִחֲמַת
 הוֹצָאָה זָרַע לְבִטְלָה, וּבְפִרְטוּיּוֹת בְּעָרֵב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת.
- י"ד נח** קז
 יִדְבֵּר מִעֲנִין סְבָלָנוֹת לְיִלְדִים, וְשְׁלֹא לְהִכּוֹתָם כָּלֵל, וְהֵם שׁוֹטִים
 כְּשֶׂאֱבִיהֶם כְּעֵסֶן, וְלִדוֹן אֶת הָאִשָּׁה לְכַף זְכוּת, וַיִּחְזַק בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה,
 וְשְׁלֹא לְהִקְשׁוֹת שׁוּם קִשְׁיָה עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּבְקֵשׁ לְמַלְא
 הַסְּפָרִיָּה שֶׁלּוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִינֵי סִפְרִים.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

11

י"ד נט קט
זְהִיר שְׁלֵא לְהִיּוֹת כְּעֶסֶן בַּבַּיִת, וְהַבְּנִים שׁוֹטִים כְּשֹׂאבֵיהֶם כְּעֶסֶן, וְאַחֲנֶה וְרַעוּת בַּבַּיִת, וְעֲנִין רְשִׁימוֹ שֶׁל קַדְשָׁהּ, וְהַעֲקָר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

י"ד ס קי
יִחְזַק מְאֹד כְּנֶגֶד כָּל מִינֵי יִרְאוֹת נְפוּלוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וְכוּ', וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁמַח אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, וְלִלְכֹת בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וְכוּ'.

י"ד סא קיב
יִדְבַר מִהַהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכִשְׂיָבוֹא הַמְּשִׁיחַ, אֹז תִּצְמַח הָאֱמֶת מִהָאָרֶץ, שְׁהִיְתָה בְּזוּיָה עַד כֹּה, וַיִּגְלֶה מֵהוּת דְּרָךְ רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהִיא הַהִתְגַּלּוּת שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ — לְדַבֵּר וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

י"ד סב קיג
יִגְלֶה הַחַיִּיב לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁלְאַחַר הַשׁוֹאָה, וְלְהַרְבּוֹת בְּהַפְּצַת אֱמוּנָה פְּשוּטָה, וַיִּדְבַר מֵעֲנִין דְּרָךְ חֲסִידוֹת בְּכָל־לַיּוֹת, וְשָׁכַל הַפְּרוֹדִים אֵינָם שׂוֹכִים לָהּ, רַק הוּא מַעֲשֵׂה שְׁטֵן וְכוּ', וַיִּחְזַק מְאֹד.

י"ד סג קיד
בְּיַעַן נַחַת רוּחוֹ מִזֶּה שֶׁהִנְמַעַן מְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְרַבְּנוֹ ז"ל, וַיִּגְלֶה שֶׁמִּחְתּוֹ שֶׁהַמְּאֲמָצִים עוֹשִׂין פְּרוֹת, וַיִּדְבַר מִגְּלוֹי אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶהוּ הַגְּלוֹי שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְתַלְמִידָיו, וְאֵין לְחַלֵּק וּלְהַפְרִיד וּלְהַעֲדִיף דְּרָךְ צְדִיק זֶה עַל פְּנֵי זוֹלָתָהּ, וְעֲנִין רַבְּנוֹ ז"ל מֵהוּ, וַיִּחְזַק לְהַדְּבִק בְּכֻלָּם.

י"ד סד קיז
יִחְזַק אֹדוֹת לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וְעֲנִין שְׁמִירַת הַדְּבוּר וּבַפְּרָט לְבַחֲרוֹר צְעִיר.

י"ד סה קיח
יַעֲוֹרֵר לְחֻטֵּף הַרְבֵּה תוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי זֶה מֵה שִׁשְׁאָר מֵאֲתָנוּ, וַיִּחְזַק אֹדוֹת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְשִׁמְחָה בְּקִיּוֹם הַמְּצוּוֹת.

י"ד סו קיט
יִחְזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּרְגֵּל אֶת עֲצָמָה לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמָּהּ, וּמִמִּילָא תִּנְצַל עַל-יְדֵי-זֶה מְכַל רַע.

- י"ד סז** **קכ**
 יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַבְּטוּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתָו יִתְבָּרֵךְ
 תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְסִבְלָנוֹת וְאֲמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּבְאֵר
 מַעֲלַת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַנְיָן חַיִּים תְּדַשִּׁים.
- י"ד סח** **קכא**
 יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַשִּׁכְחָה דְקִדְשָׁה, לַעֲשׂוֹת תָּמִיד הַתְּחִלָּה תְּדַשֶּׁה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל
 לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשִׁמְחָה, וְהַפְּצַת הַקּוֹנִטְרָסִים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה לֹא
 יִחְסַר לוֹ שׁוּם שְׁפַע.
- י"ד סט** **קכב**
 יִשְׂבַּח אֶת הַזִּזְכָּה לְטַל חֶלֶק בְּהַתְּאָרְגָנוֹת לְקִרְאָת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וְעַנְיָן הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁמִבִּיאָה הַצְּלָחָה, וְשִׁמְחָתָנוּ בְּרַבְּנוּ
 ז"ל, וְלִגְנֹב' זְמַן לְהַתְּבוֹדְדוֹת, וְאַחֲרֵי תוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
 הָעֵבֶר, אֲפָשֶׁר לְבַקֵּשׁ עַל הָעֵתִיד.
- י"ד ע** **קכד**
 יְדַבֵּר מִהַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית, לְזַרְזוֹ עֲצֻמְנוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיִּבְאֵר פְּסוּק
 בַּתְּהִלִּים עַל קִטָּב הַמַּאֲבָק בֵּין הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְחַפְצִים בְּחַיִּים, וְלְהַסְתַּפֵּל
 בְּהַשְׁכָּל שֶׁל כָּל דָּבָר.
- י"ד עא** **קכו**
 יְדַבֵּר מֵעַנְיָן "בְּצֹר הַרְחִבְתָּ לִּי", לְמַצָּא הַרְחִבּוֹת בְּתוֹךְ כָּל הַיְסוּרִים,
 וְלְהַתְּחַזֵּק בִּידְעָה, שְׁפָל מְאוּרְעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, וּמַעֲלַת הַזִּזְכָּה לְשִׁמְשׁ
 אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֵף שְׁנִרְאָה שְׁמֵרְחֵק אוֹתָנוּ, וַיִּחַזֵּק עַל שְׁעוּרִים קְבוּעִים.
- י"ד עב** **קכז**
 יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַמְּתַקֵּת הַדֵּינִים, שְׁבָאָה עַל-יְדֵי הַיְסוּרִים וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת,
 וַיּוֹרָה לְשִׁמְחָה בְּהַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְעַנְיָן סִבְלָנוֹת בְּגִדוּל הַיְלָדִים.
- י"ד עג** **קכט**
 יְדַבֵּר אוֹדוֹת שְׁמִחָה, וְשִׁצְרִיף לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִזְכֶּה
 לָזֶה, וַיִּגְלֶה אִיךָ זוֹכִים לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ, וַיְדַבֵּר מֵעַנְיָן ח"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְעַקֵּר הַהַתְּקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל הִיא עַל-יְדֵי לְמוּד
 "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן", וַיְדַבֵּר מִמַּעֲלַת לְמוּד הַסְּפָר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה.
- י"ד עד** **קל**
 יַעֲוֹרֵר בַּת יִשְׂרָאֵל עַל שְׁמִירַת כְּבוֹדָהּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

13

- י"ד עה** קלא
יִחְזַק אַבְרָהָם בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה, שִׁיָּקַח אֶת עֲצָמוֹ לְתוֹךְ עֲבוֹדַת הַשֵּׁם,
וְהַעֲקָר הוּא שְׂמִירַת הַזְּמַן, שֶׁהוּא טוֹב בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.
- י"ד עו** קלב
יְדַבֵּר מִבְּנֵי חֲדָשׁ, וּמֵהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּתְפִלַּת הָאִשָּׁה אֲזוּ, וְהַנְּחַח
תְּפִלִּין.
- י"ד עז** קלג
יִחְזַק עַל כְּבוֹד אָב וָאִם, אֲשֶׁר הִיא מֵהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֵּרוֹת.
- י"ד עח** קלג
יֹוכִיחַ לְהַזְהִיר מִחֹסֶר קִדְשָׁהּ, וּשְׂמִירַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְחֻזְרָה בְּתִשְׁבּוּכָהּ.
- י"ד עט** קלד
יִחְזַק עַל יְסוּדוֹת הַדַּת, וּיְבָרֵךְ וַיֵּאֱחָל עַל מְצִיאַת הַזְּוִיג.
- י"ד פ** קלה
יְדַבֵּר אֹדוֹת שְׁלֹשָׁה זְמָנִים שֶׁל עַת רְצוֹן בְּשָׁמַיִם לְתְּפִלַּת הָאִשָּׁה.
- י"ד פא** קלו
יִחְזַק מְאֹד אֹדוֹת הַתְּשׁוּבָה שֶׁמֵּתְקַבֵּלֶת תְּמִיד, וַיַּעֲזֹר אֹדוֹת כְּפֹה
מִיְסוּדוֹת הַיְּהוּדוֹת.
- י"ד פב** קלז
יִחְזַק עֲנִין הַפְּצַת הָאָמוּנָה בְּעוֹלָם, וַיַּעֲזֹר לְהַתְּמִיד בְּהַתְּבוּדוֹת, וּבְפָרֹט
בְּדַרְכָּהּ, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִצּוֹל מֵהַטְּמָאָה, וְהַלְמוּדִים שֶׁמְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ וְ"ל
לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹנוֹת, וַיְדַבֵּר מִמְצָנוֹת שְׁלוֹחַ הַקֶּן, וַיְבָאֵר מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ.
- י"ד פג** קלט
יְרַגִּיל לְאַחֵז בְּעֲצָה הַכְּלָלִית לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רְעֵהוּ.
- י"ד פד** קמ
יְדַרְיָ אִשָּׁה כִּי־צַד תְּצַלִּיחַ לְסוּבֵב לָב בְּעֵלָה לְטוֹבָה, עַל־יְדֵי שֶׁתִּתְנַהֵג עִמוֹ
לְפִי צְרָכָיו הַנִּפְשִׁיִּים, וַיַּעֲזֹר עַל צְנִיעוֹת.
- י"ד פה** קמא
יֵאֱחָל וַיְבָרֵךְ וַיַּעֲזֹר עַל תְּפִלָּה.

י"ד פו קמא
 יַעֲזֹר עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וַיַּגְלֶה מַעֲלָתָהּ, וַיְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזֻזוֹת,
 וַיֵּאחַל וַיְכַרֵּף.

י"ד פז קמב
 יַחֲזֵק בֵּת יִשְׂרָאֵל עַל יְסוּדוֹת דָּת יִשְׂרָאֵל, שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, צְנִיעוֹת וְכַשְׁרוֹת,
 וַתְּמוּרַת זֹאת יְכַטִּיחַ וַיֵּאחַל.

י"ד פח קמג
 יְדַבֵּר מִגְדַּלְת צִיּוּנוֹ הַקְדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, וּמַעֲלַת הַמְשַׁתְּחַ שָׁם, וַיַּחֲזֵק
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלִהְיוֹת מְשֻׁפָּע וְלֹא מְשֻׁפָּע, וְשֶׁהַעוֹלָם הַזֶּה לֹא יִטְעֶה
 אוֹתָנוּ, וְצָרִיף לְכַרַח מַצְבוּעִים, וַיְבַהִיר פְּעֻלוֹת הַקּוֹיְנֻטְרָסִים בְּעוֹלָם לְפִי
 הַתְּגוּבוֹת שֶׁמִּקְבֵּל.

י"ד פט קמד
 יְדַבֵּר מִכַּח הַתְּפִלָּה, וַיַּחֲזֵק אֵשֶׁה אוֹדוֹת פְּעֻלוֹתֶיהָ הַנְּשַׁנְּבוֹת, עַל־יְדֵי
 תְּפִלָּה, וַיַּעֲזֹרְנָה לְהַתְּמִיד בְּזֶה.

י"ד צ קמה
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעֵן עַל שִׁירֵי הָאֲמוּנָה שֶׁהִפִּיק, עַל־פִּי דָרְךְ הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ, וַיַּזְרֹז
 לְהַמְשִׁיף בְּזֶה, וַיַּחֲזֵקוּ אוֹדוֹת נְסִיווֹת הַחַיִּים, וַיַּעֲזֹרוּ עַל הַתְּחַדְּשׁוֹת,
 וַלְדַבֵּר עִמוֹ יַתְּבַרֵּךְ אֶפְלוֹ כַּמָּה דְּקוֹת, וְלִכּוּא אֶל קְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

י"ד צא קמו
 יַגְלֶה מַעֲלַת הַפְּצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, וַיְדַבֵּר מֵהַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנֵי ו"ל,
 וַיְכַאֵר פְּסוּק בַּתְּהִלִּים: "אֵךְ קָרוֹב לִירְאֵיו יִשְׁעוּ, לִשְׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ",
 וַיַּחֲזֵק כְּנֶגֶד חַלִּישׁוֹת הַדַּעַת, וְלַמּוֹד הַתּוֹרָה, וְאַהֲבַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַנְיָן
 "עִיר בְּרִסְלָב".

י"ד צב קמח
 יְדַבֵּר מִעַנְיָן הַתְּגַבְּרוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא דְּנֻקָּא עַל הָאָדָם שְׂוֹכָה לְלַחֵם עִמָּה
 — כְּדָרְךְ שְׁנַיִם הַנְּאַבְּקִים, וַיַּעֲזֹר לְמֵלֵא כָּל יוֹם עִם נִקְדָּה טוֹבָה,
 וְשִׁתְּהִיָּה חֲשׂוּבָה בְּעֵינָיו, וּכְדָגְמַת נְתוּחַ, שֶׁמְרַגֵּישׁ אָדָם לְאַחֲרָיו כָּל מִינֵי
 כְּאִבִּים, וְעַל דָּרְךְ זֶה הוּא סוּד הַנְּפִילָה אַחַר הַתְּקוּן.

י"ד צג קמט
 יְדַבֵּר מִעַנְיָן חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, שֶׁהוּא תְּקוּן לְפָגַם וּלְהַרְהוּרִים רָעִים, וַיַּחֲזֵק
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עַל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׁחוּטָף, וְעַל נַעַם חֲלָקְנוּ בְּרַבְּנֵי ו"ל.

תִּכְן הַעֲנִינִים

15

י"ד צד קנ

יחזק להיות בשמחה, ועל-ידי-זה לא תהיינה לו שום אכזבות, וידבר מענין אמירת כל התהלים בכל יום, אשר מסגלת לישועה ולתשובה.

י"ד צה קנא

יעורר אודות קיום המצוה החמורה של כבוד אב ואם, ולפחד צריף רק מהשם יתברך, ויעורר על זכוי הרבים על-ידי הפצת הקונטרסים.

י"ד צו קנב

יוכיח בעל המדבר על הורי אשתו, ויבהיר שלהרס בית הוא הדבר הקל ביותר, אולם עקר החכמה היא לבנות בית, וידבר מאמירת תהלים, ולמוד 'עין יעקב'.

י"ד צז קנג

יחזק להיות בשמחה ולשפח את העבר, ויאחל רפואת הנפש והגוף.

י"ד צח קנד

יעורר להיות מציאותי, ולהתייחס לעצמו כמו שהוא מבלי שאיפות דמיוניות, ולזה זוכים רק על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, וינגיל לדבר הרבה עמו יתברך.

י"ד צט קנה

ידבר מאמונה פשוטה, ויבהיר מהותה וענינה, ואיך יזכה האדם להכניס את עצמו בה, ומעלת אמירת תהלים, והנחת תפלין, ושמירת שבת-קדש, והתחלה חדשה בחזרה בתשובה.

י"ד ק קנו

יעורר לזכות להסתופף בתוך קבוץ ראש השנה של חסידי ברסלב, שאז רבנו ז"ל נותן מתנות לכל המקרבים אליו.

י"ד קא קנז

ידבר מענין זה, שהבעל-דבר גורם פרודים לכל הרוצה להתקרב אלינו, ויעורר להשתוקק אל התכלית הנצחית, על-ידי עבודה ממוהרנ"ת ז"ל, ויעורר ללמד ספרו של רבנו ז"ל, ולהחדיר בכני הנעורים, שלא יתבלבלו ממחלקת.

י"ד קב קנט

יגלה, אשר כל דבור ודבור יקר בעיניו יתברך, וענין ראש השנה, וח"י פרקים משניות.

י"ד קג קנט
 נביע שמחתו על זכית הנמנען לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ויעורר להכניס
 במח-מחשבתו אמתת מציאותו יתברך, על-ידי בטול כזה — להתבודד
 ולהתפלל, ויעורר להחיות את עצמו שיש לנו רבי כזה.

י"ד קד קסא
 ידבר משיחתו של רבנו ז"ל: 'יש ענין שנתהפך הכל לטובה', ויחזק
 על-פי זה מאד.

י"ד קה קסב
 ידבר מגדלת ומעלת רבנו ז"ל, ורפואת ציונו הקדוש, ויורה להחיות את
 עצמו כזה כל הימים.

י"ד קו קסג
 יעורר מאד על למוד ח"י פרקים משניות בכל יום, ואסור לקחת על
 עצמו עבודות רבות, ולצמצם ההתלהבות וכו', וירגיל לדבר הרבה עמו
 יתברך, שעל-ידי-זה נעשה עצמאי.

י"ד קז קסד
 יחזק על אמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, שעל-ידי-זה נכנסת בו
 תשוקה ללמד התורה הקדושה, וידבר על שמחה ועל צמצום
 ההתלהבות.

י"ד קח קסה
 יחזק אודות מדת השמחה, שצריך ממש למסר נפשו על מדה זו, ואין
 לנו שיעור כי אם התורה הקדושה, וצריך לחבר יום ולילה בלמוד התורה
 הקדושה, וכל דבור שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה כזו, שאין
 לתאר ולשער.

י"ד קט קסו
 יחזק אודות הדפסת הספרים, וסבלנות בגדול הילדים.

י"ד קי קסז
 יחזק אודות היגיעות בשביל רבנו ז"ל, שאין מפסידים על-ידי-זה
 בגשמיית וברוחניות, וידבר משמחה ולמוד זכות גם את עצמו, ויעורר
 לאחז במדה היקרה של סבלנות.

י"ד קיא קסח
 יוכיח מאד חותן, שרוצה לשבר בית בתו וחתנו בעילה משנה — על

שְׁהוּלָה חֲתָנוּ עִם שְׁטָרֵי־מַל, וַיְבִיעַ שְׁאֵט בְּפִשׁוֹ וְזַעֲזוּעַ, שְׁאִישׁ כָּמָהוּ יַדְבֵּר
וַיִּכְתֹּב כָּף, וַיֵּאָרֶיף לְהוֹכִיחוֹ עַל פְּנָיו.

י"ד קיב קע
יַדְבֵּר מִמַּדַּת הַשְּׁלוֹם, וַיַּעֲוֹדֵד לְהַסִּיר מֵהַלֵּב כָּל מִינֵי רַגְשׁוֹת אֲשֶׁמָּה.

י"ד קיג קעא
יַגְלֶה מַעֲלַת מַדַּת הַשְּׁמִיחָה וְהַשְּׁלוֹם, וַיַּעֲוֹרֵר לְזִכּוֹת לְזֶה.

י"ד קיד קעא
יַדְבֵּר מִקְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּכֻלּוֹ, וְהַקְּבוּץ שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ שָׁנָה בִּיבְנֵי־אֵל
בְּפָרֶט, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְעָן לְבוֹא לְרַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִהְיוֹת בְּשְׁלוֹם עִם
הַהוֹרִים.

י"ד קטו קעב
יַדְבֵּר מִעֲנִין וְדוּי דְבָרִים, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יוֹצֵא הָרַע מִעֲצָמוֹתָיו, וְזֶה בְּעֲצָמוֹ
מוֹנֵעַ אוֹתוֹ מִעֲשֵׂי־רַע בְּעֵתִיד, וַיַּגְלֶה נוֹרְאוֹת הַתְּקוּן שֶׁל אֲמִירַת ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְהַשְׁתַּוְּקוּת לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַיּוֹם
הוּא בְּנִקְל, וַיַּדְבֵּר מִעֲנִין שְׂמִיחָה, וַיִּבְאֵר מַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
הַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִים לְנִקּוֹת הַלֵּב מֵרַע.

י"ד קטז קעד
יִסְפֵּר אֹדוֹת הַתְּמַסְרוֹתוֹ לְהַפִּיץ דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל חֲרָף כָּל הַקְּשִׁיִּים
וְהַבְּזִיוֹנוֹת, וַיְבִיעַ גְּלוּי אֲהַבְתּוֹ לַנִּמְעָן, מִחֲמַת שְׂמִסִּיעַ לוֹ בְּדַבְּרֵי זֶה, וַיַּדְבֵּר
מִגְדַּלַת הַסֵּדֶר־דְּרָךְ־הַלְמוּד, שֶׁרַק זֶה יִשְׁאֵר מֵאַתְּנֵנוּ, וַיַּזְרֵז הַנִּמְעָן, שֶׁיִּשְׁלִיף
מִשְׁרָתוֹ הַקְּטָנָה, וַיִּפְנֶה אֶל הַעֲתִיד הַגָּדוֹל הַנִּכּוֹן לוֹ, וּמַעֲלַת וּגְדַלַת הַסֵּפֶר
"אֲשֶׁר בְּנַחַל", כְּפִי שְׂתֵאֵר בְּדַבְּרֵי הַנִּמְעָן, שֶׁהַכֹּל בּוֹ, וַעֲשֵׂה וַיַּעֲשֵׂה
גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת בְּעוֹלָם.

י"ד קיז קעו
יַדְרִיף אֲשֶׁה בַּיַּצֵּד תִּזְכֶּה לְהַפִּיף אֶת כָּל בֵּיתָה לְמַצָּב שֶׁל שְׂמִיחָה.

י"ד קיח קעז
יַדְבֵּר מִשְׁלוֹם־בֵּית, וַיִּרְגִּיל לְהַתְּפַלֵּל עִמּוֹ יַתְּבַרֵּף.

י"ד קיט קעח
יַגְלֶה מַעֲלַת צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְחֻבַּת הַתּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְמִי שְׂזָכָה לְהִיּוֹת
שָׁם, וּמִקְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

י"ד קב קעט
 יחזק בַּת יִשְׂרָאֵל אֹדוֹת כַּמָּה מִיִּסּוּדוֹת הַיְהוּדוֹת — בַּשְּׁבִיל זֶרַע שֶׁל
 קִימָא.

י"ד קכא קעט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וּתְפִלִּין, וַיְגַלֶּה מַעְלָתָן.

י"ד קכב קפ
 יְגַלֶּה מַעְלַת הַזֹּכָה לְקָרֵב נִפְשׁוֹ לְהֵשֵׁם יְתַבָּרֵךְ עַל דְּרָךְ רַבְּנוּ ז"ל, וְעֲנִין
 מִנִּיעוֹת הַמַּח.

י"ד קכג קפא
 יְדַבֵּר מִלְמוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וּמִנְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּמִהַקּוּנְטָרִס "טְהֵרַת
 הַבְּרִית".

י"ד קכד קפב
 יְדַבֵּר מִ"סְפָר־הַמִּדּוֹת", וְח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְשְׂמֻחָה וְהַתְּבוּדוֹת.

י"ד קכה קפג
 יִפְלִיג בְּמַעְלַת לֵב בּוֹעֵר אַחֲרָיו יְתַבָּרֵךְ, וְהַזֹּכָה לְהוֹצִיא הַרְצוּנוֹת
 וְהַכְּסוּפִים הַטּוֹבִים שְׁלוֹ בְּפֶה, וַיַּעֲוֹרֵר לְדַבֵּר מִדְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּדֵי
 לְהַחֲיוֹת אַנְשִׁים, אֶף מִבְּלֵי שִׂידְעוֹ שֶׁזֶה מַרְבְּנוּ ז"ל.

י"ד קכו קפה
 יחזק עַל עֲנִין הַשְּׂמֻחָה, מֵאַחַר שֶׁזָּכִינוּ לְהַתְּנוּדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, וַיִּתֵּן עֲצָה
 בְּעֲנִין פְּגָמֵי הַבְּרִית, וְכֵן אֲמִירַת תְּקוּן הַכְּלָלִי, וַיְטַבִּילַת מִקְּנֶה.

י"ד קכז קפז
 יְסַפֵּר מִטְרַדְתּוֹ הַעֲצוּמָה בְּעֶסֶק חֲבוּר חֲבוּרִים חֲדָשִׁים, וַיְגַלֶּה מַעְלַת
 הַפְּצַת הַקּוּנְטָרִסִּים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁמְקַרְבִּים לָבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְתִשׁוּבָה
 וּלְתַקְנָה מְכַל הַצָּרוֹת, וּמְקַרְבִּים בְּזֶה הַגְּאֻלָּה, וְהַעֲקָר לְהַתְּחַזֵּק לְהַמְשִׁיךְ
 בְּזֶה בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר עוֹ.

י"ד קכח קפט
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן אֹדוֹת זְכוּתוֹ הַגְּדוּלָּה בְּהַדְּפַסַּת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר
 מִהַמְתַּנּוֹת שֶׁמְקַבְּלִים מִרַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַקָּשֶׁר שֶׁבֵּין אוֹמֵן
 וַיְבַנְאֵל, וַיּוֹרֶה שֶׁלֹּא לְקַבֵּל לְשׁוֹן־הַרְע, מֵה שְׂאוּמָרִים בְּשָׂמוֹ.

י"ד קכט קצ
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, אֲשֶׁר יֵשׁ תַּחְתּוֹ קְבוּץ שְׁלֵם מְעִיר מְנַצֵּסְטֵר, וּמִבִּיא אֶת

כּלם אַל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ויגלה מעלת הענין, ויחזק באמונה פשוטה בהשגחה פרטית, וסבלנות עם הילדים, ושמחתנו ברבנו ז"ל.

י"ד קל קצא

ישבח הנמצא על שמתעסק בקדשים — להפיץ ספרי רבנו ז"ל, וישבח ענינו, שסוף כל סוף החובות הם על הדפסה, ויספר מעשה נורא שארע אז על אברך שנפל לחובות של הכל, וידבר ממתנגדיו, ויורה אזתרתו שלא לקבל לשון הרע.

י"ד קלא קצג

יוכיח מאד אב שמפה ילדו בכעס, וידבר מאזרת רבנו ז"ל על כף בכלליות, וענין ח"י פרקים משניות בכל יום, ויתקון הכללי, ומקנה, ושמחה, והפצה, ודבור אליו יתברך.

י"ד קלב קצד

ידבר מענין ספרים שרוצה שישלחו לו שילמד בהם, ויחזק מאד בנגד מצוקות החיים, וידבר מהחמצן של הדור — הקונטרסים החדשים, ויתנה רעת העתונים, וטפשות הדור ההולך אחר רעת הלבלרים, וידבר מהפצת הקונטרסים, וטעם — למה הכניסו תמונתו בתוך הספרים.

י"ד קלג קצז

יאחל ברפת "מזל טוב" להלדת הבן, וידבר מכבוד האשה ומקביעת עתים לכל השעורים בכל חלקי התורה הקדושה, והעקר להיות רגיל לדבר עמו יתברך.

י"ד קלד קצח

יעזר להזהר מקלפת הערב רב, המתדדת גאוף וכפירות ואפיקורסות, ולקנות מדת השמחה, ולכבד את השבת בשפע רב, ולהתבודד הרבה מאד.

י"ד קלה קצט

ידבר מקליות ספרי "אשר בנחל", בהם נדפסו אלפי מכתביו שנכתבו בדרך כלליות גדולה לכל נשמות ישראל — להחיותם בשפלות הדור האחרון הזה, וירגיל לדבר הרבה עמו יתברך, ולהתנהג תמיד במדת הסבלנות הנחוצה מאד.

י"ד קלו **רא**
 ידבר מהדפסת פל הקונטרסים, ויגלה מעלתם בקצרה.

י"ד קלז **רב**
 יפליג במעלת הדפסת הספרים, אשר היא זכות הרבים נוראה ונפלאה
 במאד מאד להחיות נפש כל חי, והעקר לא לפל בחלישות הדעת, ולא
 להשבר מהבעל-דבר.

י"ד קלח **רג**
 ידבר מקדשת לשון-הקדש, שהיא קדשת הברית, ויעורר לגלות ולפרסם
 את האמונה הקדושה המתגלית בתוך הקונטרסים, שהם צועקים קול
 אמונה וקול תוכחה ומוסר לכלליות נשמות ישראל, ויחזק להפיצם בכל
 תפוצות ישראל, וידבר ממדת הסבלנות ושמירת הדבור, ואי הפאת
 הילדים, ולדבר תמיד רק דבורי אמונה.

י"ד קלט **רה**
 ינחם בן על פטירת אביו, ויעוררו לעשות נחת-רוח לגשמת אביו,
 על-ידי הדבור אליו יתברך וקדיש, וכן להדפיס ולהפיץ קונטרסים
 לעלוי נשמת אביו, וללמד משניות, ולהתחזק במחשבת התכלית
 הנצחית.

י"ד קמ **רו**
 יגלה מעלת השמחה, שהיא שמירה לבית, וצריך לשמור על כח ובריאות
 אשתו בעת עבודה, ויעורר הנמען להשתמש באוצרות שלנו הנלמדים
 ב"היכל-הקדש", וידבר מענין אור ישר ואור חוזר — להתעורר אליו
 יתברך.

י"ד קמא **רז**
 יעודד הנמען שזכה להיות על ציון רבנו ז"ל ושאר קברי הצדיקים
 שבאוקרנינה: הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע והמגיד הקדוש זי"ע,
 ותלמידיהם הקדושים, וציון מוהרנ"ת ז"ל, ויעורר להפיץ את
 הקונטרסים.

י"ג קמב **רט**
 יגלה מעלת הפצת המעינות חוצה — כלשון הבעל-שם-טוב הקדוש
 זי"ע באגרתו המפרסמת, ויגלה, שעל-ידי שאנו מלמדים למודו של
 רבנו ז"ל, אנו מקרבים את הגאולה.

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

21

- י"ד קמג רי
נדבר מענין הפצת קונטרס "מציאת הזווג" בעמקה, וידבר נוראות
ממעלת למוד ספרי רבנו ז"ל — "לקוטי-מוהר"ן" ועוד, ויעורר על זה
מאד, וישבח הנמען שמכין המקנה לצבור, ויפליג במעלת הענין.
- י"ד קמד ריא
חזק ויעתיק תפלתו בשביל המתקת הדינים, ויאחל על הלדת נכדה
וכו', ויבאר ברפתו.
- י"ד קמה רבי
גלה מהותו של חסיד ברסלב אמתי המתבודד בכל יום, ולמד שלחן
צרוף בכל יום, ויורה אודות חשבון הנפש הנצרך — איך עבר השבוע,
האם בקיום התכלית הנצחית וכו'.
- י"ד קמו ריד
באר, שאין דרכנו לדבר על שום בריה, ויוצאים מן השורה לפעמים
— כדי לגלות הצביעות שבמספרי לשון-הרע, אבל עקר פונתנו לבלות
החיים בתכלית הנצחית — תורה ותפלה.
- י"ד קמז רטו
עורר בית שחיים שם בשמחה ואהבה, ויפליג במעלת הראש השנה
של רבנו ז"ל, ויאחל ויעתיר.
- י"ד קמח רטז
דריך בענין הפרת נדרים ולמוד ותפלה לעלוי נשמת האם.
- י"ד קמט רטז
שתתף בצער משפחה, וימליץ על כתיבת ספר תורה לעלוי נשמת בנם.
- י"ד קנ ריז
עורר להתמיד בספרי רבנו ז"ל, וידריך כיצד לומדים גמרא בעיון
אליבא דהלכתא, ויחזק להיות בשמחה, ולדבר אליו ותברך.
- י"ד קנא ריח
נדבר מתפלין ומזוזות, ושלא להתיאש בעת צרה.
- י"ד קנב ריח
חזק נער צעיר על פסופין לבוא אל ציון רבנו ז"ל, ויעורר על כבוד
אב ואם, ולמוד "ספר-המדות".

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

י"ד קנג **ריט**
 יחזק אודות אמירת תקון חצות, ויורה זמנו לכתחלה ויבדיעבד, וענין
 כֶּסֶף מְלֶשׁוֹן כְּסוּפֵי"ן.

י"ד קנד **רכ**
 ידבר מגדלת ראש השנה של רבנו ז"ל ומזכות הזוכים לבוא אליו,
 שממשיך תקונים נפלאים, ויבהיר כיצד נתהנה הקבוץ, והעקר הוא רק
 באומן, וכשיפתח הגבול — על כל אנשי שלומנו לבוא לשם על ראש
 השנה כרצון רבנו ז"ל.

י"ד קנה **רכג**
 ידבר מהקשיים של העולם הזה, ויעורר מאד אודות קביעות עתים
 לתורה בכל חלקיה, ויחזק שלא להתבטל כלל, שעל-ידי זה נופלים
 ללכוף וכז.

י"ד קנו **רכה**
 ידבר מענין מה שקרה לעם ישראל בדור הזה, ועלנו נפלה חובת היום
 בענין הפצת המענינות חוצה, וענין ה'מדברים' — השדין יהודאין,
 והדפסה מחדשת ומחדרת של כל ספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל.

י"ד קנז **רכז**
 ישיב לאשה בשנה אודות תקון הכללי וציון רבנו ז"ל, ויפליג במעלת
 צניעות האשה, ואסור לילך כאפנת הגויים, וחקרת גלוי שער.

י"ד קנח **רכט**
 ימליץ לחולה עצבים לקחת כדורים לרפואתו ולהרגעתו.

י"ד קנט **רכט**
 ידבר מענין סדר היום מפרט לגמען, כיצד ומתי יתפלל וילמד.

י"ד קס **רל**
 ידבר מגנות מדת הדמיון, ויתן עצות נפלאות כיצד להשתחרר מרעה
 חולה זו, ומעלת הזוכה להסתכל ברוחניות אלקות שבכל דבר.

י"ד קסא **רל**
 ידבר מענין השתדלות בפרנסה ורפואה עד היכן היא, ויבאר, שאסור
 לתת להקדוש-ברוך-הוא עצות איך לפרנס ולרפא, ויחזק על אמונה
 ותפלה.

י"ד קסב רלא

יגלה, שהעוֹר של הקדוש־ברוך־הוא כנגד היצור הרע המוכא בחז"ל, הוא בענין התקרבות אל הצדיק האמת, ויעוֹרר ללמד את ספרי רבנו ז"ל, שהם מביאים את הלומד אל שיכות לרבנו ז"ל.

י"ד קסג רלב

יעוֹרר ויזהיר מאד על למוד דף גמרא בכל יום, וכן לשמר על הדבור.

י"ד קסד רלג

יוכיח לשמר עצמו מאד מהחטא החמור של לשון־הרע, ולהכניס את עצמו רק בתוך התורה הקדושה.

י"ד קסה רלד

ידבר מענין "שמוע בין אחיכם" — אזוהרה לבית־דין שלא ישמע רק צד אחד, וענין עוות הדין, ומעלת השלום ובריחה לגמרי ממחלוקת, ובפרט על צדיק.

י"ד קסו רלה

יגלה נוראות נפלאות ממדת האמונה הקדושה, ומהשגות אלקות שיש בחכמת הקבלה, שהיא סוד הדבקות בו יתברך, ולא ציורים והתגשמות כמו שאלו הפתאים חושבים, ויבאר את עמק דעמק ההשגות שיש בספרו הקדוש והנורא של רבנו ז"ל "לקוטי־מוהר"ן", ויעוֹרר מאד ללמוד, וכן שאר ספריו.

י"ד קסז רלח

יחזק מאד בחור המתקשה במציאת בת זוגו, ויעוֹררו לשפך נפשו אליו יתברך בפרטיות, ואז יראה ישועה. ובינתים יכניס בו חמידו דאורייתא לט"ל בחלקי התורה הקדושה על־כל־פנים בגרסא, ויעוֹרר על כך מאד.

י"ד קסח רלט

יורה להקפיד לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתפלל תפלת ערבית בתקונה, שלא יבטלנה, חס ושלום.

י"ד קסט רמ

יוכיח מאד זוג שחיים חיי מרור וגיהנום מפאת מריבות, ואשר אין ביניהם תקשרת נכונה, ויזרו האשה לשנות את הנהגתם זו, ולהביא את הבית לידי שלום ושלנה, וידבר מתקנת עזרא בענין פביסה ביום חמישי, והדלקת גרות שבת־קדש.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- י"ד קע** רמב
 יזהיר שלא ללוות כסף מעברנינים, גם לא כְּדֵי לְצַאת מִן הַסְּכָךְ, וְיִצְיֵעַ
 אֶת עֲצָמוֹ לְעִזְרַת הַנִּמְצָן.
- י"ד קעא** רמב
 כִּבָּר עֲנִין, שֶׁכִּשְׂאָדָם מְחַיֵּךְ וְשֹׂמֵחַ, זֶהוּ בְּעֲצָמוֹ נִקְמָה בְּשׁוֹנְאָיו, וְיֵאמָר
 עַל סֵבֶר פָּנִים שְׂמֵחוֹת וְיִחְוֲדֵי שְׂמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.
- י"ד קעב** רמג
 יִחַזֵּק וְיֵאמָר שְׁלֹא לִפְחַד מְאִיוּמִים שֶׁל בְּנֵי בְּלִיעַל, כִּי אֵין יְכוּלִין לַעֲשׂוֹתוֹ
 מְאוּם בְּלִעְדֵי רְשׁוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- י"ד קעג** רמד
 כִּבָּר בְּקִצְרָה עֲנִין הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים, וְיַעֲוֹרֵר עַל מַדַּת הַתְּרַנּוּת, וְלִדְבַר
 בְּכָל פֶּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- י"ד קעד** רמה
 יְדַבֵּר מְאֹסוֹר לְשׁוֹן־הָרֶעַ, וְלִבֵּל יְדָמָה תְּמִיד שְׂרוּדָפִים אוֹתוֹ.
- י"ד קעה** רמה
 יְגַלֶּה רְעַת הַמִּפְטָפֵט כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וּמַעֲלַת שְׂמִירַת הַדְּבוּר.
- י"ד קעו** רמו
 יְדַבֵּר מֵהַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִגְרַם מְשֻׁנְיּוֹת וַתְּהִלִּים, שְׂזוֹ חַיּוֹת
 הַנְּשֻׁמָּה.
- י"ד קעז** רמז
 יְגַלֶּה מַעֲלַת עֲנִין הַפִּיכַת הַחֲשֵׁף לְאוֹר, וְתוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׂזָה שְׂעֵשׂוּעַ
 עוֹלָם הַבָּא.
- י"ד קעה** רמז
 יְדַבֵּר מֵהַתְּכַלִּית הַיְחִידָה, שֶׁהִיא נֶקֶד לְהַפִּיר אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיֵאָרֵךְ
 נוֹרְאוֹת נְפִלְאוֹת מַעֲנִין נִשְׁגָּב זֶה.
- י"ד קעט** רמח
 יְדַבֵּר מִלְמוּד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם כְּפִי הַתְּבַטָּאוֹת נְדִירָה שֶׁל כְּמָה צַדִּיקִים
 נוֹרְאִים.
- י"ד קפ** רמט
 יזהיר לְבָרַח מִרְשָׁעִים שְׂדָמוֹ, שֶׁבְּחִזְזוֹתָם נִהְיוּ בְּרֵי סִמְכָא לְהַכְרִיעַ בֵּין
 טוֹב לְזוּלָתוֹ, וְיִגְלֶה שְׂאֵלוֹ הַחוּלְקִים עָלָיו, עֲדִין לֹא נִטְהָרוּ מֵעֲבָרָם.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

25

י"ד קפא רמט
יְדַבֵּר מִבְּשׁוּחַן, וּמִהֲרַחֵק וּכְוֹחִים.

י"ד קפב רנ
יְבַאֵר עֲנִין עִמָּךְ וְנוֹרָא, שֶׁהֵכֵל זֶה אֱלֹקוֹת מִמֶּשׁ כְּפִשׁוּטוֹ, וְרַק הַמְזַכֵּךְ
מִתְאַוֹת מִבֵּין הָעֲנִינִן, וַיְדַבֵּר מֵאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה בְקִדְשָׁה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה
רוֹאִים אֱלֹקוֹת, וַיִּחַזַּק בְּאַמוּנָה פִּשׁוּטָה, וַיַּעֲוֹד כְּנֹגֵד כָּל הַבְּזִיווֹת
וְהַחֲרוּפִין וְהַגְדוּפִין.

י"ד קפג רנא
יְדַבֵּר מִמְצָוֹת הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעֲנִין הַמְשַׁכֵּת הַמַּחֲזִין, וַיִּתְּנֶה רְעַת אֵי
הַהֲבִנּוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְשָׁגַם בְּעֲנִין רַבְנוּ ו"ל יֵשׁ מִפְּרֶסֶם שֶׁל שָׁקֵר,
עַל-יְדֵי קִנְיָה וְשִׁנְיָה.

י"ד קפד רנג
יְדַבֵּר מִשְׁמַחָה וְאֲנָפִין נְהוּרִין, וְשִׁלָּא לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, וְעֲנִין
קְבִיעוֹת בְּלִמּוּד ש"ס — בְּכֹלֵי יְרוּשָׁלַיִם וְתוֹסֵפְתָא.

י"ד קפה רנד
יַעֲוֹרֵר לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין 'רַגַע' וּמִשְׁמַעוֹתוֹ הָעֲמֻקָּה.

י"ד קפו רנה
יְדַבֵּר מִבְּטוּל זְמַן, שְׁמַתְחִיל עִם רַגַע שֶׁל בְּזוּז, וְנִמְשָׁךְ לְבְטוּל מִמֶּשׁ,
בְּעוֹד שְׂיִכּוּלִים לְקִנּוּת הוֹן נֶצְחִי בְּכֹל יוֹם מִמֶּשׁ.

י"ד קפז רנה
יַעֲוֹרֵר עַל לִמּוּד "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן", וּלְחַפֵּשׂ בְּעֲצֻמוֹ רַק הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת
וְלֹא הַהֶפֶךְ, חֵס וְשָׁלוֹם.

י"ד קפח רנו
יּוֹצִיא לְעֲצֻמוֹ רְמִזִּים בְּקִצְרָה מִהַסְּפוּר שֶׁל בֶּן-הַמֶּלֶךְ וּבֶן-הַשְּׂפָחָה
שִׁנְיָלְפוֹ, וַיְדַבֵּר מִהַשִּׁיחָה ס"ז שְׁב"שִׁיחֹת-הֲרֵן".

י"ד קפט רנו
יִחַזַּק מְאֹד עַל הַדְּבָקוֹת הַקְּבוּעָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵז יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן.

י"ד קצ רנז
יְדַבֵּר מִהַגִּיהֵנוּם שֶׁל זֶה הָעוֹלָם וְכו', וּמִשִּׁיחַת הַחֶפְצֵי-חַיִּים מֶה עָנָה
כְּשֶׁשְׁאֵלוּהוּ — הָאֵם הוּא קוֹרָא עֲתוּנִים.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

י"ד קצא רנח
 ידבר מענין רוח הדמיון, שהיא בעצם השם של היצר הרע, ויבאר עמך
 דברי רבנו ז"ל בזה.

י"ד קצב רנח
 יעורר להתחבא בתוך התורה הקדושה, וייעץ ללמד ח"י פראקים משניות
 בכל יום.

י"ד קצג רנט
 יוכיח מאד על זהירות בשלום ביתו, והעקר להיות חכם ולא צודק,
 וידבר מהצלה של תאות ממון על-ידי התקרבות לצדיק, בחינת הארת
 שבת, ויגלה גדל היחוד שנעשה על-ידי השפנת שלום בבית.

י"ד קצד רסא
 ישבח הנמצא, שזכה להיות בציון רבנו ז"ל בראש השנה, וידבר מסדר
 נסיעתו לארץ ישראל באותו חודש תשרי, ומעתיירתו אודות הנמצא,
 שזכה להמשיך אור רבנו ז"ל בעולם, וזה היה רצונו ז"ל, ויחזק
 באמונה פשוטה בו יתברך, כי האמונה היא הדבקות, וידבר מהתפלות
 הקבועות, ותפלה בסדור שיש בו שם הנו"ה מפרש, וממשלוח כספים
 לצדקה.

י"ד קצה רסג
 יחזק מאד בחור ישיבה צעיר, שזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש
 השנה, וידבר מענין למוד חמש רש"י עם התרגום, וח"י פראקים משניות
 ושלחן ערוך, וזמן קבוע להתבודד, ויעורר מאד על למוד גמרא בעיון
 בישיבה.

י"ד קצו רסה
 יעורר על למוד התורה הקדושה, משניות ושלחן ערוך, והעקר להיות
 בשמחה, ולפרש כל שיחתו אליו יתברך.

י"ד קצז רסו
 יחזק על למודי התורה הקדושה חמש רש"י ומשניות ותהלים, ולדבר
 בכל יום עמו יתברך.

י"ד קצח רסז
 ידבר מקדשת הממשכה, ושמיכה מפגם ההרהור, ויחזק להיות בשמחה,
 וענין "בצר הרחבת לי", ואמונת השגחה פרטית, ויש ענין שנתהפך
 הכל לטובה.

י"ד קצט רסח

יבֹשֶׁר אֹדוֹת בְּקוֹרְיוֹ בְּצִיּוּנֵי הַצְּדִיקִים אַחַר שֶׁהָיָה בְּצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וַיִּזְכֹּר
הַנִּמְצֵן לְטוֹבָה, וַיִּבְיַע הַשְּׁתוֹקְקוֹתוֹ לְעִיר בְּרֶסֶלַב — יַבְנָאֵל, וַיִּבְאֵר וַיִּגְלֶה
קַדְשֵׁת וּסְגֻלַּת הַמָּקוֹם הַנִּפְלָא וְהַנְּשֻׁבָּה הַזֶּה, שֶׁזֶּה חָלְקוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
וַקַּדְשֵׁת הָעִיר טְבֻרָה.

י"ד ר ער

יחֲזֹק וַיֵּאמֶץ נָגִיד אֶחָד אֹדוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמָּה שֶׁנִּעֲשֶׂה
בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי תְקוּן הַמַּלְכוּת שֶׁל חֹדֶשׁ תְּשׁוּבָה, וַיִּבְאֵר עֲנִין 'תְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם', וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַצְּדָקָה לְכֻלָּם, וְהַתְּהוּוּת
"עִיר בְּרֶסֶלַב" בְּאַרְעָא דְגָלִיל, מְקוֹם מְזֻמָּן לְהַתְּגַלּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וַיִּבְקֹשׁ
נִדְבָתוֹ הַטּוֹבָה, וַיַּעֲזְרוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

י"ד רא ערב

יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהֵיוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וַיַּעֲזְרוּ לְהֵיוֹת רְגִיל בְּלִמּוּד
הַלְכוּת נְדָה, וַיִּדְבֹּר מֵעֲנִין 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', סִבְלָנוּת וְשִׁמְחָה, וּמַעֲלַת
אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, וְאִסּוּר הַפְּאֵת הַיְלָדִים, וְעֲנִין וְדוּי דְבָרִים
לְפָנֵי תְלַמִּידֵי חֲכָמִים.

י"ד רב עדר

יִדְבֹּר מִהַפְּצַת "תוֹף הַנַּחַל", וּמִהַהֲתַעֲזָרוֹת הָעֲלִיוֹנָה שֶׁמַּגִּיעָה מִלְּמַעְלָה,
בְּסוּד: מְטִי וְלֹא מְטִי, וַיִּקְשֹׁר לְעֲנִין הַהַפְּצָה, וַיִּחֲזַק עֲנִין הַתְּפִלָּה.

י"ד רג ערה

יחֲזֹק כְּנֶגֶד הַיָּצָר הָרָע — לִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּיֹת, וַיִּזְכֹּר עֲנִין
הַמִּנְיָעוֹת לְדַבֵּר שֶׁבְּקַדְשָׁה, וַיַּעֲזְרוּ לְבֹא לְמַלְוָה-מְלָכָה בְּעַת שְׂמִדְבָרִים
מִרַבְּנוֹ ז"ל, וַיִּדְבֹּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּבִטּוּל גָּמוֹר, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּעוֹת כָּל
מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת.

י"ד רד רעז

יחֲזֹק שְׂאֵל לְקַבֵּל לְשׁוֹן-הָרָע, וְעֲנִין הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים, וַיִּדְבֹּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ.

י"ד רה רעז

יִדְבֹּר מִכְּבוֹד הַדָּדִי בְּבֵית, וַיַּעֲזְרוּ עַל שְׁעוּרֵי תוֹרָה, וְתִפְלְתוֹ אֹדוֹת
הַנִּמְצָנִים.

י"ד רו רעח

יִדְבֹּר מִמְּזוּזָה וּמִהַדְּלָקַת גֵּרוֹת שַׁבַּת-קַדְשׁ, וְלָדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הַבַּעַל.

י"ד רז רעט
 יחזק בעלת תשובה ששבה אל אלקיה, ויכניס בה אמן וגאון עם
 הדרך קצרה איך להתעלות בשביל החיים האמתיים.

י"ד רח רפ
 יחזק בת ישראל בקמיה הקשים, ויעורר בעלה על תפלין ומזוזות,
 והדלקת גרות שבת, ותפלת האשה אז, וידבר מענין סגלות רבנו ז"ל
 לאשה בימי עבודה, ויעורר על זה בפרטיות בדרך עצמה מעשית.

י"ד רט רפא
 יגלה, שהעוסק לפרסם את רבנו ז"ל בעולם, הוא צריך כל מיני
 התחזקות, ויבאר גדל מעלת הענין, שבה מקרבים נשמות לרבנו ז"ל,
 ויעורר על ח"י פרקים משניות, ושמחתנו על זכות שמוש רבנו ז"ל.

י"ד רי רפג
 יחזק אשה כשרה אודות פעילותה לקרב נשים לאביהן שבשמים.

י"ד ריא רפג
 יביע שמחתו אודות החדושי תורה ששלח לו הנמען, ויבאר איך אפשר
 לקשר כל סגיה אל אור פנימיות הקבלה, על-פי דעת רבנו ז"ל, ויגלה
 מעלת הענין, ויזהיר שלא לומר מוסר, כי אם 'טוב' — אשר הכל
 תפצים לשמע.

י"ד רבי רפה
 יחזק ויאמן שלא לקבל לשון-הרע, כדי שלא תתרבה המחלקת, וידבר
 ממה שעובר עלינו בענין יבנאל "עיר ברסלב".

י"ד ריג רפו
 ייעץ בענין קניית דירה, ויחדיר אהבה ושלום בין נשות אנשי שלומנו,
 ויגלה מעלת מדת השלום העולה על הכל.

י"ד ריד רפז
 ידבר מהנסיונות שחיי האדם מלאים בהם, וגדלת האדם שאינו נשבר
 כלל, ושלום-בית וכבוד האשה, ומעלת השלום בכלל ומדת הסבלנות,
 ויספר ממתת הסבלנות של רבנו ז"ל עוד מקטנותו, ומעלת נגונים של
 שמחה.

י"ד רטו רפט
 ידבר מעבודת הסמ"ך-מ"ם, שרוצה תמיד רק לשבר אותנו, ואנו

- צְרִיכִים לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָנוּ, וְהַמְקַרְבִּים בְּחַיֵּי הַצְדִּיקִים הֵם יְהִיוּ מְקַרְבִּים בְּמוֹתוֹ, וַיִּבְקֶשׁ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּעִירָה הַקְדוּשָׁה יִבְנֶאל "עִיר בְּרֶסֶלֶב".
- י"ד רטז** רצ
- יְבֹאֵר, שְׁהִסְמֵ"ךְ-מ"ם גּוֹרֵם לְהִסְתַּת אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ, וַיִּחְזַק וַיֵּאֱמַן מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיַּעֲוֶר לְחֻזַּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.
- י"ד ריז** רצא
- וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין אֶסוּר קְבֻלַּת לְשׁוֹן-הָרַע, וַיִּכְפָּר שְׁהַבְּעַל-דְּבָר אֹרֵב לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים, וְלַעֲקֹר אֶת נְטִיעַת הַקְדוּשָׁה וְכוּ', וַיְדַבֵּר מִשְׁלוֹם-בֵּית, וְחַיֵּי פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים.
- י"ד ריח** רצב
- וַיְדַבֵּר לְבַעַל מְלוֹן, שְׁיַעֲבִירָנוּ אֶל יִבְנֶאל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", שְׁעוֹד תִּתְפַּתַּח מְאֹד, וּמְרַעֲיוֹנוֹ שֶׁל הַנְּמַעֵן בְּעֲנִין אֲכִילָה נְכוֹנָה, כְּדֵי לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת.
- י"ד ריט** רצג
- וַיְדַבֵּר מֵאֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְהַפְּצַת קוֹנְטְרָס: "אֵל תִּשְׁפִּיל אוֹתִי", וּמַעֲלַת אֲמִירַת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וַיִּחְזַק לְסַפֵּר הַכֹּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.
- י"ד רכ** רצד
- וַיִּחְזַק מְאֹד מִשְׁפָּחָה שְׁנִפְלָה בְּחֻבּוֹת שֶׁל כְּסָפִים, וַיּוֹרָה לָהּ אֵיךְ לְקַיֵּם יְסוּדוֹת יְהוּדוֹת, וַיְדַבֵּר מֵאֲמִירַת תְּהִלִּים, וַיִּחְזַק עֲצָמָם מְאֹד.
- י"ד רכא** רצו
- וַיְדַבֵּר מִבְּדִיקַת הַתְּפִלִּין, וּנְטִילַת יְדַיִם שְׁחִירִית, וְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וַדְּבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם.
- י"ד רכב** רצז
- וַיִּחְזַק עַל שְׁלוֹם בְּמִשְׁפָּחָה, שְׁאֵז הַשְּׂכִינָה וּבְרִכּוֹתֶיהָ מְצִיּוֹת, וּמִהַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ וְתַפְלַת הָאִשָּׁה אֹז.
- י"ד רכג** רחא
- וַיִּחְזַק בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹדוֹת מְצִיאַת בֵּית זִוְגָה, שֶׁהוּא תְּלוּי בְּשִׁמְרִית שְׁבַת-קֹדֶשׁ.
- י"ד רכד** רחב
- וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂכָחָה דְּקִרְשָׁה — לְעִשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וַיִּגְלֶה נְחִיצוֹת הַגִּישָׁה הַזֹּאת, וַיַּעֲוֶר עַל אֲמִירַת חַיֵּי פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם.

- י"ד רכה** רצט
 ידבר מנסים, אמונה, תפלה וארץ ישראל, וקדשת המחשבה ונוראותיה,
 ויבאר, שעל גס ראוי לתן תודה להשם יתברך, ולהדפיס איזה קונטרס.
- י"ד רכו** שא
 יחזק מאד את שנפל לפגם הנורא, וידבר מאמירת 'תקון הכללי' בכל
 יום, ויודוי דברים, ושמחה, והעקר — שלא לחטא בחטא היאוש, שזו
 פונת הסטרא אחרא, וידירכנו בדרך התורה והתשובה.
- י"ד רכז** שב
 יעורר להתחזק במאי דאפשר, ולא להתבלבל כלל, וכל ההתקרבות
 תלויה רק בקיים עצותיו הקדושות, ואסור להסתפל על אחרים, ויעורר
 על אמירת ח"י פראקים משניות בכל יום.
- י"ד רכח** שג
 אחל פרנסה ועשירות — בזכות הצדקה שהענין הנמצא, ויעוררו על
 מדת הסבלנות, והשראת השכינה והברכה בבית.
- י"ד רכט** דש
 יחזק משפחה על כניסתה לחיי קיום מצוות, ועל ידיה יושעו בענין
 ישועתם.
- י"ד רל** שה
 ידבר מענין סבלנות עם הילדים, ולא להפותם כלל — פצו רבנו ז"ל,
 והעקר — לשפך דמעות פמים על הצלחתם, ויחזק על אמירת ח"י
 פראקים משניות בכל יום, ועל שמחה, ועזרה לאשה.
- י"ד רלא** שו
 ידבר על גדל התפשטות המונעים מאז שהחל לבנות את בית המדרש
 הגדול ביבנאל, וירגיל להתבודד עמו יתברך, ויבאר שזהו ענין חשבון
 הנפש פדגמת סוחר מצלח, שכל ההצלחה נמדדת על ידי רואה-חשבון
 טוב.
- י"ד רלב** שח
 יחזק את העוסקים בהדפסת הספרים הקדושים, ויתן הוראות בענין
 ההדפסה.
- י"ד רלג** שט
 יחזק את העוסק בהדפסה, שלא תחלש דעתו כלל, ויבטיחנו הצלחה,

וידבר מהדפסת ספר "אוצר-אמונה", ויגלה מעלת היודע מצבו ואינו מתגאה על הזולת.

י"ד רלד שי

יבשר לנמען אודות תפלתו הקבועה, שיזכה להפקד בזרע של קימא, ויעוררו על אמירת ח"י פְּרָקִים משניות בכל יום.

שיא י"ד רלה

יעורר אשה חשוכת בנים על אמונה בה' ובחכמים, ובזכות זו תנשע, וכן בזכות הסבלנות והדמימה וגם שתתפלל עליו, והיא תענה תחלה.

שיא י"ד רלו

יחזק אודות הלדת הבת, להיות מרצים תמיד ממה שהשם יתברך נותן, ויעורר על כבוד הבעל ואמירת תהלים.

שיב י"ד רלז

ידבר משמירת שבת-קדש וברכתה, ויעורר על נשואין ושמירת טהרת המשפחה, אשר אין עוד חשוב מזה.

שיג י"ד רלח

יביע געגועיו הגדולים לנמען, מחמת שתינתנו ממעין הישועה אחד שהוא רבנו ז"ל, ויחדש ויעורר את ההתקרבות הנפלאה לרבנו ז"ל, וכל דבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, ויעורר על אמירת ח"י פְּרָקִים משניות בכל יום, וקדשת המחשבה, ומדת הסבלנות.

שיד י"ד רלט

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יעוררם מאד על למוד התורה הקדושה בהתמדה, חרף כל מה שעובר על כל אחד, ובזה יתרחב הלב לצסק גם בתפלה כראוי.

שטז י"ד רמ

יחזק אחד שלא זכה להיות על ראש השנה, ויעוררו על התקרבות מחדשת כל השנה, על-ידי עצת העצות: התבודדות. ויעורר על שמירת העינים, ויגלה עמק הענין ואיך זוכים לזה, ואמירת ח"י פְּרָקִים משניות בכל יום.

שיח י"ד רמא

יעורר על ח"י פְּרָקִים משניות, חמש ורש"י, שמחה וסבלנות, ולחדש את ההתקרבות לרבנו ז"ל.

י"ד רמב. שיח
 יחזק על הנחת תפלין ושמירת שבת-קדש.

י"ד רמג. שיט
 יחזק משפחה אורות שבת, מזוזה ואמירת 'תקון הפללי', ויבטיח
 שעל-ידי-זה ימצאו את זווגם.

י"ד רמד. שכ
 יעורר מאד על מדת הותרנות בבית, שהיא יסוד ההצלחה, ועל בקשת
 הצרכים רק ממנו יתברך, ויזהיר על שמירה מחובות, ויזרו עגזן אמירת
 ח"י פְּרָקִים משניות בכל יום.

י"ד רמה. שכא
 ידבר משלום הנמצא, וידרש המשך קיום הקשר, ויחזק פנגד כל
 הבלבולים — לדבק את עצמו בו יתברך, ויבאר שהקדוש-ברוך-הוא
 שוקד על שפתיו, ועל-ידי אמונה עוברים על הכל, ויזרו ויעורר על
 אמירת ח"י פְּרָקִים משניות בכל יום.

י"ד רמו. שכג
 יחזק פעילות הפצת הקונטרסים החדשים, שלמרות כל הליצנות,
 המציאות היא — שהם מחיים רבבות יהודים, ויספר מעשה נורא, שרק
 קונטרס "אל תתיאש" חזק אשה בעת צרת בעלה. וידבר מהדפסת
 "אוצר האמונה" ונקוד "ארץ אפים" והשיחות, ויבהיר החלוק בין מי
 שחי את חיי בהתחזקות של רבנו ז"ל למי שלא.

י"ד רמז. שכה
 ידבר מענין בית ועד לחכמים — התאספות בחורים, ולדבר עמם
 מדרכי רבנו ז"ל — התמדת התורה, אשר אין טוב ממנה, ואמירת ח"י
 פְּרָקִים משניות ונחיצות מדת התמימות והפשטות בדבר רבנו ז"ל.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
טניה ויקטוריה בת מסעודה
בזכות הבטחת מוהרא"ש הקדוש
השם יזכה אותה לחזור בריאה
ושלמה לביתה בקרוב.
ומשפחת מרדכי הצלחה בכל העניינים

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
שירה מלכה בת מירב

שהקב"ה ישמור אותה מכל דבר רע ומפגעים
רעים וימשיך עליה השפעות טובות ויאריך ימיה
ושנותיה בטוב ובנעימים . אמן כן יהי רצון

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס לכבוד נשמת

מו"ר עט"ר רבי

אליעזר שלמה בן מלכה זצ"ל

ולהצלחת כלל ישראל ברוחניות

ובגשמיות ולכל הישועות ולרפואת

רבקה רויטל בת רחל

שתזכה לרפואה שלמה ובריאות איתנה

ושיתגשמו כל משאלות ליבה לטובה

לעבודתו יתברך מתוך רוב נחת ושמחה

תמיד אכ"ר

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, framing the central text.

הספר הקדוש הזה יהיה לזכות

אברהם אליהו בן אסתר

וזוגתו שרה הענטשא בת חנה לאה

ובניהם

ישראל

יוסף

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
גד בן דינה
מיכל בת אסתר
אליעזר שלמה בן מיכל
נחמה מרגלית בת שמחה
נחמן נתן בן נחמה מרגלית
נחמן נתן בן מיכל
חנה בת שמחה
אסתר מלכה בת מיכל
פייגא ב מיכל
נפתלי בן מיכל
דוד בן מיכל

שיזכו לבריאות איתנה ולכל הישועות שהם
צריכים ברוחניות ובגשמיות.

ולרפואת: הרצל טובי'ה בן לאה
הלל נדב בן איראן דבורה

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
דורית תהילה בת רחל
יהי רצון שבזכות הבטחת
מוהרא"ש הקדוש שתראה ניסים
גלויים ושתחלים מהמחלה במהרה
אמן

הספר הקדוש הזה הודפס להצלחת דניאל בן ליאת שרה ומלכה בת רחל

שיזכו לשלום בית אמיתי ושמחה, בריאות ופרנסה
בשפע, זרע חייה וקיימא כולם יראי השם מקושרים
לרבינו ז"ל ולמוהרא"ש זי"ע, שיזכו לדירה משלהם
ורכב טוב בלי שום חובות, שיוציאו רשיון בקלות,
שינצלו מהגיוס לצבא בקלות ובמהירות. הצלחה
בלימודים, להוציא בגרות מלאה בקלות ויהיו מקושרים
למוהרא"ש הקדוש כל ימי חייהם.

ולהצלחת

רחל בת יפה - שתזכה לראות נחת מהילדים, פרנסה
בשפע, הצלחה ושמחת החיים,
אדל בת רחל, שרה בת רחל, אליעזר שלמה בן רחל,
אהוד חיים בן זיוה - שיזכה לחזור בתשובה בקרוב,
נתן בן מנחם - שיזכה להפיץ את אור רבינו ז"ל כל ימי
חייו ויראה נחת מכל יוצאי חלציו,
ליאת שרה בת צילה - לרפואה שלמה ונחת מהילדים,
אביגיל בת ליאת שרה, גפן מזוריה בת ליאת שרה, מלכה
שילת בת ליאת שרה.

לע"נ

אורלי בת מנחם, שמחה בן הרב צבי
חיה קלרה בת אייזיק, הדסה בת הרב צבי הי"ד
הרב צבי זוגתו מרת רבקה זידווערץ הי"ד שנספו
בשואה. יעקב מאיר בן ישראל אהרון

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
עמ"י ורבותנו,
תשובה שלמה של קרובנו וקירוב הגאולה.
להצלחת משפחת ריסמני -
אדם בן תמר
ונאזה בת רפעת
ונעמי שרה בת נאזה
הרחמן יזכנו לשלום בית אמיתי ונחת מכל יוצאי
חלצינו ויתקיים בנו הפסוק
"וכל דבר אשר שמתו בפיק לא ימוש מפיק ומפי זרעך"
ועוד השנה בית משלהם ללא חובות
ובכלל כל בני התורה.

ולזכות

רבנו הקדוש רבי נחמן בן פייגא
ורבי אליעזר שלמה בן מנחם זאב
ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות מורנו ורבינו הרב
אליעזר שלמה בן מנחם זאב
ולרפואה שלמה בכל רנב אבריה וטיפי דמיה
אסנת בת שמחה.
ולעילוי נשמת- מאיר בן יוסף חנה (אנה) בת גמרה
אהרן בן גמרה
ולהצלחת יפה בת חנה בכל הענינים
ולזכות רבי מאיר בעל הנס, רבי לוי יצחק בן שרה
סאסיה, אהרן הכהן
ולהצלחת רבי יצחק לעזער שליט"א

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה
להצלחת כלל נשמות ישראל בעבור
שהתורם החפץ בעילוי שם תרם
בעבורם, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס
להמתקת הדינים והצלחה
לנחמן ישראל בן אורה קלרה
השם יוציא אותו זכאי בדין

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

משפחת נחמיה וב"ב

לזיווג הגון - מנחם בן יפה, אביחיל בן יפה,
אליעזר שלמה בן יפה, נעמי בת יפה, זוהרה
בת יפה, יוסף בן יפה, צבי בן יפה.

ולזכות אליהו בן רחל

להצלחה ברוחניות וגשמיות :

למשפחת אושרי בן שושנה פינטו

למשפחת רחל בת יפה בן גרא

למשפחת יצחק בן טוביה זרחיה

למשפחת שמואל אביגדור

בן העניא רחל אדלשטיין

ולהבדיל לעילוי נשמת:

מנחם בן נחמיה ע"ה

רחל בת שרה ע"ה

בן פורת בן מנחם ע"ה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות נשמת כ"ק
אדמו"ר רבי אליעזר שלמה
בן הרב מנחם זאב זי"ע
שנזכה לראות במהרה בשלמות מה שמוהראש
כתב בצוואתו מתקיים
ולעילוי נשמת הרבנית יחנא שפרה בת הרב
אשר ישעיה זי"ע

וכן לזכות
דוד רוזני בן שרה אורית וגליה בת קולט
וילדיהם, מלכה בת גליה, חנה בת גליה
ואליעזר שלמה בן גליה.

יהי רצון שיזכו לשמחה שלמה ולשלום בית אמיתי
וירו רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם. הקב"ה
יעזור שיזכו לנסוע ולבוא לציון רבינו הקדוש באומן
לשלום ולחזור לשלום ללא מניעות וחובות ויהיה
להם בית משלהם ביבנאל בקרוב ממש ללא חובות.
שיזכו לעבור את ההריון בקלות ולהוליד בלידה
קלה ורגילה ולד בריא בכל חושיו ואבריו שיאיר את
העולם בתורה ובמעשים טובים. וכן שיהיה להם
שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, שיצאו מכל
חובותיהם ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל.

וכן לזכות שרה אורית בת טובה טאוס, שהקב"ה
ישלח לה רפואה שלמה ושתזכה לרוות נחת מכל יוצאי
חלציה ובפרט לראות בשמחת בנה יהודה בן שרה
אורית עם זיווגו משורש נשמתו עוד השנה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לע"נ
שרה לוי בת עמוס
נפטרה כ"ח סיון תשע"ז

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואה והצלחה של
רותי בת שרה
שלום בן רמונה
יוסף בן מונבר
וזיווג הגון בקרוב יוחאי בן רותי
להב שלום בן רותי
בר בן רותי

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
יהודה בן חנה
ברוחניות וגשמיות, פרנסה בנקל
שיזכה לישועה מהירה בעניינו
בשלמות, כדי שיוכל להמשיך ולעזור
להדפסת הספרים והפצתם.

ולזכות אנ"ש יבנאל, שיפסק
המחלוקת ויתרבה השלום
ולעילוי נשמת הצדיק הקדוש
מוהרא"ש זצ"ל,
שלא יוכלו לפגוע בציונו הקדוש
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
משפחת זרחי'ה
יצחק בן פרידה שלומית
ורות בת יפה
וילדיהם
אליעזר שלמה, נחמן נתן, טוביה,
אליהו וישראל
שיזכו להיות מקושרים לצדיק כל
ימי חייהם ולבריאות השלמה וכל
הישועות

הספר הקדוש הזה נדפס
לע"נ מורנו ורבנו הרב
אליעזר שלמה בן מנחם זאב
לע"נ מאיר בן יוסף
לע"נ חנה בת גמרא

לזכות התנא רבי מאיר בעל הנס
לזכות רבי נחמן בן פיגא

זיווג הגון ופרנסה טובה לאברהם בן חנה
לע"נ טוני ויקטור בן עמוס
לע"נ רבי בנימין בן מנחם זאב
לזרע בר קימא לשלי שרה בת אורלי
להצלחת
יפה בת חנה
ויעקב בן שרה
בכל הענינים
לכבוד רבי לוי יצחק בן שרה סאסיא

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכף

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסיד ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בה:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף
ה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ו יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
ח אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
ט כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
נצח:

תקוין הכללי

לב * לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי־אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי־הִחַרְשָׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְךָ
 לְשָׂדֵי בְּחֶרְבִנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֶז וְחֶסֶד חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֶצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מְשַׁכְּבוֹ הַפִּכָּת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְדַּ שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הכללי

יִקְבֹּץ-אָזֶן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שָׁנָאֵי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
שָׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בִּטְחֹתִי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
עֲקֹב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצָתְךָ בִּי כִּי לֹא-יִרְעֶה אִיבִי
עָלַי: יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְךָ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצֵחַ מִשְׁפִּיל לְבָנֵי-קָרַח: ב כְּאִיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּין נַפְשֵׁי תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג צְמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוּא
וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה-לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה כְּאֹמֵר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּף
אֲדַדִּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: ו מֵהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשִׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תְּשׁוּחָתְךָ עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעֶר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עָבְרוּ:
ט יוֹמָם | יִצְוָה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

תקון הפללי

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֱלֹהִי בְלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְרָצַח |
בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֵיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נִפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
שָׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמָמִי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילֵנִי
מִפְּעָלֵי אֲוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנו עוֹרָה
לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹזִים אֶל־תַּחַן
כָּל־בְּגָדֵי אֲוֹן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהֵמוֹ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹזִים: י עֲזוּ אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁפְּחוּ עָמִי
הַנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבְּרֵי אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהַ בְּחִמָּה כִּלְהַ וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקוין הקללי

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
יְנִיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי |
אֲשִׁיר עֲזָה וְאֶרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֻדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֻדֶי:

עז א לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *
אֶל-אֱלֹהִים וְאֶעֱעֶקֶה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלָי: ג בַּיּוֹם עָרַתִּי אֲדָנִי דָרְשָׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוֹג מֵאֲנָה הַנָּחַם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמָה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִיף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה
עַם-לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדָנִי וְלֹא-יִסִּיף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצֵחַ
חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשָּׁכַח חַנּוּת אֵל
אִם-קִפִּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרֶנּוּ מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָךְ מִי-אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַפְמִים
עֲזָה: טז גְּאֹלֶת בְּזֵרוּעַ עַמְךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רְאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הכללי

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
אֶף־חֲצֵצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֹּל הָאִירוּ
בָּרְקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתָרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיּוֹם דָּרַכְךָ
וְשָׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אַתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וּדָר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחֲזִיל אָרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל:
ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהִי בַּבֶּקֶר
כְּחֹצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאֶפֶךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
ח שָׁתָה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עַל־מְנוּ לְמֵאֹר פְּנִיךָ: ט כִּי
כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶקְהָה:
י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה:
יא מִי־יֹדַע עֹז אֶפֶךָ וּכְיַרְאֲתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב הַכְּמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
חֲסֹדְךָ וְנִרְגַנָּה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל־
עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וְיְהִי | נָעַם

תקון הפללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיהו בכל-
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
משפטינו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לדך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
יד לא-הניח אדם לעשקם ויזבח עליהם מלכים:
טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תדעו:
טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
יז שֶׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח ענו
בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שֶׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחְהוּ: כא שְׁמוֹ אֲדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קַנְיָנוּ: כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקוּן הַכְּלָלִי

קלז * על-נהרות | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם-בְּכִינוּ
בְּזִכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן: ב על-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
בְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי-שִׁיר
וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמָחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר
אֶת-שִׁיר-יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם-אֲשַׁכַּחךָ
יְרוּשָׁלַם תִּשָּׁבַח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחַכֵּי
אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל
רֹאשׁ שְׂמָחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיּוֹם עַד הַיּוֹם
ח בַּת-בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם-לָךְ אֶת-
גְּמוּלָךְ שֶׁגָּמַלְתָּ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאַחֲזוּ וְנַפֵּץ אֶת-
עַלְלִיךָ אֶל-הַסַּלַּע:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עִזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹזֶר:
ד הַלְלוּהוּ בְּתֶרֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָב:
ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי-שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה:
ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהנה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהנה ויפלטם יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

תקוץ הכללי

וּזְקַנְיוֹ יִחַפּוּם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוּ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצִּירָיו: כה הִפְךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי־וֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶתְהֹרַן אֲשֶׁר בְּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
בָּם דְּבָרַי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
עֲפָרָדַעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצִּירִים בְּעֲאֲתָם כִּי־נִפְל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וַאֲשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עִוֹר
וַיִּזּוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּעֵצוֹת גְּהֹר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קֹדֶשׁ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וְעֵמֶל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעִבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ: